

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 188 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

55. évfolyam

2012. június 28.

<u>Közleményszám</u>	<u>Tartalom</u>	<u>Oldal</u>
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2010–2011		
2011. február 15–17-i ülések		
Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 164 E, 2011.6.2.		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
2011. február 15., kedd		
2012/C 188 E/01	A 2006/123/EK szolgáltatási irányelv végrehajtása Az Európai Parlament 2011. február 15-i állásfoglalása a szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv végrehajtásáról 2010/2053(INI)	1
2011. február 16., szerda		
2012/C 188 E/02	A kkv-k finanszírozását támogató uniós eszközök felülvizsgálatának gyakorlati aspektusai a következő programozási időszakban Az Európai Parlament 2011. február 16-i állásfoglalása a következő programozási időszakban a kkv-k finanszírozására szolgáló uniós eszközök felülvizsgálatának gyakorlati vonatkozásairól	7
2012/C 188 E/03	A megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé Az Európai Parlament 2011. február 16-i állásfoglalása „a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé” című zöld könyvről (2010/2239(INI))	9
2012/C 188 E/04	A Horvátország által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentés Az Európai Parlament 2011. február 16-i állásfoglalása a Horvátország által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentésről	19

HU

2011. február 17., csütörtök

2012/C 188 E/05	Az egyiptomi helyzet Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása az egyiptomi helyzetről	26
2012/C 188 E/06	A Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtása Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról	30
2012/C 188 E/07	A jogállamiság Oroszországban Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a jogállamiságról Oroszországban	37
2012/C 188 E/08	A Világbank energiastratégiája Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a Világbank fejlődő országokra vonatkozó energiastratégiájáról	40
2012/C 188 E/09	Európa 2020 Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása az Európa 2020 stratégiáról	42
2012/C 188 E/10	A tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatások végrehajtása Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatások végrehajtásáról	47
2012/C 188 E/11	Emelkedő élelmiszerárak Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a növekvő élelmiszerárakról	51
2012/C 188 E/12	Határmenti összecsapások Thaiföld és Kambodzsa között Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a Thaiföld és Kambodzsa közötti határ menti összecsapásokról	57
2012/C 188 E/13	Jemen: a fiatalok elkövetőkre kirótt halálbüntetés, különösen Mohammed Taher Tabet Szamum esete Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása Jemenről: a fiatalok elkövetők üldözése, nevezetesen Mohammed Taher Tabet Szamum esete	59
2012/C 188 E/14	Uganda: David Kato meggyilkolása Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása Ugandáról: David Kato meggyilkolásáról	62

2011. február 15., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT**A 2006/123/EK szolgáltatási irányelv végrehajtása**

P7_TA(2011)0051

Az Európai Parlament 2011. február 15-i állásfoglalása a szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv végrehajtásáról 2010/2053(INI)

(2012/C 188 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9., 49. és 56. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Versenyképességi Tanács részére készített, a szolgáltatási irányelv végrehajtásának helyzetéről szóló, 2010. május 18-i tájékoztató feljegyzésére,
- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé” című bizottsági közleményre (COM(2010)0608),
- tekintettel a Bizottság elnöke számára készített, „Az egységes piac új stratégiája” című jelentésre,
- tekintettel „Az egységes piac létrehozásáról a fogyasztók és az állampolgárok számára” című, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére és 119. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0012/2011),

⁽¹⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0186.

2011. február 15., kedd

- A. mivel a szolgáltatási irányelv célja, hogy a szolgáltatások belső piaca kiváló minőség és magas fokú társadalmi kohézió biztosítása mellett valósuljon meg,
- B. mivel a szolgáltatási irányelv az Európai Unió növekedésének eszköze, és mivel végrehajtásának illeszkednie kell az Európa 2020 stratégia és az egységes piaci intézkedéscsomag keretébe,
- C. mivel a szolgáltatásnyújtás szabadsága szerepel a szerződésekben,
- D. mivel a letelepedés jogára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó rendelkezéseivel, valamint – a szolgáltatók, különösen a kkv-k segítése érdekében – az egyablakos ügyintézési pontok létrehozásával a szolgáltatási irányelv átültetése nagy kihívást jelent a tagállamok, a közigazgatás és a helyi hatóságok számára,
- E. mivel az irányelvnek a gazdaságra, a vállalkozásokra és a polgárokra gyakorolt hatása csak akkor mérhető fel, ha azt az Unió összes tagállamában teljes egészében és megfelelő módon átültették,
- F. mivel az irányelv tagállamok általi végrehajtásának minősége ugyanolyan fontos, mint a végrehajtására kitűzött határidők tiszteletben tartása,
- G. mivel a szolgáltatásokról szóló irányelv jelentősen megkönnyíti az önálló vállalkozók, valamint a kis- és középvállalkozások számára tevékenységük folytatását, új üzleti területek kialakítását, továbbá azt, hogy más tagállamokból vegyenek fel új alkalmazottakat,
- H. mivel a szolgáltatásokról szóló irányelv hatálya alá tartozó tevékenységek az EU GDP-jének és a munkahelyeknek a 40 %-át adják, és ennél fogva kulcsfontosságú ágazatot jelentenek a gazdasági növekedés és a munkanélküliség elleni küzdelem szempontjából; mivel a szolgáltatásokról szóló irányelv célja felszabadítani a szolgáltatások európai belső piacának hatalmas gazdasági és munkahelyteremtő potenciálját, amely becslések szerint az Unió GDP-jének 0,6–1,5 %-át teszi ki; mivel a szolgáltatásokról szóló irányelv további törekvése az EUMSZ 3. cikkében felsorolt célok elérése,
- I. mivel egy dinamikusabb és több munkaerőt igénylő szolgáltatási ágazat hozzájárulhatna a növekedés fenntartásához,
1. emlékeztet a szolgáltatási irányelvről folytatott, eddig példátlan nyilvános és politikai vitára és az Európai Parlamentnek az e tárgyalásban betöltött szerepére; ezért úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek biztosítani kell az irányelv tagállamok általi végrehajtásának hatékony nyomom követését; felkéri a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet az átültetés helyzetéről;
  2. hangsúlyozza, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelv jelentős lépés a szolgáltatások valóban egységes piaca felé, amelynek lehetővé kell tennie a vállalatok, különösen a kkv-k számára azt, hogy a belső piac egészén, versenyképes áron, jobb szolgáltatásokat nyújtsanak a polgárok számára; ugyanakkor úgy véli, hogy a teljes átültetés után rendkívül fontos átfogó értékelést készíteni a szolgáltatásokról szóló irányelv hatásairól;
  3. örömet fejez ki amiatt, hogy a szolgáltatási irányelv végrehajtása példa nélkül álló, dinamikus korszerűsítési folyamatot indított el az összes tagállamban, ami új munka- és értékelési módszerekben nyilvánul meg; hangsúlyozza, hogy a szociális partnerek és a szakmai szervezetek kulcsfontosságú szerepet játszanak az átültetési folyamatban; felkéri a Bizottságot, hogy ez utóbbiakat teljes mértékben vonja be a kölcsönös értékelés szakaszába;
  4. megjegyzi, hogy a tagállamok többsége a horizontális jogszabályok útján történő átültetést választotta; ugyanakkor megjegyzi, hogy az átültetés módja a tagállamok belső szervezetének sajátos jellegétől függ; ennek értelmében felszólítja az érintett tagállamokat az átláthatóság javításának biztosítására, elsősorban oly módon, hogy fokozzák a nemzeti parlamentek részvételét a megfelelési táblázatok készítésében;
  5. emlékeztet arra, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtását a tagállamok nagy részének nem úgy kellene tekintenie, mint különböző speciális szabályok és rendelkezések mechanikus és horizontális megszüntetéséből álló egyszerű végrehajtási eljárást, hanem éppen ellenkezőleg, mint a szabályozás frissítésének és egyszerűsítésének és a szolgáltatási ágazat jelentős mértékű átalakításának lehetőségét, figyelembe véve a közérdek védelmére irányuló célkitűzéseket, amint az maga az irányelv is kimondja;

2011. február 15., kedd

6. úgy véli, hogy annak érdekében, hogy a szolgáltatók megfelelő módon részesülhessenek a szolgáltatási irányelv előnyeiből, biztosítani kell annak maradéktalan és időben történő végrehajtását valamennyi tagállamban mind jogi, mind operatív tekintetben;
7. felkéri a Bizottságot, hogy valamennyi tagállamban szorosan kövesse figyelemmel az irányelv végrehajtását, és erről rendszeresen készítsen jelentést; véleménye szerint e jelentésnek ki kell térnie az irányelv által az EU foglalkoztatására gyakorolt tényleges közép- és hosszú távú hatásokra;
8. bízik benne, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelv valóban kedvező hatást gyakorol majd tisztességes, fenntartható és minőségi munkahelyek létrehozása, valamint a szolgáltatások minőségének és biztonságának fokozása révén;
9. elismeri annak lehetőségét, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelv még egységesebbé teheti az EU gazdaságát és újból beindíthatja az egységes piacot a gazdasági virágzás és a versenyképesség elősegítése, valamint annak révén, hogy hozzájárul a foglalkoztatáshoz és a munkahelyteremtéshez, mivel az EU-ban a szolgáltatások a GDP és a foglalkoztatás jelentős részét teszik ki; úgy véli, hogy az irányelv minden tagállamban való gyors és megfelelő végrehajtása fontos feltétel a kohézió és regionális politika céljainak elérése során, és megerősítheti a belső piac és a kohéziós politika egymást kölcsönösen támogató kapcsolatát, valamint hozzájárulhat az EU 2020 stratégia céljainak eléréséhez, miközben elősegítheti a belső piaccal kapcsolatos fásultság megszűnését a szolgáltatási szektorban;
10. reméli, hogy az irányelv célkitűzéseinek teljesítése a közeljövőben elkezdődhet, és hogy az EU egésze és annak valamennyi régiója élvezheti annak előnyeit, hozzájárulva ezzel a valódi gazdasági, társadalmi és területi kohézióhoz;
11. kéri a Bizottságot, hogy kezdettől fogva hatékonyan ellenőrizze és mérje fel az irányelv régiókra gyakorolt hatását, és biztosítsa valamennyi politika hatékony összehangolását ezen irányelv alkalmazásával összefüggésben; kéri a Bizottságot, hogy az irányelv céljainak elérése céljából folytasson tájékoztató kampányokat a helyi és regionális hatóságoknak az irányelv alkalmazásával kapcsolatos támogatására;
12. arra számít, hogy az irányelv valóban a – különösen a szolgáltatások terén túlsúlyban lévő kkv-kat érintő – adminisztratív terhek csökkenését és a jogbizonytalansági esetek számának visszaszorítását eredményezi; úgy véli, hogy az adminisztratív terhek csökkenésének köszönhetően további szolgáltatásokat lehet kialakítani a vidéki, távoli és peremterületeken;
13. helyesli a gazdasági és pénzügyi válság következményei által leginkább érintett innovatív kkv-k támogatására szolgáló nemzeti stratégiák végrehajtását;

Értékelési folyamat

14. úgy véli, hogy a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságát szabályozó nemzeti jogszabályok átvilágítási folyamata az irányelv alappilléret jelenti; megjegyzi, hogy a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás elősegítése érdekében ennek a folyamatnak lehetővé kell tennie a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó engedélyezési rendszerek és követelmények korszerűsítését;
15. meggyőződése, hogy a kölcsönös értékelés jelentős mértékben hozzájárul a belső piaci szabályok minőségéhez és hatékonyságához, amennyiben a végrehajtás szisztematikus értékelése és a végrehajtás kapcsolódó ellenőrzései megkövetelik, hogy a nemzeti hatóságok fordítsanak figyelmet az Unió szükségleteire és nemzeti szintű végrehajtásaikra;
16. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a szolgáltatások egységes piacának további fejlődése érdekében a szolgáltatásokról szóló irányelvben előírt és a tagállamok által jelenleg átültetett kölcsönös értékelési folyamat értelmében;
17. emlékeztet arra, hogy a tagállamok csak abban az esetben tarthatják fenn engedélyezési rendszereiket és egyes előírásaikat, ha azok egyértelműen megfelelnek a szükségesség, az arányosság és a megkülönböztetésmentesség követelményeinek; kiemeli, hogy ennek keretében a tagállamok számos engedélyezési rendszert úgy tartottak fenn, hogy azokat elérhetőbbé és átláthatóbbá tették a szolgáltatók számára; sajnálattal veszi tudomásul, hogy néhány tagállam nem tűzött ki ambiciózusabb célokat és nem használta ki maradéktalanul a szolgáltatási irányelvben rejlő lehetőségeket az igazgatás és szabályozás egyszerűsítése tekintetében;

2011. február 15., kedd

18. felhívja a figyelmet a szakképesítések, különösen az egészségügyi szakmák elismerése terén felmerült nehézségekre; emlékeztet arra, hogy a szolgáltatási irányelv nem alkalmazható az ágazati irányelvekben már meghatározott rendelkezésekre; felkéri a Bizottságot, hogy ezt a helyzetet a szakmai képzésekről szóló irányelv felülvizsgálata keretében tisztázza;

19. felhívja a figyelmet a letelepedés jogára és a valamely másik tagállamban nyújtott átmeneti szolgáltatásnyújtásra vonatkozó rendelkezések különleges jellegére; felkéri a Bizottságot, hogy értékelésében teljes mértékben vegye figyelembe ezt a különleges jelleget;

20. felszólítja a Bizottságot és tagállamokat, hogy vessenek véget a fogyasztók közötti, állampolgárságuk vagy lakóhelyük szerinti indokolatlan megkülönböztetésnek azáltal, hogy biztosítják a szolgáltatási irányelv 20. cikke (2) bekezdésének hatékony végrehajtását, és azt, hogy a nemzeti hatóságok és bíróságok megfelelően alkalmazzák az ezen megkülönböztetésmentességi szabályt a tagállamok nemzeti jogrendszerében végrehajtó nemzeti rendelkezéseket; emlékeztet arra, hogy a 20. cikk (2) bekezdése nem hivatott arra, hogy megakadályozza az általános feltételekben az olyan objektív szempontok alapján történő különböző bánásmódot, mint az ügyfélnek más tagállamban történő szolgáltatásnyújtás miatti távolság vagy magasabb költségek;

21. hangsúlyozza, hogy az irányelv keretében megkezdett átvilágítási folyamat nagy munkát jelent a nemzeti közigazgatások számára, és hogy ezt a terhet figyelembe kell venni az átültetés értékelésekor;

22. kiemeli, hogy a tagállamok erőfeszítéseket tettek a kölcsönös értékelési folyamat végrehajtása érdekében; úgy véli, hogy az értékelési eljárás fontos eszközt jelent az irányelv tagállamokon belüli végrehajtása terén tett előrelépések megállapítására; úgy véli, hogy a folyamat jelenlegi állása alapján még nem értékelhető annak hatékonysága; hangsúlyozza, hogy a szóban forgó eljárásnak segítséget kell nyújtania annak megállapításában, hogy a tagállamokban érvényben lévő hatályos szabályok megfelelnek-e a belső piaci előírásoknak és nem járulnak hozzá újabb akadályok létrehozásához; kifejezi azon óhaját, hogy a Bizottság az egységes piaci intézkedéscsomag keretében végezze el az új módszerben rejlő lehetőségek mélyreható vizsgálatát;

23. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek nem vesznek részt nagyobb mértékben a kölcsönös értékelési folyamatban;

24. felkéri a Bizottságot, hogy jelöljön meg a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás szempontjából problémás néhány foglalkozást és ágazatot, és végezze el a vonatkozó jogszabályok és működési rendellenességek okainak alapos vizsgálatát;

Egyablakos ügyintézési pont

25. úgy véli, hogy az egyablakos ügyintézési pontok bevezetése nélkülözhetetlen eleme az irányelv hatékony végrehajtásának; elismeri, hogy ehhez a tagállamoknak pénzügyi, technikai és szervezési szempontból további jelentős erőfeszítéseket kell tenniük; hangsúlyozza, hogy ebbe a szociális partnereket és a szakmai szervezeteket is be kell vonni;

26. sürgeti a tagállamokat, hogy az egyablakos ügyintézési pontokat fejlesszék tovább olyan szolgáltatók számára létrehozott átfogó e-kormányzati portálokká, akik vállalkozást kívánnak létrehozni vagy határon átnyúló szolgáltatásokat kívánnak nyújtani; felkéri a tagállamokat, hogy javítsák továbbra is az egyablakos ügyintézési pontok hozzáférhetőségét, beleértve a távügyintézés, illetve az elektronikus úton történő ügyintézés lehetőségét az egyablakos ügyintézési pontokon belül, valamint az igénybevevőknek, különösen a kkv-knak nyújtott információk és eljárások minőségét és helyességét, beleértve a tagállamokban érvényes és a szolgáltatókra vonatkozó munka- és adójoggal kapcsolatos információkat és – például a héával és a társadalombiztosítási nyilvántartással kapcsolatos – eljárásokat; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy az egyablakos ügyintézési pontok által nyújtott valamennyi információ a nemzeti nyelvtől eltérő más nyelveken is rendelkezésre álljon, különös tekintettel a szomszédos országok nyelveire;

27. sürgeti a tagállamokat, hogy javítsák az elektronikus ügyintézés rendelkezésre állását, beleértve az összes megfelelő űrlap lefordítását; felhívja a tagállamokat, hogy az egyablakos ügyintézési pontok igénybevevőinek kínáljanak nyomon követési lehetőséget a folyamatban lévő eljárások menetének figyelemmel kísérésére;

28. elismeri az egyablakos ügyintézési pontok működése során a személyazonosság igazolásával, az elektronikus aláírás használatával és az eredeti dokumentumok vagy hitelesített másolatok benyújtásával kapcsolatban felmerült problémákat, elsősorban határokon átnyúló esetekben; felkéri a Bizottságot, hogy javasoljon intézkedéseket e kérdések kezelésére annak érdekében, hogy a kkv-k részesülhessenek az egységes piac előnyeiből, és hogy el lehessen kerülni a jogi és technikai bizonytalanságokat;

2011. február 15., kedd

29. hangsúlyozza, hogy a felhasználóbarát kialakítás érdekében különösen fontos tisztázni, hogy mely előírások érvényesek a vállalkozások állandó létrehozására, szemben az ideiglenes, határon átnyúló szolgáltatásnyújtással;

30. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az egyablakos ügyintézési pontok által nyújtott tanácsok még nem jutnak el a potenciális szolgáltatókhoz, és hogy az egyablakos ügyintézési pontokkal történő kapcsolatfelvétel módjai még nem ismertek széles körben; felkéri a Bizottságot, hogy a 2012-es költségvetési tervezetben irányozzon elő megfelelő mértékű összeget az egyablakos ügyintézési pontok széles körű, uniós szintű népszerűsítési kampányának megindítására a szolgáltatóknak kínált lehetőségek megismertetése érdekében; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az érintett felekkel együttműködve mihamarabb indítsanak célzott népszerűsítő, tájékoztató és képzési kampányokat; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az eu-go domainnév láthatóságát és felismerhetőségét, és szerepeltessek rajtuk az egyablakos ügyintézési pontokat használó vállalkozásokról szóló esettanulmányokat, valamint a számukra felmerülő előnyöket;

31. úgy véli, hogy a tagállamok közötti párbeszéd és a bevált gyakorlatok cseréje a szóban forgó ügyintézési ablakok javításának és további fejlesztésének igen fontos tényezői; hangsúlyozza, hogy sürgős intézkedéseket kell hozni azon tagállamokban, ahol az egyablakos ügyintézési pontok még nem léteznek, vagy működésük nem kielégítő; felkéri a tagállamokat, hogy többszörözzék meg erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy valamennyi szükséges ügyintézés és eljárást sikeresen le lehessen bonyolítani az egyablakos ügyintézési pontokban;

32. sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy a nemzeti egyablakos ügyintézési pontok honlapjai rendelkezésre bocsássák az információkkal kapcsolatos új kötelezettségeket, amelyeket a szolgáltatók számára a fogyasztóknak történő előnyök biztosítása érdekében írnak elő;

33. felkéri a tagállamokat, hogy a Bizottság számára rendszeresen adják meg az egyablakos ügyintézési pontok működésének és európai szintű hatásának értékeléséhez szükséges összehasonlítható statisztikai adatokat, különös tekintettel a határon átnyúló szolgáltatásnyújtásra; felkéri a Bizottságot, hogy állapítson meg az egyablakos ügyintézési pontok értékelésére vonatkozó egyértelmű kritériumokat; úgy véli, hogy e kritériumoknak mind mennyiségi, mind minőségi mutatókon kell alapulniuk;

34. megjegyzi, hogy az egyablakos ügyintézési pontok határokon átnyúló használatának lehetővé tétele érdekében bizonyos tagállamoknak meg kellene oldaniuk számos jogi és műszaki kérdést; felkéri ezeket a tagállamokat, hogy hozzák meg a szükséges intézkedéseket, kiemelt figyelmet fordítva az elektronikus aláírások elismerésére; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen folyamatossá erőfeszítéseket az elektronikus eljárások együttműködtethetőségének és kölcsönös elismerésének javítására, és hozza meg a szükséges támogató intézkedéseket az egyablakos ügyintézési pontok határokon átnyúló használatának elősegítése érdekében; javasolja, hogy a Bizottság hozzon létre a szolgáltatók számára az Unió valamennyi hivatalos nyelvén rendelkezésre álló, a tagállamok egyablakos ügyintézési pontjaira irányuló közvetlen elektronikus linket;

35. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az egyablakos ügyintézési pontok teljes körű elektronikus együttműködtethetőségének biztosítása érdekében; hangsúlyozza az egységes piaci intézkedéscsomag elektronikus aláírásokról, elektronikus hitelesítésről és elektronikus azonosításról szóló 22. javaslatával való kapcsolatot;

36. emlékeztet rá, hogy a tagállamok kötelesek kockázatértékelést végezni annak biztosítása érdekében, hogy a vállalkozásokra ne nehezedjenek túlzott mértékű terhek abban az esetben, ha az ügyintézés elektronikusán kívánják bonyolítani; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a vállalkozások saját elektronikus azonosítási/hitelesítési eszközeiket használhassák, ha másik tagállamban veszik igénybe az egyablakos ügyintézési pontokat;

37. úgy véli, hogy szabályozás összetettsége fényében valamennyi polgár számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy az illetékes hatóságokhoz fordulhasson, és pontos választ kaphasson kérdéseire; úgy véli, hogy a jobbizonytalanság felszámolása érdekében be kell vezetni az előzetes közigazgatási határozat fogalmát a munkajog és a társadalombiztosítás területén; úgy véli továbbá, hogy az átláthatóság fokozása érdekében közzé kell tenni a meghozott határozatokat;

Adminisztratív együttműködés

38. felhívja a figyelmet a közigazgatási együttműködésre és a kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezések fontosságára; úgy véli, hogy e rendelkezések végrehajtása a feltétele annak, hogy az Európai Unióban biztosítani lehessen a szolgáltatók tényleges ellenőrzését, valamint a szolgáltatások kiváló minőségét és magas fokú biztonságát;

39. örömet fejezi ki amiatt, hogy egyre több, a szolgáltatások ellenőrzéséért felelős nemzeti hatóság jelentkezik be a belső piaci információs rendszerbe (IMI), lehetővé téve ezáltal a közvetlen, gyors és hatékony információcserét; úgy véli, hogy a belső piaci információs rendszert egyéb vonatkozó irányelvekhez is fel lehetne használni;

2011. február 15., kedd

40. úgy véli, hogy a belső piaci információs rendszer és az egyablakos ügyintézési pontok – mivel nagyobb erőfeszítést követelnek meg a hatóságok közötti adminisztratív együttműködés terén – elősegíthetik az együttműködési képesség erősítését és a további hálózatépítést EU-szerte nemzeti, regionális és helyi szinten; úgy véli, hogy ennek működési szabályai és eljárásai megállapításakor bizonyos rugalmasságra van szükség az EU-n belüli regionális különbségeknek megfelelően, és hogy evégett minden intézkedést a partnerekkel együtt, helyi és regionális szinten folytatott érdemi vitát követően kell elfogadni;

41. hasznosnak tartja az uniós tagállamok közigazgatásainak európai hálózatán belüli együttműködést és a szolgáltatók megbízhatóságával kapcsolatos kölcsönös információcserét annak érdekében, hogy le tudjuk építeni a határokon átnyúló tevékenységek kiegészítő ellenőrzését;

42. hangsúlyozza, hogy képzéseket kell szervezni a nemzeti és regionális hatóságok szolgáltatások minőségének ellenőrzésével foglalkozó tisztviselői részére; elismeri a tagállamok által ennek érdekében már megtett erőfeszítéseket, és felkéri a tagállamokat, hogy folytassák a nemzeti IMI-hálózatok további megsziárdítását azok gyakorlati működésének folyamatos figyelemmel kísérése és a megfelelő képzés biztosítása révén; emlékeztet rá, hogy az IMI fenntartható sikere a megfelelő közösségi szintű beruházástól függ; ezért felkéri a Bizottságot, hogy ebből a célból vezessen be többéves programot, és mozgósítson a megfelelő végrehajtásához szükséges valamennyi eszközt;

43. azt a nézetet vallja, hogy az igazgatási eljárásoknak hatékonyabbá kell válniuk; ebben az összefüggésben ésszerűnek tartja, hogy szoros együttműködés alakuljon ki az egyablakos ügyintézési pontok között, hogy a határokon átnyúló szolgáltatásokkal kapcsolatosan Európa különböző régióiban szerzett tapasztalatokat meg lehessen egymással osztani;

Hatály

44. emlékeztet rá, hogy az irányelv hatálya számos területre, különösen a nem gazdasági jellegű általános érdekű szolgáltatásokra, az egészségügyi szolgáltatásokra és a szociális szolgáltatások többségére nem terjed ki; megállapítja továbbá, hogy az irányelv nem vonatkozik a munkajogra, és a tagállamok által a szociális biztonság terén hozott jogszabályozására sincs hatással;

45. megjegyzi a bizonyos tagállamokban az irányelv hatálya alól kizárt szolgáltatásokkal kapcsolatban folytatott vitákat; megjegyzi, hogy a tagállamok többsége nem tapasztalt jelentős problémákat a szolgáltatási irányelv végrehajtása során annak hatálya tekintetében; emlékeztet arra, hogy ezeket a szolgáltatásokat a sajátos jellegük miatt zárták ki, és bizonyos esetekben azokhoz ágazati közösségi jogszabályi keretre lehet szükség; megjegyzi, hogy a Bizottság „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé” című közleménye kötelezettséget vállal a tekintetben, hogy 2011-ben javaslatot tesz az általános érdekű szolgáltatásokra vonatkozó fellépéscsomagra;

46. kéri az irányelvben az általános gazdasági érdekű szolgáltatások tekintetében előírt korlátozások alkalmazásának megfelelő és alapos ellenőrzését a hatáskörök tagállamokkal való megosztásának tiszteletben tartása mellett; rámutat arra, hogy ez az irányelv nem érinti a tagállamok azon szabadságát, hogy a közösségi joggal összhangban meghatározzák, mit tekintenek általános gazdasági érdekű szolgáltatásnak, hogyan kell e szolgáltatásokat megszervezni és finanszírozni az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban, és milyen konkrét kötelezettségeknek kell megfelelniük;

47. kéri, hogy a helyi önkormányzatiság alapelve a szolgáltatásokról szóló irányelv végrehajtása során is kapjon nagyobb figyelmet, és – amennyire lehetséges – elkerülhetőek legyenek az igazgatási terhek, valamint a helyi szinten való döntési szabadságnak az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal kapcsolatos korlátozásai;

48. úgy véli, hogy a szolgáltatások belső piacának megvalósításához szükséges kiegészítő intézkedéseknek teljes mértékben illeszkedniük kell az egységes piaci intézkedéscsomagról indított vita keretébe;

*

* *

49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

2011. február 16., szerda

A kkv-k finanszírozását támogató uniós eszközök felülvizsgálatának gyakorlati aspektusai a következő programozási időszakban

P7_TA(2011)0057

Az Európai Parlament 2011. február 16-i állásfoglalása a következő programozási időszakban a kkv-k finanszírozására szolgáló uniós eszközök felülvizsgálatának gyakorlati vonatkozásairól

(2012/C 188 E/02)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,

- A. mivel az EU-ban működő 23 millió kis- és középvállalkozás (kkv) – amelyek körülbelül az összes vállalkozás 99 %-át teszik ki, és több mint 100 millió munkahelyet biztosítanak – alapvető szerepet játszik a gazdasági növekedésben, a társadalmi kohézióban és a munkahelyteremtésben, az innováció egyik legfőbb forrása és létfontosságú szerepet játszik a foglalkoztatás fenntartásában és növelésében,
- B. mivel a kkv-k finanszírozáshoz való jutásának korlátozott mivolta jelentős akadály a kkv-k alapítása és növekedése útjában, és mivel a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság e problémát tovább súlyosbította,
- C. mivel számos területen az európai pénzügyi piacok különböző okokból nem képesek a kkv-knak elegendő finanszírozást biztosítani, annak ellenére sem, hogy a kkv-k számára nyújtott hitelezés hagyományos formái a jelenlegi válság során stabilak maradtak; mivel a nemzetközi banki szabályozás folyamatban lévő reformjainak és Európában történő végrehajtásának következtében szükség van olyan erőfeszítésekre, amelyek kizárják, hogy a jövőben a bankoknak a kkv-k számára nyújtott finanszírozás iránti hajlandósága csökkenjen,
- D. mivel az európai kkv-szektor rendkívül heterogén, és nagy számban foglal magában a hagyományos ágazatokban sikeresen működő mikro- és családi vállalkozásokat, valamint egyre nagyobb számban új, induló vállalkozásokat és gyorsan fejlődő csúcstechnológiát alkalmazó, illetve kiemelkedően innovatív vállalkozásokat; mivel e különböző üzleti modellek egymástól eltérő problémákkal néznek szembe, ezért a finanszírozás tekintetében is különböző igényeik vannak; mivel a magas tőkeáttételű (magas fokú hitelfinanszírozás) kkv-k sokkal sérülékenyebbek válság esetén, vagy akkor, ha kockázatosabb projektjeik nehézségekbe ütköznek,
- E. mivel a fokozottan tőke- és kockázatérzékeny banki ágazat szigorúbb feltételeket diktál a hitelfinanszírozás terén, többek között magasabb biztosíték-követelményeket és kockázati prémiumokat, és mivel hagyományos hitelezéssel a bankok nem szívesen finanszíroznak már olyan kockázatosabb üzleti projekteket, amelyekben induló vállalkozások, innovatív termékek, sőt vállalkozásátadások is szerepelnek,
- F. mivel a kiemelkedően innovatív és gyorsan fejlődő vállalatok döntő fontosságúak az európai gazdaság jövőbeli versenyképessége és a munkahelyteremtés szempontjából, főként a forráshatékony gazdaságba történő átmenetet biztosító piacokon,
- G. mivel a statisztikák szerint az európai kkv-k esetében például az egyesült államokbeli kkv-knál kisebb az esélye annak, hogy fontolóra vegyék a sajáttőke-finanszírozást,
- H. mivel európai és nemzeti szinten számos pénzügyi közvetítőt elriasztanak az összetett európai pénzügyi jogszabályok diktálta adminisztratív terhek, valamint az európai finanszírozási programokra érvényes politikai és operatív iránymutatások,
- I. mivel az európai intézményeknek értékelniük és felül kell vizsgálniuk a kkv-k finanszírozását támogató jelenlegi eszközöket, előretételezve a következő programozási időszakra a következő többéves finanszírozási keret összefüggésében,

2011. február 16., szerda

A kkv-k finanszírozási modelljei működésének megerősítése

1. megjegyzi, hogy számos kkv a külső finanszírozás tekintetében továbbra is főként a hitelektől és kölcsönöktől függ; aggodalommal tölti el, hogy a fokozottan tőke- és kockázatérzékeny banki ágazat még több biztosítékot kér és magasabb kockázati prémiumot alkalmaz, melyek mindegyike elégtelen finanszírozáshoz és elszalasztott üzleti és foglalkoztatási lehetőségekhez vezet a gazdaság e rendkívül széles ágazatában; ezért a hitelgarancia-rendszerek hozzáférhetőségét a kkv-k növekedési és munkahelyteremtő potenciáljának kiaknázása szempontjából döntő fontosságúnak tekinti; úgy ítéli meg, hogy szükség van a meglévő programok nemzeti és uniós szintű kihasználására, és támogatja az EBB-nek a kkv-k számára nyújtott kölcsönök terén betöltött fontos szerepét;
2. rámutat, hogy a bankok vonatkozásában a Bázeli Bizottság által javasolt szigorúbb sajáttőke-követelmények támasztása során figyelembe kell venni a kkv-k érdekeit is;
3. üdvözli egy új uniós, foglalkoztatási célú mikrofinanszírozási eszköz (Progress mikrofinanszírozási eszköz) létrehozását, amely növeli az EU-ban vállalkozást indítani kívánók számára a lehetőségeket; megjegyzi, hogy az EU-ban potenciális piaci rés van a mikrohitel iránti kereslet és kínálat vonatkozásában; elismeri, hogy szükség van a mikrohitelt nyújtók finanszírozásának támogatására, mivel ez a tevékenység a pénzügyi támogatás révén fenntarthatóvá válik, valamint képessé teszi az eszközt arra, hogy a mikrohitelket igénylők növekvő szükségleteit kielégítse; hangsúlyozza, hogy az Uniónak bátorítania kell a kisüzemi befektetéseket, meg kell adnia a mikroállalkozások számára a növekedés esélyét, és különösen támogatnia kell azon csoportokat – például a fiatal vállalkozókat –, amelyek üzleti elgondolásaik megvalósításához nehezen találnak hitellehetőségeket;
4. határozottan támogatja a versenyképességi és innovációs program (CIP), a hetedik keretprogram kockázatmegosztási finanszírozási mechanizmusa (CIP) és a strukturális alapok (JEREMIE) keretén belül a garanciaeszközök folyamatos végrehajtását azzal a céllal, hogy a kkv-k számára nyújtott hiteleket ösztönözze és a JASMINE kezdeményezés keretében a mikrofinanszírozási intézményeket támogassa; rámutat, hogy ezek megfelelő végrehajtását jelenleg túl bonyolult adminisztratív eljárások akadályozzák; kéri, hogy a Bizottság a kkv-k finanszírozási eszközeinek tekintetében könnyítse meg a strukturális alapok felhasználását, főként a biztosítási rendszerek feltöltődő alapjainak finanszírozását, ugyanakkor elkerülve például a nemzeti szinten meglévő rendszerekkel párhuzamos struktúrák létrehozását;
5. az a véleménye, hogy különösen a versenyképességi és innovációs programra nem jut elég pénz, és hogy ezt a programot annak alapján kellene értékelni, hogy mekkora területet fed le; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak az innovatív pénzügyi eszközök hatékonyabb finanszírozásáról a következő többéves pénzügyi kereten belül;
6. kéri az innovatív pénzügyi eszközök finanszírozásának az EU költségvetéséből történő jelentős növelését a kkv-k pénzügyi szükségleteiről való gondoskodás jegyében, és az Európa 2020 stratégia és az ágazatközi kiemelt kezdeményezések tükrében bátorítja az EBB csoporttal közös eszközök végrehajtását, különösen a közös kockázatmegosztási mechanizmusok révén; kéri, hogy a jövőbeli programok legyenek eléggé rugalmasak a nem megfelelő egysége megoldásokhoz való folyamodás elkerülése érdekében;

A piac elégtelenségeinek orvoslása

7. hangsúlyozza, hogy javítani kell az induló és az innovatív vállalkozások hozzáférését a részvénytőke alapú, illetve kvázi-részvénytőke alapú pénzügyi eszközökhöz, amelyekkel a piac nincs kellőképpen ellátva; kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjék arról, hogy a programok következő generációja a köztes pénzügyi eszközökre nagyobb hangsúlyt helyezzen, és hogy kockázatmegosztó alapokkal, valamint segédeszközökkel támogassa ezeket az eszközöket;
8. megjegyzi, hogy a rendkívül innovatív és gyorsan növekvő vállalatoknak hozzá kell férniük a nagyobb európai kockázattőke- és kötvénypiacokhoz, sürgeti a Bizottságot, hogy kezdeményezze az európai kockázattőke- és kötvénypiacok fejlesztése útjában álló akadályok felszámolását, terjessze ki a kockázatmegosztó megoldásokat a részvénybefektetésekre is, támogassa a közös alapon kezelt vállalati kötvényekkel kapcsolatos ügyeket, és bátorítsa a tagállamokat, hogy a befektetőknek nyújtott adóügyi ösztönzők révén támogassák az „üzleti angyalok” (business angels) tevékenységét;

2011. február 16., szerda

9. megjegyzi, hogy a kkv-k finanszírozásának jelenlegi szerkezetét számos európai országban mind a kínálat, mind a kereslet szintjén erősen befolyásolják az adózási és támogatási rendszerek, amelyek jelentős ösztönzőket nyújtanak az adósságinanszírozáshoz és nem ösztönzik a részvényfinanszírozást; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen kezdeményezéseket a szabályozói keretek által előírt rossz irányú ösztönzők okozta problémák tudatosításának növelése érdekében, és hogy bátorítsa a tagállamokat a szükséges reformok véghezvitelére;

Az adminisztratív akadályok eltávolítása

10. aggódik az uniós pénzügyi rendeletek és az európai pénzügyi eszközökre vonatkozó iránymutatások bonyolultsága miatt, különösen mikor az európai alapokat és programokat egyéni vállalkozások viszonylag alacsony összegek nyújtása révén történő támogatására használják; úgy véli, hogy az említett rendeleteknek való megfelelésre fordított pénz és idő egyáltalán nem arányos a támogatás végső kedvezményezettjének hasznával; az innovatív pénzügyi eszközökkel összefüggésben egyszerűsített igazgatásra, hatékony adminisztrációra és jelentéstételre, illetve költséghatékonyságra szólít fel; hangsúlyozza, hogy a bankokat, közvetítőket és kedvezményezetteket nem szabad járulékos adminisztratív terhekkel elbátortalanítani és eltéríteni a programok és alapok igénybevételeitől; kéri a Bizottságot, hogy javasoljon egyszerűsített és kevésbé költséges rendeleteket és iránymutatásokat, különösen a kis volumenű kkv-k garanciák, valamint köztes és tulajdoni részesedést megtestesítő eszközök formájában történő támogatására szánt programokra vonatkozóan;

11. örömmel veszi tudomásul, hogy 2011-ben létrejött a kkv-k finanszírozási fóruma, és sürgeti a Bizottságot, hogy javítsa a nemzeti fejlesztési bankokkal és kereskedelmi bankokkal folytatott együttműködését a tapasztalatok összegyűjtése, a bevált gyakorlat cseréje, szinergiák kialakítása, illetve annak feltárása érdekében, hogy miként lehet egyszerűsíteni és gördülékennyé tenni a kkv-k uniós finanszírozását;

12. rámutat arra, hogy jelenleg a kkv-k pénzügyi támogatása sok különböző uniós program részét képezi, mint például a versenyképességi és innovációs program (CIP), a strukturális alapok (JEREMIE), a hetedik keretprogram stb., és megjegyzi, hogy e programok közt nincs összefüggés; felszólítja a Bizottságot, hogy teremtsen nagyobb koherenciát a különféle programok között, azáltal hogy garanciákat vállal, és nagyobb egyensúlyt alakít ki az innováció finanszírozását támogató és a kkv-k részére kockázati tőke nyújtását előíró nemzeti és uniós mechanizmusok között; szorgalmazza, hogy a Bizottság hozzon létre egyablakos ügyintézési pontokat a kkv-kat célzó különféle európai uniós finanszírozási eszközök számára;

*

* *

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé

P7_TA(2011)0058

Az Európai Parlament 2011. február 16-i állásfoglalása „a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé” című zöld könyvről (2010/2239(INI))

(2012/C 188 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikkében szereplő horizontális szociális záradékra,
- tekintettel a „Zöld könyv – A megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé” című, 2010. július 7-i bizottsági közleményre (COM(2010)0365),

2011. február 16., szerda

- tekintettel a demográfiai kihívásokról és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló, 2010 november 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság jelentésére a „Zöld könyv, a megfelelő, fenntartható és biztonságos európai nyugdíjrendszerek felé” című 2010. július 7-i bizottsági közleményről ⁽²⁾,
  - tekintettel „a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról – Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része” című tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2010)0193) és az erre vonatkozó 2010. szeptember 8-i álláspontjára ⁽³⁾,
  - tekintettel „Az idősödő népesség hatásának kezelése az Unióban (2009-es jelentés az idősödésről)” című, 2009. április 29-i bizottsági közleményre (COM(2009)0180), valamint a 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló, 2009. május 6-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a megújított szociális menetrendről szóló, 2009. május 6-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel „A társadalombiztosítási rendszerek és a nyugdíjak jövőjéről: ezek finanszírozása és az individualizációs tendencia” című, 2008. november 20-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
  - tekintettel az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a gyermekszegénységet is ideértve a szegénység elleni küzdelemről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
  - tekintettel az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági javaslatra (COM(2005)0507) és a 2007. június 20-i álláspontjára ⁽⁹⁾,
  - tekintettel a 2001. évi stockholmi Európai Tanács stratégiájára a nyugdíjrendszer európai reformjáról,
  - tekintettel a 2001. évi laekeni Európai Tanács a megfelelő, fenntartható és kiigazítható nyugdíjak szükségességét hangsúlyozó, a nyugdíjakra vonatkozó közös célkitűzésekről szóló határozatára,
  - tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 23. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0025/2011),
- A. mivel az emberek napjainkban az elsősorban az alacsonyabb képzettségű fiatalokat érintő munkanélküliség, vagy a hosszabb ideig tartó és egyes esetekben magasabb szintű tanulmányok végzése miatt idősebb korban válnak gazdaságilag aktívvá, és az emberek általában a törvényes nyugdíjkorhatár elérését megelőzően lépnek ki a munkaerőpiacról, aktív életüket inaktív időszakok szakítják meg, és a várható élettartam egyre növekszik,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0400.

⁽²⁾ EESC/SOC/386, 2011. január 20.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0309.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0306.

⁽⁵⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 23. o.

⁽⁶⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 11. o.

⁽⁷⁾ HL C 16. E, 2010.1.22., 35. o.

⁽⁸⁾ HL C 9. E, 2010.1.15., 11. o.

⁽⁹⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 216. o.

2011. február 16., szerda

- B. mivel a pénzügyi és gazdasági válság nagymértékben súlyosbította az EU előtt álló alapvető demográfiai kihívást,
- C. mivel a jelenlegi adatok szerint csökken a munkaerőpiacra belépő személyek száma (a munkaképes korú uniós lakosság száma 2012-től kezdve csökkenni fog), és emelkedik a nyugdíjasok száma (míg 2008-ban minden 65 éves vagy ennél idősebb személyre 4 munkaképes korú uniós polgár jutott, 2020-ra öten, míg 2060-ra már csak ketten fognak jutni); mivel ez a folyamat a tagállamok közötti demográfiai különbségektől függően változó,
- D. mivel a megfelelő, fenntartható és biztonságos nyugdíjak biztosítása elválaszthatatlanul összekapcsolódik a foglalkoztatás magasabb szintjével, a nagyobb termelékenységgel és a gazdasági növekedéssel,
- E. mivel az Európai Unió gazdasági kormányzásának figyelembe kell vennie a zöld könyv által bemutatott holisztikus megközelítést,
- F. mivel a pénzügyi válság számos tagállamban munkanélküliséghez, szegénységhez és társadalmi kirekesztéshez, növekvő költségvetési hiányhoz, valamint a nyugdíjak finanszírozásával kapcsolatos problémákhoz (akár adóbevételekből, akár más forrásból finanszírozzák azokat) vezetett, és rávilágított egyes nyugdíjalap-rendszerek sebezhetőségére,
- G. mivel az EU 2020 stratégiában meghatározott 75 %-os foglalkoztatási arányra vonatkozó célkitűzésnek hozzá kell járulnia a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságához,
- H. mivel az átmeneti és bizonytalan munkahelyek fokozódó elterjedtségével csökkennek a nyugdíjrendszerekbe befizetett járulékok, és kárt szenved e rendszerek stabilitása és a jövőbeni nyugdíjak megfelelősége,
- I. mivel a nyugdíjalapok kialakítása során figyelembe kell venni a kockázatenyhítést és a piaci megrázóhatásokkal szembeni ellenállást,
- J. mivel az idejét és képességeit gyermekek nevelésére vagy idős emberek gondozására áldozó személyt a társadalomnak el kell ismernie, és ez a célkitűzés úgy érhető el, ha számára különösen a nyugdíjuttatások terén egyedi jogokat biztosítanak,
- K. mivel a nők és férfiak közötti egyenlőség uniós értéknek, célkitűzésnek és alapvető jognak tekintendő, és az Európai Unió intézményeire nézve kötelező a nemek közötti egyenlőség bevonása valamennyi fellépésükbe,
- L. mivel az Európai Unióban a nők közvetlen és közvetett megkülönböztetésnek vannak kitéve a nyugdíj különböző vonzatait illetően,
- M. mivel a nyugdíjreform tervezett hatása általában olyan mintán alapul, amelyben teljes pályafutáson át teljes munkaidőben alkalmazott, átlagos jövedelemmel rendelkező férfit vesznek alapul, és mivel a nemek szerint lebontott, élethosszon alapuló biztosításmatematikai táblázatok negatív hatással vannak a nők esetében alkalmazott nyugdíjszámításra, és alacsonyabb bérpótlási arányt biztosítanak,
- N. mivel az idősebb nők különösen bizonytalan helyzetben vannak, amikor nyugdíjjogosultságuk összegét családi állapotukból (házastársi vagy túlélő hozzátartozói ellátás) vezetik le, és amikor szakmai pályafutásuk megszűnése miatt nem rendelkeznek saját megfelelő nyugdíjjogosultsággal,

Általános kérdések

Az uniós szint és a tagállamok

1. üdvözlö a zöld könyvben alkalmazott holisztikus megközelítést, amelynek a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett nemzeti és uniós szinten is új lendületet kell adnia a szilárd alapokon nyugvó, hosszú távon is működőképes, fenntartható és megbízható nyugdíjrendszereknek; kiemeli, hogy a hagyományok, a gazdasági és demográfiai helyzet és a munkaerő-piaci jellemzők tagállamonként eltérőek, és hogy tiszteletben kell tartani a szubszidiaritás és a szolidaritás elvét, melyeknek értelmében nyugdíjrendszereik szervezeti felépítése tekintetében a teljes felelősség a tagállamokat terheli;

2011. február 16., szerda

2. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak óriási kihívásokkal kell szembe nézniük abbéli erőfeszítéseik során, hogy a nyugdíjak megfeleljenek a polgárok által támasztott, a megfelelő és fenntartható ellátásra irányuló elvárásoknak egy olyan időszakban, amikor a társadalmi és gazdasági körülmények amúgy is nehezek, és tagállamonként, valamint jogrendszerenként el is térnek egymástól;
3. hangsúlyozza, hogy a kis- és középvállalkozói szféra az EU-ban a foglalkoztatás és a növekedés egyik legnagyobb forrása, és továbbra is jelentős módon hozzá fog járulni a tagállamokban a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának és megfelelőségének kialakításához; a kkv-kban dolgozók nyugdíjalapokhoz történő csatlakozásának kiterjesztése érdekében ágazati, ágazatközi és/vagy területi alapok kialakítását tartja üdvösnak, ami a legjobb gyakorlatok mintájául is szolgálhatna;
4. megállapítja, hogy az egységes piac kiteljesítése szempontjából a generációk közötti szolidaritás nehézségeit figyelembe vevő, szilárd gazdaság- és szociálpolitika elsősorban a társadalmi kohézió megőrzése révén jelentékenyen ösztönzi a fenntartható foglalkoztatáspolitikát, valamint a növekedést és a stabilitást; emlékeztet arra, hogy a szociális partnereket döntő szerep illeti meg ennek során;
5. úgy véli, hogy a nyugdíjrendszerek jövőbeli fenntarthatóságának szempontjából a hosszú távú befektetések és megtakarításoknak kiemelt szerepük van, és hogy a makrogazdasági felügyelet keretében erre figyelmet kellene fordítani;
6. megjegyzi, hogy mind az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások, mind a stabilitási és növekedési egyezmény hivatkozik korral összefüggő állami kiadásokra; úgy véli, hogy a közvetlen állami nyugdíjkötelezettségeknek a költségvetési hiány kiszámításakor történő pontos figyelembevétele a fenntarthatóság számos feltétele közül az egyik; sürgeti, hogy a gazdasági kormányzás reformja során megfelelő módon vegyék figyelembe ezt a vonatkozást, azáltal, hogy biztosítják a nyugdíjrendszerek különböző pilléreinek megfelelő kezelését és megfelelően összpontosítanak azok fenntarthatóságára;
7. tekintettel arra, hogy a fenntartható és jól működő nyugdíjrendszer kiemelkedően fontos mind a polgárok, mind az államháztartás stabilitása érdekében, sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy biztosítsák, hogy a nyugdíjreformok költségeit továbbra is vegyék figyelembe annak értékelésekor, hogy egy tagállam ellen elindítsák-e a túlzott hiány esetén követendő eljárást, és javasolja, hogy ne csupán egy adott típusú nyugdíjreformra, hanem inkább a finanszírozási rendszer fenntarthatóságára összpontosítsanak; megjegyzi, hogy a nyugdíjak rendszerszintű reformja jelentős átalakítási költségekkel jár, amelyeket az államadósság és a költségvetési hiány számításakor figyelembe kell venni;
8. hangsúlyozza, hogy az államháztartás fenntarthatóságának érdekében az értékelésnek tartalmaznia kell mind az állam, mind a magánszektor teljes adósságát; rámutat arra, hogy a nyugdíj-megtakarítások többejt jelentenek, mint pusztán a nyugdíjakra elkülönített megtakarításokat; kéri, hogy az államháztartás hosszú távú fenntarthatósága érdekében az államháztartásoknak a nyugdíjrendszerre vonatkozó közvetlen fedezetlen kötelezettségeit teljes körűen tegyék átláthatóvá és egyértelmű módon tegyék közzé;
9. hangsúlyozza, hogy a nyugdíjakért és a nyugdíjrendszerekért a tagállamok tartoznak felelősséggel; tudomásul veszi, hogy a tagállamok függenek egymástól gazdaságukat illetően, ezért felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy hangolják össze hatékonyan nyugdíjpolitikáikat, és a nyílt koordinációs módszer használatával biztosítsák a nyugdíjrendszerek megfelelőségét, megbízhatóságát és fenntarthatóságát;
10. megállapítja, hogy a tagállamok első, második és harmadik pillérbe tartozó nyugdíjrendszerei egymástól jelentősen eltérnek, és hogy az EU-ban hiányzik a közös kritérium- és fogalom meghatározási készlet, valamint egy olyan részletes elemzés, amely alapos betekintést nyújtana a különböző nyugdíjrendszerekbe, valamint lehetővé tenné, hogy azok megfeleljenek a polgárok szükségleteinek, és ezért nem létezik minden rendszerre kiterjedő, átlátható felügyelet sem; hangsúlyozza, hogy az EU-nak mindenképp javítania kell a nyugdíjrendszerek összehasonlíthatóságát, és elő kell mozdítania a helyes gyakorlatok cseréjét; úgy véli, hogy a Bizottságnak lépéseket kellene tennie a tagállami nyugdíjrendszerek tipológiájának, valamint a rendszerek összehasonlíthatóságát lehetővé tevő fogalom meghatározásoknak a kialakítása érdekében;

2011. február 16., szerda

Nemek

11. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a zöld könyv nem szentel kellő figyelmet a nemi kérdéseknek; véleménye szerint a férfiak és a nők nyugdíjában tapasztalható jelenlegi megfeleléségi hiányosságok az olyan továbbra is fennálló munkaerő-piaci egyenlőtlenségek eredményei, mint a munkanélküliség, betegség, gondozói feladatok időszakai, a nők és a férfiak fizetése közötti különbség, a nők nagyobb aránya a bizonytalan és a részmunkaidős állásokban, valamint a szakmai és a magánélet összeegyeztetésének akadályai; ezért felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket az ilyen egyenlőtlenségek megszüntetésére, és hosszú távon biztosítsák a nők és a férfiak közötti egyenlő bánásmódot a nyugdíj területén, például a szülési szabadságot és az idős családtagok gondozását a nők és a férfiak számára is nyugdíjellátásra jogosító, tényleges munkaként véve figyelembe;

12. hangsúlyozza a nyugdíjjogosultságok egyéni kialakításának fontosságát és szorgalmazza, hogy a nők nyugdíjának kiszámítása során használjanak olyan kritériumokat, amelyek biztosítják mind a nők, mind a férfiak gazdasági függetlenségét; sürgeti a tagállamokat, hogy a nyugdíjak vonatkozásában vegyék fontolóra az életpályán alapuló koncepciót is, hogy válaszolni tudjanak a modern, munkával töltött életszakasz kihívásaira;

13. megállapítja, hogy a nemzedékek közötti méltányosságnak és a fiatalabb nemzedékek érdekeinek kell képezniük a nemzeti nyugdíjpolitikák továbbfejlesztésének tagállamok közötti összehangolására irányuló megerősített módszer legfőbb szempontjait;

14. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kötelezzék a foglalkoztatási és egyéb kiegészítő nyugdíjbiztosítókat, hogy a nyugdíjellátások kiszámításakor nemektől független halálozási táblázatokat használjanak annak érdekében, hogy a nők magasabb várható élettartamuk miatt ne legyenek „büntetve”;

Megfelelőség

15. úgy véli, hogy nincsenek meg annak a feltételei, hogy európai uniós szinten határozzák meg a megfelelő nyugdíj mértékét, mert az nagy mértékben függ a tagállamokra jellemző sajátos körülményektől; mindazonáltal felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan iránymutatást, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy megállapítsák a nyugdíjak minimális szintjének kritériumait; véleménye szerint a tagállamoknak úgy kell meghatározniuk a megfelelést mint az idős emberek tisztességes megélhetéséhez szükséges feltételt;

16. úgy véli, hogy a tagállamok maguk felelősek azért, hogy gazdasági és szociális politikájuk keretein belül polgáraik számára megállapítsák a megfelelő nyugellátás mértékét; ösztönzi a tagállamokat, hogy olyan rendszert vezessenek be, amely mindenki számára tisztességes megélhetést biztosít, különös figyelmet szentelve a társadalom legsérülékenyebb csoportjainak;

17. hangsúlyozza, hogy a többféle nyugdíjrendszer közül az állami (első pillér) és a munkához kapcsolódó (leggyakrabban a második pillér) nyugdíjból származó jövedelem diverzifikálása szavatolhatja leginkább a megfelelő nyugellátást;

18. megjegyzi, hogy a legtöbb tagállamban az első pillér a legfontosabb, és a szolidaritás elve, valamint az alapján, hogy az első pillér finanszírozása kevésbé lesz nyomás alatt, ha több ember dolgozik és ha az illegális és be nem jelentett munkát kezelik, míg az első pillér finanszírozásának egyéb alternatív formái is megvitatásra kerülhetnek a tagállamok között a nyitott koordinációs módszerben; hangsúlyozza, hogy a felosztó-kirovó rendszerek bizonyították szilárdságukat és megbízhatóságukat a pénzügyi és a gazdasági válság jelentette próba során; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy az első pillérbe tartozó nyugdíjak a szegénységi küszöb felett legyenek;

19. hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban a nyugdíjrendszerek fenntarthatósága és megfelelése szempontjából a harmadik pillér megtakarítási rendelkezései fontos szerepet játszanak; hangsúlyozza azonban, hogy ez a lehetőség csak azok számára elérhető, akik megfelelő jövedelemmel rendelkeznek ahhoz, hogy ilyen rendszerekbe tudjanak járulékot befizetni, így csak korlátozott szerepet játszhatnak a tisztességes jövedelem biztosításában;

2011. február 16., szerda

20. úgy véli, hogy nagyon hasznos lenne, ha a tagállamok jobban megosztanák egymás között a magánnyugdíjakat megillető egyes adókedvezmények költségeire és hatékonyságára vonatkozó információkat;

21. úgy véli, hogy tekintettel a költségvetésre nehezedő nyomásra, a szociális kiadások terén megvalósuló hatékonyság kiemelkedő fontosságú; úgy véli, hogy a jelenleg a költségvetésre nehezedő nyomással szemben a szociális kiadások gazdasági és társadalmi szempontból fontos csillapító szerepet töltenek be a válság idején; úgy gondolja, hogy a felosztó-kirovó rendszerek bizonyították, hogy alapvető szerepet játszanak a nemzedékek közötti szolidaritás létrehozása tekintetében; úgy véli továbbá, hogy a második és harmadik pillérnek kiegészítő szerepet kell betöltenie a nyomás csökkentésében; felhívja a tagállamokat, hogy a jövőben biztosítsák a nyugellátás formáinak lehető legjobb összetételét a nyugdíjak jövőbeli biztosítása érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák a polgárok magán megtakarítási lehetőségeihez való hozzáférést; rámutat arra, hogy a pénzügyi válság miatt több tagállam tervez változásokat bevezetni nyugdíjrendszerében; sürgeti azonban őket, hogy gondoskodjanak arról, hogy a nyugdíjrendszerek stabilak, megbízhatóak és fenntarthatóak maradjanak, és hogy minden változásra megfelelő társadalmi párbeszédet követően és kellő tájékoztatás után kerüljön sor; amellett áll ki, hogy amennyiben a munkavállalóknak választási lehetősége van, elegendő időt kell számukra biztosítani, hogy tájékozott és átgondolt döntést hozhassanak;

22. hangsúlyozza, hogy a jó gazdasági növekedés és a magas foglalkoztatási ráta növeli, míg a magas infláció veszélyezteti a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságát és megfelelőségét;

23. úgy véli, hogy az adókiájtás aggasztó jelenséggé vált, és ellene a lehető leghatékonyabban küzdeni kell, mert aláássa a nyugdíjrendszerek jövőbeni megfelelőségét és stabilitását;

Nyugdíjkorhatár

24. úgy véli, hogy a demográfiai tendenciák és a nyugdíjak finanszírozhatósága miatt elkerülhetetlen, hogy magasabb legyen a foglalkoztatottság és hosszabb legyen a munkában eltöltött idő, megállapítja ugyanakkor, hogy nő a várható élettartam, és hogy a hosszabb munkában töltött idő előfeltétele a jobb munkahelyi egészségvédelem; felszólítja a tagállamokat, hogy akik szeretnének, tovább is dolgozhassanak; felkéri azokat a tagállamokat, amelyek megemelték vagy meg fogják emelni a törvényben előírt nyugdíjkorhatárt, hogy adó- és járulégmentességet biztosító intézkedésekkel segítsék elő az idős emberek foglalkoztatását; továbbá felkéri a tagállamokat, hogy az idős emberek számára megfelelő és rugalmas munkaszervezéseket és nyugdíjrendszereket dolgozzanak ki a nyugdíj melletti munka elősegítése és megkönnyítése céljából, és hogy visszatartó hatású intézkedéseket vezessenek be annak érdekében, hogy a vállalkozások ne tudják könnyen elbocsátani az idősebb embereket; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen egy tanulmányt, amely azt elemzi, hogy a javak eloszlása hogyan befolyásolja a tagállamokban a várható élettartamot;

25. megállapítja, hogy nagy különbségek vannak a törvényben előírt nyugdíjkorhatár és az idősök munkaerőpiacról való tényleges kivonulása között, és javasolja, hogy elsősorban arról gondoskodjanak, hogy a munkavállalók a törvényben előírt nyugdíjkorhatárig dolgozhassanak; megállapítja, hogy ezek a különbségek különösen kiugróak a legnehezebb foglalkozási kategóriákba tartozó munkavállalók esetében; ezért arra kéri a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy osszák meg egymással a bevált gyakorlatokat; továbbá arra is felkéri a tagállamokat, hogy kössenek olyan megállapodásokat, amelyek kedvező hatással vannak a fenntartható nyugdíjakra, és amelyek rugalmas módon az aktív életszakasz törvényben előírt nyugdíjkorhatárig történő meghosszabbításához vezet, például nemzeti és vállalati szinten átfogó életkorkezelési stratégiák kidolgozása, az idősebb munkavállalók sajátos igényeihez igazodó, a munka és a magánélet közötti egyensúly új formáira vonatkozó rendelkezések kidolgozása és a hosszabban dolgozó munkavállalók jutalmazása által;

26. hangsúlyozza, hogy az idősebb munkaerő-állomány és a hosszabb szolgálati idők pozitívan járhatnak hozzá a fellendüléshez és a jövőbeni növekedéshez; úgy véli, hogy a dinamikus munkaerőpiacnak azoknak az (idősebb) munkavállalóknak, akik nehéz fizikai munkát és/vagy mentálisan megterhelő munkát végeznek, kreatív megoldásokat – például a törvényben előírt nyugdíjkorhatár rugalmassá tételét, részidős nyugdíjakat, illetve módosított munkakörülményeket – kell kínálnia, ösztönözve az egész életen át tartó tanulást, javítva a munkakereső szolgáltatásokat vagy a munkahelyváltásokat, hogy tartós egyensúly alakuljon ki a munkakövetelmények és a munkavállalók teherbírása között; mindehhez fontos az életkoron alapuló megkülönböztetés ellen irányuló aktív politika a 2000/78/EK és a 2006/54/EK irányelvek megfelelő végrehajtásának ellenőrzésével és az aktív időskor európai kultúrájának előmozdítása, amely biztosítja az idősebbek számára a vitalitással teli és méltóságteljes életet; felhívja a tagállamokat, hogy a munkaerő-piaci megkülönböztetés miatti szankciókat kísérik olyan ösztönzőkkel, amelyek befogadó munkaerőpiac kialakítására készítik a munkaadókat; a szolgálati idő reformjának és meghosszabbításának összefüggésében felhívja a tagállamokat, hogy a Bizottság segítségével hatékonyabban hajtja végre a munkahelyi biztonságra és egészségvédelemre vonatkozó irányelveket;

2011. február 16., szerda

Az Európa 2020 stratégia

27. örvendetesnek tartja, hogy az EU 2020 stratégia megemlíti az idősebb munkavállalók munkaerő-piaci integrációját; sajnálatát fejezi ki, hogy a 2020-as stratégia nem fordít kifejezett figyelmet a tisztességes, fenntartható és megfelelő nyugdíjrendszerekre, jóllehet ezektől függene a 2020-as stratégiában ismertetett néhány célkitűzés elérése; javasolja ezért, hogy a zöld könyv célkitűzéseit foglalják bele a 2020-as stratégiába;

28. úgy véli, hogy a 2020-as stratégia sikere azt jelenti majd, hogy biztosabb és jobb minőségű munkahelyek jönnek létre és többen dolgoznak majd megfelelő bérért és megfelelő munkakörülmények között, ami serkenti majd a kötelező társadalombiztosítási járulékfizetést, és hogy ez javítja a gazdasági növekedést, ami erősíti a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságát és megfelelőségét;

29. a 2020-as stratégiával összhangban támogatja a célzott és aktív munkaerő-piaci politikát, amely biztosítja a munkaerőpiacon jelenleg alulreprezentált csoportok, különösen a legkiszolgáltatottabbak magasabb arányú foglalkoztatottságát; úgy véli, hogy az EU-nak új mutatókat kellene kidolgoznia a nyugdíjreformok kiszolgáltatott csoportokra gyakorolt hatásának nyomon követéséhez; hangsúlyozza, hogy az európai Unióban még mindig elterjedt az illegális munka, és hogy ez gyengíti a szociálpolitikai lehetőségeket; felhívja a tagállamok illetékes intézményeit, hogy a nyugdíjrendszerek egyensúlyának biztosítása érdekében mozdítsák elő a társadalmi befogadást és lépjenek fel a be nem jelentett munkavégzés ellen;

A foglalkoztatói nyugellátásról szóló (IORP) irányelv

30. megjegyzi, hogy az IORP-irányelv tagállamok által történő végrehajtása általánosságban késik; felhívja a Bizottságot, hogy szükség esetén lépjen fel a tagállamokkal szemben az IORP-irányelv pontos és időben történő végrehajtásának biztosítása érdekében;

31. egyetért azzal, hogy a cél az kell legyen, hogy a befizető vállalkozások számára ésszerű költségek mellett, és fenntartható nyugdíjrendszer keretében magas szintű biztonságot lehessen nyújtani a jövő nyugdíjasai számára;

32. megjegyzi, hogy az IORP-irányelv 15. cikkének (6) bekezdése a technikai rendelkezések kiszámítása kapcsán megállapítja, hogy „a Bizottság javaslatot tesz olyan intézkedésekre, melyek szükségesek a kamatlábak eltérő szintje miatt kialakuló esetleges torzulások megelőzéséhez, illetve a nyugdíjkonstrukció ellátottai és tagjai érdekeinek védelméhez”; felhívja a Bizottságot, hogy az IORP-irányelv felülvizsgálata előtt készítsen hatástanulmányt, és vegye figyelembe a járulékalapú rendszerek terjedését és a tőkefedezeti rendszerek visszaszorulását mutató trendet;

33. emlékeztet, hogy az IORP-irányelv kimondja, hogy „a Közösségben a gazdasági növekedés és munkahelyteremtés szempontjából alapvető fontosságú a pénzügyi szolgáltatások valóságos belső piaca” és hogy „ez az irányelv jelenti tehát az első lépést a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények európai szinten megszervezett belső piacához vezető úton”;

34. hangsúlyozza, hogy az újonnan létrejött európai felügyeleti hatóságnak (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság, EBFH) teljes mértékben ki kell használnia hatáskörét és fontos szerepet kell játszania az IORP-irányelv felülvizsgálatának előkészítésében és az olyan jogszabályok kidolgozásában, mint a szolvenciarendszerre vonatkozó technikai standardok tervezetei, iránymutatásai és ajánlásai; emlékeztet, hogy az IORP-irányelvet nem kellene alkalmazni az első pillérbe tartozó állami nyugdíjakra és a munkához kapcsolódó nyugdíjrendszerekre;

35. igen értékes kiindulópontnak tartja a Szolvencia II. minőségre vonatkozó elemeit a nyugellátást szolgáltató intézmények felügyeletének erősítése szempontjából; megjegyzi, hogy ez különösen vonatkozik a helyes kockázatkezeléssel kapcsolatos előírásokra;

2011. február 16., szerda

Mobilitás és transzferek

36. hangsúlyozza, hogy az elkövetkező években a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés szempontjából kritikus jelentőségű lesz az EU-n belüli munkaerő-piaci mobilitás; ezért úgy véli, hogy a polgárok bizalma úgy növelhető, ha megszüntetik a belső és határokon átnyúló mobilitás előtti akadályokat; megjegyzi, hogy a nyugdíjrendszerre gyakorolt hatásaik figyelembevételével kell kezelni az olyan kérdéseket, mint például a hordozhatóság hiánya, a nyugdíjjogosultság megszerzéséhez szükséges hosszú ügyintézési időszak, a nyugvó nyugdíjjogosultságok, az adóügyi eljárások egységessége és eltérései, valamint a biztosításmatematikai elvek; hangsúlyozza egy dinamikusabb munkaerőpiacnak a nyugdíjrendszerre gyakorolt lehetséges pozitív hatásait;

37. megállapítja, hogy az első pilléren belül az alkalmazandó koordinációs rendelet szabályozza a nyugdíjjogosultságot, de a többi pillért illetően egyszerűsített megoldásokat kell kidolgozni;

38. megjegyzi, hogy a járulékalapú rendszerek terjedését és a járadékalapú rendszerek visszaszorulását mutató trend van kibontakozóban; megjegyzi, hogy ennek következtében a nyugdíjbiztosítók áthárítják a befektetések kockázatát a nyugdíjalapba befizetőkre; úgy véli, hogy a tőkealapú foglalkoztatói nyugdíjrendszerek különbözősége és összetettsége miatt meg kell teremteni a felhalmozott nyugdíjjogosultságok hordozhatóságának keretfeltételeit, méghozzá oly módon, hogy a hordozhatóság az új szerződéseknél lép érvénybe úgy, hogy az átvitelre vonatkozó kérelem csak abban az esetben kerül elfogadásra, ha az átvitt biztosításmatematikai összeg időskori jövedelmet kifizető alapba kerül; kéri, hogy készítsenek beható tanulmányt a tőkealapú foglalkoztatói nyugdíjrendszerek és az életbiztosítási tőkerendszerek adóügyi kérdéseiről; úgy véli, hogy a határokon átnyúló kérdéseket illetően az uniós tevékenységeknek egyértelműen arra kell összpontosulniuk, hogy a nyugdíjjogosultságok megszerzésére és megőrzésére vonatkozóan minimumszabványokat dolgozzanak ki, és megkönnyítsék e jogosultságok nemzeti nyomon követési rendszereinek létrehozását;

39. üdvözli a különböző forrásokból származó nyugdíjjogosultságok esetében valamennyi tagállamban létrehozott nemzeti nyomon követési rendszereket, és kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat egy európai nyomon követési rendszerre;

Az uniós jogszabályok felülvizsgálata

40. megállapítja, hogy az Európai Unió sok tagállama felismerte a foglalkoztatói nyugdíjrendszerek fontosságát, valamint hogy az EU úgy nyújthat hozzáadott értéket, ha biztosítja a különféle rendszerek közötti összhangot, és arra biztatja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak egy olyan, szociális, jogi és gazdasági szempontból indokolt keret megvalósításáról, amely megfelelően védi a nyugdíjrendszerek tagjait, és garantálja a nyugdíjakra vonatkozó érthető információkhoz való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy azokban az esetekben, amikor a tagállamok magánintézmények által kezelt kötelező nyugdíjalapokkal rendelkeznek, ezeket a rendszereket is értékelni kell a biztonságra, a befektetésre és az eszközök osztályozására vonatkozó európai keretfeltételeknek és kritériumoknak való megfelelés szempontjából; alapelveként hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatói nyugdíjrendszerekre vonatkozóan teljes hatásvizsgálatot kell végezni, különösen a további költségek és adminisztratív terhek meghatározása érdekében;

41. úgy véli, hogy azokban a tagállamokban, ahol kötelező foglalkoztatói nyugdíjrendszereket hoztak létre, és azok nagyrészt nem részei az első pillérnek, ezekre a második pillérhez tartozó rendelkezésekre valamennyi munkavállalónak jogosultnak kell lennie és nem szabad megkülönböztetést alkalmazni a nem, az ágazat és/vagy a munkaszerződés alapján;

42. felhívja az Európai Bizottságot, hogy biztassa a tagállamokat annak vizsgálatára, hogy milyen módon lehetne a munkavállalók második pillér által nyújtott nyugdíjbiztosításban való részvételét fokozott szociális párbeszéd révén előmozdítani, és tegyen javaslatokat egy ilyen pillér előmozdítására ott, ahol ez még nem létezik; ezen alap közös kezelését biztosító irányítási módszer kialakítására kéri őket, különösen a megtakarítás-befektetési stratégiájával kapcsolatban;

43. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák az időskori nyugellátás témájában folytatandó társadalmi és polgári párbeszédet, és e párbeszéd eredményeit teljes mértékben vegyék figyelembe;

44. úgy véli, hogy a harmadik pillérre vonatkozó uniós szabályokat és azok zavartalan, határokon átvitelő működését a belső piac megfelelő működése szempontjából közelebbről is meg kell vizsgálni, különösen a pénzügyi termékek esetében, és azonos feltételeket kell létrehozni; hangsúlyozza, hogy a szabályok e közelebbi vizsgálata során e rendszerek tagjainak érdekeit is figyelembe kell venni;

2011. február 16., szerda

45. úgy véli, hogy a különböző pénzügyi szolgáltatásokat végző intézményekre vonatkozó prudenciális rendszerek konzisztenciájának biztosítása érdekében az „egyforma kockázat – egyforma szabályok – egyforma tőke” elvet kell alkalmazni, figyelembe véve minden nyugdíjtermék vagy -rendszer jellemzőit;
46. elismeri, hogy a határokon át nyújtott egyéni nyugdíjbiztosítási rendszerek (harmadik pillér), mint például az életbiztosítási kötvények esetében az akadályok továbbra is fennállnak; javaslatokat kér a Bizottságtól ezek elhárítására, valamint e tevékenységek szabályozásának keretére;
47. megjegyzi, hogy miközben a nyugdíjhoz kapcsolódó jogok átvihetők az Európai Unióban, az európai jogszabályok rendkívül töredezettek; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a szabályozás javításának részeként nem lenne-e célszerű racionalizálni e szabályozási keretet;

Az európai szabályozás/a bevált gyakorlat

48. emlékeztet az Európai Biztosítási és Foglalkoztatónyugdíj-felügyeleti Hatóság (EBFH) létrehozására vonatkozóan már meghozott döntésre; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a testület számára biztossítsák mindazokat a feltételeket, amelyek a kitűzött feladatok hatékony elvégzéséhez, ennek során pedig különösen a foglalkoztatói nyugellátás sajátosságainak és jellegzetességeinek megfelelő figyelembevételéhez is szükségesek;
49. megjegyzi, hogy a nyugdíjalapokat, beleértve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket, továbbra is önálló pénzügyintézetekként szabályozzák és felügyelik, jóllehet a tevékenységeket a gyakorlatban konglomerátumok végzik;

Tőkekövetelmények

50. úgy véli, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára előírt fizetőképességi rendszerre vonatkozó javaslatoknak el kell ismerniük a nyugdíjak jellegzetességeit, szem előtt tartva, hogy a biztosítási ágazat kockázatai eltérnek a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények kockázataitól, különös tekintettel a nyugdíjjogosultságok feltételelességére, a nyugdíjportfóliók időtartamára és arra, hogy az IORP-k homogén termékportfóliót működtető, elkülönített célú eszközök; hangsúlyozza, hogy egy ilyen rendszer legfőbb célja az, hogy növelje a jelenlegi és jövőbeli nyugdíjasok biztonságát; úgy véli, hogy teljes mértékben fel kell mérni az ilyen javaslatok hatásait, különösen a további költségek és adminisztratív terhek meghatározása szempontjából; úgy véli, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények számára előírt szolvenciaszabályok mindenfajta felülvizsgálatát a jelenlegi IORP-irányelv keretében kell elvégezni; hangsúlyozza, hogy a nyugdíjalapokra vonatkozó tőkekövetelmény-rendszerrel kapcsolatos kérdések kezelése szorosan kapcsolódik a fizetéseképtelenségről szóló irányelv 8. cikkéhez kapcsolódó kérdések megfelelő rendezéséhez;
51. a bizottsági zöld könyv megállapításaival összhangban hangsúlyozza, hogy az IORP-irányelv a Szolvencia I. minimális harmonizálási megközelítésén alapul, miközben a közeljövőben a biztosítási vállalkozások már a kockázatalapú Szolvencia II-rendszert fogják alkalmazni a foglalkoztatói nyugdíjakkal kapcsolatos tevékenységük során is;
52. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi piacok csak bizalom esetén működhetnek hatékonyan, és úgy véli, hogy a bizalom szilárd prudenciális szabályokat követel meg a pénzügyintézetek vonatkozásában és ez alól a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények sem lehetnek kivételek;
53. felhívja a Bizottságot, hogy alakítsa ki a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények fizetőképességi rendszerére vonatkozó döntéshozatalra irányuló javaslatokat, és – a zöld könyvben rögzített szándékával összhangban – a lehető leghamarabb végezzen hatástanulmányt a Szolvencia II típusú fizetőképességi rendszer végrehajtásáról;

A fizetőképességre vonatkozó uniós szabályozás

54. tudomásul veszi a fizetéseképtelenségről szóló irányelv végrehajtása és alkalmazása terén tapasztalt széles körű változatosságot; megjegyzi, hogy bár a jogi előírások nagyjából megfelelőek, előfordulhat, hogy az eredmény nem kielégítő, ami az irányelv célkitűzésével ellentétes; utal a Bizottság következtetésére, amelynek értelmében az irányelv 8. cikke szerinti kötelezettségek végrehajtásának bizonyos eseteiben felvetődhet, hogy ezen intézkedések némelyike milyen mértékben megfelelő az alkalmazottak és a nyugdíjasok érdekeinek a munkaadó fizetéseképtelensége esetén történő védelmére, továbbá hogy számos kérdést napirendre kell tűzni;

2011. február 16., szerda

55. sürgeti a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon ezen irányelv végrehajtását, indokolt esetben lépjen fel a tagállamok ellen, és az irányelv mindenfajta felülvizsgálatakor vegye figyelembe a munkaadónak a munkavállalókkal vagy nyugdíjállással szembeni pénzügyi kötelezettségeit érintő konkrét helyzetet;

56. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a munkaadók fizetéseképtelenségére vonatkozó uniós jogszabályokat, hogy minden munkavállaló megtakarításai egyforma védelmet élvezhessenek, tekintet nélkül a munkaadójuk által alkalmazott nyugdíjrendszerre;

57. felszólít annak megvizsgálására, hogy például Luxemburgban és Németországban a második pillérhez tartozó, nyugdíjtartalékokat képező rendszereket megvédő nyugdíjgarancia egyesületek létrehozása a biztonsági mechanizmus védelmére javasolható-e más tagállamok számára;

Tájékoztatás/belépés és befektetés

58. aggodalmát fejezi ki a hatóságok és a nyugdíj szolgáltató intézmények által az öregségi nyugdíjakkal kapcsolatban az előírásokról, a lehetőségekről, a megszerzett jogosultságokról, várható hozamokról és a tényleges helyzetről nyújtott tájékoztatás hiánya miatt; hangsúlyozza, hogy a polgárokat tájékoztatni kell a kiegészítő nyugdíjrendszerekben kötött szerződések esetén felmerülő tényleges költségekről és terhekről, a nyugdíjuk helyzetére vonatkozó legmegfelelőbb információval együtt; hangsúlyozza továbbá a korai szakaszban kezdődő, alapos pénzügyi oktatás jelentőségét;

59. megjegyzi, hogy fokozottabb átláthatóságra és a vagyonkezelés – és különösen a magánnyugdíj-biztosítók beruházásainak valamennyi rétegére vonatkozó – díjainak közzétételére van szükség; úgy véli, hogy a tagállamok és az alapok által az egyes polgároknak a megszerzett jogosultságokról nyújtott információkat egy uniós szinten létrehozott működő, átlátható és elérhető rendszerbe kell foglalni;

60. úgy véli, hogy a nyugellátások bármifajta reformja során a polgárokat időben és teljes körűen tájékoztatni kell a hosszú távú következményekről, többek között különösen a nyugdíjuk összegéről és a teljesítendő szolgálati időről; megjegyzi, hogy a reformoknak gondoskodniuk kell egy hatékony és zökkenőmentes átmeneti rendszerről; felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be olyan intézkedéseket, amelyek lehetőséget és ösztönzést adnak a polgároknak arra, hogy tájékozódjanak a nyugdíjjal kapcsolatos döntéseik hatásairól, valamint hogy saját maguk számára megfelelő nyugellátásról gondoskodjanak;

Politikai koordináció

61. úgy véli, hogy a megfelelő, biztonságos és fenntartható nyugdíjrendszerről folytatott további eszmecseréhez hasznos lenne létrehozni egy olyan európai nyugdíjplatformot az uniós intézmények, a szociális partnerek és az érdekelt képviselőinek részvételével, amely hozzájárulna a legjobb gyakorlati megoldásokra vonatkozó információk megosztásához és segítene a szakpolitikai kezdeményezések előkészítésében – mindezt a szubszidiaritás elvével összhangban; úgy véli, hogy az átfedések elkerülése érdekében számolni kell a kiegészítő nyugdíjakkal foglalkozó meglévő tanácsadó bizottsággal (Nyugdíjforum);

62. sürgeti a Bizottságot, hogy fontolja meg egy nyugdíj kérdésével foglalkozó speciális munkacsoport létrehozását valamennyi, nyugdíjügyekkel kapcsolatos hatáskörrel rendelkező érintett főigazgatóság bevonásával;

*

* *

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

2011. február 16., szerda

A Horvátország által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentés

P7_TA(2011)0059

Az Európai Parlament 2011. február 16-i állásfoglalása a Horvátország által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentésről

(2012/C 188 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács által 2005. október 3-án elfogadott, a csatlakozási tárgyalások Horvátországgal való megnyitásáról szóló határozatra,
  - tekintettel a Horvátország által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentésről elfogadott, 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Horvátország által elért eredményekről szóló 2010. évi, a Bizottság által 2010. november 9-én közzétett jelentésre (SEC(2010)1326),
  - tekintettel az EU–Horvátország Parlamenti Vegyes Bizottság tizenegyedik ülésén, 2010. március 29-én Zágrábban, és tizenkettedik ülésén, 2010. november 30-án Brüsszelben elfogadott ajánlásokra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Parlament továbbra is teljes mértékben el van kötelezve Horvátország uniós csatlakozásának elősegítése mellett, és kész megadni minden segítséget a csatlakozási folyamat gyors és sikeres lezárásához,
- B. mivel a Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások jelentős mértékben előrehaladtak és a végső szakaszukba léptek; mivel összességében jelentős előrelépés tapasztalható, különösen a tárgyalási fejezetekben rögzített teljesítményjelzők elérése terén,
- C. mivel a Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások 2011 első felében lezárhatók, amennyiben következetesen folytatódnak a szükséges reformok, különösen a közigazgatás és az igazságügy megerősítése, a szervezeti bűnözés elleni küzdelem, a menekültek fenntartható visszatelepülésének biztosítása és a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvénnyel (ICTY) való teljes együttműködés tekintetében, valamint továbbvizik a privatizációs folyamatot és elfogadják a nehézségekkel küzdő hajógyárak szerkezetváltására vonatkozó terveket,
- D. mivel a reformokra irányuló erőfeszítéseket a csatlakozási tárgyalások befejezése után is folytatni kell annak érdekében, hogy az ország és polgárai teljes mértékben kihasználhassák az EU-tagság előnyeit,
- E. mivel az uniós tagság kilátása erőteljes ösztönzőt jelent a nyugat-balkáni régió többi országa számára az európai integráció útján arra, hogy folytassák a szükséges politikai, gazdasági és jogalkotási reformokat, és a jószomszédi viszony szellemében megerősítsék a régióban a békét és a stabilitást, valamint megvalósítsák a megbékélésen alapuló együttélést; mivel az EU-nak meg kell erősítenie Horvátország szaloniki folyamathoz tartozó szomszédai számára az Európai Unióhoz való csatlakozás távlatait,

Általános észrevételek

1. elismerését fejezi ki Horvátországnak a csatlakozási tárgyalások lezárásához szükséges feltételekként rögzített teljesítményjelzők elérése terén elért jelentős eredményekért; arra kéri Horvátországot, hogy eltökélten folytassa a reformokat a tárgyalások lezárása és az ehhez szükséges teljesítményjelzők elérése érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy minden rendelkezésére álló eszközzel támogassa a Horvátország által a teljesítményjelzők elérése érdekében tett erőfeszítéseket;
2. üdvözli a magyar elnökség azon szándékát, hogy 2011 első felében befejezze a tárgyalásokat, amennyiben minden feltétel és kitűzött cél teljesül;

⁽¹⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 48. o.

2011. február 16., szerda

3. meggyőződése, hogy Horvátország gyors csatlakozása európai és regionális jelentőségű esemény, amely tovább ösztönözné a nyugat-balkáni régió többi országát a csatlakozáshoz szükséges reformok eltökélt elindítására és végigvitelére;

4. továbbra is aggódik amiatt, hogy a legutóbbi Eurobarométer felmérések szerint a horvát állampolgárok többsége szerint az EU-csatlakozás nem lenne hasznos az ország számára; arra bátorítja a horvát hatóságokat és a civil társadalmat, hogy a Bizottság támogatásával lépjenek fel annak érdekében, hogy a horvátok magukénak érezzék az európai integráció ügyét; felhívja a horvát kormányt, hogy nyújtson sokkal nagyobb politikai támogatást azoknak a civil társadalmi szervezeteknek, amelyek az ország uniós tagságának előmozdítására törekednek, és vonja be jobban ezeket a nem állami szereplőket a csatlakozási folyamatba; úgy véli, hogy alapvető fontosságú a polgárok számára egyértelmű és tényeken alapuló tájékoztatást adni Horvátország EU-hoz való csatlakozásának következményeiről;

Politikai kritériumok

5. üdvözli, hogy 2010 júniusában a horvát parlament elsöprő többséggel fogadta el az EU-csatlakozás miatt szükséges, jelentős alkotmánymódosításokat; úgy véli, hogy az elfogadott módosítások utat nyitnak a fennmaradó jogalkotási tennivalók előtt; sajnálja, hogy a parlament és a kormány elmulasztotta a lehetőséget a kisebbségek, mint például a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek (LMBT) hatékonyabb védelmének és az ökológiai fenntarthatóságnak az alkotmányba történő belefoglalására;

6. hangsúlyozza, hogy miközben további lépések történtek a közigazgatás megerősítése érdekében, továbbra is komoly hiányosságok jellemzik a közigazgatási eljárásokat, a közigazgatási kapacitások pedig még mindig elégtelenek, különösen a közigazgatási reform összetettségének fényében; felkéri a horvát kormányt, hogy egy decentralizációs stratégia kidolgozása és alkalmazása révén, illetve a közigazgatás depolitizálása, valamint szakmai és etikai színvonalának javítása útján hozza be a decentralizációs folyamat végrehajtása terén elszorított idővesztéseket; azon a véleményen van, hogy az egyértelműen az érdemeken alapuló előléptetési stratégia és a felülvizsgált javadalmazási politika kulcsfontosságú ebből a szempontból;

7. rámutat, hogy a korrupció igen elterjedt Horvátországban, és ez továbbra is jelentős problémát jelent; üdvözli, hogy a horvát kormány határozottan kiáll a korrupció valamennyi formájával szemben; hangsúlyozza, hogy a kormány külön figyelmet szentelt a korrupció elleni küzdelem jogi és intézményi keretének, ideértve a nyomozásokat, a bírósági eljárásokat, valamint az ügynökségek közötti és nemzetközi együttműködést is; tudomásul veszi a magas rangú személyek ellen folyamatban lévő korrupciós ügyeket, amelyekben egy volt miniszterelnök, két volt miniszter, magas beosztású köztisztviselők és több állami tulajdonban lévő vállalat vezetője is érintett; átlátható és tisztességes tárgyalásokat vár, és emlékezteti a horvát hatóságokat annak fontosságára, hogy a korrupció kivizsgálására irányuló folyamatot óvják meg a politikai befolyástól; üdvözli, hogy az ország négy legnagyobb bíróságán külön osztályt hoztak létre a korrupcióval és a szervezett bűnözéssel kapcsolatos ügyek vizsgálatára, amely osztályok bírói átvilágításon esnek át és célzott továbbképzésben részesülnek; felkéri az OLAF-ot, hogy működjön együtt szorosan a horvát hatóságokkal, hogy fényt derítsen az esetlegesen az uniós intézmények berkeiből eredő másodlagos korrupcióra;

8. megállapítja, hogy miközben a korrupció elleni küzdelem továbbra is a kormány fő prioritásai közé tartozik, igen kevés korrupciós eset került a bíróságok elé, és ezek nagy részében még tart a nyomozás vagy az eljárás; felkéri a horvát hatóságokat a közigazgatási képességek és a korrupció ellen fellépő testületek további megerősítésére, különös tekintettel a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelem hivatalára (USKOK), valamint a politikai elszámoltathatóság kultúrájának megszilárdítására; tudomásul veszi a horvát hatóságok azon erőfeszítését, hogy megakadályozzák a korrupciót a bírák és egyéb köztisztviselők képzése és az egész társadalom tájékoztatása révén; hangsúlyozza, hogy ebben a tekintetben még többet kell tenni, különösen a közkiadások átláthatóságának javítása révén; üdvözli a kormány arra irányuló erőfeszítéseit, hogy kiküszöbölje a politikai tevékenységek és választási kampányok finanszírozása terén fennálló hiányosságokat;

9. a független és pártatlan igazságszolgáltatás megvalósítása érdekében örömmel nyugtázza az igazságügy további reformjára irányuló erőfeszítéseket, különösen a reform felülvizsgált cselekvési tervének elfogadását; üdvözli a hosszan elhúzódó, különösen a három évnél hosszabb ideje tartó ügyek számának további csökkentését és a bírósági rendszer racionalizálását (nagyobb bíróságok, megyei és kereskedelmi bíróságok létrehozása, a bírók specializálódása); tudomásul veszi az előremutató lépéseket, köztük az állami igazságügyi tanács, a bíróképző akadémia függetlensége, a bírósági tisztviselőket képző iskola létrehozása, a bírósági kinevezések függetlensége, a bírói szakmai életpálya megerősítése és a vezető bírók fegyelmi felelőssége, valamint a bíróságok fokozott függetlenségét garantáló általános biztosítékok elfogadása tekintetében;

2011. február 16., szerda

10. hangsúlyozza, hogy bár a bíróságok csökkentették az ítéletre váró megoldatlan ügyek számát, a jogállamiság és a polgárok igazságszolgáltatásba vetett bizalma továbbra sem teljes, mivel sok ügy régóta húzódik és túlságosan hosszú ideig tartanak a bírósági eljárások; sajnálattal állapítja meg, hogy a sok bíró mellett kevés támogató személyzet dolgozik a bíróságokon, ezért felkéri a horvát hatóságokat e probléma orvoslására; hangsúlyozza, hogy a bírósági végzések végrehajtása továbbra is problémát jelent;

11. megállapítja, hogy a Bizottság nem észlel kielégítő előrelépést a bíróságok infrastruktúrája és felszereltsége tekintetében, főleg a megfelelő finanszírozás hiánya miatt; elvárja, hogy ez a rendszer mielőbb működőképes legyen a horvátországi ügyek terén tapasztalható lemaradás leküzdésére és annak biztosítására, hogy az igazságszolgáltatás ne szenvedjen késedelmet, hanem hatékony legyen és megfelelő időben történjen; sürgeti a horvát hatóságokat, hogy növeljék az igazságszolgáltatás függetlenségét, hatékonyságát és forrásait; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a közigazgatás és az igazságszolgáltatás reformjának sikeres végrehajtását Horvátország uniós csatlakozása előtt; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az igazságszolgáltatás reformjára és a korrupcióellenes küzdelemre szolgáló uniós támogatások kiutalása révén elért hatásokat és eredményeket;

12. tudomásul veszi az ICTY ügyésze által az ENSZ Biztonsági Tanácsa előtt 2010. december 6-án tett nyilatkozatot; üdvözli, hogy Horvátország hatóságai általában segítőkészek az ügyész kérelmei esetén, és hogy a segítségnyújtási kérelmekre megfelelően válaszolnak és a tanúvallomásokhoz és bizonyítékokhoz hozzáférést biztosítanak; felkéri azonban a horvát kormányt, hogy folytasson intenzívebb vizsgálatot a kért katonai dokumentumok ügyében, és magyarázza meg az ügyész hivatala felé tett jelentésében található, az ENSZ Biztonsági Tanácsának benyújtott legutóbbi jelentésben az ügyész által említett még tisztázatlan következtetéseket;

13. üdvözli a horvát ügynökségközi akciócsoport erőfeszítéseit a kért dokumentumok hollétéről való teljes körű elszámolásra; másrészt felkéri a Tanácsot, hogy vegye figyelembe az ICTY Elsőfokú Tanácsának állásfoglalását is, amely szerint nem lehet kellő biztonsággal megállapítani, hogy a kért tüzérségi naplók léteznek-e;

14. örömmel állapítja meg, hogy Horvátország továbbra is aktívan folytat saját kezdeményezésű eljárásokat háborús bűncselekmények ügyében, és hogy az ügyészek folytatják a függőben lévő esetek és a vádlottak távollétében hozott ítéletek áttekintését, valamint egységes intézkedéseket alkalmaznak annak érdekében, hogy a vádlottak nemzetiségüktől függetlenül egyenlő bánásmódban részesüljenek; megállapítja ugyanakkor, hogy a háborús bűncselekmények bünvádi eljárásai tekintetében további előrelépésre van szükség a teljes mértékben elfogulatlan és pártatlan bünvádi eljárások biztosítása, valamint a büntetlenség felszámolása és a tanúvédelem javítása érdekében; bátorítja a horvát hatóságokat, hogy e téren mélyítsék tovább a párbeszédet és az együttműködést a szomszédos országokkal; elismerését fejezi ki a horvát kormányt az 1990-es években zajló háborús cselekményekből visszamaradt aknák eltávolítására irányuló programjéért, és sürgeti a hatóságokat, hogy folytassák a programot, különös figyelemmel az ország legsúlyosabban érintett legkeletibb területeire;

15. a háborús bűnök hazai üldözése vonatkozásában fennmaradó hiányosságok megszüntetése érdekében, hangsúlyozza, hogy a háborús bűnök üldözése tekintetében gyorsan kell eljárni; kéri a büntető törvénykönyv lesgigorúbb nemzetközi normák szerinti módosítását, különösen az emberiség elleni bűnök definíciója, a parancsnoki felelősséggel kapcsolatos rendelkezések és a szexuális erőszak meghatározása tekintetében; kéri továbbá a tanúvédelmi intézkedések további javítását;

16. üdvözli a menekültek visszatérése kapcsán történt általános előrelépést és örömmel tapasztalja, hogy az ország nagy részében a közvélemény már kevésbé ellenséges a visszatérő szerbekkel szemben; mindazonáltal megállapítja, hogy a menekültek és a visszatérők továbbra is sok problémával küzdenek, és ezért felkéri a horvát hatóságokat, hogy folytassák az „állandó lakhellyel rendelkező” státus megszerzése előtt álló akadályok további felszámolását, támogassák megfelelően és gyorsítsák fel a házipítési programot, indítsanak szociális és gazdasági helyreállítási projekteket; felhívja a horvát hatóságokat, hogy eltökélten foglalkozzanak a fennmaradó kérelmek kérdésével és részesítsék előnyben a fellebbezések felülvizsgálatát, valamint tegyenek további erőfeszítéseket a háború sújtotta hátrányos helyzetű régiók gazdaságának fellendítése érdekében, javítsák tovább a visszatérők fenntarthatóságát, valamint folytassák az etnikumok közötti megbékélés előmozdítását az etnikai tolerancia és az etnikai és kulturális sokszínűség elfogadása szellemében;

2011. február 16., szerda

17. megállapítja, hogy az országban általában tiszteletben tartják a véleménynyilvánítás a horvát törvényekben előírt szabadságát, beleértve a média szabadságát és a médiapluralizmust; felszólítja a horvát hatóságokat, hogy tegyenek további lépéseket a média függetlenségének és szakmaiságának biztosítása érdekében, és kötelezettségvállalásaiknak megfelelően továbbra is biztosítsák a média politikai befolyástól mentes működését és a szabályozó testületek függetlenségét; ösztönzi a horvát hatóságokat, hogy határozottan vizsgálják ki az újságírók megfélemlítésével és az újságírókra való politikai nyomásgyakorlással kapcsolatos eseteket, valamint a kereskedelmi jellegű befolyásolást, és erősítsék a korrupciós, szervezett bűnözéssel és egyéb törvénytelen cselekményekkel kapcsolatos ügyeken dolgozó újságírók elleni fenyegetések kivizsgálását; ebben a tekintetben üdvözli a zágrábi kerületi bíróság végzését Ivo Pukanic, egy hetilap szerkesztője meggyilkolásának ügyében;

18. megállapítja továbbá, hogy az állami műsorszolgáltató, a Horvát Rádió és Televízió (HRT) továbbra is súlyos vezetői nehézségekkel küzd, miután a HRT Programtanácsa többször is sikertelen kísérletet tett a HRT új igazgatójának megválasztására, és ez befolyásolja a HRT működését; üdvözli a rádiós és televíziós műsorszórásról szóló új törvény hatályba lépését, és reméli, hogy az a HRT vezetését politikamentessé fogja tenni és garantálni fogja a szerkesztői függetlenséget;

19. üdvözli a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség terén elért viszonylagos eredményeket; megállapítja, hogy a parlamenti helyek mintegy 25 %-át, valamint az állami szektorban a közigazgatási tisztségek majdnem felét nők töltik be, ami mutatja a nemek közötti egyenlőség irányába tett előrelépést; a horvát gazdaság kedvező képet mutat a nemek foglalkoztatottsági aránya tekintetében, azonban továbbra is rendkívül alacsony a vállalatoknál vezető tisztségben dolgozó nők száma, és továbbra is különbségek tapasztalhatók a férfiak és a nők fizetése között; kéri a nők gazdasági és politikai döntéshozatali testületekben való szerepvállalásának aktívabb előmozdítását, valamint az egyenlő fizetések elvét is tartalmazó, a nemek közötti egyenlőségről szóló törvény gyors végrehajtását úgy véli, hogy a nők szociális védelme a szomszédos országokban kialakult helyzethez képest fejlett; felszólítja a horvát hatóságokat, hogy jobban figyeljenek oda a családon belüli erőszak elleni küzdelemre;

20. üdvözli, hogy Horvátország az első között fogadta el a fogyatékkal élő személyek jogairól szóló nemzetközi egyezményt; arra ösztönzi a horvát hatóságokat, hogy a fogyatékkal élők törvényben előírt és emberi jogainak teljes tiszteletben tartása érdekében hajtsák végre a szellemi fogyatékosok intézetekben történő elhelyezésével és jogképességével kapcsolatos reformokra irányuló hatályos intézkedéseket, továbbá ezen túlmenően is fogadjanak el konkrét és átlátható terveket e célból, valamint találjanak megoldást arra a helyzetre, hogy egyre több szellemi fogyatékos él közösségek helyett túlszűfolt intézetekben; mivel az egyezmény kimondottan elismeri a szellemi fogyatékos személyek azon alapjogát, hogy közösségben élhessenek, azt javasolja a horvát hatóságoknak, hogy a reformokat alternatív ápolási módok bevezetése révén hozzák összhangba e rendelkezéssel; arra ösztönzi Horvátországot, hogy folytassa a középületek akadálymentesítésével kapcsolatos jogi rendelkezések megerősítését;

21. tudomásul veszi a kisebbségek tiszteletben tartása és védelme terén történt előrelépést, amelynek eredményeként a javuló regionális kapcsolatok keretében nagyobb figyelmet kapnak a kisebbségi ügyek; üdvözli a kisebbségekről szóló alkotmányos rendelkezések megerősítését, valamint azt, hogy a kisebbségi szervezetek rendelkezésére álló finanszírozás a pénzügyi megszorító intézkedések ellenére csak elenyésző mértékben csökkent; hangsúlyozza azonban, hogy megfelelő intézkedésekre van szükség a roma kisebbség védelme érdekében;

22. hangsúlyozza a civil társadalommal folytatott párbeszéd fontosságát, valamint kiemeli az civil társadalmi szervezetek által a politikai prioritások kijelölése terén játszott szerep fontosságát; tudomásul veszi a civil társadalommal való konzultációra irányuló horvát kormányzati erőfeszítéseket; felszólítja a hatóságokat, hogy tegyenek további lépéseket a civil társadalmi szereplők politikaformálási folyamatban és a hatóságok tevékenységének ellenőrzésében való részvételének formalizálása és erősítése érdekében; hangsúlyozza a civil társadalom kulcsfontosságú szerepét a regionális társadalmi és politikai együttműködés elmélyítésében;

23. üdvözli a büntetés-végrehajtási rendszer terén elért eredményeket, különösen az új börtönlétesítmények építésének megkezdését, valamint a feltételes szabadlábra helyezés új rendszerének bevezetését; megállapítja azonban, hogy még nem sikerült teljes mértékben eleget tenni a fogvatartottak szükségleteinek az egészségügyi ellátás, a higiéniai viszonyok, a kellő tér és friss levegő, valamint a munkalehetőségekhez való hozzáférés tekintetében;

24. üdvözli az úgynevezett „gyűlöletből elkövetett bűncselekmények” illetékes hatóságok általi üldözése terén bekövetkezett javulást; sürgeti a hatóságokat, hogy a gyűlöletből elkövetett bűncselekmények megfelelő osztályozása és meghatározása révén tegyenek újabb lépést, különös tekintettel az áldozat szexuális irányultságán, kulturális hátterén vagy etnikai származásán alapuló bűncselekményekre;

2011. február 16., szerda

25. üdvözlí a gyűlöletből elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatos szabályozás végrehajtása terén tett előrelépést; megállapítja azonban, hogy a hatóságoknak eltökéltebben kell fellépniük a rasszista fenyegetésen vagy a szexuális kisebbségekkel szembeni intolerancián alapuló ügyekben;

Gazdasági kritériumok

26. megállapítja, hogy a gazdasági hanyatlás lassulása ellenére a horvát gazdaság tovább zsugorodott, a reál GDP pedig csökkent; üdvözlí a gazdaságélénkítő terveket, ám felhívja a kormányt, hogy ajánlásait szigorú politikák révén valósítsa is meg;

27. felszólítja a horvát kormányt, hogy orvosolja a gazdaság szerkezeti gyengeségeit, és a versenyképességet fokozó szerkezeti reformok révén csökkentse az állam újraelosztásban játszott szerepét; hangsúlyozza, hogy racionalizálni kell a közszférát, valamint további költségvetési konszolidációra és reformokra van szükség a közkiadások csökkentése érdekében; megállapítja továbbá, hogy jelentős erőfeszítéseket kell tenni a horvát egészségügy, a szociális rendszerek és az állami támogatási politikák reformja érdekében, hogy felelősségteljes költségvetési politika keretében biztosítható legyen a költséghatékonyág, és ésszerű szintre lehessen beállítani a közkiadásokat;

28. felkéri a horvát kormányt, hogy találjon megoldást az igen alacsony foglalkoztatottság problémájára, a rugalmatlan munkaerő-piaci szabályozás módosításával, a munkavállalókat a munkaerőpiactól való távol maradásra ösztönző körülmények felszámolásával, valamint a szakoktatás, a szakképzés és az egész életen át tartó tanulás lehetőségének biztosításával tegeyen további erőfeszítéseket a foglalkoztatási arány fokozására;

Képesség a tagsággal járó kötelezettségek teljesítésére

29. örömmel nyugtazza, hogy Horvátország tovább javította képességét az uniós csatlakozással kapcsolatos kötelezettségek teljesítésére, és a legtöbb ágazatban jó arányban teremtett összhangot a közösségi vívmányokkal; mindazonáltal arra bátorítja a horvát hatóságokat, hogy fordítsanak különös figyelmet a vívmányok megfelelő végrehajtásához szükséges intézményi kapacitásra annak érdekében, hogy az ország a csatlakozást követően a lehető legnagyobb mértékben kiaknázhassa az EU-tagságból származó előnyöket;

30. tudomásul veszi a nehézségekkel küzdő hajógyárak számára 2010 májusában kiírt tendereket; felszólítja a horvát kormányt, hogy a lehető leghamarabb vigye végbe ezen a területen a szerkezetátalakításokat annak érdekében, hogy elérje a csatlakozási tárgyalások egyik fontos teljesítményjelzőjét, mivel ez teszi lehetővé a versenyképességgel kapcsolatos fejezet ideiglenes lezárását;

31. üdvözlí a közigazgatási és intézményi kapacitások megerősítésére irányuló erőfeszítéseket, valamint az előcsatlakozási támogatások átfogó irányítási rendszerének azzal a céllal történő megerősítését, hogy megfelelően elő legyen készítve a kohéziós és vidékfejlesztési politikák csatlakozást követő végrehajtása;

32. sürgeti a horvát kormányt, hogy fokozza a környezetgazdálkodásért, és különösen a területfejlesztésért, a hulladék- és vízgazdálkodásért, valamint a levegőminőségért felelős központi kormányzati intézmények közötti koordinációt, hogy képesek legyenek kellő mértékben megóvni az egyedülálló környezetet és fenntartani a magas szintű biodiverzitást; felszólítja a kormányt, hogy első lépésként sürgősen végezze el a környezetvédelmi jellegű politikai döntéshozatal és irányítás terén működő jelenlegi közigazgatási struktúrája mélyreható elemzését;

33. elégedetten állapítja meg, hogy Horvátország földrajzi elhelyezkedése és az országot átszelő három európai közlekedési folyosó költséghatékony útvonalat jelent a közép-európai piacok felé a Keletről és Távol-Keletről érkező és oda induló teherhajók számára, és hangsúlyozza, hogy a kikötőket és az európai folyosókkal való közúti és vasúti kapcsolódásokat integrált módon kell fejleszteni annak érdekében, hogy az ország továbbra is vonzó helyszín legyen a szállítási szolgáltatók számára;

34. megállapítja, hogy Horvátország jelentős eredményeket ért el a tekintetben, hogy politikáját, jogszabályi környezetét és szabályozását összhangba hozta az elektronikus kommunikációs és információs technológiákkal kapcsolatos közösségi joganyaggal, és ösztönzi a horvát hatóságokat a lehető legszélesebb körű internet-hozzáférés előmozdítására; üdvözlí a digitális televíziózásra való sikeres átállást; sajnálatosnak tartja azonban, hogy a hatályban lévő szabályozás ellenére továbbra is korlátozott a verseny a széles sávú vezetékes internet piacán;

35. megállapítja, hogy a mezőgazdaságban továbbra is fennállnak a szerkezeti kihívások, és hogy a magángazdaságok még mindig kicsi, széttöredezett birtokokon működnek, amelyek méretükből adódóan csak korlátozott mértékben alkalmasak a gazdaságos termelésre;

2011. február 16., szerda

36. üdvözlí Horvátország részvételét a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) műveleteiben és misszióiban, különösen az „EU NAVFOR Atalanta” katonai műveletben, valamint az EUPOL Afganisztán és EULEX Koszovó uniós polgári missziókban, üdvözlí továbbá Horvátország hozzájárulását az uniós harccsoportokhoz azzal, hogy részt vesz az északi harccsoportban és a Németország vezetése alatt álló harccsoportban; elégedetten állapítja meg, hogy Horvátország rendszeresen csatlakozik a közös kül- és biztonságpolitikai nyilatkozatokhoz, közös álláspontokhoz és állásfoglalásokhoz, valahányszor erre akár Brüsszelben, akár nemzetközi szervezetekben felkérést kap;

Regionális együttműködés

37. bátorítja Horvátországot, hogy tegyen további erőfeszítéseket a jószomszédi kapcsolatok fenntartására és továbbfejlesztésére, valamint arra, hogy továbbra is minden szinten jelentős mértékben és proaktív módon mozdítsa elő a regionális együttműködést; elismeréssel adózik a horvát kormányoknak, amiért az 2010 áprilisi hivatalos szarajevói látogatása alkalmával kifejezte őszinte tiszteletét a háborús bűncselekmények bosnyák áldozatai előtt; e kezdeményezésben és gesztusban Horvátország elkötelezettségét látja arra, hogy tisztességes, őszinte és méltóságteljes módon zárja le szomszédaival a történelmi kérdéseket; üdvözlí azt is, hogy Horvátország elnöke és miniszterelnöke közös nyilatkozatban fejezte ki, hogy kiáll Bosznia és Hercegovina területi integritása és függetlensége mellett, valamint támogatja az ország EU-hoz és a NATO-hoz való csatlakozását; megállapítja, hogy az regionális együttműködés terén elért eredmények egyenlőtlenek, ezért sürgeti a horvát kormányt és a szomszédos államok kormányait, hogy folytassanak intenzívebb párbeszédet a régió lakói közötti megbékélés, valamint a megoldatlan kétoldalú kérdések végleges és kölcsönösen elfogadható rendezése érdekében, különös tekintettel az államhatárokkal kapcsolatos végleges megállapodásokra, az eltűnt személyekre, a tulajdonviszonyok helyreállítására és a menekültek visszatérésére, továbbá a háborús és emberiségellenes bűnökkel vádolt állampolgárok kiadatására;

38. üdvözlí a határkérdés vonatkozásában Horvátország és Szlovénia között létrejött, 2010. november 29-i választottbírósi megállapodás hatálybalépését; úgy véli, hogy a két szomszédos ország közt régóta tartó határvita rendezése az egész régió számára fontos jelzés, amely előmozdítja a párbeszéd és a kompromisszum kultúráját; emlékeztet a megállapodás 10. cikkének tartalmára, amely szerint mindkét fél tartózkodik minden olyan lépéstől vagy nyilatkozattól, amely felszítaná a vitát vagy kockára tehetné a választottbírósi munkáját;

39. előrelépéseket vár a szomszédos országokkal, például Szerbiával, Montenegróval és Bosznia és Hercegovinával fennálló kétoldalú határviták ügyében annak érdekében, hogy e viták Horvátország csatlakozása után ne akadályozhassák az EU további bővítését;

40. elismerését fejezi ki Horvátországnak és Szerbiának a polgáraik közötti, kölcsönös bizalmon alapuló megbékélés erősítésére irányuló szándékukért, és az e cél érdekében tett erőfeszítéseikért; üdvözlí Tadić szerb elnöknek a horvát elnök társaságában tett vukovári látogatását, amelynek keretében a szerb elnök bocsánatot kért a Vukovár melletti Ovčara községben elkövetett bűnökért és tisztelgett az áldozatok emléke előtt, üdvözlí továbbá azt is, hogy együttesen elkötelezték magukat az eltűnt személyek sorsának felkutatása, valamint a menekültekkel és visszatérőkkel kapcsolatos kérdések megoldása mellett; üdvözlí, hogy Josipović horvát elnök tisztelgett a horvát háború szerb áldozatainak emléke előtt; üdvözlí a Horvátország és Szerbia között 2010. június 29-én létrejött, a szervezett bűnözéssel és korrupcióval vádolt vagy ilyen ügyben elítélt személyek kiadatásáról szóló egyezmény aláírását, valamint a Horvát Köztársaság és Montenegró közötti kiadatási egyezmény 2010. október 1-jei megkötését, mivel ezek fontos lépést jelentenek a korrupció és szervezett bűnözés elleni küzdelem hatékonyságának fokozása és a régióban jellemző büntetlenség felszámolása irányában;

41. üdvözlí a Horvátország és Szlovénia által 2010 márciusában indított „brdói folyamat” elnevezésű regionális kezdeményezést, valamint különösen a Horvátország, Szlovénia és Szerbia közötti megállapodást egy közös vasúti szállítványozási vállalat létrehozásáról annak érdekében, hogy javuljon az e három országon áthaladó áruszállítás Nyugat-Európa, illetve Törökország és Görögország között; úgy véli, hogy ez az egyszerűsített határőrizeti és vámellenőrzések révén egyrészt jelentős mértékben csökkenti a szállítási költségeket és rövidebbé teszi a szállítási időt, másrészt tükrözi azt a szándékot is, hogy a megbékélésre tett erőfeszítéseket valamennyi fél számára gazdaságilag előnyös gyakorlati intézkedésekben is megvalósítsák;

42. úgy véli, hogy a régió gazdasági fejlődése azzal is gyorsítható lenne, ha Szerbia és Horvátország között szoros együttműködés alakulna ki a Duna-stratégia keretében, mivel ez lehetővé tenné, hogy ezek az országok szorosabban kapcsolódjanak az EU-hoz a közlekedés, a környezetvédelem és a gazdaságfejlesztés terén a dunai makrorégió keretében folytatott együttműködés különféle formái révén;

2011. február 16., szerda

43. hangsúlyozza, hogy a Duna mentén a legnagyobb körültekintéssel és a legújabb környezetvédelmi technológiáknak megfelelően kell végrehajtani az erőműépítést és a szabályozási intézkedéseket; kéri emellett, hogy a kezdetektől vegyék figyelembe a táj Európában egyedülálló helyzetét, valamint alkalmazzák az engedélyezéssel kapcsolatos, hatályos uniós szabályokat; véleménye szerint ezeket az alapelveket más vízfolyásokat érintő átalakítási munkák esetén is alkalmazni kell;

*

* *

44. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint Horvátország kormányának és parlamentjének.

2011. február 17., csütörtök

Az egyiptomi helyzet

P7_TA(2011)0064

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása az egyiptomi helyzetről

(2012/C 188 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyiptomról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a polgári és politikai jogok 1966-ban kiadott nemzetközi egyezségokmányára, amelyet Egyiptom 1982-ben ratifikált,
- tekintettel az Európai Tanács 2011. február 4-i nyilatkozatára Egyiptomról,
- tekintettel a Tanács Egyiptomra vonatkozó, 2011. január 31-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács elnökének, Herman Van Rompuynak, az Európai Bizottság elnökének, José Manuel Barrosónak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, Catherine Ashtonnak az Egyiptomban kialakult helyzetről szóló, 2011. február 11-én kiadott közös nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Parlament elnökének, Jerzy Buzeknek a Hoszni Mubarak elnök lemondásáról szóló 2011. február 11-jei nyilatkozatára,
- tekintettel az Európai Tanács elnökének, Herman Van Rompuynak az Egyiptomban uralkodó helyzetről szóló, 2011. január 29-i nyilatkozatára,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének Egyiptomról szóló, 2011. február 4-i, február 3-i, január 28-i és január 27-i nyilatkozataira, valamint az egyiptomi népgyűlés megválasztásáról szóló 2010. december 6-i nyilatkozatára,
- tekintettel az egyiptomi fegyveres erők legfelső tanácsának ötödik, 2011. február 13-i nyilatkozatára,
- tekintettel „Az európai szomszédságpolitika végrehajtása 2009-ben: az Egyiptomban elért haladásról szóló jelentés” címet viselő bizottsági közleményre (COM(2010)0207 - SEC(2010)0517),
- tekintettel a 2009. áprilisi, az EU és Egyiptom közötti kapcsolatok javítására irányuló, Egyiptom 2008-ban tett javaslatának megfelelő együttes határozatra,
- tekintettel az Európai Unió és Egyiptom között 2004-ben létrejött euromediterrán társulási megállapodásra és a 2007-es cselekvési tervre,
- tekintettel az európai szomszédságpolitika 2004 óta tartó fejlődésére és különösen a Bizottságnak az e politika végrehajtásáról szóló helyzetjelentéseire,

2011. február 17., csütörtök

- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló, 2008-ban módosított, 2004. évi európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel számos észak-afrikai és közel-keleti arab országban az elmúlt időszakban zajló megmozdulások során az emberek politikai, gazdasági és szociális reformokat sürgettek és szabadságot, demokráciát és jobb életkörülményeket követeltek,
- B. mivel Hoszni Mubarak egyiptomi elnök 2011. február 11-én lemondott; mivel hatalmát átadta a fegyveres erők legfelső tanácsának; mivel a legfelső tanács azt kérte a nemrégiben Mubarak elnök által kinevezett kormánytól, hogy folytassa működését az új kormány megalakulásáig, továbbá ígéretet tett arra, hogy a megválasztásra kerülő polgári kormánynak át fogja adni a hatalmat, illetve 2011. február 13-i ötödik nyilatkozatában jelentős döntések meghozataláról számolt be,
- C. mivel az egyiptomi lakosság szabadság, igazi demokrácia és társadalmi igazságosság iránti igényének kielégítéséhez a demokráciát, az emberi jogokat és az alapvető szabadságjogokat tiszteletben tartó, a jogállamiságot támogató valamennyi politikai és társadalmi erő részvétele mellett azonnali, komoly és nyílt – valódi és jelentős reformokat eredményező – párbeszédre van szükség,
- D. mivel az egyiptomi rendszer ellen szervezett békés tiltakozásokra erőszakos rendőri fellépés volt a válasz, amely során könnygázt, vízágyút, gumilövedéket, sőt éleslőszert is bevetettek és több száz ember életét veszítette, mivel emberek százait – köztük emberi jogi aktivistákat, újságírókat és ügyvédek – tartóztattak le és tartanak fogságban,
- E. mivel az egyiptomi kormány korábban nem látott lépésként a tüntetők elhallgattatása és az egyiptomiak szólásszabadságának korlátozása érdekében leblokkolta az internetkapcsolatokat; mivel az al-Jazeera-hoz és a Hisham Mubarak jogi központhoz hasonló média- és jogi központokat a katonai rendőrség bezárta,
- F. mivel a demokrácia, az emberi jogok és a polgári szabadságjogok tiszteletben tartásának előmozdítása az Európai Unió egyik alapvető elve és célja, és ez közös alapot jelent az euromediterrán térség fejlesztéséhez, mivel az euromediterrán partnerség elsősorban a gazdasági reformokra összpontosított, és nem volt képes előidézni a szükséges politikai és intézményi reformokat; mivel az Unió a Mediterrán Térségért – amelynek szándékolt célja az európai uniós politikák fokozott érvényesítése volt a régióban – nem bizonyult hatékonynak az érintett népesség bizalmának csökkenése és az alapvető igényeinek való megfelelés tekintetében,
- G. mivel az utóbbi években az EU és tagállamainak a déli szomszédokkal fenntartott kapcsolataiban a stabilitásra való igény gyakran elhomályosította a demokrácia, társadalmi igazságosság és az emberi jogok értékeit; mivel a társulási megállapodásokban az emberi jogi záradékokat konzekvensen támogatniuk kell a végrehajtásukhoz szükséges mechanizmusoknak, figyelembe véve e tekintetben a szomszédsági politika folyamatban lévő, szükséges felülvizsgálatát,
- H. mivel az Európai Parlament többször követelte az Egyiptomban 1981-ben kihirdetett szükségállapot feloldását, a demokrácia megerősítését és az emberi jogok, valamint az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását,
- I. mivel Egyiptom az Európai Unió kulcsfontosságú partnere a Közel-Keleten; mivel az Európai Uniónak az ország megújulásának támogatása és ösztönzése révén hozzá kell járulnia ahhoz, hogy Egyiptom demokratikus, virágzó és stabil országgá váljon,

2011. február 17., csütörtök

- J. mivel Egyiptom aktív és jelentős szerepet játszik a közel-keleti békefolyamat támogatásában és a Palesztinán belüli megbékélésben; mivel a fegyveres erők legfelső tanácsa megerősítette Egyiptom elkötelezettségét az összes olyan nemzetközi megállapodás és egyezmény végrehajtását illetően, amelyben Egyiptom részes fél,
1. szolidaritását fejezi ki az egyiptomi nép irányában, elismerését fejezi ki elsősorban a fiatal generáció számára bátorságuk és elszántságuk miatt, és legitím demokratikus törekvéseiket határozottan támogatja;
  2. határozottan elítéli a tiltakozókkal szemben alkalmazott erőszakot és aránytalan fellépést, továbbá rendkívül sajnálja, hogy ez sok emberéletet követelt és nagyon sokan megsérültek; részvétét fejezi ki az áldozatok családjának; független vizsgálatot kér a halált és sérülést okozó incidensekkel és a bebörtönzésekkel kapcsolatban, továbbá a felelősök bíróság elé állítására szólít fel;
  3. felszólít valamennyi bebörtönzött békés tüntető, nézetei miatt fogva tartott személy, egyiptomi és nemzetközi emberi jogi aktivista, újságíró és jogász azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátására; e tekintetben sürgeti az egyiptomi hatóságokat, hogy haladéktalanul hozzák nyilvánosságra a fogvatartottak tartózkodási helyét, és biztosítsák védelmüket a kínzás és egyéb bántalmazás minden formájával szemben;
  4. úgy véli, hogy Hoszni Mubarak elnök lemondása új szakaszt nyitott az egyiptomi politikai átmenetben; arra szólít fel, hogy valamennyi kulcsfontosságú politikai és civil társadalmi szereplő részvételével haladéktalanul kezdjenek valódi és nyílt nemzeti politikai párbeszédet azzal a céllal, hogy előkészítsék az utat Egyiptomban a szükségállapot feloldásához, az alkotmány és a választójogi törvény felülvizsgálatához, a szabad és tisztességes választásokhoz, és a tényleges demokráciához;
  5. felszólítja az egyiptomi fegyveres erőket, hogy vállaljanak konstruktív szerepet a további erőszak elkerülésében és segítsék a politikai folyamatokat; tudomásul veszi a fegyveres erők legfelső tanácsának azon határozatait, amelyek az alkotmány felfüggesztésére, a parlament feloszlatására, egy független tagokból álló bizottság létrehozására, az alkotmány cikkelyeinek módosítására, a módosításokra vonatkozóan népszavazás megtartására és parlamenti és elnökválasztások megtartására irányulnak; ismételtelen olyan demokratikus folyamatokat sürget, amelyekbe a nemzeti konszenzus elérése érdekében minden politikai és civil társadalmi szereplőt bevonnak;
  6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden kommunikációs hálózatot haladéktalanul helyreállítsanak Egyiptomban, beleértve az internetet is, teljes mértékben tiszteletben tartva az információhoz való szabad hozzáférés jogát, a véleménynyilvánítás és az egyesülés szabadságát;
  7. határozottan támogatja Egyiptomban a demokrácia, a jogállamiság és a társadalmi igazságosság felé vezető reformokat; ismételtelen követeli a szükségállapot feloldását; újfent hangsúlyozza a felelősségteljes kormányzásnak, a korrupció elleni küzdelem megerősítésének, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának jelentőségét Egyiptomban, kiemelt figyelemmel a lelkiismereti, vallás- és gondolat szabadságra, a véleménynyilvánítás, a sajtó és a média szabadságára, az egyesülési szabadságra, a nők jogaira és a kisebbségek védelmére, illetve a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés elleni küzdelemre;
  8. hangsúlyozza mennyire fontos a gazdasági és társadalmi reformok jelentős felgyorsítása, mivel az ország politikai és társadalmi stabilitása szempontjából a szabadság, a gazdasági fejlődés és a magasabb életszínvonal elengedhetetlen;
  9. felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy támogassák aktívan a békés, pluralista és igazságos Egyiptom felé vezető gyors átmenetet; tágabb összefüggésben támogatja az Európai Tanács azon véleményét, hogy az EU-nak teljes támogatást kell biztosítania a régióban az átmenet folyamata számára a demokratikus kormányzás, a pluralizmus és a gazdasági jólét kialakítása, valamint a társadalmi integráció megerősítése érdekében biztosított megfelelőbb lehetőségek megteremtése céljából;
  10. felkéri az EU-t, a tagállamokat, a politikai pártokat és alapítványokat, hogy segítsék az egyiptomi demokratikus politikai erőket és a civil társadalmi szervezeteket abban, hogy szervezetek legyenek és készen álljanak a demokrácia felé vezető átmenetben való teljes részvételre; annak megakadályozására kéri az egyiptomi hatóságokat, hogy a kopt keresztény közösségek a jelenlegi események áldozatául essenek, továbbá annak biztosítását kéri tőlük, hogy e közösségek az ország egész területén békében élhessenek, és szabadon gyakorolhassák vallásukat;

2011. február 17., csütörtök

11. felhívja a főképviselet, hogy támogassa az Európai Parlamentet is bevonó munkacsoport létrehozását, amely eleget tud tenni a demokratikus változások folyamatának támogatására irányuló szükségletnek, amelynek a demokratikus változások mellett kiálló szereplők is hangot adtak, különösen a szabad és demokratikus választások, valamint az intézmények kialakítása tekintetében, beleértve a független igazságszolgáltatás kialakítását; kéri a főképviselet, hogy a demokratikus átmenet támogatásaként küldjön választási megfigyelőket a soron következő választásokra;
12. üdvözli a Tanács 2011. február 4-i 2011/79/CFSP végrehajtási határozatát és a 101/2011/EU tanácsi rendeletet ⁽¹⁾, amely a tunéziai állami pénzeszközök elsikkasztásáért felelős személyek által birtokolt vagy ellenőrzött eszközök befagyasztására irányul, és kéri a Tanácsot, hogy Egyiptomra vonatkozóan minden felelős személy tekintetében szintén fogadjon el hasonló intézkedéseket;
13. hangsúlyozza, hogy Egyiptomban és a régió többi országában zajló eseményekből újból arra lehet következtetni, hogy ambiciózusabb, hatékonyabb és erősebb költségvetési hátérrel rendelkező politikákat és eszközöket kell kialakítani, amelyek révén az EU déli szomszédainál a politikai, gazdasági és társadalmi reformokat ösztönözni és támogatni lehet; hangsúlyozza, hogy az európai szomszédságpolitika mostani stratégiai felülvizsgálatának tükröznie kell a régióban jelenleg zajló folyamatokat és új, megfelelőbb megoldásokat kell ajánlania a szomszédos népek törekvéseinek megvalósítása érdekében; kéri, hogy az EU ezen országokra vonatkozó politikáját jobban hangolja össze a többi uniós politikával;
14. ismételten kéri az Európai Uniót, hogy vizsgálja felül a demokrácia és az emberi jogok támogatására vonatkozó politikáját, és a harmadik országokkal való valamennyi megállapodás emberi jogi záradékára vonatkozóan alakítson ki végrehajtási mechanizmust; ragaszkodik ahhoz, hogy az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatakor kezeljék kiemelten az igazságszolgáltatás függetlenségére, az alapvető szabadságjogok, a pluralizmus, a sajtószabadság védelmére és a korrupció elleni küzdelemre vonatkozó kritériumokat; e tekintetben rámutat arra, hogy a jelenlegi cselekvési terveket radikálisan felül kell vizsgálni, és azokba a politikai reformok tekintetében ösztönzőkkel kísért egyértelmű prioritásokat kell belevenni; kéri a Tanácsot, hogy határozzon meg olyan politikai kritériumokat, amelyeket az európai szomszédságpolitikában részt vevő országoknak teljesíteniük kell a „kiemelt státuszhoz” való hozzájutás érdekében;
15. úgy véli, hogy az EU külső fellépésére szolgáló pénzügyi eszközei – nevezetesen az európai szomszédsági és partnerségi eszköz (ENPI), az európai kezdeményezés és a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR) és a stabilitási eszköz – e tekintetben létfontosságú szerepet tölthetnek be, ezért kéri azok megerősítését annak érdekében, hogy a jelenlegi kivételes körülmények között hatékonyan és következetesen felhasználhatók legyenek; kéri a főképviselet, hogy teljes mértékben használja ki az EU vonatkozó külső pénzügyi eszközeit, beleértve a demokrácia és az emberi jogok európai eszközét (EIDHR) is; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell ezen pénzügyi eszközök Európai Parlament általi demokratikus ellenőrzését; hangsúlyozza egyúttal azt is, hogy az élelmiszerárak emelkedéséből fakadó és általában az élelmiszezbiztonsággal és a vidékfejlesztéssel összefüggő problémákat sürgősen meg kell oldani;
16. kéri az Uniót a Mediterrán Térségért, hogy sürgősen mérlegelje az elmúlt időszak eseményeit, tegyen ezekkel kapcsolatban lépéseket, és terjesszen elő tagállamaiban és a régióban a demokrácia és az emberi jogok előmozdítására leginkább alkalmas és a lehetséges reformokra vonatkozó javaslatokat, hogy erősítse és hathatósabbá tegye saját szerepét; kéri az Anna Lindh Euromediterrán Alapítványt, hogy sürgősen vállaljon aktív szerepet az euromediterrán régió civil társadalmának az állampolgárság és a részvétel elősegítése érdekében való mobilizálásában;
17. elismeri Egyiptomnak az arab világban és a közel-keleti békefolyamatban betöltött kulcsfontosságú szerepét, valamint az Izraellel való békemegállapodás jelentőségét; kéri Egyiptomot, hogy továbbra is kötelezze el magát az aktív és konstruktív szerep betöltése mellett a tartós közel-keleti béke kialakítására tett erőfeszítések terén, különös tekintettel az izraeli-palesztin konfliktusra és a palesztin megbékélésre, továbbá felszólít az Egyiptom és Izrael közötti békeszerződés fenntartására; üdvözli a fegyveres erők legfelső tanácsa által tett azon nyilatkozatot, amely megerősíti Egyiptom elkötelezettségét az összes olyan nemzetközi megállapodás és egyezmény végrehajtását illetően, amelyben Egyiptom részes fél;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének/az Európai Bizottság alelnökének, a tagállamok kormányának és parlamentjének, valamint az egyiptomi hatóságoknak.

(1) HL L 31., 2011.2.5., 40. o. és 1. o.

2011. február 17., csütörtök

A Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtása

P7_TA(2011)0065

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról

(2012/C 188 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 192. cikkére,
- tekintettel a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról szóló, Bizottsághoz intézett szóbeli választ igénylő kérdésekre (O-00014/2011 - B7-0011/2011 és O-00029/2011 - B7-0013/2011),
- tekintettel a Duna-régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2010. január 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió Duna-régióra vonatkozó stratégiájáról szóló, 2010. december 8-i bizottsági közleményre (COM(2010)0715) és cselekvési tervre (SEC(2010)1489),
- tekintettel a balti-tengeri régióra vonatkozó európai uniós stratégiára (COM(2009)0248),
- tekintettel a 2009. június 18–19-i Európai Tanácsra, amely felszólította a Bizottságot, hogy 2010-re dolgozza ki a Duna-régióra vonatkozó európai stratégiát,
- tekintettel a területi kohézióról és a kohéziós politika jövőbeli reformjáról szóló vita állásáról szóló zöld könyvről készült, 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel 2006. október 26-i állásfoglalására a belvízi szállítás előmozdításáról: a „NAIADES” – integrált európai cselekvési program a belvízi szállítás érdekében ⁽³⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „A Duna-medencével foglalkozó uniós stratégia” című, 2009. októberi véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottságának „A Régiók Bizottsága többszintű kormányzásról szóló fehér könyve” című véleményére (CdR 89/2009),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Makrorégiók közötti együttműködés – A balti-tengeri stratégia más európai makrorégiókra való kiterjesztése” című véleményére (ECO/251),
- tekintettel a Tanács munkaprogramjára, amelyet a spanyol, a belga és a magyar elnökség állított össze,
- tekintettel a környezetvédelemről szóló Espoo-i, Aarhusi és Berni Egyezményre,
- tekintettel a vízügyi keretirányelvre és a Helsinkii Egyezményre,

⁽¹⁾ HL C 305. E, 2010.11.11., 14. o.

⁽²⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 65. o.

⁽³⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 443. o.

2011. február 17., csütörtök

- tekintettel a dunai hajózás rendjéről szóló Belgrádi Egyezményre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés a területi kohéziót az Európai Unió céljaként ismeri el (EUSZ 3. cikke);
- B. mivel a makroregionális stratégiák célja a meglévő erőforrások jobb kihasználása a területfejlesztési kérdések megoldása és a közös kihívásokra adandó közös válaszok megtalálása érdekében;
- C. mivel a regionális politika hatékonyságának növelése érdekében támogatni kell és tovább kell fejleszteni az integrált megközelítés koncepcióját, beleértve az uniós szintű stratégiákként szolgáló makroregionális stratégiák létrehozását;
- D. mivel a Balti-tengerre vonatkozó stratégia modellként szolgál az európai uniós politikák és finanszírozás egyedi kritériumok alapján meghatározott geopolitikai területi egységeken – makrorégiókon – belüli koordinálásához;
- E. mivel a 14 EU-n belüli és azon kívüli európai országot – Németországot, Ausztriát, Szlovákiát, Csehországot, Szlovéniát, Magyarországot, Romániát, Bulgáriát, Horvátországot, Szerbiát, Bosznia-Hercegovinát, Montegrót, Moldovát és Ukrajnát – és 115 millió embert magában foglaló Duna-régió olyan terület, ahol fokozott szinergiákat lehet kialakítani a különféle európai uniós szakpolitikák – a kohéziós politika, a közlekedés- és gazdaságpolitika, az energiapolitika, a környezetpolitika, valamint a bővítési és a szomszédsági politika – között;
- F. mivel a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégiának ezért össze kell hangolnia és ötvöznie kell a gazdasági, környezetvédelmi, szociális és kulturális elemeket;
- G. mivel e stratégiának jelentősen hozzá kellene járulnia a többszintű kormányzás javításához és a Duna-régióban működő partnerek és civil társadalom részvételének erősítéséhez, és mivel az elősegítené a régióban a jólétet, a fenntartható fejlődést, a munkahelyteremtést és a biztonságot;
- H. mivel a Duna-régió Európa nyugati és keleti felét egyesítő, fontos történelmi átjáró;
- I. mivel az egymást követő bővítések eredményeként a Duna szinte az Európai Unió belső vízi útjává vált, és a Duna-régió jelentős szerepet játszhat a bővítés óta bekövetkezett változások láthatóvá tételében;
- J. mivel a Duna-régió heterogén gazdasági kapacitásokkal rendelkező, összekapcsolt makrorégiót alkot;
- K. mivel a Duna-régió gazdasági fejlődése jelentősen növelni fogja e makrorégió gazdasági jólétét, és ösztönzőleg hat a foglalkoztatásra;
- L. mivel ha a Duna-régiót egyetlen makrorégióként tekintenék, az elősegítené a gazdasági teljesítmény terén jelentkező regionális eltérések áthidalását és az integrált fejlődés fenntartását;
- M. mivel a Duna-delta és Budapest, ideértve a Duna két partját 1991 óta az UNESCO világörökség része, és a Duna-régióban a Natura 2000 hálózat keretében számos különleges természetvédelmi terület és különleges természetmegőrzési terület található; mivel a Duna és a Duna-delta egyedülálló és törekény ökoszisztémával rendelkezik, ahol a környezetszennyezés következtében veszélyeztetett ritka növényfajták honosak,

2011. február 17., csütörtök

1. üdvözlö, hogy a Bizottság jóváhagyta a Duna-régióra vonatkozó stratégiát, és támogatja az azt kísérő, négy pillér (a Duna-régió összekapcsolása, a környezet védelme, jólét teremtése és a Duna-régió megerősítése) köré csoportosítható cselekvési tervet, amely megfelel a mobilitás, az energiabiztonság, a környezetvédelem, a társadalmi és gazdasági fejlődés, a kulturális cserék, a biztonság és a polgári védelem Duna-régióon belüli előmozdításával kapcsolatos szükségleteknek;
2. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament 2008 óta sürgeti ezt a stratégiát, és felhívja az Európai Unió Tanácsának magyar elnökségét és az Európai Tanácsot, hogy az Európai Tanács júniusi ülésén támogassák a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégiát, és a lehető leghamarabb kezdjék meg annak végrehajtását;
3. különösen üdvözlö, hogy a stratégia az érdekelt felekkel – köztük a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal, valamint a tudományos és üzleti közösségekkel és a nem kormányzati szervezetekkel – folytatott széles körű konzultáció eredménye, és hangsúlyozza, hogy ez a stratégia sikerének fontos tényezője; ezzel összefüggésben szorgalmazza egy civil társadalmi fórum létrehozását a régióban, amely összefoghatná a köz- és a magánszféra szereplőit, lehetővé téve számukra a makroregionális stratégiák alakításában való részvételt;
4. úgy véli, hogy a stratégia területi dimenziója hozzájárul a területi kohézióval kapcsolatos elképzelések konkrét fejlődéséhez, amely kohéziót a Lisszaboni Szerződés a gazdasági és társadalmi kohézióval egyenlő fontosságúként kezeli, és ezt szem előtt tartva felszólítja a Bizottságot, hogy folytasson aktív párbeszédet az EU makroregionális politikáinak a 2013 utáni időszakban betöltendő szerepéről, valamint azok hatásáról;
5. hangsúlyozza, hogy az uniós makroregionális stratégiák fontos többletértéke a többszintű együttműködésben, a koordinációban és a rendelkezésre álló finanszírozás hatékonyabb stratégiai beruházásában mutatkozik meg, nem pedig a további erőforrások előirányzásában; kiemeli a svéd elnökségnek az újabb intézmények, újabb jogszabályok és újabb költségvetés szükségtelenségéről szóló következtetéseit;
6. felhívja a tagállamokat és a régiókat, hogy használják ki a 2007–2013 közötti időszakra rendelkezésre álló strukturális alapokat a stratégia lehető legnagyobb mértékű támogatásának biztosítása érdekében, különösen a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés ösztönzésére a gazdasági válság által leginkább érintett területeken, ugyanakkor indokolt esetben javasolja a működési programok módosításának lehetővé tételét a jelenlegi tervezési időszakban; kiemeli, hogy a régió sajátos jellemzőinek kihasználása a strukturális alapok sokkal hatékonyabb felhasználásához és regionális szinten többletérték létrehozásához vezethet; hangsúlyozza, hogy felhasználatlan pénzügyi források is lehetnek makroregionális projektek támogatási forrásai;
7. úgy véli, hogy az Európai Unió bővítése, valamint a jelentősebb transznacionális kihívások (pl. a gazdasági válság, a környezeti fenyegetések, a fenntartható közlekedés, az energetikai összeköttetések, az erőforrások fenntarthatósága, a vízkészlet környezetbarát felhasználása) azt bizonyítják, hogy egyre növekszik az egyes államok egymásrautaltsága és a szektorális gondolkodás immár nem elfogadható, és hogy e tekintetben a makrorégiók létrehozása új távlatokat nyit a hatékonyabb együttműködés előtt azáltal, hogy a fenntartható fejlődéshez szélesebb, regionális szinten integrált és összehangolt módon közelít, valamint hatékonyabban alkalmazza a Duna-régióban rejlő, a fejlesztéssel és a természeti katasztrófák megelőzésével kapcsolatos lehetőségeket;
8. ezért hangsúlyozza, hogy e stratégiát a kohéziós politika célkitűzései keretében kell értelmezni, különös tekintettel a területi együttműködésre vonatkozó célkitűzésre (3. célkitűzés), és alapjául a kapcsolódó kérdésekre összpontosító, adott területre vonatkozó különböző kormányzati szintű politikák jobb összehangolását célzó, integrált, több témakörön átívelő, területi megközelítésnek kellene szolgálnia;
9. hangsúlyozza, hogy a Duna-stratégia megfelel az Európa 2020 célkitűzéseinek, és ezáltal biztosítja az európai fejlődési tendenciákkal és az EU intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés iránti kötelezettségvállalásával való összhangot;
10. stratégia integráló és egyesítő jellegét hangsúlyozva, meggyőződésének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a Duna-stratégia – amennyiben azt a tagállamok, valamint a helyi és regionális hatóságok határozott politikai elkötelezettséggel támogatják – jelentős mértékben hozzájárulhat Európa múltbéli megosztottságának orvoslásához, ezáltal megvalósítva az uniós integráció elképzelését, valamint az elmúlt évek gazdasági és pénzügyi válságát követő európai gazdaságélénkítési stratégia átfogó sikeréhez és hatékonyságához, új lendületet adva a fenntartható növekedésnek helyi, regionális, nemzeti, nemzetek feletti és európai szinten, nemcsak Közép- és Délkelet-Európán belül, hanem sokkal tágabb földrajzi összefüggésben is;

2011. február 17., csütörtök

11. tudomásul veszi, hogy a globális pénzügyi és gazdasági válság súlyos hatással volt a régió valamennyi országára, különösen a Duna menti országokra; felhív minden érdekelt felet, hogy a válság miatt ne gyengüljön elkötelezettségük a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia iránt;
12. hangsúlyozza, hogy a Duna-régió Európa kapuja a Nyugat-Balkánhoz, ezért a Duna-régióra vonatkozó európai stratégia nemcsak elősegíti a szomszédsági kapcsolatokat javulását Közép- és Délkelet-Európában, hanem fontos többletértéket jelent az EU Kelet-Európával kapcsolatos politikájához, így kiváló alkalmat teremt az egész Unió számára ahhoz, hogy megerősítse a Balkánnal folytatott politikai és gazdasági együttműködését, és következképpen hozzájáruljon az európai integráció folyamatának bővüléséhez és megszilárdulásához a térségben;
13. hangsúlyozza, hogy a Duna-stratégia a vele járó, határokon átnyúló együttműködés különböző formáival együtt könnyen a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés, a jólét létrehozása, az életminőség javítása egyik fontos tényezőjévé válhat, katalizátorként hatva a helyi és regionális erőfeszítésekre, köztük a fejlesztési szükségletekre, számos területen – például a kultúra, az oktatás, a foglalkoztatás, a környezetvédelem, az ipari ellátási láncok, a települési együttműködési projektek, valamint transznacionális közlekedéskorszerűsítési kezdeményezések terén – hozzájárulva az erős, határokon átnyúló kapcsolatok kialakulásához, többek között a kisebb projektekhez (az emberek közötti, ún. „people-to-people” programokhoz);
14. úgy véli, hogy a nagy léptékű stratégiák - például a makroregionális stratégiák - kidolgozásának általában véve hozzá kell járulnia a helyi és a regionális szintek uniós politika végrehajtásában betöltött szerepének növeléséhez;
15. hangsúlyozza, hogy az együttműködés új „makroregionális” keretének gondoskodnia kell arról, hogy a peremterületek természetes hátrányait előnyökké és lehetőségekké alakítsák át, és hogy ezen területek fejlődését előmozdítsák;
16. hangsúlyozza, hogy a közös kihívások megoldása, a konkrét projektek kiválasztása és hatékony végrehajtása, valamint a felelősségteljes kormányzási mechanizmus biztosítása érdekében a döntéshozatal valamennyi szakaszába (előkészítés, végrehajtás, ellenőrzés és értékelés) be kell vonni a Duna-régió illetékes regionális és helyi érdekelt feleit (pl. a Duna-menti Városok és Régiók Tanácsát) és a civil társadalmat; sürgeti a kormányokat, hogy támogassák és segítsék elő azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a nem kormányzati szervezetek, a szakmai szövetségek és a civil társadalom proaktív részvételét, kellően tekintetbe véve többek között a nők hálózatait és a kisebbségeket is;
17. ezzel összefüggésben javasolja a helyi közösségek bevonásának fokozását kiterjedtebb és célzottabb kommunikációs és konzultációs eszközök létrehozása révén, ideértve a helyi médiát (helyi televíziót, rádiót, valamint a nyomtatott és online napilapokat); valamint javasolja egy, a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégiának szentelt külön weboldal létrehozását, amely a központi kormányok és a helyi önkormányzatok, a nem kormányzati szervezetek és a Duna-régióban működő más szervek által vállalt, folyamatban lévő és jövőbeli projektekkel kapcsolatos tapasztalatok cseréjének fóruma lehetne;
18. emlékeztet a balti-tengeri stratégiából nyert tapasztalatok eredményére a döntéshozatali folyamat – többek között az uniós finanszírozás felosztása – átláthatóságának tekintetében;
19. ösztönzi a politikai kötelezettségvállalást a polgárok és az érintettek politikai és helyi hatóságokba vetett bizalmának javítása érdekében;
20. megállapítja, hogy a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásának sikere attól függ, hogy a települési szereplők képesek-e, tudnak-e és készek-e beavatkozni a regionális munkaerőpiacokba olyan projektkezdeményezések révén, amelyek fellelndítik a helyi munkaerő-keresletet, megteremtik az intelligens és környezetbarát növekedés alapját, valamint javítják a különböző tagállamok határregiónjai közötti együttműködést; felhívja a figyelmet a Duna- régióon belül a gazdasági fejlődés és az innováció tekintetében megfigyelhető aránytalanságokra, és annak szükségességére, hogy növeljék valamennyi terület potenciálját, ideértve a legfejlettebbeket is, hiszen azok segíthetik a leghátrányosabb helyzetben lévő régiók felzárkóztatását; rámutat a fejlődési és innovációs potenciállal rendelkező új területek támogatásának fontosságára, és arra, hogy ki kell használni a balti-tengeri stratégia és a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia hozzáadott értékét;

2011. február 17., csütörtök

21. felszólít az energetikai infrastruktúra, az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások fejlesztésére az integrált és jól működő energiapiac létrehozása érdekében;

22. tudomásul veszi a közép- és hosszú távú előrejelzéseket, amelyek azt mutatják, hogy Európa déli térségeit – köztük az Európa délkeleti részein található tagállamokat – különösen érinteni fogják az éghajlatváltozás következményei; meg van győződve róla, hogy a Duna-stratégia fontos szerepet játszik e tekintetben, és azzal a céllal kell megtervezni, hogy enyhítse az éghajlatváltozás káros hatásait a Duna menti régiókban, figyelembe véve a folyók hálózatának összetett szerepét és természetét (vízellátás, ökológiai szempontok, közlekedési infrastruktúra, öntözési és mezőgazdasági szempontok, védett állatok és növények stb.);

23. rámutat arra, hogy Közép- és Délkelet-Európa ökológiai szempontból Európa egyik leggazdagabb, ugyanakkor legsérülékenyebb területe, amelyet ökológiailag rendkívül összetett és nagy értékű, ezért magas szintű védelmet igénylő ökoszisztéma jellemez; üdvözli a Duna-régióra vonatkozó európai stratégia célját, amely élhető, fenntartható és ugyanakkor fejlett, virágzó Duna-régió létrehozására irányul az olyan környezeti kockázatok, mint az árvizek és az ipari szennyezés kezelése, a víztartalékok minőségi és mennyiségi ellenőrzésének fenntartása és fenntartható használatuk biztosítása, a biológiai sokféleség, a táj, valamint a levegő és a talaj minőségének megőrzése révén; hangsúlyozza, hogy a Duna-medence környezetének védelme fontos szempont, amely ösztönzőleg hathat a régió felelősségteljes mezőgazdasági és vidékfejlesztésére; sürgeti a Duna ökológiai állapotának javítását és a szennyezés csökkentését, valamint az olaj és más mérgező, illetve káros anyagok további folyóba engedésének megakadályozását célzó intézkedések meghozatalát; hangsúlyozza, hogy a Duna jó ökológiai állapota előfeltétele az összes folyó menti emberi tevékenységnek, és javasolja, hogy fektessenek különös hangsúlyt a környezetvédelmi célkitűzésekre;

24. meggyőződése, hogy a Duna-medence természetes árvízviszatartó kapacitásának megőrzésére és az árvizek megismétlődésének megakadályozására irányuló intézkedések nyújtják a legmegfelelőbb választ a dunai régió egyedülálló érzékenysége és sebezhetőségére; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy az uniós forrásokat olyan projektekre fordítják, amelyek megfelelnek az EU környezetvédelmi szabályozása végrehajtásának;

25. rámutat arra, hogy a Duna-régió államai gazdaságilag egymástól függenek, és hangsúlyozza, hogy a fenntartható és hatékony fejlődés szempontjából kiemelkedő fontossággal bír az ikt és a kis- és középvállalkozások fejlesztésébe, valamint ezek kutatással foglalkozó részlegeibe történő beruházás, az innováció, a vállalkozó szellem és a tudás alapú gazdaság növekedése;

26. hangsúlyozza, hogy a gazdasági fejlődés és beruházás ígéretes területei a gazdasági növekedésnek, és hogy a zöld technológiák és az ökológiai korszerűsítés, mint például az energiahatékonyság fokozása, a megújuló energiaforrások és a vízgazdálkodás javítása hozzájárulhat a térség fenntartható fejlődéséhez és a gazdasági tevékenység negatív környezeti hatásainak csökkentéséhez;

27. elismeri a Duna-stratégia fontos szerepét a zöld gazdaság, a zöld innováció és tágabb értelemben egy új, versenyképes, alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó gazdaság kialakítására irányuló kutatás és innováció, valamint a környezetbarátabb megközelítések előmozdításában a határokon átnyúló ipari együttműködési projektek kialakítása során; sürgeti a part menti országokat, hogy kezeljék elsődleges prioritásként a megosztott hidrológiai és vízminőség-ellenőrző létesítmények felállítását, amelyek nélkül számos üzleti fejlesztés kudarcba fullad;

28. hangsúlyozza a régió belüli fenntartható idegenforgalom előmozdításának fontosságát, kiemelve az egész Duna mentén kiépített kerékpárútban rejlő gazdasági lehetőségeket, valamint a Duna-régió európai idegenforgalmi célponttá fejlesztését és a Duna-régió európai márkanevének kialakítását;

29. támogatja a vállalkozásfejlesztési hálózatok és nem kormányzati kereskedelem-támogató testületek felállítását, amelyek összehangolhatják és előmozdíthatják a későbbi fejlesztési lehetőségeket és a vállalkozások – különösen a kkv-k –, a kutatás, az egyetemek és a közhatóságok közötti együttműködést, a lehetséges tudásalapú regionális innovációs csoportok ösztönzése és a regionális versenyképesség fellendítése érdekében;

2011. február 17., csütörtök

30. hangsúlyozza, hogy valamennyi közlekedési módot az uniós szabványoknak megfelelően korszerűsíteni kellene, és hogy a környezetbarát közlekedési módoknak, mint a vasúti vagy belvízi szállításnak adott esetben elsőbbséget kell biztosítani a régió közlekedési rendszerének tervezése során, az alkalmazandó uniós vívmányok valamennyi lényeges elemének teljes körű tiszteletben tartásával;

31. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák a Duna-régió infrastruktúráját és gazdasági teljesítményét, valamint idejében és környezetileg fenntartható módon zárják le a – Duna-régióhoz kapcsolódó – TEN-T projektek végrehajtását; tekintettel a TEN-T iránymutatásokra, felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy legyenek tekintettel a közlekedési rendszer fejlesztésének szükségességére a Duna-régióban;

32. az infrastrukturális fejlesztések három olyan fontos szintjét emeli ki, ahol a Duna-stratégia összehangolt megközelítése szinergiákat hozhat létre: i. a Duna menti multimodális folyosó (18. TEN-T kiemelt projekt); ii. a Duna menti multimodális folyosó és a szomszédos tagállamok közötti kapcsolatok (a Duna-régióhoz kapcsolódó TEN-T kiemelt projektek), iii. a TEN-T, a nemzeti és a regionális hálózatok határokon átnyúló akadályai;

33. hangsúlyozza, hogy a Duna-medence belvízi hajózásáról és környezeti védelméről szóló közös nyilatkozatot a Nemzetközi Dunavédelmi Bizottság, a Duna Bizottság és a Nemzetközi Száva Bizottság dolgozta ki, és hogy az általános iránymutatást ad a vízi infrastrukturális projektekhez mind a műszaki tervezőknek, mind egyéb érdekelt feleknek, akik részt kívánnak venni a vízi útvonalak fejlesztésének tervezési folyamatában, valamint hogy ezek az iránymutatások a szükségletek elemzése, valamint a hajózás és az ökológiai állapot javítása érdekében az összes fél számára a lehető legtöbb előnyös intézkedés előterjesztése tekintetében integrált tervezési csapatokat tesznek szükségessé; javasolja, hogy a Bizottság tartsa tiszteletben a közös nyilatkozatban vállalt kötelezettségeket;

34. úgy véli, hogy a hatékony komodalitás és innováció alapelvével összhangban, a fejlett belvízi kikötők és a logisztika, a belvízi hajózás és a vasúti közlekedés kombinációja fontos gazdasági fejlődési lehetőséget jelent a Duna-régió EU-val szomszédos államai számára is, és hozzájárulhat a közlekedési akadályok felszámolásához;

35. rámutat arra, hogy a hetedik kutatási és technológiafejlesztési keretprogram szerint ösztönözni kell a tiszta és hatékony hajók fejlesztését, kiemelt figyelmet fordítva az információs és kommunikációs technológiákra, valamint a hajók kialakítására, környezeti hatékonyságára és felszerelésére;

36. kiemeli, hogy a Majna–Duna csatorna révén összekötött Rajna és Duna közvetlen kapcsolatot hoz létre tizenegy ország között az Északi-tengertől a Fekete-tengerig több mint 3 500 km-en, és hangsúlyozza, hogy a Duna-régióra vonatkozó európai stratégiát ki kell terjeszteni a Fekete-tenger térsége felé; rámutat, hogy a Duna-régió fenntartható fejlődése tovább fogja növelni a Fekete-tenger térségének geostratégiai jelentőségét;

37. ösztönzi a Duna kulturális környezetének javítását a kulturális párbeszéd előmozdítása, az egyetemi csereprogramok és a nemzetek közti együttműködésen alapuló ifjúsági projektek támogatása, a fenntartható idegenforgalom elősegítése, valamint a történelmi és építészeti örökség védelme által;

38. hangsúlyozza, hogy a kultúrák közötti párbeszéd és a Duna-régió országai közötti megértés támogatása érdekében elengedhetetlenül fontos az összefogás a kulturális projektek terén; e tekintetben kiemeli a fiatalok kulturális és oktatási létesítményeken keresztüli aktív bevonását a többnemzetiségű hálózatok kialakítása érdekében;

39. ösztönzi a sérülékeny csoportokat, különösen a romákat célzó projektekre és projekthálózatokra fordított erőforrások növelését;

2011. február 17., csütörtök

40. hangsúlyozza, hogy összehangolt megközelítésre van szükség, amelynek célja az összes rendelkezésre álló uniós támogatás hatékonyabb felhasználása a Duna-régió országaiban, a stratégia céljainak lehető legnagyobb mértékű megvalósítása érdekében; hangsúlyozza továbbá, hogy kellő rugalmasság szükséges ahhoz, hogy a meglévő operatív programok keretében fejleszteni lehessen a Duna-stratégiához kapcsolódó projekteket;

41. az országok és régiók közötti együttműködés erősítése érdekében egyedi rendelkezések kidolgozását ösztönzi a küszöbön álló, strukturális alapokról szóló általános rendelet keretében, olyan területi együttműködési rendelkezések alapján, amelyek egyértelműek és figyelembe veszik az eltérő közigazgatási kultúrát és nem rónak további igazgatási terhet a kedvezményezettekre, valamint ösztönzi további közös fellépési stratégiák kialakítását, amelyek növelhetik a régió vonzerejét európai és nemzetközi szinten, és amelyek ezt követően a határokon átnyúló együttműködés mintái lehetnek;

42. felhívja a figyelmet „Az EU Duna-régiójára vonatkozó irányítási modell meghatározása – jobb és hatékonyabb koordináció” elnevezésű meglévő előkészítő intézkedésre, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelően használják fel ennek költségvetését a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia kialakításához és végrehajtásához szükséges irányítási modell meghatározásához kapcsolódó tevékenységek finanszírozására; hangsúlyozza, hogy megfelelő technikai segítséget kell nyújtani a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia keretében zajló fellépések és projektek végrehajtásához; úgy véli, hogy a technikai segítség költségeit jobban el kell ismerni és figyelembe kell venni a stratégia pénzügyi keretének tervezésekor, és hogy a segítségre elkülönített összeget a partnerek rendelkezésére kell bocsátani, ha azt makroregionális szinten összehangolt célokra és fellépésekre használják fel;

43. üdvözlöi, hogy a Bizottság 2011. február 3-án bemutatta a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia kiemelt területi koordinátorait; úgy ítéli meg, hogy mostantól kezdve a kiemelt munkaterületeken vezető szerepet játszó országoknak és régióknak kell irányítaniuk a stratégia végrehajtását munkaprogramok elfogadása, finanszírozási források azonosítása, az adott területen az országok és régiók közötti együttműködés erősítése és a legsürgősebb fellépések elindítása révén, hogy elősegítsék a Duna-régió gazdaságában rejlő lehetőségek teljes körű kihasználását, és különösen az adott területen a kiemelt kezdeményezések megvalósítására szabott határidő tiszteletben tartását;

44. felhívja a Bizottságot, hogy a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásának időközi értékelése keretében dolgozzon ki az összehasonlíthatóságot lehetővé tevő mutatókra támaszkodó konkrét eszközöket és kritériumokat;

45. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásával kapcsolatos első eredményeket és tapasztalatokat, ami az EU balti-tengeri régióra vonatkozó stratégiájának elemzésével együtt elő fogja segíteni a makroregionális stratégiák finanszírozására szolgáló lehetséges források és módszerek feltérképezését a jelenlegi kereten belül;

46. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa az Európai Parlamentet és tanácskozzon vele a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásának helyzetéről és frissítéséről, valamint a Duna-régióhoz kapcsolódó, EU által finanszírozott projektekről;

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, az Európai Bizottságnak a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a többi érintett intézménynek.

2011. február 17., csütörtök

A jogállamiság Oroszországban

P7_TA(2011)0066

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a jogállamiságról Oroszországban

(2012/C 188 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Oroszországról, valamint az EU és Oroszország kapcsolatairól szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen az oroszországi emberi jogi aktivisták meggyilkolásáról szóló 2009. szeptember 17-i ⁽¹⁾, az EU–Oroszország csúcstalálkozó (2010. május 31–június 1.) következtetéseiről szóló 2010. június 17-i ⁽²⁾, valamint az Észak-Kaukázusban (Oroszországi Föderáció) uralkodó emberi jogi helyzetről és az Oleg Orlov elleni büntetőeljárásról szóló 2010. október 21-i ⁽³⁾ állásfoglalásokra,
  - tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt az Oroszországi Föderáció közötti partnerséget létrehozó partnerségi és együttműködési megállapodásra (PEM), valamint az új EU–Oroszország megállapodásról jelenleg folyó tárgyalásokra,
  - tekintettel „Az emberi jogok helyzete a világban” című 2009. évi, 2010 decemberében elfogadott éves jelentésére, különös tekintettel a Magnyickij-ügyre,
  - tekintettel az EU és Oroszország közötti emberi jogi konzultációkra,
  - tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló egyezményre, az emberi jogok védelmezőiről szóló ENSZ-nyilatkozatra, valamint „Az egyének, a csoportok, és a társadalmi szervek joga és felelőssége az egyetemesen elismert emberi jogok és alapvető szabadságjogok elősegítésére és védelmére” című ENSZ-nyilatkozatra,
  - tekintettel a Rosztovban megrendezett EU–Oroszország csúcstalálkozón, 2010 májusában indított modernizációs partnerségre, valamint arra, hogy az orosz vezetés kinyilvánította elkötelezettségét a jogállamiság mint Oroszország modernizációjának alapja iránt,
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Unió továbbra is elkötelezett az EU és Oroszország közötti kapcsolatok további, a demokratikus alapelvek, az alapvető és emberi jogok és a jogállamiság iránti elkötelezettség alapján való mélyítése és fejlesztése mellett, a modernizációs partnerségben foglalt alapelvekkel összhangban,
- B. mivel Oroszország az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) tagjaként és az ENSZ-nyilatkozatok aláíró feleként elkötelezte magát az emberi jogok, az alapvető szabadságok, valamint a jogállamiság védelme és előmozdítása mellett,
- C. mivel az elmúlt években folyó számos per és bírósági eljárás miatt kétségek merültek fel az Oroszországi Föderáció igazságszolgáltatási intézményeinek függetlensége és pártatlansága tekintetében,
- D. mivel a nemzetközi közösség – többek között az EU – megkérdőjelezte a Jukosz vagyona-ra vonatkozó második, 2010. december 30-i tárgyaláson Mihail Hodorkovszkij és Platon Lebegyev ellen hozott ítéletet,

⁽¹⁾ HL C 224. E, 2009.9.17., 27. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0234.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0390.

2011. február 17., csütörtök

- E. mivel Borisz Nyemcovot és mintegy 70 más személyt 2010. december 31-én, egy ellenzéki tüntetést követően letartóztatták,
- F. mivel független újságírók, civil társadalmi aktivisták, jogászok és az emberi jogok védelmezői gyakran válnak fenyegetések és erőszakos cselekmények áldozataivá; mivel a szélsőséges jogszabályok és a Szövetségi Biztonsági Szolgálatra (FSB) vonatkozó törvény új rendelkezései nem egyértelműek, és ezért gyakran használják őket a nem kormányzati szervezetek, a vallási kisebbségek és a médiaszervezetek zaklatására,
- G. mivel az orosz hatóságok még nem oldották meg Anna Politkovszkaja, Natalija Jesztyemirova és Anasztázia Baburova újságírók ügyét, és nem derítették fel Szergej Magnyickij ügyvéd halálának körülményeit,
- H. mivel Medvegyev elnök számos alkalommal tett ígéretet a jogállamiság megerősítésére, kijelentve, hogy feladatának érzi a teljes mértékben független, modern bíróságok létrehozását, amelyek megfelelnek Oroszország gazdasági fejlettségének,
1. megerősíti meggyőződését, hogy Oroszország továbbra is az Európai Unió egyik legfontosabb partnere a demokrácián és jogállamiságon alapuló, fenntartható együttműködés kialakításában;
  2. határozottan elítéli a moszkvai Domogyedovó repülőtéren végrehajtott terrortámadást, részvétét nyilvánítja az áldozatok családjának, és hangot ad a támadás sérültjeivel való szolidaritásának; hangsúlyozza, hogy az orosz hatóságoknak törvényes és átgondolt módon kell reagálniuk ezekre a támadásokra, és lehetővé kell tenniük, hogy az orosz igazságszolgáltatási rendszer szabadon és függetlenül végezhesse munkáját a támadásért felelős személyek vád alá helyezése és elítélése érdekében;
  3. aggodalmát fejezi ki a politikai indíttatású perekről, tisztességtelen eljárásokról és súlyos bűncselekmények – többek között gyilkosságok, zaklatások és egyéb erőszakos cselekmények – kivizsgálásának elmulasztásáról szóló beszámolók kapcsán; sürgeti az orosz igazságügyi és büntetés-végrehajtási intézményeket, hogy feladataikat hatékonyan, pártatlanul és függetlenül hajtsák végre, hogy az elkövetőket bíróság elé állíthassák;
  4. komoly aggodalmát fejezi ki a Mihail Hodorkovszkij és Platon Lebegyev közelmúltbeli második tárgyalásán született ítélet, valamint bűnösnek nyilvánításuk kapcsán; hangsúlyozza, hogy komoly jogi aggályok merültek fel a két említett személy ellen folytatott korábbi és mostani tárgyalás kapcsán, és független igazságügyi felülvizsgálat elvégzését sürgeti az ítélet ellen benyújtott, függőben lévő fellebbezéssel kapcsolatban; követeli, hogy Dmitrij Medvegyev elnök igazságosabb és átláthatóbb rendszer biztosítására tett ígéretének megfelelően az orosz hatóságok tegyenek meg minden tőlük telhetőt az igazságszolgáltatási rendszer javítására;
  5. sürgeti az Oroszországi Föderáció ombudsmanját, hogy rendelje el az Európai Parlament által odaítélt, a gondolkodás szabadságáért járó Szaharov-díjjal 2009-ben kitüntetett Oleg Orlov ellen felhozott vádak és folyamatban lévő eljárások felülvizsgálatát; emlékeztet arra, hogy Natália Jesztyemirova, a „Memorial” központ vezető csecsenföldi tagjának meggyilkolása ügyében nem folytattak tényleges nyomozást;
  6. elítéli az orosz alkotmány 31. cikke kapcsán a minden második hónap utolsó napján megrendezett békés tüntetések feloszlátását, valamint az ellenzéki aktivisták, például Borisz Nyemcov többszöri letartóztatását;
  7. ösztönzi a Tanács és a Bizottság elnökét, valamint a főképviselőt, hogy továbbra is kövessék szoros figyelemmel ezeket az ügyeket, továbbá hogy vessék fel a kérdéskört az Oroszországgal közös különböző fórumokon és találkozókon, különösen a közelgő EU–Oroszország csúcstalálkozóon;
  8. emlékezteti a Tanácsot és a főképviselőt arra, hogy a megfelelő intézkedések széles tárháza áll rendelkezésre, amennyiben az emberi jogok rendszeres megsértésével vagy a jogállamiság fenntartásának elmulasztásával találja magát szemben;

2011. február 17., csütörtök

9. felszólítja az Uniót és Oroszországot, hogy fokozzák az új, kötelező erejű és átfogó partnerségi és együttműködési megállapodásról folytatott tárgyalásokat, valamint ismételten kifejezi határozott támogatását egy átfogó, a demokrácia, a jogállamiság, az emberi és az alapvető jogok kérdéseit is felölelő megállapodás iránt; hangsúlyozza az igazságszolgáltatás hatékony működése biztosításának és a korrupció elleni küzdelem megerősítésének fontosságát;
10. kifejezi aggodalmát emberi jogok – többek között a békés gyülekezéshez való jog – oroszországi megsértéséről szóló beszámolók jelentős száma miatt, és hangsúlyozza az EU és Oroszország közötti emberi jogi konzultációk részeként az emberi jogokról zajló folyamatos eszmecsere fontosságát, különös tekintettel az orosz hatóságok által az emberi jogok védelmezőinek biztonsága érdekében tett lépésekre;
11. hangsúlyozza, hogy az emberi jogok és a jogállamiság teljes körű tiszteletben tartása javítani fogja Oroszország megítélését és hitelét a világban, különös tekintettel az Európai Unióval fenntartott kapcsolataira, amelyek fontosak, és amelyeknek stratégiai partnerséggé kellene fejlődniük, tekintettel a két fél egymáshoz való közeledésére és számos közös érdekére, különösen a politikai, biztonsági, gazdasági és energiaügyi együttműködés terén, de a demokratikus elvek és eljárások, a jogállamiság és az alapvető emberi jogok tiszteletben tartása vonatkozásában is;
12. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen terjesszen elő értékelést arra vonatkozóan, hogy a Jukosz és annak vezetése elleni bírósági intézkedések összeegyeztethetők-e az Oroszországgal mint a WTO-ban teljes jogú tagságra aspiráló országgal szemben támasztott követelményekkel;
13. rámutat arra, hogy Oroszország az Európa Tanács tagjaként elkötelezte magát a demokráciára, az alapvető és az emberi jogokra, valamint a jogállamiságra vonatkozó európai normák teljes körű tiszteletben tartása mellett; e tekintetben kéri az orosz hatóságokat, hogy tegyenek eleget az Emberi Jogok Európai Bírósága valamennyi határozatának, és tegyék meg a szükséges lépéseket az egyedi esetekben előforduló jogsértések orvoslására, biztosítva többek között a nyomozások tényleges lefolytatását és az elkövetők felelősségére vonását, továbbá fogadjanak el e határozatok végrehajtására szolgáló általános intézkedéseket, köztük a hasonló jogsértések jövőbeli előfordulását kiküszöbölő politikai és jogi változtatásokat is;
14. megismétli arra vonatkozó felhívását, hogy az orosz igazságügyi minisztérium, a belügyminisztérium, valamint a külügyminisztérium részvételével, továbbá az Európai Parlament minden szinten történő, teljes körű bevonásával fokozzák a Brüsszelben és Moszkvában folyó EU–Oroszország emberi jogi konzultációt, valamint tegyék azt hatékonyabbá és eredményközpontúbbá; emlékezteti a főképviselőt a Parlament azon költségvetési döntésére, amely szerint civil társadalmi fórumot kell szervezni;
15. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ajánlják fel gyakorlati segítségüket és szakértelmüket Oroszországnak az igazságszolgáltatási és bűnüldöző testületek függetlenségének megerősítése, továbbá az igazságszolgáltatási rendszer politikai és gazdasági nyomásnak való ellenálló képességének javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió kész hozzájárulni egy ilyen igazságszolgáltatási támogató program létrehozásához, valamint a bűnüldöző személyzet, az ügyészek és bírák – elsősorban az emberi jogi kérdéseket érintő – oktatásához és képzéséhez;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Orosz Föderáció kormányának és parlamentjének, az Európa Tanácsnak és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.
-

2011. február 17., csütörtök

A Világbank energiastratégiája

P7_TA(2011)0067

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a Világbank fejlődő országokra vonatkozó energiastratégiájáról

(2012/C 188 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az uniós politikák fejlesztési célú koherenciájáról és a „hivatalos fejlesztési támogatás plusz” koncepciójáról szóló 2010. május 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Globális Energiahatékonysági és Megújulóenergia-alapról szóló 2008. március 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel 2008. december 17-én elfogadott energiaügyi és éghajlat-változási csomagra,
  - tekintettel a Világbank nyersanyag-kitermelő iparágakról készített áttekintő jelentéséről szóló 2004. április 1-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel a „2010. évi jelentés a világ fejlődéséről: fejlődés és éghajlatváltozás” című dokumentumra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a modern energiaszolgáltatásokhoz való hozzáférés a szegénység felszámolásának és a gazdasági fejlődésnek előfeltétele, és mivel az energiához való jog azt jelenti, hogy az energiaszolgáltatásoknak megbízhatóknak, különösen a szegények számára megfizethetőeknek kell lenniük, és a városi és a vidéki területek közötti szakadék áthidalása érdekében egyenletesen kell megosztaniuk,
- B. mivel jelenleg mintegy másfél milliárd ember nem fér hozzá villamos energiához, és négyötödük Fekete-Afrikában és Dél-Ázsiában, többnyire vidéki területen él, és mivel közel 2,4 milliárd ember főzés és fűtés céljára továbbra is hagyományos biomassza-tüzelőanyagokat használ, ami a beltéri levegőszennyezésből eredő komoly egészségügyi problémákat, valamint évente 1,9 millió ember halálát okozza ⁽⁴⁾,
- C. mivel a Világbank által finanszírozott, a vidéki területek villamos energiával való ellátását célzó hagyományos programok összességükben nem érték el a vidéken élő szegényeket, és mivel a hálózattól független, fenntartható technológiák decentralizált jellegük miatt különösen alkalmasak lehetnek a vidéki területek villamos energiával való ellátására,
- D. mivel a Nemzetközi Energiaügynökség „A világ energetikai kilátásai 2008” című kiadványában foglalt referencia-forgatókönyv szerint a világ elsődleges energia iránti igénye 2030-ig 45 %-kal fog növekedni, a nem OECD-tagállamok pedig a gyors gazdasági fejlődés következtében e növekedés 87 %-áért felelnek majd; mivel a nem OECD-tagállamok energiaigényében bekövetkező gyors növekedés ugyanezen forgatókönyv szerint várhatóan mintegy 97 %-nyival nagyobb CO₂-kibocsátást eredményez majd,
- E. mivel a Világbank jelenleg új energiastratégiát készít elő, amely várhatóan -2011 közepére válik véglegessé, sok érintett bevonására törekszik, és döntő fontosságú eleme a hatékony, megfizethető és tiszta energiaellátás koncepciója a szegénység felszámolása és a gazdasági növekedés érdekében,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0174.

⁽²⁾ HL C 66. E, 2009.3.20., 35. o.

⁽³⁾ HL C 103. E, 2004.4.29., 819. o.

⁽⁴⁾ UNDP & WHO (2008): Az energiához való hozzáférés helyzete a fejlődő országokban. New York.

2011. február 17., csütörtök

- F. mivel 2008-ban a Világbank kötelezettséget vállalt arra, hogy 2011-re energiaügyi beruházásainak fele „alacsony szén-dioxid-kibocsátású” lesz ⁽¹⁾,
- G. mivel a multilaterális fejlesztési bankok által a magánszektorban nyújtott finanszírozás 1990 óta megtízszereződött; és mivel ez a növekedés különösen jelentős a Világbank magánszektorral foglalkozó szervénél, a Nemzetközi Pénzügyi Társaságnál (IFC), melynek teljes hitelezési és beruházási volumene több mint kétszeresére nőtt 2003 és 2008 között,
1. üdvözlöi a stratégiát, és emlékeztet arra, hogy annak konkrétan foglalkoznia kellene azzal, hogy az energiaszolgáltatásokhoz való hozzáférés miként segítheti ki az embereket a szegénységből, miközben segíti a környezetileg fenntartható energiafejlesztési útra való áttérést; sürgeti a Világbankot, hogy a magánszektorbeli fejlesztések kapcsán olyan megközelítésre törekedjen, amely maximális előnnyel jár a szegények számára, ugyanakkor kezeli az éghajlatváltozást is; hangsúlyozza, hogy a környezeti és szociális tényezőket mind nemzeti, mind helyi közösségi szinten figyelembe kell venni az energiaellátási lehetőségekre vonatkozó átfogó költség-haszon elemzés során;
  2. megjegyzi, hogy a megújuló energiákhoz és az energiahatékonysági kezdeményezésekhez kapcsolódó hitelezés közelmúltbeli növekedése ellenére továbbra is a fosszilis energiahordozókkal kapcsolatos hitelezés játszik uralkodó szerepet a Világbank átfogó energiaportfóliójában; rámutat arra, hogy a fosszilis energiahordozókkal kapcsolatos beruházásokra pénzügyi közvetítőkön keresztül is sor kerül, és ezek nem kerülnek be a Bank éves energiaágazati adatai közé; aggodalommal jegyzi meg, hogy a Bank továbbra is jelentős beruházásokat végez szénttüzelésű erőművekbe, amivel a fejlődő országokat az elkövetkező évtizedekre a szénalapú energiaellátáshoz köti;
  3. a G20-ak vezetőinek 2009 szeptemberében, Pittsburgh-ben tett és 2010 júniusában Torontóban megújított kötelezettségvállalásával összhangban üdvözlöi a Világbank azon stratégiai célkitűzését, hogy 2015-ig fokozatosan megszüntesse a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos projekteket célzó hitelezést;
  4. arra ösztönzi a Világbankot, hogy biztosítson prioritást a kis terjedelmű, helyi szintű energia-hozzáférésnek, különösen Afrika és Ázsia legkevésbé fejlett országaiban;
  5. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Világbank a hatalmas duzzasztóművekből és a bioüzemanyagokból nyert energiát tiszta energiának tekinti; rámutat különösen az ENSZ Élelmiszer- és Mezőgazdasági Szervezetének azon figyelmeztetéseire, hogy a bioüzemanyagok fenyegetést jelentenek az élelmiszerellátásra;
  6. felhívja a Világbankot, hogy álljon az innovatív normák és szabványok fejlesztésének és végrehajtásának élére annak érdekében, hogy megvédje a közösségek jogait, és hogy biztosítsa számukra a hozzáférést és az energiaágazatnak az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások tekintetében bekövetkező fejlődéséből való részesedést;
  7. aggodalommal jegyzi meg, hogy a pénzügyi közvetítőknek nyújtott multilaterális finanszírozás nagy részének nyomom követése nem kielégítő; hangsúlyozza, hogy egyértelműen meg kell határozni, hogy a pénzügyi közvetítők milyen követelmények teljesítése esetén részesülhetnek multilaterális finanszírozásban; úgy véli, hogy ezek között (a pénzügyi teljesítményen túl) szerepelnie kell egyértelmű fejlesztési célkitűzéseknek, valamint a nemzetközi jegyzőkönyvekben és szerződésekből foglalt erős szociális és környezetvédelmi biztosítékoknak;
  8. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással összefüggő költségeket internalizálni kell; a környezeti életciklust figyelembe vevő költségeken alapuló megközelítés alkalmazására hív fel az elszámolás során, hogy hatékonyan lehessen értékelni a rendelkezésre álló energetikai alternatívákat;
  9. hangsúlyozza, hogy diverzifikálni kell az energiaportfóliót, tekintettel arra, milyen problémákat okozhat, ha az energiatermeléshez túlzott mértékben egyetlen energiaforrásra támaszkodunk, például az importált fosszilis energiahordozókra vagy a vízen energiára, amely esetben az elhúzó aszály a víztározók kiürülésével jár, ami drámaian lecsökkenti az energiatermelési kapacitást; sürgeti a Világbankot, hogy fokozza a megújuló energiákba és az energiahatékonyságba történő beruházásokat, ugyanakkor tartózkodjon a vízen energiához kapcsolódó nagy projektekre történő beruházásoktól, amelyek – a többek között a víztározók üvegházhatást okozó gázkibocsátásából eredő – negatív szociális és környezeti hatását a finanszírozásuk előtt megfelelően értékelni kell; hangsúlyozza, hogy a kisebb duzzasztóművek fenntarthatóbbak és környezetileg életképesebbek, mint a nagy vízerőművek;

(1) Világbank-csoport (2008): A fejlesztés és az éghajlatváltozás stratégiai kerete.

2011. február 17., csütörtök

10. sajnálja, hogy a Világbank elsősorban a nagyméretű és exportorientált energiamodellt támogatja a kisméretű, decentralizált energiaprojektek helyett, amelyek gyakran alkalmasabbak és hatékonyabbak a vidéki területek alapvető szükségleteinek kielégítésére; sürgeti a Világbankot, hogy támogasson alternatív, kisméretű, decentralizált energiaprojekteket, amelyek tekintetbe veszik a helyi közösségek igényeit és a különböző országok gazdasági realitásait, továbbá állapítson meg egyedi célokat és nyomon követési iránymutatásokat annak biztosítására, hogy az energiához kapcsolódó hitelezés a szegények javát szolgálja;

11. úgy véli, hogy az esetleges kompromisszumok feloldásának legjobb módja az ellátásbiztonság, a helyi közösségekre gyakorolt egészségügyi, környezeti és gazdasági hatások vizsgálata és a nemzeti és helyi szinten a fenntartható technológiákhoz és a megújuló energiaforrásokhoz való hozzáférés biztosításához szükséges technológia fejlesztése és átadása;

12. hangsúlyozza, hogy a lehető legnagyobb átláthatóság biztosításához megfelelő jelentéstételi és közzétételi szabályokat kell kidolgozni; ragaszkodik ahhoz, hogy a Világbank a finanszírozás vállalása előtt egyértelműen azonosítsa és tárja a nyilvánosság elé az adott fejlesztéssel járó előnyöket; aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az ENSZ az őslakos népek jogairól szóló nyilatkozatában szereplő, „a szabad, előzetes és tájékozott hozzájárulás” elvét a Nemzetközi Pénzügyi Társaság teljesítményszabványi keretében nem ismeri el;

13. arra ösztönzi a Világbankot, hogy energiastratégiájában arra helyezze a hangsúlyt, hogy a fenntartható technológiai projekteket innovatív finanszírozás és intézményi fejlesztési programok révén kereskedelmiileg hasznosíthatóvá és versenyképessé tegye, az energiahatékonyság és a megújuló energiaforrások párosítása mint működőképes és vonzó lehetőség előmozdítása érdekében;

14. rámutat, hogy a tiszta technológiák szegény országokban történő fejlesztése technológiaátadáshoz kapcsolódik, ami azt jelenti, hogy az éghajlatváltozás problémájának megoldása érdekében azonosítani kell a zöld technológiák fejlődő országokban való elterjedését akadályozó tényezőket, és a szellemi tulajdonjogok kapcsán új és rugalmasabb megközelítést kell fontolóra venni;

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Világbanknak, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Európa 2020

P7_TA(2011)0068

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása az Európa 2020 stratégiáról

(2012/C 188 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre,
- tekintettel az „Éves növekedési jelentés: az EU válságra adott átfogó válaszlépéseinek előmozdítása” című bizottsági közleményre,
- tekintettel az Európai Tanács 2010. június 17–18-i ülését követő elnökségi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Tanács 2000., 2001., 2005., 2006., 2007. márciusi és 2009. decemberi üléseit követő elnökségi következtetésekre,

2011. február 17., csütörtök

- tekintettel a gazdaságirányításról szóló, 2010. június 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról szóló, 2010. október 20-i állásfoglalására, az elfogadandó intézkedésekre és kezdeményezésekre irányuló ajánlásokra (félidős jelentés) ⁽²⁾,
  - tekintettel 2010. december 16-i, az állandó válságrendezési mechanizmusnak az euróövezet pénzügyi stabilitása védelme érdekében történő létrehozásáról szóló állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3. cikkére,
  - tekintettel a tagállamok és az Unió gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatásokról szóló, 2010. július 7-én elfogadott tanácsi ajánlásra,
  - tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az Európa 2020 stratégiának elő kell segítenie, hogy Európa megerősödve lábaljon ki a válságból, mégpedig a munkahelyteremtés és az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés segítségével, amelyek az öt kiemelt uniós célon alapulnak, nevezetesen a foglalkoztatás előmozdításán, az innováció, a kutatás és a fejlesztés feltételeinek javításán, az éghajlatváltozással és az energiaüggyel kapcsolatos célkitűzések teljesítésén, az oktatás szintjének növelésén és a társadalmi befogadás elősegítésén, mindekelőtt a szegénység csökkentése révén,

Meg kell erősíteni az Európa 2020 stratégia irányítását

1. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia fellépései kulcsfontosságúak Európa valamennyi polgárának jövője, a fenntartható munkaalkalmak, a hosszú távú gazdasági növekedés és szociális haladás megeremtése szempontjából; attól tart, hogy a gyenge irányítási struktúra miatt az Európa 2020 stratégia nem lesz képes teljesíteni a benne rejlő ígéretek, és ezért erőteljesen sürgeti a Tanácsot a közösségi módszer megerősítésére; ismételten hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az Európa 2020 stratégia céljait illesszék be a gazdaságirányítási keretbe, és felhív rá, hogy az európai szemesztert tegyék a jogalkotási irányítási csomag részévé, a nemzeti parlamenteket és a szociális partnereket pedig – a demokratikus elszámoltathatóság, a tulajdoni érzet és a legitimitás növelése érdekében – már korai szakaszban vonják be; hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia megvalósítása alapvetően fontos és nem választás kérdése;

2. az éves növekedési jelentést és az európai szemeszter keretét a gazdaságpolitikák fokozott összehangolását szolgáló alapvető eszközöknek tekinti; hangsúlyozza azonban, hogy ezek nem helyettesíthetik a meglévő, a Szerződésben rögzített eszközöket, vagy nem csökkenthetik ez utóbbiak fontosságát, különös tekintettel az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokra és a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokra, amelyek megállapítása terén a Parlament is jelentős szerepet játszik, illetve konzultálni kell vele; hangsúlyozza, hogy a stratégia sikerének biztosítása érdekében konzisztenciát kell teremteni az Európa 2020 stratégia – az Európai Tanács és a Bizottság által jóváhagyott – öt kiemelt célkitűzésének elérése tekintetében;

Az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek jobban meg kell jelenniük az uniós költségvetésben és a nemzeti költségvetésekben

3. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégiának meg kell szüntetnie a kinyilvánított törekvései, a rendelkezésre álló erőforrások és az alkalmazott módszertan között tátongó szakadékot; felszólít rá, hogy a következő többéves pénzügyi keret jobban tükrözze az Európa 2020 stratégia célkitűzéseit; felhívja a Bizottságot a kiemelt kezdeményezések költségvetési dimenziójának tisztázására, mivel ezek az elsőbbséget élvező cselekvési tervek az uniós költségvetés révén finanszírozott valamennyi politikát érintik; határozottan sürgeti, hogy a Bizottság terjesszen elő merész és innovatív javaslatokat a saját források növelése, vagyis annak érdekében, hogy az Uniónak valós és önálló pénzforrások álljanak rendelkezésére;

4. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia reformokat, valamint nagyszámú projekt területén igen mélyreható és korai beruházásokat igényel a köz- és a magánszféra részéről; megállapítja, hogy mindezekhez egyformán szükség lesz a meglévő, illetve új innovatív eszközök és bevételi források mozgósítására;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0224.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0376.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0491.

2011. február 17., csütörtök

5. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok dolgozzák ki a hiteles pénzügyi hátteret, az Európai Tanács pedig a finanszírozási szükségleteket tekintse a gazdaságirányítás általa végrehajtandó felülvizsgálata részének; véleménye szerint az Európa 2020 stratégia finanszírozásához olyan összehangolt politikai kezdeményezésekre van szükség, amelyekbe bekapcsolódnak az olyan európai intézmények, mint az EBB és az EBRD; hangsúlyozza továbbá, hogy feltétlenül szükség van a magánszektorból érkező finanszírozásra, és az ezzel járó hosszú távú kockázatok kivédésére jogi keretet igényel;

6. meggyőződése, hogy a megfelelő keretszabályozással és költségvetési forrásokkal a mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás fontos szerepet játszhat a gazdasági fellendülés biztosítását célzó átfogó európai stratégiában, miközben hozzájárulhat az uniós és globális élelmiszer-biztonsághoz, az Unió 90 %-át kitevő vidéki táj megőrzéséhez és a környezetvédelmi előnyök biztosításához, valamint jelentősen közreműködhet az alternatív energiaforrások felkutatásában;

7. véleménye szerint egy szilárd és megfelelően finanszírozott, az összes európai régiót felölelő kohéziós politikának az Európa 2020 stratégia kulcsfontosságú kiegészítő részét kell képeznie; úgy véli, hogy ez a politika – horizontális megközelítéssel együtt – az Európa 2020 stratégia céljai sikeres megvalósításának, valamint az EU-n belüli társadalmi, gazdasági és területi kohézió elérésének előfeltétele;

A foglalkoztatás növelése merész egységes piaci és kisvállalkozói intézkedéscsomagot igényel

8. a tagállamokat arra kell ösztönözni, hogy nemzeti reformprogramjaikban a munkanélküliség kezelése és a munkaerőpiacról való hosszú távú kizárás megakadályozása legyen a legfőbb prioritás; ezt olyan intézkedésekkel kellene kombinálni, amelyek közép- és hosszú távon több munkahely teremtését, jobb munkahelyeket és nagyobb számú magasabb szintű foglalkoztatást biztosítanak;

9. emlékeztet arra, hogy az egységes piacról szóló jogszabály átfogó megközelítésre törekszik a jobb gazdasági teljesítőképesség és a megerősített szociális dimenzió biztosítása érdekében, amellyel, hogy a polgárokat helyezi az egységes piac középpontjába; véleménye szerint az egységes piac új lendületbe hozásához kulcsfontosságú az, hogy a legmagasabb politikai szintről adjanak átfogó iránymutatást, illetve hogy az Európai Tanács elkötelezze magát;

10. felhívja a figyelmet arra, milyen szerepet játszhat az intelligens szabályozás annak a szabályozási keretnek a tökéletesítésében, amelyben a vállalkozások működnek; úgy véli, hogy az abban szereplő javaslatok segíthetnek az erős üzleti környezet kialakításában, amely a növekedést és az innovációt serkenti, de megjegyzi, hogy a jogalkotási folyamatban részt vevő összes szereplőnek felelősséget kell vállalnia a hatékonyabb és kevésbé költséges szabályozás megteremtéséért;

11. kifejezi csalódottságát amiatt, hogy két évvel az európai kisvállalkozói intézkedéscsomag elfogadása után a Bizottság részéről még mindig nem történt konkrét fellépés vagy kezdeményezés; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy segítsék elő a kvv-barátabb környezet kialakulását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az innovatív és zöld technológiák esetében mozdítsák elő a kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzések átláthatóságát;

12. üdvözlöi a Bizottság megerősített együttműködésre irányuló javaslatát az európai szabadalmi oltalom megteremtése érdekében, és felhív annak gyors elfogadására a Parlament és a Tanács részéről;

13. kitart amellett, hogy a nemek közötti egyenlőség az EU 2020 stratégia fő célkitűzéseinek egyike; ezért a nők munkaerőpiacon való teljeskörű részvételére és a női munkavállalók szakképzésbe való teljes körű bevonására hív fel; továbbá felszólít a nők és férfiak között fennálló bérszakadék eltörlésére irányuló cselekvési menetrend meghatározására;

Kiemelt kezdeményezések*Általános megjegyzések*

14. hangsúlyozza, hogy az Európa 2020 stratégia jelenlegi tartalma, mint például a fejezetcélok, az iránymutató javaslatok, a szűk keresztmetszetek és a mutatószámok rendkívül általános jellegűek; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezéscsomag csak akkor járhat sikerrel, ha a tagállamok konkrét kötelezettségvállalásokat tesznek nemzeti reformprogramjaikban, valamint ha konkrét és konzisztens jogalkotási javaslatok kísérik;

2011. február 17., csütörtök

„Innovatív Unió”

15. üdvözlőli az „Innovatív Unió” kiemelt kezdeményezést, amely kulcsfontosságú az Európa 2020 stratégia sikere szempontjából, hiszen olyan igen fontos társadalmi kihívásokkal foglalkozik, mint az energia- és élelmiszerbiztonság, az éghajlatváltozás, az egészségügy és a népesség előregedése; emlékeztet rá, hogy a 3 %-os cél a következőképpen oszlik meg: 2 % magán-, illetve 1 % közkiadás; megállapítja, hogy a magánszféra kutatási kiadásait tekintve továbbra is erős hiányosságok tapasztalhatók, melyeken csak a vállalatokra – köztük a kkv-kra is – vonatkozó szabályozási környezet átalakításával lehet úrrá lenni; ezért üdvözlőli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy javítsa a vállalkozások innovációs keretfeltételeit, különösen a szellemi tulajdonjogok tekintetében;

16. hangsúlyozza, hogy az Unióban szükség van a kutatás, az innováció és a fejlesztés erősítésére, ösztönzésére és finanszírozásának biztos alapokra helyezésére a 2013 utáni időszak kutatási kiadásainak jelentős növelése révén; rámutat annak fontosságára, hogy a kkv-k hozzáférhessenek a keretprogramhoz és a versenyképességi és innovációs keretprogramhoz; felszólít a költségvetési rendelet felülvizsgálatára a kkv-k pályázatainak megkönnyítése érdekében; hangsúlyozza, hogy hiányosságok vannak a kutatást, az innovációt és a fejlesztést szolgáló kulcsfontosságú – már elfogadott – eszközöket (ilyen például a stratégiai energia-technológiai terv, a SET-Plan) érintő finanszírozásban; kiemeli a keretprogram jelentős hozzájárulását az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez; hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok nemzeti és regionális szinten jelentős mértékben hozzájárulnak a kutatás, fejlesztés és innováció ösztönzéséhez; hangsúlyozza, hogy szinergiákat kell teremteni a strukturális finanszírozás és a keretprogram finanszírozása között;

17. véleménye szerint az innovatív európai vállalatoknak nem támogatásokra, hanem több szabadságra és a kockázati tőkéhez való jobb hozzáférésre van szükségük; úgy véli, hogy az Európai Uniónak ezt a szükségletet azoknak az állandó kockázatmegosztásra szolgáló termékeknek a kiterjesztésével kell kezelnie, amelyeket az Európai Beruházási Bank kínál a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmuson (RSFF) keresztül; úgy véli, hogy sok kihasználatlan lehetőség van az innováció közbeszerzésen keresztül történő előmozdítására;

„Mozgásban az ifjúság”

18. üdvözlőli a „Mozgásban az ifjúság” kezdeményezést; hangsúlyozza, hogy a megfelelő oktatás minősége és az ahhoz való hozzáférés megingathatatlan előfeltétele a fenntartható szociális piacgazdaságnak; ezért hangsúlyozza, hogy amennyiben a tagállamok el kívánják érni a gazdasági fejlődéssel összefüggő közös célokat, illetve az oktatással kapcsolatos célokat, akkor alapvetően fontos, hogy megfelelő beruházásokat hajtsanak végre oktatási és képzési rendszereikben, beleértve a szakoktatást és -képzést is; mindazonáltal sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kiemelt kezdeményezés nem érint olyan alapvető témákat, mint a társadalmi beilleszkedés vagy a fiatalok szegénysége; felszólít arra, hogy fajsúlyosabb javaslatok szülessenek a beilleszkedés témájában;

19. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is biztosítson megfelelő finanszírozást az olyan, már létező mobilitási és ifjúsági programoknak, mint az élethosszig tartó tanulás (Erasmus, Leonardo, Comenius, Grundtwig), a „Cselekvő ifjúság” program és a Marie Curie program; véleménye szerint ez jelentősen hozzájárulna a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelemhez és a 75 %-os foglalkoztatási arány eléréséhez;

20. kiemeli, hogy a „Mozgásban az ifjúság” kezdeményezés önmagában nem lesz képes kezelni a fiatalok munkanélküliségének egész Európában aggasztó jelenségét; felszólítja valamennyi tagállamot, hogy nemzeti reformprogramjaik részeként dolgozzanak ki nemzeti stratégiát a fiatalok munkanélküliségének kezelésére és a fiatalok oktatáshoz és képzéshez való hozzáféréseinek biztosítására; kiemeli, hogy a fiatalokkal kapcsolatos politikáknak kapcsolódnuk kell az oktatási, munkaügyi és társadalmi beilleszkedéssel kapcsolatos politikákhoz; erősen támogatja az Európai Ifjúsági Garanciára irányuló tanácsi javaslatot, és sürgeti a Tanácsot annak mielőbbi elfogadására;

„Digitális menetrend Európa számára”

21. üdvözlőli a digitális menetrendre vonatkozó nagyrotörő javaslatokat, de sürgeti a Bizottságot azon javaslatok gyorsított elfogadására, amelyek az egységes digitális piaccal – mint például az e-kereskedelem, a szellemi tulajdon, az online bizalom és biztonság, a barangolás és az e-azonosítás – kapcsolatosak; valamennyi felet felszólítja, hogy valósítsa meg az első rádióspektrum-politikát; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a tartalmak és az ismeretek szabad áramlását, az „ötödik szabadságot”;

22. hangsúlyozza, hogy a pluralista és független média az európai demokrácia pilléréként szolgál; sürgeti a Bizottságot, hogy a média pluralizmusát védje meg; úgy véli, hogy a magánszféra védelme alapvető érték, és felszólít az adatvédelmi irányelvnek a jelenlegi digitális környezethez való hozzáigazítására annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi polgár ellenőrizhesse saját személyes adatait;

2011. február 17., csütörtök*„Erőforrás-hatékony Európa”*

23. üdvözlí az Európa 2020 stratégiában szereplő, az erőforrás-hatékony Európára vonatkozó kiemelt kezdeményezést, és sürgeti a Bizottságot, hogy a munkát folytatva a továbbiakban dolgozzon ki konkrét politikákat az erőforrás-hatékony, megújuló gazdaságra való áttérés biztosítására; felhívja a Bizottságot, hogy állapítson meg konkrét ismérveket és biztosítsa, hogy az elfogadott célokat elérjük, és hogy azokat monitorozni lehet az Európa 2020 stratégia szakpolitikai koordinációról szóló európai szemeszterének keretében; hangsúlyozza, hogy sürgősen modernizálni és fejleszteni kell az európai energiainfrastruktúrát, olyan intelligens hálózatokat kell kifejleszteni és összekapcsolásokat kialakítani, amelyek a belső energiapiac megvalósításához, az ellátás biztosításának javításához, az energia- és éghajlat-politikai céljaink eléréséhez, valamint az engedélyezési folyamatok felgyorsításához szükségesek,

24. emlékeztet rá, hogy az energiahatékonyság a legköltség-hatékonyabb módja a kibocsátáscsökkentésnek, az energiabiztonság és a versenyképesség növelésének, a fogyasztók energiaszámlái csökkentésének és a munkahelyteremtésnek; hangsúlyozza, hogy a tagállamok nem törekednek eléggé a 20 %-os energiahatékonysági célkitűzések elérésére; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy hozzájáruljanak a szükséges intézkedésekhez, és érzék el ezt a rendkívül fontos célt, amelyet 2007-ben vállaltak; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt dolgozzon ki olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a Parlamentnek a felülvizsgált energiahatékonysági cselekvési terv (Bendtsen-jelentés) és a 2011–2020-as időszakra vonatkozó új európai energiastratégia felé (Kolarska Bobinska-jelentés) című állásfoglalásaiban meghatározott célkitűzéseket teljesíteni tudják;

25. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy e kiemelt kezdeményezéssel kapcsolatos kommunikáció nem tulajdonít kellő jelentőséget annak, hogy az erőforrás-hatékonyságot átfogó uniós politikai prioritásként kezeljék; kitar mellett, hogy az Uniónak el kell mozdulnia az újrahaznosító gazdaság felé, és biztosítania kell a hulladéktermelés csökkentését, valamint tudatosítania kell az erőforrások újrahaznosításának értékét; hangsúlyozza, hogy a környezeti fenntarthatóság az erőforrások felhasználásának csökkentésétől függ; felszólítja a Bizottságot, hogy álljon elő egy sor olyan mutatóval, amelyek ezt a hatást is mérik, hogy így a nemzeti reformprogramokban már ezt is nyomon követhessék;

„A globalizáció időszakára vonatkozó iparpolitika”

26. holisztikus, kiegyensúlyozott és előremutató hozzáállást sürget az uniós iparpolitika tekintetében, amelynek célja egy erős, versenyképes, koherens, hatékony és diverzifikált ipari bázis kialakítása, ahol az innovációval, a kutatással, a versennyel, az egységes piaccal, a kereskedelemmel és a környezetvédelemmel kapcsolatos politikák összehangoltak; úgy véli, hogy a legfontosabb célkitűzések a munkahelyteremtés és az európai vállalkozások nemzetközi versenyképessége, az intelligens strukturális átalakítások és az alkalmazottakkal való párbeszéd, a fenntartható gazdaság és a technológiai alternatívák közötti szabad választás, valamint a kutatók mobilitása; a független hatásvizsgálatoknál az intelligens szabályozás elveinek azonnali alkalmazására szólít fel, beleértve az új jogszabályoknál a „versenyképességre gyakorolt hatás ellenőrzését”, egy „kkv-teszt” bevezetését, hogy a kisvállalkozásokat barátságosabb szabályozási környezet vegye körül és csökkenjenek az adminisztratív terhek, a fenntarthatóság ellenőrzését, az éghajlattal, az energiával, az erőforrás-hatékonysággal és az újrafelhasználással kapcsolatos uniós célkitűzésekkel összhangban, valamint a hatályos jogszabályok utólagos „alkalmassági vizsgálatát”;

27. hangsúlyozza, hogy az infrastruktúrára és a szolgáltatásokra vonatkozó uniós közlekedés- és energiapolitika kulcsfontosságú az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek eléréséhez; hangsúlyozza, hogy a közlekedési ágazat biztosítja majd, hogy az uniós piac – mint magas minőségű termelési terület – megtartsa pozícióját, a közlekedési módok szén-dioxid-mentesítése, az egységes európai vasúti térség megvalósítása és az egységes európai égbolt megvalósítása révén; hatékony európai nyersanyag-stratégiára szólít fel a hozzáférés, az energia- és erőforrások hatékony felhasználásának javításának érdekében, mialatt a kritikus nyersanyagokat szabadkereskedelmi övezetek kialakításával és stratégiai partnerségek révén kell biztosítani; a finanszírozáshoz való hozzáférés jelentős javítására szólít fel az innováció és az infrastruktúra területén, nevezetesen az intelligens hálózatok, a környezetbarát technológia, az e-egészségügy, a transzeurópai hálózatok és a bizonyított hozzáadott értékkel rendelkező projektek tekintetében, amelyek nem finanszírozhatók a piacról; ebben a tekintetben a projektkötvények kínálta lehetőségek feltárására szólít fel;

„Új készségek és munkahelyek menetrendje”

28. kiemeli, hogy az erős szociális védelmi rendszerek megakadályozzák a hosszú távú kirekesztést; kitar mellett, hogy az aktív munkaerő-piaci politikákba való beruházás, valamint a továbbtanulási és szakképzési lehetőségek mindenki számára történő biztosítása egyaránt kulcsfontosságú a munkanélküliség csökkentése szempontjából; hangsúlyozza a kkv-k fontosságát, valamint az egységes piac újraindítását; különösen támogatja az európai képesítési keretrendszer végrehajtását és a szakképzettségek megreformálását célzó tervezett jogszabályi kezdeményezést, amely biztosítja a szakképzettségek kölcsönös elismerését;

2011. február 17., csütörtök

29. üdvözlö az új készségek és munkahelyek menetrendjét; megjegyzi, hogy a rugalmas biztonságot sikeresen alkalmazzák egyes országokban, de figyelmeztet, hogy a rugalmas biztonsággal kapcsolatos elképzeléseket a költségvetési megszorítások és a makrogazdasági egyenlőtlenségek miatt nem lehet kellően kihasználni a szociális védelmi rendszerek megerősítése szempontjából kevés lehetőséggel rendelkező tagállamokban, továbbá úgy gondolja, hogy a munkaerő-piaci szegmentáció csökkentését a munkavállalók számára – a foglalkoztatási formától függetlenül és különösen a kiszolgáltatott csoportok körében – megfelelő biztonság garantálásával kell elérni; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy ne feledkezzék meg arról, hogy szükség van a fenntarthatóbb munkaerőpiac felé történő társadalmilag igazságos átmenetre, és a fenntartható munkahelyek által képviselt óriási potenciálra; hangsúlyozza, hogy valamennyi munkaerő-piaci reformot a szociális partnerekkel történő megegyezések általi magas fokú társadalmi konszenzus révén lehet csak sikeresen bevezetni;

„A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni európai platform”

30. emlékeztet arra, hogy az Európa 2020 stratégia része az a célkitűzés, mely szerint legalább 20 millió, a szegénység és a társadalmi kirekesztés által sújtott, illetve veszélyeztetett embert ki kell emelni ebből a helyzetből; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az Alapjogi Chartát és az Európai Unióról szóló módosított szerződés 9. cikkében szereplő horizontális szociális záradékot teljes körűen hajtsák végre, hogy valamennyi politika elősegítse és ne gátolja a szegénység csökkentésével kapcsolatos célkitűzéseket;

31. felszólítja a tagállamokat, hogy megfelelő intézkedések segítségével vállaljanak kötelezettséget a gyermekszegénység leküzdésére, hogy a gyermekek ne legyenek korlátozva személyes fejlődésükben, és ne kerüljenek hátrányos helyzetbe szakmai karrierjük kezdetén;

32. üdvözlö a szegénység és társadalmi kirekesztés elleni európai platformra irányuló javaslatokat, ugyanakkor konkrétabb fellépések megtételére szólít fel a szociális felzárkóztatás, különösen a szociális védelem területén alkalmazott nyitott koordinációs módszer szempontjából, amely a nemzeti és helyi érdekeltet – beleértve a szegénység és társadalmi kirekesztés által sújtott embereket – bevonó integrált stratégiának tekinthető; ismételten felszólít egy átfogóbb menetrend kidolgozására, amely a méltányos munka elősegítését, és a dolgozók jogainak biztosítását célozná egész Európában, valamint javítaná a munkakörülményeket, kezelné az egyenlőtlenségeket és a megkülönböztetést, és küzdene a munkavállalók szegénysége ellen;

*

* *

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak és a Bizottságnak.

A tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatások végrehajtása

P7_TA(2011)0069

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatások végrehajtásáról

(2012/C 188 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó, „Az Európa 2020 integrált iránymutatás II. része” című iránymutatásokról szóló, 2010. szeptember 8-i álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel az „Éves növekedési jelentés: az EU válságra adott átfogó válaszlépéseinek előmozdítása” című, 2011. január 12-i bizottsági közleményre (COM(2011)0011), és a közös foglalkoztatási jelentés ahhoz csatolt tervezetére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0309.

2011. február 17., csütörtök

- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásról szóló tanácsi határozatra irányuló, 2011. január 12-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0006),
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikájára vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2010. október 21-i 2010/707/EU tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 148. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az éves növekedési jelentés elfogadását követően a Bizottság azt javasolta, hogy a 2010-es foglalkoztatáspolitikai iránymutatásokat 2011-re is terjesszék ki,
- B. mivel a jelenlegi gazdasági válság folyamatosan kihívásokat támaszt a növekvő munkanélküliség és a társadalmi kirekesztés terén,
- C. mivel a gazdasági talpraállás és növekedés, a foglalkoztatás, a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi integráció szorosan kapcsolódnak egymáshoz,
- D. mivel az európai foglalkoztatási stratégia és a tagállamok foglalkoztatási iránymutatásai alkotják azt a két fő eszközt, amely az EU-t és a tagállamokat az Európa 2020 céljainak és célkitűzéseinek megvalósítása irányába tereli,
- E. mivel a szociális partnerek és egyéb érdekelttek bevonásával az oktatási és képzési rendszer minőségének és hatékonyságának javítása révén minden szinten haladéktalanul fokozni kell az erőfeszítéseket a munkaerő képzettségének javítása érdekében,

Az irányítás megerősítése és az Európa 2020 célkitűzések megvalósítására irányuló erőfeszítések fokozása

1. úgy véli, hogy mivel a Bizottság javasolta a 2010-es foglalkoztatáspolitikai átvitelét 2011-re, a nemzeti reformprogramok válnak a fő makrogazdasági felügyeleti és iránymutatási eszközzé; helyteleníti, hogy az Európai Parlamentet e folyamatba nem vonják be, és hogy arról viták sem folynak;
2. úgy véli, hogy a foglalkoztatottságot és a munkanélküliséget illetően az EU-ra és a tagállamokra váró főbb kihívásokat a makrogazdasági egyensúlyhiányokkal kapcsolatosan az európai foglalkoztatási iránymutatások keretében tervezett fellépéseknek is tükrözniük kellene;
3. úgy véli, hogy az éves növekedési jelentés és az Európai Szemeszter a gazdaságpolitika megerősített összehangolásának alapvető eszközei, és így a válságra adott uniós válasz fontos részei; rámutat azonban, hogy e programok során tiszteletben kell tartani a demokratikus folyamatokat, és azoknak támogatniuk, nem pedig helyettesíteniük vagy csökkenteniük kellene a Szerződésben foglalt meglévő eszközök – különösen a tagállamok átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásainak és foglalkoztatáspolitikai iránymutatásainak – jelentőségét, amelyek kialakításába egyébiránt a Parlamentet be kell vonni, és amely utóbbi esetén vele konzultálni kell; egyetért azzal, hogy ezeket az eszközöket integrálni kell az Európai Szemeszter keretébe, és hogy a felelősségérzés és a demokratikus elszámoltathatóság fokozására irányuló konkrét bizottsági és tanácsi célkitűzésnek eleget téve különös figyelmet kell fordítani jelentőségük megőrzésére;
4. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a tagállamoknak nyújtott politikai tanácsadás során tartsák tiszteletben a szubszidiaritás elvét, és a bérek és nyugdíjak terén folytatott szociális párbeszédet is, és az EUMSZ 153. cikkének (5) bekezdésével összhangban, valamint a nemzeti gyakorlattal megegyezően tartsák tiszteletben a tagállamok és a szociális partnerek vonatkozó hatásköreit;

⁽¹⁾ HL L 308., 2010.11.24., 46. o.

2011. február 17., csütörtök

5. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot az Európa 2020 stratégia, valamint a megerősített európai gazdaságirányítás hatékonyságának és demokratikus legitimitásának biztosítására; hangsúlyozza, hogy ehhez az Európai Parlamentet érdemben és időben be kell vonni a felügyeleti és szakpolitikai koordinációs folyamatokba; helyteleníti, hogy az éves növekedési jelentésben javasolt ütemterv nem tesz említést az Európai Parlamentnek a folyamatban betöltött szerepéről;
6. felhívja a tagállamokat, hogy a nemzeti parlamenteket, a szociális partnereket, a regionális és a helyi hatóságokat, valamint a civil társadalmat jobban vonják be, és velük rendszeresen konzultáljanak; úgy véli, hogy a nemzeti reformprogramokban nincs információ a konzultációs eljárást illetően, és ezt a helyzetet orvosolni kell;
7. tudomásul veszi a tagállamok előzetes nemzeti foglalkoztatási célkitűzéseit; mély aggodalmának ad hangot az ambíció teljes hiánya miatt, különös tekintettel arra, hogy a becült összesített eredmény a legjobb esetben is több mint 2 százalékponttal alul marad annak az uniós központi célértéknek és vállalásnak, hogy a foglalkoztatottságot 2020-ra 75 %-ra emeljük;
8. felhívja a tagállamokat, hogy úgy alakítsák ki nemzeti foglalkoztatottsági célkitűzéseiket, hogy azok egybeessenek az uniós célkitűzésekkel, és hogy ezeket a célkitűzéseket vegyék ugyanolyan komolyan, mint a költségvetési konszolidációra irányuló célkitűzéseket;
9. felhívja továbbá a tagállamokat arra is, hogy szenteljenek kiemelt figyelmet és tűzzenek ki nemzeti szintű célokat az egyes olyan alcsoportok tekintetében, mint a fiatalok, a nők, a fogyatékkal élő és az idős munkavállalók;
10. felhívja a tagállamokat, hogy amennyiben még nem tették meg, tűzzenek ki nemzeti szintű célokat a társadalmi befogadás és a szegénység elleni fellépés vonatkozásában, valamint foglalkozzanak a munkaviszonyban lévő, de szegénységben élő emberek egyre kiterjedtebb problémájával; felhívja a tagállamokat, hogy ennek kapcsán gondoskodjanak az Európai Tanácsban megállapodott célok teljesítéséről és arról, hogy a célkitűzések közötti – különösen a foglalkoztatás, az oktatás és képzés, valamint a társadalmi befogadás és a szegénység terén jelentkező – átjárásokat kellően figyelembe vegyék;

A foglalkoztatási iránymutatások végrehajtásának biztosítása

11. rámutat, hogy a gyenge gazdasági növekedési kilátások korlátozzák a munkahely-teremtési és foglalkoztatási lehetőségeket;
12. felhívja az Európai Tanácsot, hogy az éves növekedési jelentésben szereplő, a költségvetési konszolidáció a 2011–2012-es időszakban történő előtérbe helyezésére irányuló bizottsági javaslatok tárgyalásakor a foglalkoztatási kérdéseket ne sorolja hátra;
13. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak haladéktalanul fokozniuk kell erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy az összes kiemelt jelentőségű célkitűzést teljesíteni tudják, ideértve a foglalkoztatottság szintjének növelését, a munkanélküliség csökkentését, az új, alacsony széndioxid-kibocsátásra épülő gazdaságban rejlő foglalkoztatási lehetőségek kiaknázását és a munkaerő képzését, a minőségi munka és az egész életen át tartó tanulás előmozdítását, valamint a szakmai és magánélet összeegyeztetésének elősegítését; úgy véli, hogy ezeket a célkitűzéseket bele kell foglalni a nemzeti reformprogramokba;
14. ezzel összefüggésben rámutat a strukturális alapok, és különösen az Európai Szociális Alap alapvető szerepére a válság által a foglalkoztatásra gyakorolt hatások mérséklése szempontjából; úgy véli, hogy az alapokat a legsúlyosabb nehézségekkel küzdő csoportok a munkaerőpiacra történő belépésének vagy ottmaradásának támogatására kell felhasználni;
15. úgy véli továbbá, hogy az Európa 2020 célkitűzések teljesítése szempontjából a hatékonyabb munkaerő-piaci intézkedések bevezetésén túlmenően szorosabb együttműködésre van szükség a foglalkoztatáspolitikára, a szociálpolitikára és a többi szakpolitikára között, különös tekintettel a makrogazdaságra, a kutatás-fejlesztésre és az innovációra, valamint az oktatásra és képzésre;

A több és jobb foglalkoztatási lehetőség megteremtésére irányuló erőfeszítések fokozása

16. felhívja a tagállamokat, hogy nemzeti reformprogramjukban biztosítsanak kiemelt helyet a munkaerő-piaci részvétel fokozásának, a munkanélküliség elleni fellépésnek és a munkaerő-piacról való hosszú távú kirekesztés megakadályozásának;

2011. február 17., csütörtök

17. úgy véli, hogy a munkaerő-piaci kereslet fokozása érdekében nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a foglalkoztatás minőségére, a méltó munkára és az ellátási oldalra összpontosító gazdaságpolitikára;
18. ebben az összefüggésben úgy véli, hogy nagyobb erőfeszítéseket kell tenni a fiatalokban – ideértve az oktatásból idejekorán kimaradó fiatalokban –, valamint a nőkben, az idősekben, a hátrányos helyzetű és fogyatékossgal élő emberekben, a migránsokban és az etnikai kisebbségekhez tartozókban – többek között a roma származásúakban – rejlő lehetőségek kiaknázása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy munkaerő-piacukat igazítsák e csoport mindenkori szükségleteihez és képességeihez;
19. hangsúlyozza, hogy szükség van olyan politikákra, amelyek a fiatalok számára megkönnyítik az iskolapadból a munka világába való átmenetet; rámutat arra, hogy előreláthatóan nagy a kockázata annak, hogy az oktatásból idejekorán kimaradó fiatalok szegénységben fognak élni; hangsúlyozza, hogy az ebben az összefüggésben kialakított bármilyen rugalmas vagy ideiglenes munkalehetőséggel egyidejűleg a képzési lehetőséghez való jogot és a társadalombiztosításhoz való hozzáférést is biztosítani kell, és hogy e foglalkoztatási formáknak elő kellene segíteniük a biztosabb munkaviszonyra való áttérést;
20. felhívja a tagállamokat, hogy folytassák olyan politikák kidolgozását, amelyek segítségével egyre több nőt lehet a munkaerő-piacra vonzani és ott tartani, ideértve a családjukról gondoskodó nők szükségleteit kielégíteni hivatott, elérhető árú és jó színvonalú gondozási lehetőségeket és a rugalmas munkaidő-beosztást;
21. rámutat a célzott aktiválási és készségfejlesztési politikáknak az alacsony képzettséggel vagy semmilyen képzettséggel nem rendelkező, a válság által leginkább sújtott és a hosszú távú munkanélküliség kockázatának leginkább kitett személyek támogatásában betöltött szerepére;
22. sürgeti a tagállamokat, hogy tulajdonítsanak kellő jelentőséget a magas színvonalú oktatás és képzés biztosításának, az egész életen át tartó tanulásnak és a képzettségek elismerésének;
23. felhívja a tagállamokat, hogy a munkaerő-piaci igények elemzésére szolgáló eszközök fejlesztése, valamint az oktatási és képzési rendszernek a képzettségek időszerűtlenségét áthidaló átalakítása révén fektessen be nagyobb mértékben a szakmai és földrajzi mobilitás támogatásába;
24. hangsúlyozza a munkahelyteremtéshez például a kvk-k, az önfoglalkoztatás és a vállalkozások támogatásán keresztül hozzájáruló foglalkoztatáspolitikák jelentőségét;

A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni határozott fellépés

25. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a tagállamok eleget tegyenek a foglalkoztatottsági szint növelésére, a szakmai képzettség javítására, a munkahelyteremtésre, a szegénység csökkentésére és a társadalmi befogadás kiterjesztésére irányuló kötelezettségvállalásoknak;
26. hangsúlyozza, hogy a szociális védelmi rendszerek elismert szerepet játszottak a gazdaság stabilizálásában és a válság társadalmi hatásainak enyhítésében; felhívja ezért a tagállamokat, hogy különösen amennyiben költségvetési konszolidációra van szükség, gondoskodjanak arról, hogy a szociális védelmi rendszerek továbbra is megfelelő támogatást nyújtsanak, és hogy képesek legyenek ellátni a képzettségek és a munkavállalási képesség megőrzésében és javításában rájuk váró szerepet annak érdekében, hogy az emberi tőkét megtartsuk, továbbfejlesszük, és a gazdasági talpraállás adta lehetőségeket teljes mértékben kihasználjuk;
27. rámutat, hogy a társadalmi kirekesztés és a szegénység csökkentése terén alapvető fontosságú lenne a legjobb gyakorlatok és tapasztalatok tagállamok közötti hatékonyabb cseréje, és hogy ez hozzájárulhatna a szegénység csökkentésére vonatkozó, az Európa 2020-ban megjelölt célkitűzések megvalósításához;

*

* *

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. február 17., csütörtök

Emelkedő élelmiszerárak

P7_TA(2011)0071

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a növekvő élelmiszerárakról

(2012/C 188 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 39. cikkére,
  - tekintettel az élelmezésbiztonsággal összefüggésben a mezőgazdaság stratégiai ágazatként történő elismeréséről szóló 2011. január 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a gazdálkodók méltányos bevételeiről és az európai élelmiszer-ellátási lánc hatékonyabb működéséről szóló 2010. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről szóló 2010. július 8-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel az EU mezőgazdaságáról és az éghajlatváltozásról szóló 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel az európai élelmiszerárakról szóló, 2009. március 26-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a fejlődő országok gyorsan emelkedő élelmiszeráraihoz kapcsolódó gyorsreagálási eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2008)0450),
  - tekintettel az ENSZ élelemhez való joggal foglalkozó különmegbízottjának 2011. január 29-én a G20-hoz intézett nyolc ajánlására,
  - tekintettel a Bizottságnak az árupiacokkal és a nyersanyagokkal kapcsolatos kihívásokkal való szembenézéséről szóló 2011. február 2-i közleményére (COM(2011)0025),
  - tekintettel a mezőgazdaságról és az élelmezésbiztonságról szóló, 2003-ban aláírt maputói nyilatkozatra, melyben az afrikai kormányok kötelezettséget vállaltak arra, hogy éves nemzeti költségvetéseik legalább 10 %-át a mezőgazdaságra fordítják,
  - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az élelmiszerárak hét egymást követő hónapon át emelkedtek 2010 és 2011 között, elérve a legmagasabb értéket azóta, hogy a FAO 1990-ben megkezdte az élelmiszerárak megfigyelését, mivel a nyersanyagárak emelkedése destabilizáló tényezővé vált a globális gazdaságban, és számos fejlődő országban – a közelmúltban pedig Algériában, Tunéziában és Egyiptomban – forrongásokat és nyugtalanságot váltott ki,
- B. mivel a FAO becslései szerint a világon az alultáplált emberek száma 2010-ben elérte a 925 milliót, és az emelkedő élelmiszerárak az előre nem látható élelmiszerhiánnyal együtt még tovább növelhetik ezt a számot, mivel a világon 29 ország szembesül élelmiszer-ellátási nehézségekkel és az élelmezés terén külső segítségre szorul,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0006.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0302.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0286.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0131.

⁽⁵⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 180. o.

2011. február 17., csütörtök

- C. mivel az élelmiszer- és nyersanyagárak legutóbbi ingadozásai komoly aggodalmat keltettek az európai és globális élelmiszer-ellátási lánc működését illetően, mivel az élelmiszerárak emelkedése a fejlett és a fejlődő országokban egyaránt a lakosság legkiszolgáltatottabb részét sújtotta leginkább; mivel a magas élelmiszerárak több millió ember élelmiszer-ellátását bizonytalanná teszik, és veszélyeztetik a hosszú távú globális élelmiszerbiztonságot, mivel a FAO szerint az élelmiszerbiztonság magában foglalja az élelemhez való jogot és az egészséges táplálékhoz való egyenrangú hozzáférést,
- D. mivel az Európai Unióban még mindig előfordul szegénység és éhezés; mivel az EU-ban 79 millióan még mindig a szegénységi küszöb (az adott országban érvényes átlagjövedelem 60 %-a) alatt élnek; és mivel az elmúlt télen 16 millió uniós polgár részesült élelmiszersegélyben adományok révén, mivel az élelmiszerbiztonság központi kérdés Európa számára, és koordinációt igényel uniós és magasabb szinten a különböző ágazati politikák, nevezetesen a KAP, az energiapolitika, a kutatás, valamint a fejlesztési és kereskedelempolitikák között,
- E. mivel a gazdasági világválság, az égből szökő élelmiszer- és üzemanyagárak számos fejlődő országban, különösen a legkevésbé fejlett országokban rontotta az élelmiszerellátást, részben lerombolva a szegénység felszámolása terén az utóbbi évtizedben elért eredményeket,

Az élelmiszerár-emelkedéshez hozzájáruló tényezők

- F. mivel a világ élelmiszertermelését rendszeresen alááshatja egy sor tényező, ideértve az egyre gyakrabban az éghajlatváltozással magyarázható szélsőséges időjárási eseményeket, például az áradásokhoz vezető esőzéseket és a szárazságokat; a természeti erőforrások korlátozott elérhetőségét és az élelmiszer iránti, a népességnövekedés miatt fokozódó keresletet; az elégtelen mennyiségű globális élelmiszer-készletek mellett az élelmiszerbiztonság és az energia közötti szoros kapcsolatot; a bioüzemanyag-termelés növekedését, az állatállomány gabonával történő etetését; az élelmiszertermékekkel kapcsolatos növekvő spekulációt; számos fejlődő ország élelmiszer-behozatalától való függőségét, melynek háttérben konfliktusok vagy sikertelen élelmiszerbiztonsági politikák állnak,
- G. mivel az éghajlatváltozás gazdálkodásra gyakorolt hatásai, legfőképp a hozamoknak a visszatérő vízhiány, szárazság, vagy alkalmasint az áradások és földcsuszamlások miatti visszaesése az EU-ban és a fejlődő országokban egyaránt súlyos terhet rónak a mezőgazdaságra, és az érintett országok számos agrártermék tekintetében mind jelentősen elmaradnak az önellátás szintjétől,
- H. mivel a kihívás abban áll, hogy „kevesebből többet” kell termelni, miközben a természeti erőforrásokra nehezedő nyomás miatt hangsúlyt kell fektetni a termelés fenntarthatóságára is; mivel a fejlődő országok mezőgazdasági termelésének megerősítésével növekedni fog az élelmiszerrel kapcsolatos vészhelyzetekkel szembeni ellenálló- és alkalmazkodóképesség,
- I. mivel az utóbbi idők áringadozásai aggodalmat keltettek az európai és globális élelmiszer-ellátási lánc működését illetően; mivel a Bizottság „Hatékonyabban működő élelmiszer-ellátási lánc” (COM(2009)0591) című közleménye olyan komoly problémákat tár fel az élelmiszer-ellátási láncban, mint a vevői erőfölénnyel való visszaélés, a szerződéskötés tisztességtelen gyakorlatai (beleértve a késedelmes kifizetéseket is), az egyoldalú szerződésmódosítások, a tárgyalásokhoz való hozzáféréstért fizetett előlegek, a korlátozott piaci hozzáférés, az árképzésre és a haszonkulcsok megosztására vonatkozó adatok hiánya az élelmiszerlánc egészében, amelyek szoros összefüggésben állnak a termelés, a nagykereskedelem és a kiskereskedelem növekvő ágazati koncentrációjával, mivel az élelmiszerárak és alakulásuk elemzésénél a teljes ellátási láncot figyelembe kell venni; mivel az élelmiszerágazat széttagolt, az ellátási lánc pedig hosszú és igen sokrétű, és számos közvetítő kereskedőt foglal magában,

Áringadozás, a gazdálkodók bevételei, fejlődő országoknak nyújtott segélyek

- J. mivel az árucikkek árának ingadozásai a világpiac markáns és rendszeres jellemzőjévé válhatnak; mivel a magasabb élelmiszerárak nem eredményeznek automatikusan nagyobb bevételeket a mezőgazdasági üzemekben, főleg a mezőgazdasági üzemek bemeneti költségeinek gyors ütemű növekedése és a termelői és fogyasztói árak közötti árrés folyamatos növekedése miatt, mivel a gazdák élelmiszer-ellátási láncból származó jövedelmének aránya jelentősen csökkent, miközben a feldolgozók és a kiskereskedők nyeresége folyamatosan nő; mivel a fogyasztói árak emelkedtek; és mivel a globálisan előállított élelmiszer 30 %-a tönkremegy az élelmiszerlánc különböző pontjain,

2011. február 17., csütörtök

- K. mivel az elmúlt három évtizedben drámai mértékben csökkent a fejlődő országoknak mezőgazdasági és vidékfejlesztésre nyújtott támogatás aránya; mivel a fejlődő országokban a fenntartható élelmiszeri rendszerekbe történő befektetések visszaszorultak, tekintettel arra, hogy az exportorientált termelést részesítették előnyben, ami tovább gyengítette az elegendő élelem tisztességes áron történő termelésére és forgalmazására helyben rendelkezésre álló kapacitásokat; mivel sok fejlődő ország nem használja ki élelmiszertermelési lehetőségeit; mivel a fejlődő országokban a mezőgazdaság fellendülésének egyik komoly akadálya az, hogy a kistermelők gyakran nem kaphatnak mikrohitelt befektetés céljára, ami néha abból adódik, hogy a föld nem saját tulajdonuk,
- L. mivel – különösen a fejlődő országokban – hatalmas földterületeket vásároltak fel nemzetközi vállalatok gyakran a földtulajdonosok beleegyezése nélkül; mivel az ilyen földeket nem mindig használják élelmiszer-termelésre, hanem olyan kivitelre szánt áruk termelésére is használhatják, mint a fa; mivel mindez veszélyezteti a fejlődő országok élelmiszer-termelési potenciálját,

Az élelmiszerbiztonság javításának imperatívusza

1. megerősíti, hogy a globális élelmiszerbiztonság az egyik legsürgetőbb kérdés az EU és a fejlődő országok számára, valamint azonnali és tartós fellépésre szólít fel az élelmiszer-ellátás biztonságának megteremtése érdekében, az uniós polgárok számára és világméretben is; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az élelmiszerek elfogadható áron való elérhetőségét, ugyanakkor biztosítani kell a mezőgazdasági termelők megfelelő életszínvonalát is;
2. hangsúlyozza, hogy az élelemhez való jog alapvető emberi jog, és akkor valósul meg, ha fizikai és gazdasági értelemben minden ember mindenkor hozzájut megfelelő, (egészségügyi szempontból) biztonságos és tápláló élelmiszerhez az aktív és egészséges életvitelt fedező napi táplálkozási szükségleteinek és preferenciáinak kielégítéséhez;
3. hangsúlyozza, hogy az Európai Unióban a szilárd KAP által biztosított erős és fenntartható mezőgazdasági ágazat, valamint a virágzó és fenntartható vidéki környezet létfontosságú alkotóelemek az élelmiszerbiztonsággal kapcsolatos kihívásnak való megfelelés tekintetében; hangsúlyozza a KAP jelentőségét, amely az EU-n belüli élelmiszer-termelés megerősítésének eszköze;
4. megerősíti, hogy az EU-nak kötelessége gondoskodni polgárai élelmiszerbiztonságáról, és e tekintetben kulcsfontosságú az Unióban a mezőgazdasági tevékenység folytonossága; felhívja a figyelmet az uniós mezőgazdasági jövedelmek termelési költségek és az áringadozás növekedése miatti csökkenésére, ami megnehezíti a gazdálkodók számára, hogy fenntartsák a termelést; kiemeli azokat a költségeket, amelyeket az európai mezőgazdasági termelőknek kell viselniük a világon a legmagasabb szintű élelmiszer-biztonsági, környezetvédelmi, állatjóléti és munkaügyi normák betartása miatt; hangsúlyozza, hogy a gazdálkodókat kompenzálni kell ezekért a többletköltségekért és a társadalom közjavakkal történő ellátásáért;

Az éghajlatváltozással járó kihívások

5. tisztában van azzal, hogy az éghajlatváltozás komoly akadályokat gördít az élelmiszerbiztonság megvalósítása elé, különösen az éghajlati események – például aszályok, áradások, tűzvészek és viharok – gyakoriságának és mértékének növekedésével, melyek csökkenteni fogják a természeti erőforrásokat és a mezőgazdasági ágazat termelékenységét; aggodalommal szemléli az éghajlati események által érintett országok vagy régiók egyoldalú fellépéseit és ezen intézkedéseknek a világ piacaira gyakorolt dominóhatásait; kéri a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel az éghajlatváltozással kapcsolatos jogszabályok tagállami végrehajtását; hangsúlyozza a környezeti és gazdasági fenntarthatóság növelése révén az éghajlatváltozás következményeinek enyhítését és az alkalmazkodást célzó intézkedések sürgősségét; sürgeti a tagállamokat, hogy alakítsanak ki megfelelő kockázat-megelőzési és -kezelési intézkedéseket a természeti katasztrófák mezőgazdasági termelésre gyakorolt negatív következményeinek enyhítésére;
6. összehangolt fellépésre és együttműködésre szólít fel az éghajlatváltozás terén az EU és a fejlődő országok között, különösen a technológia átadása és a kapacitás-fejlesztés tekintetében; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem szempontjait valamennyi ide kapcsolódó uniós politikában – ideértve a fejlesztési együttműködést is – érvényesíteni kell, valamint hogy a képzéseknek az éghajlathoz való alkalmazkodásra és a talaj megfelelő kezelésére, például a talaj- és vízgazdálkodásra, a mezőgazdasági területek talajerózió vagy szikesedés miatti elvesztésének megelőzésére kell összpontosítaniuk;

A fejlesztési támogatások javítása

7. kiemeli, hogy a mezőgazdaság kulcsfontosságú ágazat a fejlődő országokban, melyek erősen függenek az áringadozásoknak különösen kiszolgáltatott nyersanyagoktól;

2011. február 17., csütörtök

8. felhívja az EU-t, hogy támogassa a vidékfejlesztést, a gazdálkodásba és az élelmiszerbiztonságba történő befektetések növelését, különös figyelmet fordítva az éhezés megszüntetését szolgáló sürgető szükségletekre, a kisüzemi gazdálkodásra és a szociális védelemmel kapcsolatos programokra; kiemeli a mezőgazdaság fejlesztésének jelentőségét a fejlődő világban és azt, hogy az EU tengerentúli fejlesztési támogatásának egy megfelelő részét a mezőgazdasági ágazatra fordítsák; sajnálja, hogy a 80-as évek óta drámaian csökkent a mezőgazdaságra fordított fejlesztési támogatás szintje, és üdvözli, hogy felismerték e trend megfordításának szükségességét;

9. felhívja a Bizottságot, hogy célzott, elszámoltatható, hatékony és átláthatóan kezelt fejlesztési támogatásai keretében biztosítson elsőbbséget a mezőgazdaságnak, beleértve a gazdálkodók piaci hozzáféréseinek támogatását is; felszólít a mezőgazdaságnak szánt fejlesztési támogatás összegének jelentős emelésére, valamint az ismeretek terjesztését biztosító megfelelőbb szolgáltatásokkal kapcsolatos képzésekbe és a fejlődő országokat szolgáló, decentralizált mezőgazdasági kutatásokba történő befektetésre annak érdekében, hogy a termelők olyan fenntartható technikák birtokába jussanak, amelyekkel a hosszú távú élelmiszerbiztonság érdekében hatékonyabban termelnek, egyúttal védik környezetüket, és megfelelő állami támogatást kapnak például úgy, hogy kölcsönökhöz, non-profit mikrohitelhez, illetve illetve vetőmagokhoz férnek hozzá;

10. felhívja az EU tagállamait és a fejlődő országokat, hogy a szegénység csökkentése és az élelmiszerbiztonság garantálása érdekében ösztönözzék a földtulajdonlást és biztosítsák a tulajdonjogok tiszteletben tartását, továbbá könnyítsék meg a gazdálkodók, a kisvállalkozások és a helyi közösségek non-profit mikrohitelhez jutását; hangsúlyozza az új befektetések rendkívüli fontosságát a kistermelők kapacitásainak bővítésében, a hatékonyabb vízgazdálkodási technológiákban és a talaj tápértékének helyreállításában;

11. kiemeli, hogy a fenntarthatóság fokozása és az élelmiszerbiztonsági hiány negatív hatásainak enyhítése érdekében a fejlődő országokban hatékonyabb mezőgazdasági termelési módszereket kell bevezetni – beleértve az alacsony költségű technológiákat –, biztosítani kell a mezőgazdasági kutatást és fokozni kell a termelékenységet;

12. kiemeli, hogy a humanitárius élelmiszer-segélyezésnek alkalmazkodnia kell a fejlődő országokban fennálló szükségletekhez, kihívásokhoz és strukturális korlátokhoz; e tekintetben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az élelmiszer-segélyezés vegye figyelembe ezen országok helyi termelési, értékesítési, szállítási és marketing kapacitásait, hozzájárulva ezzel hosszú távú élelmiszerbiztonságuk alapjainak kialakításához;

A termelők jövedelme és a termeléshez szükséges anyagokhoz való hozzáférés

13. megjegyzi, hogy az ártranszmissziós mechanizmust, valamint a termelői és a fogyasztói árak közötti különbséget befolyásoló tényezők közül a következők a legjelentősebbek: az élelmiszer-ellátási láncban jelentkező növekvő koncentráció, a termékfeldolgozás mértéke, az egyéb külső költségekkel kapcsolatos áremelkedések és a mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos spekuláció;

14. megjegyzi, hogy a gazdálkodás bemeneti költségei gyorsabban nőnek mint a mezőgazdasági termékek árai; aggasztja, hogy ez a termelés visszaeséséhez vezethet, amely fokozza majd az élelmiszerellátást mind az EU-ban, mind a világ más területein; hangsúlyozza, hogy a termelői ágazatbeli koncentráció káros hatást gyakorol a gazdálkodás fenntarthatóságára, erősítve a vetőmagok és speciális műtrágyák vásárlása tekintetében a korlátozott számú társaságtól való függőséget; kéri a Bizottságot, hogy a fokozott megerősödésre való tekintettel biztosítsa a szabadon működő piac jelenlétét a termelői ágazatban, hozzájárulva az élelmiszerellátáshoz;

15. aggodalmát fejezi ki az alacsony uniós mezőgazdasági jövedelmek miatt; biztos abban, hogy a termelési költségek növekedése és az áringadozás hatása miatti jövedelemcsökkenés negatív következményekkel jár a gazdálkodók azon képességére, hogy fenntartsák a termelést, valamint abban, hogy ennek következtében a gazdálkodók nem látják hasznát a megnövekedett élelmiszeráraknak; határozottan úgy véli, hogy az élelmiszerbiztonság veszélybe kerül, ha e kérdésekkel nem foglalkoznak megfelelő módon;

Élelmiszer- és energiatermelés

16. emlékeztet arra, hogy az energiabiztonság és az élelmiszerbiztonság nagyon szorosan kapcsolódnak egymáshoz; elismeri, hogy az energiaköltségek kulcsfontosságú tényezők a mezőgazdaság – leginkább az olajártól függő – jövedelmezőségi szintjének megállapításában; ösztönzi az olyan intézkedéseket, melyek a mezőgazdasági termelőket fokozott energiahatékonyságra és alternatív energiaforrások kifejlesztésére biztatják; felszólítja az EU-t és a nemzeti kormányokat, hogy indítsanak kampányokat és vezessenek be szerkezeti reformokat az élelmiszer-pazarlás minimalizálása érdekében;

2011. február 17., csütörtök

17. úgy véli azonban, hogy a megújuló energiaforrások fejlesztésére és a 2020-ra kitűzött célok teljesítésére irányuló fokozott törekvésnek figyelembe kell vennie az élelmiszer-termelésre és -ellátásra gyakorolt hatást; hangsúlyozza az élelmiszerral/üzemanyaggal kapcsolatos kihívásnak való megfelelés kényes egyensúlyát;

Kutatás

18. hangsúlyozza az államilag finanszírozott kutatás fontosságát, amely hozzájárul az élelmiszerbiztonság előmozdításához; szorgalmazza, hogy a kutatási beruházások ne csak az új technológiákra irányuljanak, hanem a hosszú távú élelmiszerbiztonságot szolgáló, átfogó és fenntartható mezőgazdasági rendszerekre is; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy például egy ökológiai mezőgazdasági kutatással foglalkozó uniós technológiai platform úttörő szerepet játszhatna e területen;

Átláthatóság az árupiacokon és fellépés a spekuláció ellen

19. üdvözlí az élelmiszerár-képzési mechanizmusok nemzetközi szintű tudatosítására irányuló jelenlegi erőfeszítéseket (különösen a G-20-as francia elnökség kezdeményezését és a mezőgazdasági miniszterek 3. berlini csúcstalálkozóját); kéri, hogy a Bizottság fokozottabban világítsa rá az élelmiszertermékek rövid- és hosszú távú áringadozásait befolyásoló valamennyi tényezőre, és főként a spekuláció minden formája és a mezőgazdasági termékek áringadozásai közötti kölcsönhatásra, illetve az energiapiacok és az élelmiszertermékek ára közötti kapcsolatra; úgy véli, hogy az élelmiszerár-képzési mechanizmusok ilyen alapos gazdasági elemzése az uniós döntéshozók számára több lehetőséget fog biztosítani arra, hogy a megfelelő információkon alapuló kiigazított intézkedéseket hozzanak az élelmiszerár-ingadozás következményeinek mérséklésére;

20. tudomásul veszi az árupiacokkal és a nyersanyagokkal kapcsolatos kihívásokról szóló bizottsági közleményt és üdvözlí a Bizottság e kérdés iránt eddig tanúsított figyelmét; kéri, hogy a Bizottság a piaci fejleményekkel kapcsolatos aktualizált és jó minőségű adatok nyújtásával biztosítsa a jobb információáramlást, figyelembe véve a készletekkel kapcsolatos zavarok kérdését; hangsúlyozza azonban, hogy kizárólag a fokozott információáramlás nem jelent megoldást a piaci ingadozások kezelésére; úgy véli, hogy a kérdés kezeléséhez szigorúbb megközelítésre is szükség lehet, különösen az árupiacok átláthatóságának növelése tekintetében; kiemeli a piacok és árak szélsőséges ingadozása idején a gazdálkodók előtt álló problémákat; felhívja a figyelmet azon nehézségekre, amelyekkel a gazdálkodók a szélsőséges ingadozások idején néznek szembe, amikor előre szeretnének tervezni; sürgeti a Bizottságot, hogy sürgősen vezessen be hatékony és erőteljes intézkedéseket a mezőgazdasági piaci ingadozások kezelésére; úgy véli, hogy ez kulcsfontosságú tényező lesz az Európai Unióban folytatott termelés fenntartásának biztosítása tekintetében;

21. hangsúlyozza, hogy a nagymértékű áringadozások ellen nem lehet az intervenció, illetve a stratégiai készletek megfelelő szintje nélkül hatékonyan fellépni; ezért úgy véli, hogy a jövőbeni KAP-ban kulcsfontosságú lesz a piaci intervenció eszközök szerepe;

22. az élelmiszer-tartalékokkal, valamint a nemzetközi szintű árképzéssel kapcsolatos tájékoztatás nagyobb átláthatóságára, jobb minőségére és időszerűségére hív fel, ahogy azt az árupiacokkal és a nyersanyagokkal kapcsolatos kihívásokkal való szembenézésről szóló közelmúltban közzétett bizottsági közleményben is kérték; kéri a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges lépéseket a nyersanyagpiacokon megjelent mértéktelen spekuláció leküzdéséért; hangsúlyozza, hogy az említett lépéseket a pénzügyi piacok szabályozására irányuló erőfeszítések részének kell tekinteni világ- és EU szinten egyaránt;

23. sürgeti a G20-at, hogy koordinálják a túlzott áringadozások elleni preventív mechanizmusok létrehozását és dolgozzanak ki kifejezetten az élelmiszer- és mezőgazdasági válságok kezelését szolgáló rendeletet; felhívja a G20-at, hogy biztosítsák az élelmiszerekre és a mezőgazdasági árukra vonatkozó szabályozások konvergenciáját, és vonják be a G20-on kívüli országokat is; kéri, hogy a túlzott áringadozások kezelését nemzetközi szinten koordinálják; kéri, hogy nemzetközi szinten küzdjenek a mezőgazdasági árakkal való visszaélés és manipuláció ellen, mivel az potenciálisan kockáztatja a globális élelmiszerbiztonságot; elítéli a nyersanyagok, a mezőgazdasági alapanyagok és az energiaágazat spekulánsainak csalárd tevékenységét, amely felerősíti az áringadozások növelését és fokozza a globális élelmiszerválság elmélyülését;

24. felhívja a Bizottságot, hogy a pénzügyi eszközök piacairól és a piaci visszaélésekről szóló irányelvek közelgő felülvizsgálata során terjesszen elő megfelelő javaslatokat a mezőgazdasági és élelmiszerpiacokkal kapcsolatos veszélyek kezelésére;

2011. február 17., csütörtök

25. ebben az összefüggésben támogatja a pénzügyi eszközökről szóló hatályos jogszabályok felülvizsgálatát, amelyeknek átláthatóbb kereskedelmet kell biztosítaniuk; emlékeztet arra, hogy a pénzügyi eszközöknek a gazdaságot kell szolgálniuk, és segíteniük kell a mezőgazdasági termelést a súlyos válságok és éghajlati események leküzdésében; ugyanakkor nem engedhető meg, hogy a spekuláció veszélyeztesse az egyébként eredményes mezőgazdasági üzemeket;

26. hangsúlyozza az Európai Értékpapír-piaci Hatóság (ESMA) jelenleg előírányzott fontos szerepét az árupiacok felügyeletében; felkéri a Bizottságot, hogy mérlegelje annak lehetőségét, hogy az ESMA további hatásköröket kapjon az árupiacokon történő manipulációk és visszaélések megelőzése érdekében;

27. támogatja a határozottabb európai fellépést az árspekuláció problémájának kezelésére, beleértve a szabályozók és felügyeleti szerveknek a csalárd spekuláció visszaszorítására irányuló megbízatását is; úgy véli, hogy az árualapú származtatott ügyletek eltérnek a többi pénzügyi derivatívától; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az élelmiszerekkel kapcsolatos árualapú származtatott ügyleteket – amennyire lehetséges – a mezőgazdasági piacokhoz közvetlenül kapcsolódó befektetőkre korlátozza;

28. úgy véli, hogy célszerű lenne kiépíteni a decentralizált regionális és helyi élelmiszerkészletek (az éhínség mérséklésére szolgáló sürgősségi készletek, valamint a nyersanyagárak szabályozására és az árrobbanások idején az éhínség enyhítésére használt regionális készletek) célzott globális rendszerét, amely árcsúcsok esetén segíthetné a világkereskedelmet, kivédhetné az újra és újra megjelenő protekcionizmust és enyhíthetné a világ élelmiszerpiacaira háruló nyomást; úgy véli, hogy e készleteket a legmegfelelőbb szinteken, többek között a helyi, regionális és nemzeti hatóságoknak és az ENSZ FAO égisze alatt működő koordinációs szervnek kell kezelnie, és teljes mértékben kamatoztatni kell a FAO és az ENSZ világelelmelési programja által összegyűjtött tapasztalatokat;

Kereskedelem

29. kéri, hogy az uniós tárgyalók a WTO-val folytatott tárgyalásokba emeljék be nem kereskedelmi vonatkozású kérdéseket is annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országokból importált mezőgazdasági termékek az uniós termelőkével azonos szintű környezetvédelmi, állatjóléti, élelmiszerbiztonsági és minőségi garanciákat nyújtsanak az európai fogyasztóknak; újólág megerősíti a WTO szintjén kellő időben megkötendő kiegyensúlyozott megállapodás iránti támogatását, mivel azt a globális élelmiszerbiztonság elérése alapfeltételének tekinti; e tekintetben megjegyzi, hogy az indokolatlan egyoldalú kereskedelmi akadályok hozzájárulnak a globális élelmiszerkészletek elégtelen kiaknázásához; kéri a Bizottságtól annak biztosítását, hogy a nemzetközi és kétoldalú kereskedelmi megállapodások az európai gazdálkodók számára biztosítsák a fenntartható jövőt és megelőzhetővé tegyék az uniós élelmiszer-termelést, a kisüzemi gazdálkodást és az élelmiszerhez való globális hozzáférést fenyegető kockázatokat;

30. szorgalmazza, hogy a nemzeti kormányok a FAO ajánlásainak megfelelően ne fogadjanak el exportkorlátozó intézkedéseket, mivel ezek még nagyobb bizonytalanságot eredményeznek a piacokon, megzavarják a világpiacot, ezért az árakat globális szinten még tovább emelhetik;

*

* *

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. február 17., csütörtök

Határmenti összecsapások Thaiföld és Kambodzsa között

P7_TA(2011)0072

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a Thaiföld és Kambodzsa közötti határ menti összecsapásokról

(2012/C 188 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kambodzsáról szóló, 2005. január 13-i ⁽¹⁾, 2005. március 10-i ⁽²⁾, 2006. január 19-i ⁽³⁾, 2007. március 15-i ⁽⁴⁾ és 2010. október 21-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásaira, a Thaiföldről szóló, 2010. május 20-i ⁽⁶⁾ és a kambodzsai, laoszi és vietnami emberi jogokról szóló, 2005. december 1-jei ⁽⁷⁾ állásfoglalásaira,
  - tekintettel a Nemzetközi Bíróság 1962. június 15-i ítéletére a Preah Vihear-i templom ügyében (Kambodzsa kontra Thaiföld),
  - tekintettel a kulturális javak fegyveres összeütközés esetén való védelméről szóló, 1954. évi hágai egyezményre, melyet mind Thaiföld, mind Kambodzsa aláírt,
  - tekintettel az ASEAN főtitkárának 2011. február 5-i nyilatkozatára,
  - tekintettel Catherine Ashton, az EU közös kül- és biztonságpolitikai főképviseleje 2011. február 7-i nyilatkozatára,
  - tekintettel Ban Ki Mun, ENSZ-főtitkár 2011. február 7-i nyilatkozatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2011. február eleje óta Thaiföld és Kambodzsa fegyveres erői között összecsapások folynak a kambodzsai-thai határon, többek között a Preah Vihear-i templom közelében,
- B. mivel a határ menti összecsapások azután kezdődtek, hogy a kambodzsai bíróság nyolc év börtönre ítélte két thaiföldi állampolgárt, miután kémkedés és a vitatott határterületre 2010 decemberében történt illegális belépésük vádjában bűnösnek találta őket, és mivel az ítéletet azonnal a Thaiföld és Kambodzsa közötti kétoldalú együttműködéssel foglalkozó közös bizottság (JC), 2011. február 3–4-i hetedik ülésének sikeres lezárása követte, melyen a két ország megállapodott együttműködésük valamennyi területre történő kiterjesztésével, valamint a szárazföldi határok kijelölésével foglalkozó közös bizottság (JBC) ülésének a közeljövőben Thaiföldön történő megtartásáról,
- C. mivel a Preah Vihear-i templom központi eleme volt a Thaiföld és Kambodzsa közötti visszatérő határvitáknak a múlt században,
- D. mivel a Nemzetközi Bíróság 1962. június 15-én kimondta, hogy a Preah Vihear-i templom Kambodzsa felségjoga alá tartozó területen helyezkedik el,

⁽¹⁾ HL C 247. E, 2005.10.6., 161. o.

⁽²⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 280. o.

⁽³⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 334. o.

⁽⁴⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 258. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0389.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0195.

⁽⁷⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 129. o.

2011. február 17., csütörtök

- E. mivel a Preah Vihear-i templom 2008. július 7-én felkerült az UNESCO világörökség-listájára, és állítólagosan károkat szenvedett a legutóbbi határ menti összecsapások alatti lövöldözések során,
- F. mivel a nemzetközi közösség különleges felelősséggel rendelkezik a világörökség-listán szereplő műemlékek megóvásában,
- G. mivel a jelentések szerint mindkét oldalon vannak halálos kimenetelű veszteségek, illetve sérült katonák és civilek, és a szomszédos területről civilek ezreit kell evakuálni,
- H. mivel számos hírtudósítás szerint feltételezhetően kazettás lőszeret használtak, és mivel sem Thaiföld, sem Kambodzsza nem ratifikálta a kazettás lőszeréről szóló egyezményt,
- I. mivel a helyzet súlyosbodása a Thaiföld és Kambodzsza közötti határon veszélyezteti a régió békéjét és stabilitását,
- J. mivel Indonézia, az ASEAN jelenlegi elnöke, fokozta diplomáciai erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a két fél ideiglenes megoldást találjon a határkijelölés célkitűzésének és a térség általános békéjének megvalósítását szolgáló kétoldalú mechanizmusok beindítására; mivel az ASEAN elnöke arra ösztönzi a két országot, hogy folytassanak megbeszéléseket a szárazföldi határok kijelölésével foglalkozó thai-kambodzsai közös bizottság meglévő keretein belül,
- K. mivel az ASEAN charta vitarendezési mechanizmus létrehozásáról rendelkezik, amely növelné a segítségnyújtás lehetőségeit a kétoldalú viták megoldásában,
- L. mivel Irina Bokova, az UNESCO főigazgatója kifejezte azon szándékát, hogy küldöttséget indít a helyszínre a Preah Vihear-i templom állapotának értékelésére,
1. elítéli a Kambodzsai Királyság és a Thaiföldi Királyság fegyveres erői közötti határ menti összecsapásokat, és sürgeti a feleket, hogy tanúsítsanak a lehető legnagyobb önmérsékletet és tegyék meg a feszültség csökkentéséhez szükséges lépéseket, folytassák a párbeszédet nézeteltéréseik békés megoldása érdekében, és fogadják el az ASEAN és az ENSZ segítségét;
  2. sajnálja a legutóbbi határ menti összecsapások alatt bekövetkezett emberáldozatokat, és őszinte részvétét fejezi ki az áldozatok családjainak;
  3. sürgeti mindkét kormányt, hogy biztosítsák a fegyveres összecsapások következtében kitelepített civileknek szükséges segítséget;
  4. felhívja mindkét országot, hogy tartsák tiszteletben a Nemzetközi Bíróság 1962-es ítéletét, és találjanak békés megoldást a Preah Vihear-i templom melletti határterülettel kapcsolatos vitára;
  5. felhívja mindkét országot annak biztosítására, hogy lépéseikkel nem sértik meg a kulturális javak fegyveres összeütközés esetén való védelméről szóló hágai egyezmény 4. cikkének (1) bekezdését – mely tiltja mind a saját területükön, mind a más Magas Szerződő Felek területén levő kulturális javaknak oly célokra való felhasználását, amely ezeket a javakat fegyveres összeütközés esetén megsemmisülésnek vagy megrongálódásnak tehetné ki –, és tartózkodjanak az ezekkel a javakkal szembeni minden ellenséges cselekménytől;
  6. felhívja a thai és a kambodzsai hatóságokat, hogy tartsák be a Délkelet-Ázsiai Barátsági és Együttműködési Szerződést, és különösen annak a nézeteltérések vagy viták békés eszközökkel való rendezésére, az erőszakkal való fenyegetéstől vagy annak használatától való tartózkodásra, illetve a Magas Szerződő Felek közötti hatékony együttműködésre vonatkozó alapelveit;

2011. február 17., csütörtök

7. üdvözli az indonéziai külügyminiszter, Marty Natalegawa, az ASEAN elnöke által tett erőfeszítéseket a két ország közötti párbeszéd elősegítése érdekében, hogy a vita békés úton rendezhető legyen;
8. üdvözli azt a tényt, hogy Thaiföld és Kambodzsa megállapodtak abban, hogy részt vesznek a délkelet-ázsiai nemzetek rendkívüli ülésén a határkonfliktus megvitatása érdekében;
9. üdvözli az UNESCO főigazgatójának döntését, hogy jószolgálati misszióra különmegbízottat küld Bangkokba és Phnom Penh-be; nyomatékosan javasolja a vitás feleknek, hogy működjenek együtt a Preah Vihear-i templomban keletkezett károk értékelését végző UNESCO-misszióval;
10. felhívja mindkét országot, hogy találjanak olyan megoldást, amely lehetővé teszi területeikről a Preah Vihear-i templomhoz való közvetlen eljutást, és nem akadályozza a másik ország állampolgárait a templomba vagy a határterületre való belépésben;
11. aggodalmát fejezi ki a kazettás lőszeres állítólagos használata miatt, és felhívja mindkét országot, hogy minden körülmények között tartózkodjanak az ilyen lőszeres használatától;
12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kambodzsai Királyság kormányának, a Thaiföldi Királyság kormányának, az ENSZ főtákarának, az UNESCO főigazgatójának és az ASEAN tagállamai kormányainak.

Jemen: a fiatalkorú elkövetőkre kirótt halálbüntetés, különösen Mohammed Taher Tabet Szamum esete

P7_TA(2011)0073

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása Jemenről: a fiatalkorú elkövetők üldözése, nevezetesen Mohammed Taher Tabet Szamum esete

(2012/C 188 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a jemeni helyzetről szóló, 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ-nek a gyermek jogairól szóló egyezményére (UNCRC) és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR), amelyeket Jemen is aláírt,
- tekintettel a halálbüntetés eltörléséről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a halálbüntetés elleni világnapról szóló, 2010. október 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel 2010. december 16-i állásfoglalására az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló 2009-es éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Közösség Jemennel kapcsolatos, a 2007–2013-as időszakra szóló stratégiai dokumentumára,

⁽¹⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 14. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0351.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0489.

2011. február 17., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének (UNGA) a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumot sürgető, 2010. december 21-i 65/206. számú határozatára és a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló 2007. december 18-i 62/149. számú határozatára, valamint az ENSZ Közgyűlésének a Közgyűlés 62/149. számú határozatának végrehajtását szorgalmazó 2008. december 18-i 63/168. számú határozatára,
  - tekintettel a 2008-as Alexandriai Nyilatkozatra, amely felhívta a közel-keleti és észak-afrikai (MENA) országok kormányait, hogy a halálbüntetés eltörlése irányában tett első lépésként vezessenek be moratóriumot a halálbüntetések végrehajtására,
  - tekintettel a Tanács 2008. június 16-án elfogadott, a halálbüntetésről szóló uniós iránymutatások felülvizsgált és frissített változatára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Jemenben, más arab országokhoz, különösen Tunéziához és Egyiptomhoz hasonlóan, az elmúlt hetek során az utcára vonult tüntetők több demokráciát és az állam reformját követelték; mivel a biztonsági erők számos tüntetőt megtámadtak vagy letartóztattak,
- B. mivel Mohammed Taher Tabet Szamumot 2001 szeptemberében ítélte halálra az ibbi büntetőbíróság, miután bűnösnek találta egy 1999 júniusában állítólag a fiatalember által elkövetett gyilkosságban, melynek idején feltehetően még nem töltötte be 18. életévét; mivel születési bizonyítványának hiányában halálos ítéletét egy fellebbviteli bíróság 2005 májusában megerősítette, amit 2010 áprilisában a Legfelsőbb Bíróság is megerősített, és Jemen elnöke ratifikált; mivel Mohammed Taher Tabet Szamum kivégzését eredetileg 2011. január 12-re tűzték ki, de a jemeni főügyész a halálbüntetés végrehajtását ideiglenesen felfüggesztette,
- C. mivel Fuad Ahmed Ali Abdullát halálra ítélték, miután a bíróság bűnösnek találta egy állítólag általa elkövetett gyilkosság elkövetésében, melynek időpontjában még nem töltötte be 18. életévét, bár ezt a feltételezést a bíróság elutasította; mivel a 2010. december 19-ére kitűzött kivégzést a nemzetközi közösség, nevezetesen az EU által és az elítélt védőügyvédje által benyújtott ellenvetéseket követően felfüggesztették,
- D. mivel a halálbüntetés a legkegyetlenebb, legembertelenebb és legmegalázóbb büntetés, amely megsérti az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt, élethez való jogot,
- E. mivel Jemen UNCRC és ICCPR részes állama, és mindkét dokumentum kifejezetten tiltja az olyan elítéltek kivégzését, akik a bűncselekmény elkövetése idején még nem töltötték be 18. életévüket, és mivel a jemeni büntető törvénykönyv 31. cikke szintén kifejezetten tiltja, hogy a fiatalok bűnelkövetőket halálbüntetéssel sújtsák,
- F. mivel 2010-ben Jemenben emberek tucatjain hajtottak végre halálos ítéletet; mivel emberi jogi szervezetek jelentései szerint Jemenben fogvatartottak százai várnak halálos ítéletük végrehajtására,
- G. mivel Jemen – születési bizonyítványok hiányában – nem rendelkezik megfelelő eszközökkel a bűnelkövetők életkorának meghatározásához, így a szükséges törvényszéki létesítményekkel és személyzettel sem,
- H. mivel a demokrácia, az emberi jogok és az igazságszolgáltatás függetlenségének kérdése komoly aggodalmakra ad okot Jemenben; mivel ismeretesez olyan esetek, amikor újságírókat és emberi jogi aktivistákat üldöztek; mivel a nők helyzete különösen nehéz, melyet az oktatáshoz való egyre kisebb mértékű hozzáférés és a politikai életben való aktív részvétel hiánya jellemez,
- I. mivel az Európai Unió határozottan elkötelezte magát a halálbüntetés egyetemes eltörlése mellett, és ezen elv egyetemes elfogadtatására törekszik,

2011. február 17., csütörtök

- J. mivel a jelentések szerint 2010-ben csak egy ország hajtott végre halálos ítéletet fiatal bűnelkövetőn, míg 2009-ben még három ilyen ország volt; mivel Jemen jelentős előrelépést tett a halálos ítélet fiatalok bűnelkövetők esetében történő alkalmazásának betiltása irányában; mivel az nagy reményeket ébreszt arra vonatkozóan, hogy a gyermekbűnözők kivégzését nemsokára világszerte jogilag és gyakorlatilag törvénytelennek nyilvánítják,
1. mély aggodalmának ad hangot Jemen hosszú ideje fennálló politikai és társadalmi-gazdasági problémáival kapcsolatban, és felhívja a nemzetközi közösséget, hogy tegyen jelentős erőfeszítéseket a jelenlegi válság eszkalálódásának megelőzése érdekében;
  2. szolidaritását fejezi ki a tüntetőkkel, akik demokratikus reformokat és jobb életkörülményeket követelnek; üdvözli ezzel kapcsolatban Száleh elnök nyilatkozatát, amelynek értelmében 2013-ban távozik a hatalomból, és felhívja a hatóságokat, hogy hagyjanak fel a békés tüntetők elleni erőszak minden formájával, valamint engedjék szabadon az összes olyan tüntetőt, aki egyet nem értésének békés módon adott hangot;
  3. minden kivégzést elítél, függetlenül attól, hogy azokra hol kerül sor, és ismételten hangsúlyozza, hogy a halálbüntetés eltörlése hozzájárul az emberi méltóság kibontakoztatásához és az emberi jogok fokozatos fejlődéséhez;
  4. felszólítja Jemen elnökét és a jemeni hatóságokat, hogy állítsák le Mohammed Taher Tabet Szamum kivégzését, és felhívja a jemeni hatóságokat, hogy változtassák meg Mohammed Taher Tabet Szamum és Fuad Ahmed Ali Abdulla halálos ítéletét;
  5. felszólítja a jemeni kormányt, hogy hagyjon fel az olyan elítéltek kivégzésével, akik az állítólagos bűnelkövetés idején még nem töltötték be 18. életévüket, mivel ez a büntetés egyaránt sérti a jemeni törvényeket és Jemen nemzetközi emberi jogi megállapodásokban vállalt kötelezettségeit;
  6. felhívja a jemeni hatóságokat, hogy tartsák be a jemeni büntető törvénykönyv 31. cikkének rendelkezéseit, amelyek 18. életévét be nem töltött elkövető esetében nem halálos ítéleteket írnak elő;
  7. sürgeti a jemeni hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a kiskorúakra vonatkozó, nemzetközileg elismert jogi biztosítékokat, így az ICCPR-t és az UNCRC-t;
  8. felhívja a jemeni hatóságokat, hogy vezessék be az általános anyakönyvezést, és javítsák a születési bizonyítvánnyal nem rendelkező vádlottak életkorának meghatározását célzó eljárásokat;
  9. hangsúlyozza a jemeni reformok szükségességét, amelyekért oly sokan tüntetnek az utcán, a lakosság életkörülményeinek javítása, a szabad és tiszta választások, az emberi jogok tiszteletben tartása, különösen a médiaszabadság és a tisztességes tárgyaláshoz való jog tekintetében, valamint a férfiak és nők közötti egyenlő elbánás érdekében;
  10. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, különösen az Európai Külügyi Szolgálat létrehozását követően, hogy Jemen vonatkozásában haladéktalanul alkalmazzanak összehangolt és átfogó uniós megközelítést;
  11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Közgyűlése elnökének, az ENSZ-tagállamok kormányaiknak, valamint a jemeni kormánynak és a Jemeni Köztársaság elnökének.

2011. február 17., csütörtök

Uganda: David Kato meggyilkolása

P7_TA(2011)0074

Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása Ugandáról: David Kato meggyilkolásáról

(2012/C 188 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nemzetközi emberi jogi kötelezettségekre és eszközökre, ideértve az emberi jogokról szóló ENSZ-egyezményekben és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben foglaltakat, amelyek biztosítják az emberi jogokat és alapvető szabadságokat és tiltják a megkülönböztetést,
- tekintettel az egyrésről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportjának tagjai, másrésről az Európai Közösség és tagállamai között Cotonouban 2000. június 23-án aláírt, és 2010. június 23-án Ouagadougou-ban felülvizsgált partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás), és a benne foglalt emberi jogi záradékokra, és különösen a 8. cikkre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 6., 7. és 21. cikkére, amelyben az Európai Unió, illetve a tagállamok kötelezettséget vállalnak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelmére, és amelyek uniós szintű eszközöket biztosítanak a hátrányos megkülönböztetés és az emberi jogok megsértése elleni küzdelemhez,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára, és különösen annak 21. cikkére, amely tiltja a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetést,
- tekintettel a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés és a homofóbia ellen irányuló valamennyi uniós tevékenységre,
- tekintettel a homoszexualitás ellen irányuló ugandai törvénytervezetről szóló, 2009. december 17-i ⁽¹⁾, valamint az ugandai úgynevezett „Bahati-törvényről” és az LGBT személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetéséről szóló, 2010. december 16-i ⁽²⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a homoszexualitás ellen irányuló ugandai törvénytervezetről szóló 2009. december 17-i állásfoglalására, valamint az ugandai úgynevezett „Bahati-törvénytervezet” és az LGBT személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetéséről szóló 2010. december 16-i állásfoglalására,
- tekintettel Catherine Ashton kül- és biztonságpolitikai főképviseletről és Jerzy Buzeknek, az Európai Parlament elnökének a homofóbia elleni nemzetközi napon, 2010. május 17-én kiadott nyilatkozataira,
- tekintettel az AKCS parlamenti közgyűlésnek a vallások békés együttéléséről és az AKCS–EU partnerségen belül a homoszexualitás jelenségének tulajdonított jelentőségéről szóló 2010. szeptember 28-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EPP, S&D, ALDE, Verts/ALE és GUE/NGL európai parlamenti képviselőcsoportoknak az AKCS–EU közös parlamenti közgyűlés uniós tagjai által kiadott AKCS-nyilatkozatra válaszként adott 2010. december 6-i nyilatkozatára,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek a fiatalok társadalmi és kulturális integrációjáról és részvételéről szóló 2009. december 3-i állásfoglalására,
- tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 286. E, 2010.10.22., 25. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0495.

2011. február 17., csütörtök

- A. mivel 2011. január 26-án David Kato Kisule emberi jogi aktivista, a meleg és leszbikus jogokért küzdő Ugandai Szexuális Kisebbségek nevű csoport, illetve általában az ugandai leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű (LMBT) közösség vezető alakja brutális gyilkosság áldozata lett Ugandában,
- B. mivel David Kato sikeresen perelte a helyi „Rolling Stone” bulvárlapot, mely 2010. október 9-én és november 15-én több mint száz állítólag homoszexuális személy – köztük David Kato – nevét, személyes adatait és fényképeit közölte, arra ösztönözve az olvasókat, hogy bántalmazzák vagy akaszták fel őket,
- C. mivel 2011. január 3-án az ugandai legfelsőbb bíróság úgy határozott, hogy a „Rolling Stone” megsértette a valamennyi állampolgárnak a méltósághoz és magánélethez biztosított alapvető alkotmányos jogokat, és kimondta, hogy még a jelenlegi homoszexualitás-ellenes ugandai jogszabályokat sem lehet úgy értelmezni, hogy azok támogatnák a homoszexuálisok megölését vagy a velük szemben elkövetett erőszakot; mivel a bírósági ügy megnyerése után David Kato Kisule elítélte a fenyegetések és zaklatások fokozódását,
- D. mivel az AKCS–EU közös parlamenti közgyűlés társelnöke, az Európai Parlament Emberi Jogi Albizottságának elnöke, a kampalai misszió uniós vezetői, az Egyesült Államok elnöke és külügyminisztere, valamint az ENSZ emberi jogi főképviselője és a nemzetközi közösség egyéb vezetői tisztelettel adóztak David Kato emberi jogi aktivista előtt, és felszólították az ugandai hatóságokat, hogy az elkövető(ke)t állítsák bíróság elé,
- E. mivel az Európai Parlament, a nemzetközi nem kormányzati szervezetek, valamint amerikai és uniós kormányzati képviselők többször is aggodalmukat fejezték ki az ugandai leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek helyzetével, folyamatos hátrányos megkülönböztetésükkel és üldöztetésükkel, valamint azzal kapcsolatban, hogy Ugandában közéleti és magánszemélyek, illetve szervezetek gyűlöletet keltenek a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek ellen,
- F. mivel a csoport, amelyhez David Kato is tartozott, nyilvánosan szembehelyezkedett a David Bahati független képviselő által az ugandai parlamentben 2009. szeptember 25-én benyújtott, a homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezettel, amely szerint a homoszexuális cselekményeket hét évtől életfogytig terjedő börtönbüntetéssel, illetve halálbüntetéssel sújtják; mivel a törvénytervezet a gyermekek vagy betegek homoszexualitásának eltitkolását három évig terjedő börtönbüntetéssel tervezi sújtani; mivel a törvénytervezetet még mindig tárgyalják,
- G. mivel Ugandában a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyeket, valamint azokat, akiknek a fényképei és adatai megjelentek a Rolling Stone-ban és később felolvasták a rádióban és a televízióban, jelenleg az üldöztetés tényleges veszélye fenyegeti és a legtöbb esetben pillanatnyilag hajléktalanok, munkanélküliek, kerülni kényszerülnek a nyilvános helyeket és kénytelenek elrejtőzni a nyilvánosság elől,
- H. mivel Afrikában a homoszexualitás csak 13 országban legális, míg 38 másik országban büntetendő; mivel Mauritániában, Szomáliában, Szudánban és Nigéria északi részén a homoszexualitás halálbüntetéssel büntetendő; mivel többek között politikai és szélsőséges vallási vezetők gyűlöletet keltenek a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek ellen, a hatóságok pedig tolerálják és büntetlenül hagyják a szexuális irányultságon alapuló bűncselekményeket, és mivel folyamatosan emelkedik a szexuális irányultságon alapuló hátrányos megkülönböztetés, önkényes letartóztatás és rossz bánásmód eseteinek száma,
1. határozottan elítéli David Kato Kisule emberi jogi aktivista erőszakos meggyilkolását;
  2. felszólítja az ugandai hatóságokat, hogy végezzék el a gyilkosság alapos és pártatlan vizsgálatát és az elkövetőket állítsák bíróság elé, és hasonlóképp járjanak el a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek és minden egyéb kisebbségi csoport elleni üldöztetés, hátrányos megkülönböztetés és erőszak esetében is; felszólítja az ugandai hatóságokat, hogy folytasson azon személyekre – valamint szervezeteikre, szerepükre és finanszírozottságukra – vonatkozó vizsgálatot, akik nyilvánosan felszólították David Kato megölésére;
  3. sajnálja, hogy az ugandai hatóságoknak nincs mondanivalójuk a homoszexuális személyekkel kapcsolatban kifejezésre juttatott hátrányos megkülönböztetést tükröző nézetekkel kapcsolatban, és emlékezteti az ugandai hatóságokat a nemzetközi jog és a Cotonoui Megállapodás értelmében rájuk háruló kötelezettségekre, különösen abbéli kötelességükre, hogy szexuális irányultságukra és nemi identitásukra való tekintet nélkül megvédjenek minden személyt az ellenük irányuló fenyegetésektől és erőszaktól;

2011. február 17., csütörtök

4. megismétli, hogy tekintettel a 2011. február 18-ára tervezett elnökségi választásokra, szükség van a homoszexualitás bármiféle elnyomása elleni felszólalásra, és megfelelő intézkedéseket kell hozni a homofób sajtókampányok és a kisebbségi közösségek ellen gyűlöletet keltő közlések vagy bármely olyan fellépés megszüntetése érdekében, amely a nemen vagy a szexuális irányultságon alapul;
5. felszólítja az ugandai kormányt annak biztosítására, hogy a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyeket és egyéb kisebbségi csoportokat megfelelően védelmezik Ugandában, és tegyen azonnali lépéseket az ellenük irányuló fenyegetések, illetve a nagy valószínűséggel erőszakot, hátrányos megkülönböztetést és ellenségeskedést keltő gyűlöletbeszéd ellen;
6. ismételten elítéli a homoszexualitás ellen irányuló törvénytervezetet, és felszólítja az ugandai parlamentet, hogy szüntesse meg a homoszexualitás kriminalizálását, és minden körülmények között utasítsa el a halálbüntetés alkalmazását; csatlakozik Ban Ki Mun ENSZ-főtitkárnak 2010. december 10-i, a homoszexualitás kriminalizálásának egyetemes megszüntetésére irányuló kérelméhez;
7. elítél minden olyan kísérletet, amely többek között nem és szexuális irányultságon alapuló gyűlöletet kelt és támogatja a bármilyen kisebbségi csoport elleni erőszakot; csatlakozik David Kato szervezete (SMUG) és egyéb szervezetek a hatóságokhoz, politikai és vallási vezetőkhöz és a médiához intézett arra irányuló felhívásához, hogy szüntessék meg a szexuális kisebbségek démonizálását és többé ne teremtsenek erőszakos légkört a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek számára;
8. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az emberi jogi aktivistákat védelmező programjaikba vegyék fel az LGBT-aktivistákat; felszólítja valamennyi ugandai nem kormányzati szervezetet, hogy működjenek együtt az Ugandai Emberi Jogi Koalícióval, és többek között az LGBT-szervezetekkel;
9. felszólítja az Európai Uniót és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a harmadik országokkal szembeni külpolitikájuk – beleértve együttműködési és fejlesztési politikájukat is – a hatóságok és a nem kormányzati szervezetek esetében is megfelelően figyelembe vegye valamennyi kisebbségi csoport – többek között a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek – emberi jogi helyzetét, valamint annak biztosítására, hogy ezen a területen kézzelfogható haladást érjenek el; felszólítja a Bizottságot, az Európai Unió Tanácsát és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy teljes mértékben használják ki a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű (LGBT) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének elősegítését és védelmét szolgáló eszköztárat az Ugandával folytatott tárgyalásaik során, biztosítsák az ugandai LGBT-aktivisták teljes körű védelmét és támogassák tevékenységeiket; felszólítja a Bizottságot, hogy ezeket a kérdéseket vegye bele a homofóbia elleni ütemtervben, melynek elkészítésére az Európai Parlamenttől felkérést kapott ⁽¹⁾;
10. különös aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a nemzetközi adományozóknak, nem kormányzati szervezeteknek és humanitárius szervezeteknek át kell gondolniuk, illetve be kell szüntetniük tevékenységüket egyes területeken, amennyiben a törvénytervezetet elfogadják, és megjegyzi, hogy Németország úgy döntött, hogy a Malawinak ígért 33 millió dollárnyi külföldi segély felét visszatartja a homoszexualitás kriminalizálása és a sajtószabadság korlátozása miatt, ezt követően az Egyesült Államok pedig az egyéni szabadságokat korlátozó törvényekről való további tárgyalás hiányában megtagadta a 350 millió dollárnyi külföldi segély engedélyezését Malawi számára;
11. megismétli az egyetemes emberi jogok iránti elkötelezettségét, és emlékeztet arra, hogy a szexuális irányultság az egyén magánélethez való joga körébe esik, amelyet nemzetközi emberi jogi előírások biztosítanak, amelyek szerint védeni kell az egyenlőséget és a megkülönböztetésmentességet, és biztosítani kell a szólásszabadságot, és emlékezteti az ugandai hatóságokat a nemzetközi jog és az emberi jogok tiszteletben tartására felszólító Cotonoui Megállapodás értelmében rájuk háruló kötelezettségekre;
12. felszólítja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy ismét mondják ki azt az elvet, hogy az üldöztetéssel fenyegetett személyek esetében meg kell fontolni a menekült státusz megítélését;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, az Ugandai Köztársaság elnökének, az Ugandai Parlament elnökének, a Kelet-Afrikai Törvénykezési Tanácsnak, valamint az Afrikai Uniónak és intézményeinek.

---

(1) A 2011. január 19-i P7_TA(2011)0019 állásfoglalás (7) bekezdése.

2011. február 16., szerda

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Társbizottsági eljárás és bizottsághoz történő visszautalás (az 50. és 56. cikk értelmezése)

P7_TA(2011)0060

Az Európai Parlament 2011. február 16-i határozata a társbizottsági eljárásról és a Bizottság javaslatának elutasítása esetén a bizottsághoz történő visszautalásról (Az Európai Parlament eljárási szabályzata 50. és 56. cikkének értelmezése)

(2012/C 188 E/15)

Az Európai Parlament,

— tekintettel Alkotmányügyi Bizottsága elnökének 2011. február 15-i levelére,

— tekintettel eljárási szabályzata 211. cikkére,

1. úgy határoz, hogy az 50. cikkhez az alábbi értelmezést csatolja:

„Az Elnökök Értekezletének a társbizottsági eljárás alkalmazására vonatkozó döntése a szóban forgó eljárás valamennyi szakaszára vonatkozik.

Az »illetékes bizottság« jogálláshoz kapcsolódó jogokat a felelős bizottság gyakorolja. E jogok gyakorlása során tiszteletben kell tartania a társbizottság előjogait, többek között a jóhiszemű együttműködés kötelezettségét az időbeosztást illetően, és a társbizottság arra vonatkozó jogát, hogy meghatározza a Parlamentnek benyújtott, kizárólagos hatáskörébe tartozó módosításokat.

Ha a felelős bizottság figyelmen kívül hagyja a társbizottság előjogait, az általa hozott döntések továbbra is érvényesek, azonban a társbizottság – kizárólagos hatáskörének korlátai között – közvetlenül módosításokat nyújthat be a Parlamentnek.”

2. úgy határoz, hogy az 56. cikk (3) bekezdéséhez az alábbi értelmezést csatolja:

„A bizottsághoz a (3) bekezdés alapján történő visszautalást követően a felelős bizottság az eljárásról való döntésének meghozatalát megelőzően köteles lehetővé tenni az 50. cikk szerinti társbizottság számára, hogy kiválaszthassa a kizárólagos hatáskörébe tartozó módosításokat, így különösen azokat, amelyeket újra be kell nyújtani a Parlamentnek.

2011. február 16., szerda

A (3) bekezdés második albekezdésének megfelelően meghatározott határidő az illetékes bizottság jelentésének írásban való benyújtására vagy szóbeli előterjesztésére vonatkozik. E határidő nem befolyásolja a Parlamentet annak meghatározásában, hogy mikor szükséges lefolytatni a szóban forgó eljárás vizsgálatát.”

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és a Bizottságnak tájékoztatásul.
-

2011. február 15., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az EK és Dél-Afrika közötti, a kereskedelemről, fejlesztésről és együttműködésről szóló megállapodás módosítása ***

P7_TA(2011)0043

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Dél-afrikai Köztársaság közötti, a kereskedelemről, fejlesztésről és együttműködésről szóló megállapodás módosítására irányuló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (10297/2010 – C7- 0190/2010 – 2010/0119(NLE))

(2012/C 188 E/16)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (10297/2010),
  - tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Dél-afrikai Köztársaság közötti, a kereskedelemről, fejlesztésről és együttműködésről szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodástervezetre (07437/2008),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 217. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0190/2010),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság ajánlására és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0018/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Dél-afrikai Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2011. február 15., kedd

Az EU, Izland, Liechtenstein és Norvégia közötti megállapodások (finanszírozási mechanizmusok a 2009–2014 közötti időszakra és egyes halak és halászati termékek EU-ba történő behozatala 2009–2014 között) ***

P7_TA(2011)0044

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió, Izland, Liechtenstein és Norvégia között a 2009–2014 közötti időszakra vonatkozó EGT Finanszírozási Mechanizmusról létrejött megállapodás, az Európai Unió és Norvégia között a 2009–2014 közötti időszakra vonatkozó Norvég Finanszírozási Mechanizmusról létrejött megállapodás, az Európai Gazdasági Közösség és Izland közötti megállapodás egyes halak és halászati termékek Európai Unióba történő behozatalára 2009–2014 között alkalmazandó különleges rendelkezésekről szóló kiegészítő jegyzőkönyvének, valamint az Európai Gazdasági Közösség és Norvégia közötti megállapodás egyes halak és halászati termékek Európai Unióba történő behozatalára 2009–2014 között alkalmazandó különleges rendelkezésekről szóló kiegészítő jegyzőkönyvének megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (09902/2010 – C7-0225/2010 – 2010/0129(NLE))

(2012/C 188 E/17)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács határozattervezetére (09902/2010),
  - tekintettel az Európai Unió, Izland, Liechtenstein és Norvégia között a 2009–2014 közötti időszakra vonatkozó EGT Finanszírozási Mechanizmusról létrejött megállapodástervezetre, az Európai Unió és Norvégia között a 2009–2014 közötti időszakra vonatkozó Norvég Finanszírozási Mechanizmusról létrejött megállapodástervezetre, az Európai Gazdasági Közösség és Izland közötti megállapodás egyes halak és halászati termékek Európai Unióba történő behozatalára 2009–2014 között alkalmazandó különleges rendelkezésekről szóló kiegészítő jegyzőkönyv tervezetére, valamint az Európai Gazdasági Közösség és Norvégia közötti megállapodás egyes halak és halászati termékek Európai Unióba történő behozatalára 2009–2014 között alkalmazandó különleges rendelkezésekről szóló kiegészítő jegyzőkönyv tervezetére (09899/2010),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 217. cikkének és a 218. cikk (6) bekezdése második albekezdés a) pontjával összhangban benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7–0225/2010),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és a Halászati Bizottság véleményére (A7-0372/2010),
1. egyetértését adja a megállapodások és a kiegészítő jegyzőkönyvek megkötéséhez;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Izland, Liechtenstein és Norvégia kormányainak és parlamentjeinek.

2011. február 15., kedd

Az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodás ***

P7_TA(2011)0045

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság között a légi közlekedési szolgáltatások egyes kérdéseiről létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (13988/2010 – C7-0335/2010 – 2009/0115(NLE))

(2012/C 188 E/18)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló tervezetre (13988/2010),
  - tekintettel az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti, a légi közlekedési szolgáltatások bizonyos kérdéseiről szóló megállapodás tervezetére (12922/2009),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 100. cikkének (2) bekezdésével, 218. cikkének (8) bekezdése első albekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0335/2010),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság ajánlására (A7-0004/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Brazil Szövetségi Köztársaság kormányának és parlamentjének.

Az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a 2007–2013-as időszakra létrehozott Külső Határok Alapra vonatkozó kiegészítő szabályokról szóló megállapodás ***

P7_TA(2011)0046

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a 2007–2013-as időszakra létrehozott Külső Határok Alapra vonatkozó kiegészítő szabályokról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (07853/2010 – C7-0101/2010 – 2009/0148(NLE))

(2012/C 188 E/19)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (07853/2010),

2011. február 15., kedd

- tekintettel az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a 2007–2013-as időszakra létrehozott Külső Határok Alapra vonatkozó kiegészítő szabályokról szóló megállapodás tervezetére (15954/2009),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikke (2) bekezdése d) pontjának és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) és v) pontja értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0101/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0007/2011),

1. egyetért a megállapodás megkötésével;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség kormányainak és parlamentjeinek.

Liechtenstein csatlakozása az EU, az EK és Svájc közötti, Svájcnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz ***

P7_TA(2011)0047

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetekről (06077/2010 – C7-0141/2010 – 2006/0251(NLE))

(2012/C 188 E/20)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetekre (06077/2010),
- tekintettel a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló, az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti jegyzőkönyvtervezetre (16462/2006),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikke, 74. cikke, 77. cikkének (2) bekezdése, 79. cikke (2) bekezdésének a) és c) pontja, 82. cikke (1) bekezdésének b) és d) pontja, 87. cikkének (2) és (3) bekezdése, 89. és 114. cikke, valamint 218. cikke (6) bekezdésének második albekezdése a) pontjának értelmében benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0141/2010),

2011. február 15., kedd

- tekintettel a bizottsági javaslattal (COM(2006)0752) kapcsolatos 2008. július 8-i álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0008/2011),

1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség kormányának és parlamentjének.

⁽¹⁾ HL C 294. E, 2009.12.3., 99. o.

Liechtenstein csatlakozása az EK és Svájc közötti, a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározásáról szóló megállapodáshoz ***

P7_TA(2011)0048

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (06242/2010 – C7-0140/2010 – 2006/0252(NLE))

(2012/C 188 E/21)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (06242/2010),
- tekintettel a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a tagállamokban vagy Svájcban benyújtott menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti jegyzőkönyv-tervezetre (16470/2006),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 78. cikke (2) bekezdésének e) pontjával és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0140/2010),
- tekintettel a bizottsági javaslattal (COM(2006)0754) kapcsolatos 2008. július 8-i álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 294. E, 2009.12.3., 100. o.

2011. február 15., kedd

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0013/2011),

1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Svájc és a Liechtensteini Hercegség kormányának és parlamentjének.

Az EU és Brazília közötti, a közönséges útlevelel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás ***

P7_TA(2011)0049

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti, a közönséges útlevelel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (16364/2010 – C7-0400/2010 – 2010/0228(NLE))

(2012/C 188 E/22)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (16364/2010),
- tekintettel az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti, a közönséges útlevelel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás tervezetére (13712/2010),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának értelmében benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0400/2010),
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0011/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Brazil Szövetségi Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2011. február 15., kedd

Az EU és Brazília közötti, a diplomata-, szolgálati vagy hivatali útlevéllel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás ***

P7_TA(2011)0050

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti, a diplomata-, szolgálati vagy hivatali útlevéllel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (16362/2010 – C7-0399/2010 – 2010/0222(NLE))

(2012/C 188 E/23)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (16362/2010),
  - tekintettel az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti, a diplomata-, szolgálati vagy hivatali útlevéllel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás tervezetére (13708/2010),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikke (2) bekezdése a) pontjának és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának értelmében benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0399/2010),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0010/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Brazil Szövetségi Köztársaság kormányának és parlamentjének.

Az autóbusszal közlekedő utasok jogai ***III

P7_TA(2011)0052

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, az autóbusszal közlekedő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011 – 2008/0237(COD))

(2012/C 188 E/24)

(Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyeztetőbizottság által jóváhagyott közös szövegtervezetre (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011),

2011. február 15., kedd

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. július 16-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatáról (COM(2008)0817) az első olvasat során elfogadott álláspontjára ⁽²⁾,
- tekintettel a második olvasat során a Tanács első olvasatbeli álláspontjával ⁽³⁾ kapcsolatban kialakított álláspontjára ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bizottság véleményére a Parlamentnek a Tanács első olvasatbeli álláspontjához fűzött módosításairól (COM(2010)0469),
- tekintettel a Tanács második olvasatbeli álláspontjára,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (13) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 69. cikkére,
- tekintettel az egyeztetőbizottsághoz delegált küldöttségének jelentésére (A7-0020/2011),

1. elfogadja a közös szövegtervezetet;
2. utasítja elnökét, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 297. cikkének (1) bekezdése értelmében, a Tanács elnökével együtt írja alá a jogi aktust;
3. utasítja főtitkárát, hogy – annak ellenőrzése után, hogy valamennyi eljárás rendben lezajlott – írja alá a jogalkotási aktust, továbbá a Tanács főtitkárával egyetértésben intézkedjék az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételéről;
4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa e jogalkotási állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 99. o.

⁽²⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 312. o.

⁽³⁾ HL C 122. E, 2010.5.11., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, 2010.7.6., P7_TA(2010)0256.

Az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelmények ***I

P7_TA(2011)0053

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0593 – C7-0271/2009 – 2009/0173(COD))

(2012/C 188 E/25)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0593),

2011. február 15., kedd

- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 175 cikkének (1) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0271/2009),
  - tekintettel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásai” című bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 192. cikkének (1) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. július 14-i véleményére ⁽¹⁾,
  - a Régiók Bizottságával történt konzultációt követően,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság véleményére (A7-0287/2010),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
  2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

P7_TC1-COD(2009)0173

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 15-én került elfogadásra az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 510/2011/EU rendelet.)

2011. február 15., kedd

Az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködés ***

P7_TA(2011)0054

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről (05538/2011 – C7-0044/2011 – 2010/0384(NLE))

(2012/C 188 E/26)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetre (05538/2011),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 329. cikkének (1) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0044/2011),
- tekintettel eljárási szabályzata 74g. cikkére és 81. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Jogi Bizottság ajánlására (A7-0021/2011),
- A. mivel a Bizottság 2000-ben elfogadta a közösségi szabadalomról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot (COM(2000)0412); mivel ez a javaslat hat fejezetet tartalmazott; (i) az általános rendelkezésekről szóló I. fejezetet; (ii) a szabadalmi jogról szóló II. fejezetet; (iii) a közösségi szabadalom megújításáról, megszűnéséről és érvénytelenségéről szóló III. fejezetet; (iv) a közösségi szabadalommal kapcsolatos keresetek esetében a joghatóságról és az eljárásról szóló IV. fejezetet; (v) a nemzeti jogra gyakorolt hatásról szóló V. fejezetet; és (vi) a záró rendelkezésekről szóló VI. fejezetet,
- B. mivel ez a javaslat az EK-Szerződés 308. cikkén alapult, amely Parlamenttel való konzultációt és a Tanácson belül egyhangú szavazást írt elő,
- C. mivel a Parlament a közösségi szabadalomról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2002. április 10-i álláspontjában ⁽¹⁾ a konzultációs eljárás keretében a Bizottság javaslatát módosított formájában elfogadta,
- D. mivel hamar nyilvánvalóvá vált, hogy néhány tagállam sajátos problémái miatt nem tudja elfogadni a javasolt rendeletet; mivel különösen néhány tagállam nem tudta elfogadni a közösségi szabadalomra vonatkozó fordítási szabályokat, aminek alapján a Tanács arra a következtetésre jutott, hogy a fordítási szabályozás kérdése miatt a Tanács egyhangú egyetértés hiányában nem tud politikai megállapodást elérni a Bizottság javaslatával kapcsolatban,
- E. mivel 2006. január 9-én a Bizottság konzultációt kezdeményezett a jövőbeli európai szabadalmi politikáról, amelyre a Parlament 2006. október 12-én egy állásfoglalás ⁽²⁾ elfogadásával reagált,
- F. mivel a Tanácsban újraindultak az egyeztetések, miután a Bizottság 2007. április 3-án elfogadta „Az európai szabadalmi rendszer fejlesztése” című közleményt (COM(2007)0165),

⁽¹⁾ HL C 127. E, 2003.5.29., 519. o.

⁽²⁾ HL C 308. E, 2006.12.16., 169. o.

2011. február 15., kedd

- G. mivel 2009. december 4-én a Tanács az alábbi két pillérré épülő, jövőbeli szabadalmi rendszer fő jellemzőire vonatkozó következtetéseket fogadott el: (i) egységes szabadalmi bírósági rendszer megteremtése; és (ii) egy, az egész EU területén érvényes szabadalmat nyújtó jogi eszköz, az uniós szabadalom létrehozása; mivel a Tanács úgy vélte, hogy ezen következtetéseknek a továbbfejlesztett európai szabadalmi rendszerre vonatkozó intézkedéscsomaggal kapcsolatos átfogó, végleges megállapodás részét kell képezniük, amely csomag magában foglalná az Európai és Európai Unió Szabadalmi Bíróság (EEUSZB), az uniós szabadalom – ideértve a fordítási szabályokról szóló külön rendeletet –, valamint az Európai Szabadalmi Hivatal és a tagállamok központi iparjogvédelmi hivatalai közötti megerősített partnerség létrehozását, valamint a szükséges mértékben az Európai Szabadalmi Egyezmény módosítását,
- H. mivel a Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-jei hatálybalépése változást idézett elő az uniós szabadalom létrehozásának jogalapját illetően azáltal, hogy bevezette az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 118. cikkét, amely kimondja: „A belső piac létrehozása, illetve működése keretében az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében intézkedéseket fogad el a szellemi tulajdonjogok Unión belüli egységes oltalmát biztosító európai oltalmi jogcímek létrehozására, valamint egy uniós szintű központi engedélyezési, koordinációs és ellenőrzési rendszer megteremtésére.”,
- I. mivel az EUMSZ 118. cikkének első bekezdése szerint az uniós szabadalmat mint európai szellemi tulajdonjogot a rendes jogalkotási eljárás szerint lehet létrehozni; mivel azonban az EUMSZ 118. cikkének második bekezdése szerint a Tanács egyhangú határozatát megkövetelő különleges jogalkotási eljárás keretében kell meghatározni az ezen jogokra vonatkozó nyelvhasználati rendet,
- J. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően a Bizottság megerősítette 2000. évi javaslatát ⁽¹⁾; mivel az eljárás gyorsítása céljából és annak érdekében, hogy a Tanács hivatalosan állásfoglalásba ültethesse a 2009. december 4-i politikai következtetéseit – ami a rendes jogalkotási eljárás következő lépése lenne –, a Parlament a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásairól (COM(2009)0665) – „gyűjtőjavaslat” szóló 2010. május 5-i állásfoglalásában ⁽²⁾ megerősítette 2002. évi állásfoglalását mint első olvasatban kialakított álláspontot; mivel a Tanács még nem ültette át a következtetéseit állásfoglalásba, és ennek megfelelően nem lehet tovább dolgozni az uniós szabadalmon a 2000. évi bizottsági javaslat alapján,
- K. mivel 2010. június 30-án a Bizottság elfogadta az európai uniós szabadalom fordítási szabályairól szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot (COM(2010)0350), amely az Európai Szabadalmi Hivatal már létező nyelvhasználatára épített,
- L. mivel több, a Tanács által 2010-ben folytatott tárgyalási forduló ellenére a Versenyképességi Tanács 2010. december 10-i ülésén megerősítették, hogy a fordítási szabályokat illető, egyhangúságot követelő döntést jelenleg és a közeljövőben lehetetlenné tevő, áthidalhatatlan nehézségek állnak fenn, valamint hogy az egész Európai Unióban érvényes egységes szabadalmi jogvédelem létrehozására irányuló rendeletjavaslatok célkitűzései nem valósíthatók meg belátható időn belül a Szerződések vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása mellett,
- M. mivel több tagállam késznek mutatkozott annak a lehetőségnek a mérlegelésére, hogy megerősített együttműködés keretében egységes szabadalmat hozzon létre,
- N. mivel több mint kilenc tagállam jelezte az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén való, megerősített együttműködésre irányuló szándékát egy, az EUMSZ 329. cikkének (1) bekezdése szerint a Bizottság elé terjesztett kérelem formájában, és ezt követően a Bizottság egy olyan tanácsi határozatra irányuló javaslatot nyújtott be, amely megerősített együttműködésre való felhatalmazást adna az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén,
- O. mivel a Parlament igazolta az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 20. cikkének és az EUMSZ 326–334. cikkének betartását,

⁽¹⁾ COM(2009)0665.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0126.

2011. február 15., kedd

- P. mivel az EUSZ 20. cikke szerint legalább kilenc tagállam hozhat létre egymás között megerősített együttműködést az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken, amelynek során az e cikkben és az EUMSZ 326–334. cikkében megállapított korlátokon belül és szabályokkal összhangban igénybe veszik az Unió intézményeit, és a Szerződések rendelkezéseinek jogilag következetes módon történő alkalmazásával gyakorolják ezeket a hatásköröket,
- Q. mivel az egységes szabadalmi oltalom létrehozása nem szerepel az EUMSZ 3. cikkének (1) bekezdésében megállapított kizárólagos uniós hatáskörbe tartozó területek között; mivel az európai szellemi tulajdonjogok létrehozásának jogalapja az EUMSZ 118. cikke, amely kifejezetten hivatkozik a belső piac létrehozására és működésére, amely az EUMSZ 4. cikke alapján az Unió megosztott hatáskörébe tartozó területek egyike; mivel következőképpen az egységes szabadalmi oltalom létrehozása, beleértve a vonatkozó fordítási szabályokat, az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozik,
- R. mivel különösen e megerősített együttműködés úgy tekinthető, mint amely az EUSZ 20. cikke értelmében előmozdítja az Unió célkitűzéseinek megvalósítását, megvédi az Unió érdekeit és megerősíti az integráció folyamatát, figyelembe véve a Bizottságnak az európai uniós szabadalom fordítási szabályairól szóló tanácsi rendeletre irányuló fent említett 2010. évi javaslatával kapcsolatos hatásvizsgálatát, amely arra mutatott rá, hogy az EU teljes területén védelmet biztosító egységes szabadalom hiánya a szabadalmi rendszer széttöredezéséhez vezet; mivel ezt a széttöredezést az európai szabadalmak egyes tagországokban történő érvényesítésének bonyolultsága és az Európában történő szabadalmaztatás teljes költségének akár 40 %-át is kitevő magas költségei idézik elő; mivel az egységes szabadalmi oltalom létrehozása a tagországok egy csoportján belül emelné a szabadalmi oltalom szintjét azzal, hogy a résztvevő tagállamok területén egységes szabadalmi oltalom megszerzését tenné lehetővé, valamint az érintett területeken megszüntetné a szabadalmi eljárások bonyolultságát és csökkentené a költségeit, ezáltal is elősegítve a tudományos és technológiai haladást és a belső piac működését,
- S. mivel e kezdeményezés előzményeiből kitűnik, hogy a javasolt határozatot végső lehetőségként terjesztették elő, és hogy az együttműködés célkitűzései az Unió egésze által ésszerű határidőn belül nem érhetőek el,
- T. mivel az EUMSZ 326–334. cikkének követelményei szintén teljesülnek; mivel a megerősített együttműködés elősegíti majd a belső piac megfelelő működését azzal, hogy kiküszöböli az áruk szabad mozgását gátló akadályokat, segíti a szabadalomsértő esetek megoldását, esetlegesen megnöveli az Unió területén szabadalmi oltalmat kereső feltalálók számát, egyenlő hozzáférést biztosít az egységes szabadalmi oltalomhoz valamennyi feltaláló, innovatív vállalkozás és szabadalmas számára függetlenül attól, hogy résztvevő tagállamokból vagy részt nem vevő tagállamokból származnak-e, az Unió minden szabadalmasa számára elérhető további eszközt biztosít, Unió-szerte javítja az innovatív cégek működésének keretfeltételeit, valamint kiküszöböli a résztvevő tagállamok között jelenleg fennálló széttagolódást, ahol a tagállamok között szabadalmi jogi „határok” állnak fenn,
- U. mivel különösen az e területen folytatott megerősített együttműködés összhangban áll a Szerződésekkel és az uniós joggal, hiszen nem érinti a vívmányokat, mivel mind a mai napig csupán egy kis számú uniós jogi aktust fogadtak el az EUMSZ 288. cikke értelmében, amelyek közül egyik sem terjed ki az Unió-szerte egységes védelmet biztosító európai szellemi tulajdonjog megalkotására; mivel a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló, 1998. július 6-i 98/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ kivéve uniós szinten nem figyelhető meg a szabadalmi anyagi jogszabályok közelítése, és mivel a növényvédő szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1996. július 23-i 1610/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾, valamint a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló, 2009. május 6-i 469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ az oltalmi idő meghosszabbításával foglalkozik a szabadalom tárgyának különböző típusai vonatkozásában; mivel a szabadalmak területén megvalósuló megerősített együttműködés nem eredményezne diszkriminációt, hiszen az egységes szabadalom az Unió egész területén szabadon hozzáférhető lesz a szabadalmi rendszer felhasználói számára,

⁽¹⁾ HL L 213, 1998.7.30., 13. o.

⁽²⁾ HL L 198, 1996.8.8., 30. o.

⁽³⁾ HL L 152., 2009.6.16., 1. o.

2011. február 15., kedd

- V. mivel e megerősített együttműködés tiszteletben tartja a részt nem vevő tagállamok jogait, hatásköreit és kötelezettségeit, minthogy az egységes szabadalmi oltalom megszerzésének lehetősége a résztvevő tagállamok területén nem érinti a szabadalmi oltalom hozzáférhetőségét és feltételeit a részt nem vevő tagállamok területén,
- W. mivel az EUMSZ 328. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a megerősített együttműködésnek bármikor nyitva kell állnia valamennyi abban részt venni kívánó tagállam számára; mivel a Bizottságnak és a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamoknak a kezdetektől fogva és folyamatosan elő kell mozdítaniuk, továbbá ösztönözniük kell a lehető legtöbb tagállam részvételét,
- X. mivel a Parlament egyetértése érinti a megerősített együttműködést és nem befolyásolja, hogy mely tagállamok fognak benne részt venni,
- Y. mivel az EUMSZ 333. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a Tanács számára (vagy pontosabban a Tanácsnak a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamokat képviselő tagjai számára), hogy olyan határozatot fogadjon el, amely úgy rendelkezik, hogy a Tanács a rendes jogalkotási eljárás szerint jár el az EUMSZ 118. cikkének második bekezdésében meghatározott különleges jogalkotási eljárás helyett, amely szerint a Parlamenttel csupán konzultálni kell,
1. egyetért a tanácsi határozattervezettel, függetlenül attól, hogy melyek a résztvevő tagállamok;
  2. kéri a Tanácsot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 333. cikkének (2) bekezdése alapján olyan határozatot fogadjon el, amely úgy rendelkezik, hogy az egységes szabadalmi oltalom megalkotása területén létrehozandó megerősített együttműködésnek az európai szellemi tulajdonjogokkal kapcsolatos nyelvhasználati rend tekintetében történő végrehajtásáról szóló, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 118. cikkének második bekezdésén alapuló tanácsi rendeletre irányuló javaslat esetében a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében határoz majd;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az élelmiszerek és a takarmányok radioaktív szennyezettsége ***I

P7_TA(2011)0055

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása a nukleáris balesetet vagy bármely egyéb radiológiai veszélyhelyzetet követően az élelmiszerek és a takarmányok radioaktív szennyezettsége legmagasabb megengedett határértékeinek megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2010)0184 – C7-0137/2010 – 2010/0098(COD))

(2012/C 188 E/27)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat – átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0184),
- tekintettel a Tanács konzultációjára a Parlamenttel (C7-0137/2010),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére és 168. cikkének (4) bekezdésének b) pontjára,

2011. február 15., kedd

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. szeptember 15-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel a jogi aktusok strukturáltabb átdolgozási technikáiról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
  - tekintettel az eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdésével összhangban a Jogi Bizottság által az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottsághoz intézett, 2010. június 29-i levélre,
  - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapról szóló véleményére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 87., 55. és 37. cikkére,
  - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A7-0001/2011),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő jogszabályok változatlanul hagyott rendelkezései és e módosítások egységes szerkezetbe foglalása tekintetében a javaslat a meglévő jogszabályok érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásainak figyelembevételével;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 48., 2011.2.15., 160. o.

⁽²⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

P7_TC1-COD(2010)0098

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 15-én került elfogadásra a nukleáris balesetet vagy bármely egyéb radiológiai veszélyhelyzetet követően az élelmiszerek és a takarmányok radioaktív szennyezettsége legmagasabb megengedett határértékeinek megállapításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az *Európai Unió működéséről szóló* szerződésre, és különösen annak **168. cikke (4) bekezdésének b) pontjára,**

[Módosítás 32]

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a javaslat nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 48., 2011.2.15., 160. o.

2011. február 15., kedd

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A nukleáris balesetet vagy bármely egyéb radiológiai veszélyhelyzetet követően az élelmiszerek és a takarmányok radioaktív szennyezettsége legmagasabb megengedhető határértékének megállapításáról szóló, 1987. december 22-i 3954/87/Euratom tanácsi rendeletet ⁽³⁾ jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Mivel további módosításokra van szükség, az áttekinthetőség érdekében ezt a rendeletet a nukleáris balesetet vagy bármely egyéb radiológiai veszélyhelyzetet követően a kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerek radioaktív szennyezettsége legmagasabb megengedhető határértékének megállapításáról szóló, 1989. április 12-i 944/89/Euratom bizottsági rendelettel ⁽⁵⁾ és a nukleáris balesetet vagy bármely egyéb radiológiai veszélyhelyzetet követően a takarmányok radioaktív szennyezettsége legmagasabb megengedhető mértékének megállapításáról szóló, 1990. március 29-i 770/90/Euratom bizottsági rendelettel ⁽⁶⁾ együtt át kell dolgozni.

I

[Módosítás 2]

- (2) ***Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 168. cikke értelmében valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészség védelmének magas szintjét.***

[Módosítás 3]

- (3) A Tanács 1959. február 2-án elfogadta azokat az alapvető biztonsági szabványokat megállapító irányelveket ⁽⁷⁾, amelyeket a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelv ⁽⁸⁾ váltott fel. Annak az irányelvnek az 50. cikke ⁽²⁾ bekezdése a tagállamok részére előírja, hogy állapítsák meg a balesetek esetére vonatkozó beavatkozási szinteket.
- (4) A csernobili atomerőműben 1986. április 26-án bekövetkezett balesetet követően jelentős mennyiségű radioaktív anyag került az atmoszférába, amely Európa több országában egészségügyi szempontból számottevő mértékben szennyezte az élelmiszereket és takarmányokat. ***Rradioaktív hulladékkal szennyeződött a talaj is, ami növelte az érintett területekről nyert erdészeti és mezőgazdasági eredetű élelmiszerek radioaktivitását.***

[Módosítás 4]

- (5) Intézkedéseket ⁽⁹⁾ fogadtak el annak érdekében, hogy az Unió területére csak azok a közös rendelkezéseknek eleget tevő mezőgazdasági termékek juthassanak be, amelyekre a lakosság egészségét óvó, eközben a piac egységes jellegét megőrző és a kereskedelmi egyenlőtlenségeket kiküszöbölő feltételek megvalósulnak.
- (6) ***Az emberi egészség magas szintű védelme az Unió által politikáinak meghatározása és végrehajtása során elérendő célkitűzések közé tartozik. Az EUMSZ 168. cikkének (4) bekezdése előírja olyan közös állapot-egészségügyi intézkedések bevezetését, amelyek közvetlen célja az emberi egészség védelme. Az e rendeletben meghatározott, a radioaktív szennyezettségre vonatkozó megengedett maximális határértékeknek való megfelelés nyomon követéséért a tagállamok felelnek, elsősorban az élelmiszerekre és a takarmányokra vonatkozó biztonsági előírások felügyelete révén.***

[Módosítás 5]

⁽¹⁾ HL C ...

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. február 15-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 371., 1987.12.30., 11. o.

⁽⁴⁾ Lásd a IV. mellékletet.

⁽⁵⁾ HL L 101., 1989.4.13., 17. o.

⁽⁶⁾ HL L 83., 1990.3.30., 78. o.

⁽⁷⁾ HL 11., 1959.2.20. 221/59. o.

⁽⁸⁾ HL L 159., 1996.6.29., 1. o.

⁽⁹⁾ Az 1707/86/EGK (HL L 146., 1986.5.31., 88. o.), a 3020/86/EGK (HL L 280., 1986.10.1., 79., o.), a 624/87/EGK (HL L 58., 1987.2.28., 101. o.), és a 3955/87/EGK (HL L 371., 1987.12.30., 14. o.) tanácsi rendelet.

2011. február 15., kedd

- (7) Szükséges egy olyan rendszer felállítása, amelyik lehetővé teszi, hogy az **Unió** – egy nukleáris balesetet, vagy bármilyen egyéb radiológiai vészhelyzetet követően, amikor az élelmiszerek és a takarmányok számottevő radioaktív szennyeződése valószínűsíthető, vagy a szennyeződés már megtörtént – rögzítse a radioaktív szennyeződés megengedett maximális határértékét a **közegészség magas szintű védelmének biztosítása** érdekében.

[Módosítás 6]

- (8) A radiológiai vészhelyzet esetén történő gyors információcserére vonatkozó közösségi szabályozásról szóló 1987. december 14-i 87/600/Euratom tanácsi határozat ⁽¹⁾, illetve a nukleáris balesetokről adandó gyors értesítésről szóló 1986. szeptember 26-i NAÜ- egyezmény alapján a Bizottságnak értesítést kell kapnia minden nukleáris balesetről vagy szokatlanul magas radioaktivitás-szintről.
- (9) A Bizottság **■** haladéktalanul **alkalmazza** az előzetesen megállapított megengedett maximális **radioaktív szennyezettségi határértékeket az adott nukleáris balesetet követő helyzetre vagy radiológiai vészhelyzetre.**

[Módosítás 7]

- (10) **A Bizottságot fel kell hatalmazni felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására – az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően – az élelmiszerek és takarmányok radioaktív szennyezettsége megengedett legmagasabb határértékeinek, valamint a kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerek listájának a technikai fejlődéshez való igazítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson.**

[Módosítás 8]

■

[Módosítás 9]

- (11) A megengedett maximális radioaktív szennyezettségi **határértékeket rendszeresen felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy megfelelően figyelembe vegyék** a rendelkezésre álló nemzetközi tudományos előrelépéseket és eredményeket, tükrözzék a lakosság **megnyugtatása iránti igényt, magas szintű védelmet biztosítsanak a lakosság számára, és kiküszöböljék** a nemzetközi szabályozásban mutatózó esetleges eltéréseket.

[Módosítás 10]

- (12) **A nukleáris baleset vagy más radiológiai vészhelyzet esetén bekövetkező szennyezés által okozott radioaktivitási szinteket a már meglévő, a megállapított biztonsági határértékeket esetlegesen meghaladó természetes radioaktivitási szintekkel összefüggésben kell figyelembe venni.**

[Módosítás 11]

- (13) **Az I., II. és III. mellékleteknek tekintetbe kell venniük a sugárzó izotópok felezési idejének hatását a tartósított fogyasztási cikkek eltarthatósága során. E tartósított fogyasztási cikkeket például a jódizotópokkal való szennyezettség típusától függően folyamatosan figyelni kell a radioaktivitás szempontjából.**

[Módosítás 12]

■

[Módosítás 13, 14 és 15]

⁽¹⁾ HL L 371., 1987.12.30., 76. o.

2011. február 15., kedd

- (14) A kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerként figyelembe veendő élelmiszerek csekély étrendi jelentőségük folytán csak nagyon kis mértékben járulnak hozzá a lakosság élelmiszerfogyasztásához. ■

[Módosítás 16]

- (15) *Az élelmiszerjognak az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 5–21. cikkében foglalt általános elveit alkalmazni kell.* A megengedett maximális radioaktív szennyezettségi határértékeknek való megfelelésről *a tagállamok által azon rendelet 17. cikkében előírt módon végzett vizsgálatok és hivatalos ellenőrzések* keretében kell gondoskodni,

[Módosítás 17]

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ez a rendelet rögzíti a nukleáris baleseteket vagy egyéb radiológiai vészhelyzetet követően, amelyek az élelmiszerek és a takarmányok számottevő radioaktív szennyeződését nagy valószínűséggel előidézik vagy előidézték, a forgalomba hozandó élelmiszerek és takarmányok radioaktív szennyeződésének megengedett maximális határértékeit meghatározó eljárást.

(2) E rendelet alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- a) az „élelmiszerek” kifejezés olyan termékeket jelöl, amelyek akár közvetlenül, akár feldolgozott állapotban emberi fogyasztásra szolgálnak;
- b) a „takarmányok” kifejezés olyan termékeket jelöl, amelyek kizárólag állatok etetésére szolgálnak.

2. cikk

(1) A Bizottság abban az esetben, ha olyan hivatalos értesítést kap valamely nukleáris balesetről, vagy bármilyen egyéb radiológiai vészhelyzetről – különösen akkor, ha azt a radiológiai vészhelyzetben történő mielőbbi információcserére vonatkozó európai atomenergia-közösségi intézkedéseknek megfelelően, vagy a nukleáris balesetek mielőbbi bejelentéséről szóló 1986. szeptember 26-i NAÜ-egyezmény alapján kapja – amelyek alátámasztja, hogy az I. mellékletben élelmiszerekre megállapított megengedett maximális radioaktív szennyezettségi határértékeket vagy a III. mellékletben takarmányokra megállapított ilyen határértékeket a sugárszennyeződés valószínűleg el fogja érni, vagy már elérte, haladéktalanul **határozatot hoz a nukleáris baleset bekövetkeztének vagy radiológiai vészhelyzetnek a kihirdetéséről és a megengedett maximális határértékek alkalmazásáról.**

[Módosítás 18]

(2) Az (1) **bekezdésben említett határozat** érvényességi ideje ■ nem haladja meg a három hónapot.

[Módosítás 19]

(3) E rendelet alkalmazásában a Bizottságot a közegészségügyben és az élelmiszer-biztonságban jártas, független, tudományos szakértőkből álló bizottság segíti. A bizottság tagjait tudományos kritériumok alapján választják ki. A Bizottság nyilvánosságra hozza a szakértői bizottság összetételét és tagjainak szándéknyilatkozatait.

[Módosítás 20,

■

[Módosítás 21 és 22]

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

2011. február 15., kedd

3. cikk

■ A rendelkezésre álló mind újabb tudományos **adatok figyelembevétele érdekében, illetve ha nukleáris balesetet vagy bármely más radiológiai vészhelyzetet követően szükségessé válik**, a Bizottság – a 4. cikkel összhangban és az 5. és 6. cikkben foglalt feltételek mellett – kiigazítja az I., II. és III. mellékletet.

■

[Módosítás 23]

4. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság felhatalmazást kap a 3. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. Ez a felhatalmazás a ...-t ⁽¹⁾ követő ötéves időtartamra vonatkozik. A Bizottság legkésőbb hat hónappal az öt éves időszak vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács az 5. cikk szerint nem vonja vissza a felhatalmazást, akkor az a korábbiak megfelelő időtartamra automatikusan meghosszabbodik.

(2) Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően a Bizottság arról egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(3) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit az 5. és 6. cikk határozza meg.

[Módosítás 24]

5. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikkben említett felhatalmazást.

(2) Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, arra kell törekednie, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa arról a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve a visszavonás tárgyát képező felhatalmazást, valamint a visszavonás lehetséges indokait.

(3) A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. Nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.

[Módosítás 25]

6. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal szembeni kifogás

(1) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés időpontjától számított kéthónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen.

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

⁽¹⁾ HL: Kérjük, illessze be a rendelet hatálybalépésének időpontját.

2011. február 15., kedd

(2) Ha az (1) bekezdésben említett határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust ki kell hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a jogi aktusban megállapított időpontban hatályba lép.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktust az említett időszak lejárta előtt is ki lehet hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az az említett időszak lejárta előtt hatályba léphet, amennyiben mind az Európai Parlament, mind a Tanács értesítette a Bizottságot arról, hogy nem szándékozik kifogást emelni.

(3) Ha az Európai Parlament vagy a Tanács az (1) bekezdésben említett határidőn belül kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, akkor az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény megjelöli kifogásának indokait.

[Módosítás 26]

7. cikk

(1) Az I. és III. mellékletben megállapított megengedett maximális radioaktív szennyezettségi határértékeket meghaladó élelmiszerek vagy takarmányok forgalomba hozatala tilos.

E rendelet **I** a harmadik országból behozott **élelmiszerekre** vagy **takarmányokra, vámtranzit-élelmiszerekre vagy -takarmányokra, illetve az exportra szánt élelmiszerekre vagy takarmányokra is alkalmazandó.**

[Módosítás 27]

(2) A tagállamok a Bizottság részére megadnak minden, az e rendelet alkalmazását érintő információt, különösen az olyan esetek vonatkozásában, amikor a sugárszennyezettség meghaladja a megengedett maximális radioaktív szennyezettségi határértéket. A Bizottság tájékoztatja a többi tagállamot ezen információkról.

(3) A tagállamok területükön nyomon követik a megengedett maximális radioaktív szennyezettségi határértékek betartását. Ennek érdekében a tagállamok a 178/2002/EK rendelet 17. cikkével összhangban létrehozzák a hivatalos ellenőrzések rendszerét és más, a körülményeknek megfelelő tevékenységet végeznek, beleértve az élelmiszerek és takarmányok biztonságára és kockázataira vonatkozó információ nyilvánosságra hozatalát.

[Módosítás 28]

(4) A Bizottság 2012 márciusáig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy olyan mechanizmus helyénvaló voltáról, amely az olyan mezőgazdasági termelőket kárpótolja, akiknek élelmiszereit a meghatározott legmagasabb megengedett radioaktív szennyezettségi határértékek feletti szennyeződés ért és ezért nem hozhatók forgalomba. E mechanizmusnak a szennyező fizet elvén kell alapulnia. A jelentést, ha szükséges, a mechanizmus létrehozására irányuló jogalkotási javaslat kíséri.

[Módosítás 33]

8. cikk

A kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerek listáját a II. melléklet tartalmazza.

I

[Módosítás 28]

9. cikk

(1) A Bizottság 2012 márciusáig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az I. és III. mellékletben foglalt megengedett legmagasabb radioaktív szennyezettségi határértékek megfelelő voltáról, valamint a kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerek listája II. melléklet szerinti összeállításának helyénvaló voltáról.

2011. február 15., kedd

(2) *A jelentés különösen megvizsgálja, hogy a megengedett legmagasabb radioaktív szennyezettségi határértékek megfelelnek-e a lakosságra vonatkozó 1 mSv/év effektív dóziskorlátnak a 96/29/Euratom irányelvben meghatározott feltételek mellett, és megfontolja további releváns radionuklidok I. és III. mellékletbe történő felvételének lehetőségét. A megengedett legmagasabb határértékek értékelése során a jelentés a népesség legsebezhetőbb csoportjaira, elsősorban a gyermekekre összpontosít, és megvizsgálja, hogy ennek alapján célszerű lenne-e megengedett legmagasabb határértékeket bevezetni a népesség minden kategóriája számára.*

[Módosítás 30]

10. cikk

A 3954/87/Euratom tanácsi rendelet, a 944/89/Euratom és a 770/90/Euratom bizottsági rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletekre történő utalásokat úgy kell tekinteni, mintha erre a rendeletre vonatkoznának és az V. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell alkalmazni.

11. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

_____

2011. február 15., kedd

I. MELLÉKLET

[Módosítás 31]

AZ ÉLELMISZEREKRE VONATKOZÓ MEGENGEDETT LEGMAGASABB RADIOAKTÍV SZENNYEZETTSÉGI HATÁRÉRTÉKEK (Bq/kg)

	Élelmiszerek ⁽¹⁾			
	Csecsemőtápszer ⁽²⁾	Tejtermékek ⁽³⁾	Egyéb élelmiszerek a kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerek kivételével ⁽⁴⁾	Folyékony élelmiszerek ⁽⁵⁾
Stroncium-izotópok, főleg az Sr-90	75	125	750	125
Jód-izotópok, főleg az I-131	150	500	2 000	500
Alfa-sugárzó plutónium-izotópok és transz-plutónium elemek, főleg a Pu-239, Am-241	1	20	80	20
Minden egyéb 10 napnál hosszabb felezési idejű nuklid, főleg a Cs-134, Cs-137 ⁽⁶⁾	400	1 000	1 250	1 000

⁽¹⁾ A koncentrált vagy szárított termékekre vonatkozó megengedett legmagasabb határérték kiszámítása az eredeti állapotába visszaállított, fogyasztásra kész termék alapján történt. A tagállamok ajánlásokat tehetnek a hígítás feltételeire, az e rendeletben megállapított megengedett legmagasabb határértékek betartásának biztosítása érdekében.

⁽²⁾ A csecsemőtápszerek a meghatározás szerint azok az *anyatej-helyettesítő tápszerek – beleértve a tápszereket, az anyatej-kiegészítő tápszereket és az ezekkel egyenértékű élelmiszereket* –, amelyek a *tizenkét hónaposnál fiatalabb* csecsemők táplálására szolgálnak, és önmagukban megfelelnek ilyen embercsoport táplálkozási igényeinek, továbbá amelyek olyan kiszorításban kerülnek kiskereskedelmi forgalomba, amelynek címkéjén világosan fel van tüntetve az „élelmiszerkészítmény csecsemők részére” felirat.

⁽³⁾ A tejtermékek a meghatározás szerint a KN 0401 és 0402 (a 0402 29 11 kivételével) vámtarifaszám alá sorolt termékek, az esetleges későbbi kiigazításokkal együtt.

⁽⁴⁾ A kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerek és a rájuk alkalmazandó megfelelő megengedett legmagasabb határértékek a II. mellékletben vannak feltüntetve.

⁽⁵⁾ Folyékony élelmiszerek a kombinált nomenklátúra 2009 vámtarifaszám és 22. fejezetszám alá sorolt élelmiszerek. A határértékek kiszámítása a csapvíz-felhasználás figyelembevételével történt és ugyanezeket a határértékeket a tagállamok illetékes hatóságainak belátása szerint kell alkalmazni az ivóvízellátásra.

⁽⁶⁾ A karbon-14, a trícium és kálium-40 nem tartozik bele ebbe a csoportba.

II. MELLÉKLET

A kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerek listája

Az ezen mellékletben megadott kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerekre vonatkozó megengedett legmagasabb radioaktív szennyezési határértékek tízszer nagyobbak azoknál a megengedett értékeknél, amelyek az I. mellékletben rögzített „egyéb élelmiszerek, a kisebb mennyiségben fogyasztott élelmiszerek kivételével” megnevezésű élelmiszerek körére vonatkoznak.

KN-kód	Árumegnevezés
0703 20 00	Fokhagyma (frissen vagy hűtve)
0709 59 50	Szarvasgomba (frissen vagy hűtve)
0709 90 40	Kapribogyó (frissen vagy hűtve)
0711 90 70	Kapribogyó (ideiglenesen tartósítva, de közvetlen fogyasztásra nem alkalmas állapotban)
ex 0712 39 00	Szarvasgomba (szárított zöldség, egészben, aprítva, szeletelve, törve vagy porítva, de tovább nem elkészítve)
0714	Manióka, nyílgyökér, szálepgyökér, csicsóka, édesburgonya és magas keményítő- vagy inulintartalmú más hasonló gyökér és gumó frissen vagy szárítva, egészben vagy szeletelve, labdacss formában tömörítve is; szágóbél
0814 00 00	Citrusfélék vagy dinnyefélék héja (a görögdinnye héját is beleértve), frissen, fagyasztva, szárítva vagy sós lében, kénes vízben vagy egyéb tartósító oldatban ideiglenesen tartósítva
0903 00 00	Matétea

2011. február 15., kedd

KN-kód	Árumegevezés
0904	Bors (Piper fajta); paprika (Capsicum v. Pimenta fajta) szárítva, morzsolva vagy őrölve
0905 00 00	Vanília
0906	A fahéj és fahéjvirág
0907 00 00	Szegfűszeg (egész gyümölcs, kocsány és szár)
0908	Szerecsendió, szerecsendió-virág és kardamom
0909	Ánizs-, badián-, édeskömény-, koriander-, kömény- vagy rétiköménymag; borókabogyó
0910	Gyömbér, sáfrány, kurkuma, kakukkfű, babérlevél, curry és más fűszer
1106 20	Liszt, dara és por a 0714 vámtarifaszám alá tartozó szágóból, gyökérből vagy gumóból
1108 14 00	Manióka (kasszava) keményítő
1210	Komlótoz frissen vagy szárítva, őrölve, porítva vagy labdacs (pellet) alakban is; lupulin
1211	Növény és növényrész (beleértve a magot és a gyümölcsöt is), elsősorban illatszer, gyógyszer, rovarirtó szer, növényvédő szer, gombaölő szer és hasonló gyártására, frissen vagy szárítva, vágva, zúzva vagy porítva is
1301	Sellak; természetes mézga, gyanta, mézgyanta és oleorezin (például balzsam)
1302	Növényi nedv és kivonat; pektin tartalmú anyag, pektinát és pektát; agar-agar és más növényi anyagból nyert nyálka és dúsító modifikálva is
1504	Halakból és tengeri emlősből nyert zsír és olaj, és ezek frakciói finomítva is, de vegyileg nem átalakítva
1604 30	Kaviár és kaviárpótló
1801 00 00	Kakaóbab egészben vagy törve, nyersen vagy pörkölve
1802 00 00	A kakaóhéj, kakaóhártya, -bőr és más kakaóhulladék
1803	Kakaómassza zsirtalanítva is
2003 20 00	Szarvasgomba (ecet vagy ecetsav nélkül elkészítve vagy tartósítva)
2006 00	Zöldség, gyümölcs, dió, gyümölcshéj és más növényrész cukorral tartósítva (szárított, cukrozott vagy kandírozott)
2102	Élesztő (aktív vagy nem aktív); más egysejtű nem élő mikroorganizmus (a 3002 vámtarifaszám alatti vakcinák kivételével; elkészített sütőporok
2936	Természetes vagy szintetikus úton előállított provitaminok és vitaminok (természetes koncentrátum is), ezek származékai, amelyeket elsődlegesen mint vitamint használnak, ezek egymás közti keverékei, oldószerekben is
3301	Szilárd és vízmentes illóolajok (terpénmentesek vagy terpéntartalmúak), rezionidok; kivont oleorezinek; illóolaj-koncentrátum szilárd és vízmentes is zsírban, szilárd olajban, viaszban vagy hasonló anyagban; amelyet hideg abszorpció vagy macerálás útján nyernek; illóolajok terpénmentesítésekor nyert terpéntartalmú melléktermék; illóolajok vizes desztillátuma és vizes oldata

2011. február 15., kedd

III. MELLÉKLET

A takarmányok radioaktív szennyeződésének (cézium-134 és cézium-137) engedélyezett maximális szintje

Állat	Bq/kg ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Sertés	1 250
Baromfi, bárány, borjú	2 500
Egyéb	5 000

⁽¹⁾ E megengedett legmagasabb szintek rendeltetése, hogy hozzájáruljanak az élelmiszerek engedélyezett maximális szintjeinek betartásához. Egymagukban nem garantálják azok betartását minden körülmények között, és nem csökkentik az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékekben kimutatható szennyeződési szintek állandó ellenőrzésével szemben támasztott követelményeket.

⁽²⁾ Ezek a megengedett legmagasabb szintek a fogyasztásra kész takarmányokra vonatkoznak.

IV. MELLÉKLET

Hatályon kívül helyezett rendeletek

A Tanács 3954/87/Euratom rendelete	(HL L 371., 1987.12.30., 11. o.)
A Tanács 2218/89/Euratom rendelete	(HL L 211., 1989.7.22., 1. o.)
A Bizottság 944/89/Euratom rendelete	(HL L 101., 1989.4.13., 17. o.)
A Bizottság 770/90/Euratom rendelete	(HL L 83., 1990.3.30., 78. o.)

V. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

3954/87/Euratom rendelet	944/89/Euratom rendelet	770/90/Euratom rendelet	Ez a rendelet
1. és 2. cikk			1. és 2. cikk
5. cikk			3. cikk 4. cikk 5. cikk 6. cikk
6. cikk (1) bekezdés első és második mondat			7. cikk (1) bekezdés első és második albekezdés
6. cikk, (2) bekezdés	1. cikk 2. cikk	1. cikk	7. cikk, (2) bekezdés 8. cikk II: melléklet 2. cikk, (1) bekezdés 9. cikk 10. cikk

2011. február 15., kedd

3954/87/Euratom rendelet	944/89/Euratom rendelet	770/90/Euratom rendelet	Ez a rendelet
8. cikk			11. cikk
Melléklet	Melléklet	Melléklet	I. melléklet
			II. melléklet
			III. melléklet
-	-	-	IV. melléklet
-	-	-	V. melléklet

2011. február 16., szerda

Hamisított gyógyszerek ***I

P7_TA(2011)0056

Az Európai Parlament 2011. február 16-i jogalkotási állásfoglalása a 2001/83/EK irányelv azonosság, előtörténet vagy eredet szempontjából hamisított gyógyszerek legális ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261(COD))

(2012/C 188 E/28)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2008)0668),
  - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0513/2008),
  - tekintettel „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásai” című, a Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, 114. cikkére és 168. cikke (4) bekezdésének c) pontjára,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. július 15-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Régiók Bizottságának 2009. október 7-i véleményére ⁽²⁾,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. december 21-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0148/2010),
1. elfogadja az alább ismertetett, első olvasatbeli álláspontot;
  2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 62. o.

⁽²⁾ HL C 79., 2010.3.27., 50. o.

2011. február 16., szerda

P7_TC1-COD(2008)0261

Az Európai Parlament állásponjtja amely első olvasatban 2011. február 16-án került elfogadásra az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelvnek a hamisított gyógyszerek jogszerű ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament állásponjtja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2011/62/EU irányelv.)

2011. február 17., csütörtök

Az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradéka ***I

P7_TA(2011)0061

Az Európai Parlament 2011. február 17-i jogalkotási állásfoglalása az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradékának végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD))

(2012/C 188 E/29)

Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0049),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkére és 207. cikke (2) bekezdésére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0025/2010),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2010. december 22-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0210/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot ⁽¹⁾;
  2. jóváhagyja a Parlament és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
  3. tudomásul veszi a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
  4. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez abban az esetben, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ Ez az álláspont a 2010. szeptember 7-én elfogadott módosításokat helyettesíti (Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0301).

P7_TC1-COD(2010)0032

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 17-én került elfogadásra az Európai Unió és tagállamai és a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradékának végrehajtásáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 511/2011/EU rendelet.)

2011. február 17., csütörtök

MELLÉKLET I.

A Bizottság nyilatkozata

A Bizottság üdvözlö a védintézkedésekről szóló rendelettel kapcsolatban az Európai Parlament és a Tanács között első olvasatban született megállapodást.

A rendeletben foglaltak szerint a Bizottság éves jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács számára az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás végrehajtásáról, és készen áll arra, hogy az Európai Parlament illetékes bizottságával megvitassa a megállapodás végrehajtásával kapcsolatban felmerülő bármely kérdést.

Ezzel összefüggésben a Bizottság a következő megjegyzéseket teszi:

- a) A Bizottság szoros figyelemmel kíséri, hogy a Koreai Köztársaság végrehajta-e a szabályozási kérdésekkel kapcsolatos kötelezettségvállalásait, különös tekintettel a gépjárműipar műszaki szabályozásával kapcsolatos kötelezettségekre. E nyomon követés kiterjed a nem vámjellegű kereskedelmi akadályok valamennyi aspektusára, eredményeit pedig dokumentálni kell, és azokról jelentést kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára.
- b) A Bizottság továbbá különös hangsúlyt fektet a szabadkereskedelmi megállapodás 13. fejezetében (A kereskedelem és a fenntartható fejlődés) szereplő munkaügyi és környezetvédelmi kötelezettségvállalások tényleges végrehajtására. Ezzel összefüggésben a Bizottság az üzleti szervezetek, szakszervezetek és nem kormányzati szervek képviselőiből álló Belföldi Tanácsadó Csoport tanácsát kéri majd. A szabadkereskedelmi megállapodás 13. fejezetének végrehajtását megfelelő módon dokumentálni kell, és arról jelentést kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára.

A Bizottság egyetért továbbá annak fontosságával is, hogy az érzékeny ágazatokban – a kisméretű autókét is beleértve – hirtelen felívelő behozatal esetén hatékony védelmet kell biztosítani. Az érzékeny ágazatok figyelemmel kísérésének ki kell terjednie a gépjárművekre, a textiltermékekre és az elektronikus fogyasztási cikkekre. Ezzel összefüggésben a Bizottság megjegyzi, hogy a kisméretű gépjárművek piaca védintézkedési vizsgálat szempontjából számottevőnek tekinthető.

A Bizottság megjegyzi, hogy a származási szabályokról szóló jegyzőkönyv 12. cikkével összhangban a Koreai-félsziget külső feldolgozó övezeteinek kijelölése a felek közötti nemzetközi megállapodáshoz kötött, melyet az Európai Parlamentnek is jóvá kell hagynia. A Bizottság teljes körűen tájékoztatja a Parlamentet a Koreai-félsziget külső feldolgozó övezeteivel foglalkozó bizottság tanácskozásairól.

A Bizottság végül megjegyzi, hogy amennyiben kivételes körülmények fennállása miatt úgy határoz, hogy a vizsgálatot az 5. cikk (3) bekezdése szerint meghosszabbítja, gondoskodik arról, hogy ez a meghosszabbított időtartam ne haladja meg a 7. cikk szerint bevezetett valamely ideiglenes intézkedés lejáratának időpontját.

MELLÉKLET II.

Együttes nyilatkozat

A Bizottság és az Európai Parlament egyetért abban, hogy szoros együttműködésre van szükség az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás és a védintézkedésekről szóló rendelet végrehajtásának nyomon követése tekintetében. E célból a következőkben állapodnak meg:

- Abban az esetben, ha az Európai Parlament védintézkedési vizsgálat kezdeményezésére irányuló ajánlást fogad el, a Bizottság alaposan megvizsgálja, hogy a hivatalból történő kezdeményezés rendelet szerinti feltételei teljesülnek-e. Amennyiben a Bizottság úgy véli, hogy e feltételek nem teljesülnek, jelentést tesz az Európai Parlament illetékes bizottságának, melyben magyarázatot ad az ilyen vizsgálat kezdeményezése szempontjából fontos valamennyi tényezőről.
- Az Európai Parlament illetékes bizottsága kérésére a Bizottság minden olyan konkrét kérdéstről jelentést tesz neki, amely a Koreai Köztársaság nem tarifális intézkedésekkel vagy a szabadkereskedelmi megállapodás 13. (A kereskedelem és a fenntartható fejlődés címet viselő) fejezetére vonatkozó kötelezettségvállalásaival kapcsolatos.

2011. február 17., csütörtök

Az Európai Unión kívüli projektekhez adott hitelek és garanciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott európai uniós garancia ***I

P7_TA(2011)0062

Az Európai Parlament 2011. február 17-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unión kívüli projektekhez adott hitelek és garanciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott európai uniós garanciáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0174 – C7-0110/2010 – 2010/0101(COD))

(2012/C 188 E/30)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0174),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 209. és 212. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0110/2010),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0019/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2011. február 17., csütörtök

P7_TC1-COD(2010)0101

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 17-én került elfogadásra az Európai Unión kívüli projektekhez adott hitelek és garanciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott európai uniós garanciáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

[1. Módosítás, amennyiben másként nem rendelkeznek]

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 209. és 212. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek történő továbbítását követően,

a rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unión belüli beruházások finanszírozását célzó alapvető feladata mellett az Európai Beruházási Bank (EBB) 1963 óta az Európai Unión kívül is végez finanszírozási műveleteket az Unió külpolitikájának támogatása céljából. Ez lehetővé teszi, hogy az Unió költségvetéséből az Unión kívüli területek számára hozzáférhető eszközöket az EBB pénzügyi ereje révén a kedvezményezett országok számára előnyös módon egészítse ki. ***E finanszírozási műveletek végzésével az EBB hozzájárul az Unió általános vezérlésének és politikai célkitűzéseinek megvalósításához, ezzel együtt a harmadik országok fejlődéséhez és az Unió virágzásához a megváltozott gazdasági világtrendben. Az EBB-nek az Unió külpolitikáját támogató műveleteit továbbra is a rendezett banki működés elveivel összhangban kell végrehajtani.***
- (2) ***Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 209. cikke az EUMSZ 208. cikkével együtt előírja, hogy az EBB az alapokmányában megállapított feltételek szerint hozzájárul az Uniónak a fejlesztési együttműködés terén folytatott politikája célkitűzései elérésének előmozdításához szükséges intézkedések végrehajtásához.***
- (3) Az Unió külső fellépéseinek támogatása és annak biztosítása érdekében, hogy az EBB hitelbesorolását ne befolyásolja az Unión kívüli hitelnyújtási tevékenység, az EBB külső régiókban végrehajtott műveleteinek többségét a Bizottság által kezelt európai uniós költségvetési garancia fedezte.
- (4) Legutóbb a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló, 2009. július 13-i 633/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat állapította meg az európai uniós garanciát a 2007–2011 közötti időszakra ⁽²⁾.
- (5) A külső fellépésekre vonatkozó garanciaalap („garanciaalap”) létrehozásáról szóló 2009. május 25-i 480/2009/EK, Euratom tanácsi rendelettel (kodifikált változat) ⁽³⁾ biztosítja az Európai Unió költségvetése számára az EBB finanszírozási műveleteihez és az EU más külső fellépéseikhez kapcsolódó veszteségek fedezéséhez szükséges likviditási tartalékot.
- (6) A 633/2009/EK határozat előírásának megfelelően a Bizottság és az EBB elkészítette az EBB külső finanszírozásának féldős felülvizsgálatát, ami a „bölcsek” irányítóbizottsága által felügyelt független külső értékelésen, külső tanácsadók által végzett értékelésen és az EBB által készített egyedi értékeléseken alapult. Az irányítóbizottság 2010. február 12-én a következtetéseit és ajánlásait tartalmazó jelentést nyújtott be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az EBB-nek.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2011. február 17-i álláspontja.

⁽²⁾ HL L 190., 2009.7.22., 1. o.

⁽³⁾ HL L 145., 2009.6.10., 10. o.

2011. február 17., csütörtök

- (7) Az irányítóbizottság jelentése megállapította, hogy az EBB-nek biztosított európai uniós garancia hatékony és erőteljes szakpolitikai eszköz, amely jelentős pénzügyi és politikai hatással jár és ezért a politikai vagy országjellegű kockázatok fedezése céljából fenn kell tartani. A jelentés javaslatot tett a 633/2009/EK határozat módosítására, hogy az EBB külső műveletei szempontjából maximális hozzáadott értéket és hatékonyságot biztosítson.
- (8) *Az új többéves pénzügyi keret kidolgozásakor az uniós garancia összegét jelentősen meg kellene növelni ahhoz, hogy az Unió által a Lisszaboni Szerződéssel összhangban a határain kívül végzett tevékenységek hatékonysága és láthatósága növekedjen.* [2. Módosítás]
- (9) *Az EBB által európai uniós garanciával biztosított finanszírozásra jogosult vagy potenciálisan jogosult országoknak a 633/2009/EK határozat I. mellékletében szereplő felsoroláshoz képest kibővített listáját e határozat II. melléklete tartalmazza.*
- (10) Az európai uniós garancia által fedezett összegeknek az egyes térségekben továbbra is az EBB által uniós garancia alapján végrehajtott finanszírozás felső határait kell jelenteniük és nem olyan célösszegeket, amelyeket az EBB-nek teljesítenie kellene.
- (11) *Az EBB külső mandátumának új államokra való kiterjesztése az uniós garanciával nyújtott EBB-finanszírozás felső összeghatárának felülvizsgálata nélkül a gyakorlatban az EBB külső mandátumának keretében országonként rendelkezésre álló hitelek összegének csökkenését eredményezné. Elkerülendő az EBB tevékenységének csökkenését azokban az országokban, amelyekben az EBB fellép, helyénvaló lenne gondoskodni az említett felső összeghatárok ennek megfelelő automatikus kiigazításáról.*
- (12) A regionális felső összeghatárok mellett a 2 000 000 000 EUR összegű opcionális mandátumot (az éghajlatváltozással kapcsolatos mandátum) is aktiválni kell és olyan keretösszeget kell belőle képezni, amelyből a mandátum által érintett régiókban támogatható az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése és az azokhoz való alkalmazkodás terén nyújtott EBB-finanszírozás. Az EBB – a Bizottsággal szorosan együttműködve – szakértelmével és eszközeivel segítheti az állami hatóságokat és a magánszektor az éghajlatváltozással kapcsolatos problémák kezelésében és a rendelkezésre álló források lehető legjobb hasznosításában. Az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését és az azokhoz való alkalmazkodást célzó projektek esetében az EU külső segítségnyújtása keretében felhasznált EBB eszközöket, **amennyire lehetséges**, ki kell egészíteni az EU-költségvetésben rendelkezésre álló kedvezményes alapokkal, az éghajlatváltozással összefüggő finanszírozáshoz nyújtott vissza nem térítendő támogatások és hitelek hatékony és következetes ötvözése révén. **E tekintetben helyénvaló, hogy a Bizottság Európai Parlamentnek és Tanácsnak szóló éves jelentése részletesen beszámoljon az e projektek finanszírozására igénybe vett pénzügyi eszközökről, feltüntetve azokat az összegeket, amelyeket az EBB opcionális mandátuma alapján fordít finanszírozásra, valamint a támogatások megfelelő összegeit.**
- (13) *Azon országok esetében, ahol az EBB az uniós garancia alapján az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez nyújt finanszírozást, a jogosultság korlátozható, mielőtt az EBB forrásokat különítene el azon országok számára, amelyekről a Tanács úgy ítéli meg, hogy nem kötelezték el magukat a megfelelő, éghajlatváltozással kapcsolatos célok elérése iránt. A Tanács még azelőtt kiszabhat ilyen korlátozásokat, hogy az EBB az éghajlatváltozással kapcsolatos mandátum alapján kötelezettséget vállalna pénzeszközök juttatására az egyes országoknak. A korlátozásokról szóló határozatok előtt a Tanácsnak konzultálnia kell az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) és a Bizottsággal.*
- (14) *Az EBB-nek elő kell készítenie a mikrohitelek finanszírozásának potenciálisan 2014-től kezdődő kivitelezését azért, hogy a gazdagságot generáló mikroprojektek fejlesztése és a szegénység csökkentése érdekében a leginkább rászoruló is könnyebben hozzáférjenek a banki finanszírozáshoz;* [3. Módosítás]
- (15) *Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság egyetértésével az EBB a visszatérített kockázati tőkét és a korábbi műveletekből származóan visszafizetett speciális hiteleket újból befektethesse ugyanolyan jellegű új tevékenységekbe a partnerországok javára, amint az a Bizottságnak az Európai Szomszédosági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosítására irányuló javaslatában szerepel⁽¹⁾.*

(1) COM(2008)0308.

2011. február 17., csütörtök

- (16) Az éghajlatváltozással kapcsolatos mandátum keretében bizonyos fokú rugalmassággal kell kezelni a régiók közötti elosztást annak érdekében, hogy a 2011–2013 közötti hároméves időszakban a rendelkezésre álló eszközöket a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban lehessen igénybe venni, **egyidejűleg törekedve a régiók közötti kiegyensúlyozott elosztás biztosítására ezen időszak alatt**, az általános mandátum keretében a külső támogatásra vonatkozóan megállapított prioritások alapján.
- (17) ■ Az értékelés arra a következtetésre jutott, hogy bár az EBB által az értékelt időszakban (2000-2009) végrehajtott műveletek általában összhangban voltak az EU külpolitikájával, erősebbé, kifejezettebbé és strukturáltabbá kell tenni az EU politikai célkitűzései és azoknak az EBB általi operatív végrehajtása közötti kapcsolatot.
- (18) A mandátum koherenciájának erősítése érdekében és azért, hogy az EBB külső hitelnyújtási tevékenysége fokozottabban az uniós politikák támogatására összpontosuljon és a kedvezményezettek számára a lehető legtöbb előnnyel járjon, e határozatnak az EBB hitelnyújtási műveleteire vonatkozó mandátum keretében az összes jogosult ország tekintetében magas szintű horizontális célokat kell megállapítania, figyelembe véve az EBB komparatív előnyeit azokon a területeken, amelyeken jó eredményeket ért el. Az EBB-nek így a határozat alkalmazási körébe tartozó valamennyi régióban az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése és az azokhoz való alkalmazkodás, a szociális és gazdasági infrastruktúra (minde-nekelőtt a közlekedés, az energia, többek között a megújuló energia, **az új energiaforrásokra irányuló kutatás és fejlesztés (K+F)**, az energiabiztonság, **az energetikai infrastruktúra**, a környezetvédelmi infrastruktúra – beleértve a vízellátást és szennyvízkezelést –, valamint az információs és kommunikációs technológia területén) végrehajtandó, valamint a helyi magánszektor fejlesztését célzó – különösen a kis- és középvállalkozásokat támogató – projekteket kell finanszírozni. **Nem szabad megfélemlíteni arról, hogy a kkv-k tőkéhez jutásának elősegítése alapvető szerepet tölthet be a gazdaság élénkítésében és a munkanélküliség elleni küzdelemben.** Ezek a területek az EBB hitelnyújtási műveleteit alátámasztó egyik célkitűzésnek a partnerországok közötti regionális integrációnak, többek között a csatlakozás előtt álló országok, a szomszédos országok és az Unió közötti gazdasági integrációnak kell lennie. **Az EBB a technológia- és ismeretátadás elősegítéséhez hozzájáruló közvetlen külföldi befektetések formájában támogathatja az uniós jelenlétet a partnerországokban, a fent említett területeken történő befektetések esetében az uniós garancia alapján vagy saját kockázatára.**
- (19) **A kkv-k hatékony megszólítása céljából az EBB-nek együtt kell működnie a helyi pénzügyi közvetítő intézményekkel, különösen annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi előnyök egy része továbbkerüljön ezek ügyfeleihez, megtörténjen az ügyfelek projektjeinek ellenőrzése az uniós fejlesztési céloknak való megfelelés szempontjából, valamint a piaci finanszírozáshoz képest hozzáadott érték jöjjön létre. A kkv-k támogatásához kapcsolódó pénzügyi közvetítői tevékenységeknek teljes mértékben átláthatóknak kell lenniük, és rendszeresen jelentést kell tenni róluk az EBB-nek.** ■
- (20) **Míg az EBB ereje beruházási bank voltában nyilvánul meg**, e határozat keretében az EBB-nek – a Bizottsággal szorosan együttműködve és **az Európai Parlament demokratikus kontrollja alatt** – a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzus elveit, **valamint az EUMSZ 208. cikkében szereplő és a 2005-ös Párizsi Nyilatkozatban felvázolt, a segélyek hatékonyságra vonatkozó elveket és a 2008-ra szóló accrai cselekvési napirendet** követve **kell külső műveleteinek a fejlesztésre gyakorolt hatását kialakítania.** Ezt számos konkrét intézkedéssel kell megvalósítani, különösen úgy, hogy az EBB megerősíti a projektek **környezetvédelmi**, szociális és fejlesztési szempontjainak, többek között az emberi jogoknak és a konfliktusokkal kapcsolatos kockázatoknak az értékelésére való képességét, és előmozdítja a helyi konzultációt **a hatóságokkal és a civil társadalommal.** **Az EBB-nek – a projekt tekintetében megfelelő körültekintést tanúsítva – köteleznie kell a projekt támogatót helyi konzultációk megtartására és ezek eredményének közzétételére.** Emellett nagyobb mértékben kell olyan ágazatokra összpontosítania, amelyek terén az Unión belüli finanszírozási műveletek kapcsán komoly szakértelemre tett szert és amelyek támogatják a szóban forgó ország fejlődését (**többek között ilyen a kkv-k és mikrovállalkozások pénzügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférése**), a környezetvédelmi infrastruktúra, többek között a vízellátás és szennyvízkezelés, a fenntartható közlekedés és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése, és különösen a megújuló energiaforrások terén. **Az egészség és oktatás támogatását célzó projekteket is be lehet venni a finanszírozott projektek közé, különösen az infrastruktúra területén, amennyiben ez egyértelmű hozzáadott értéket jelent.** Az EBB-nek fokozatosan erősítenie kell tevékenységét ■ az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás terén, adott esetben nemzetközi pénzügyi intézményekkel és európai kétoldalú pénzügyi intézményekkel együttműködve. Ez szükségessé teszi a kedvezményes forrásokhoz való hozzáférést és **ésszerű határidőn belül** az EBB külső tevékenységeire szánt **specializált** emberi erőforrások növelését. Az EBB

2011. február 17., csütörtök

tevékenységének ki kell egészítenie az EU-nak az intézményépítéshez és az ágazati reformokhoz kapcsolódó célkitűzéseit és prioritásait. Végül, az EBB-nek a projektek és eredményeik fejlesztési és **környezeti** szempontjaihoz kapcsolódó teljesítménymutatókat kell meghatároznia.

- (21) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével létrejött az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének) (főképviselő) funkciója, amelynek a célja az uniós külkapcsolatok jelentőségének és koherenciájának erősítése, a képviselő egyben a külkapcsolatokkal foglalkozó szakkbizottság alelnöke is **I**.
- (22) *Az utóbbi években kiszélesedett és megerősödött az Unió külpolitikája is. Ez történt különösen az előcsatlakozási stratégia, az európai szomszédságpolitika, a Közép-Ázsiára vonatkozó uniós stratégia, a Latin-Amerikával és Délkelet-Ázsiával megújított partnerségek, valamint az Unió Oroszországgal, Kínával és Indiával fennálló stratégiai partnerségei esetében. Ez a helyzet az uniós fejlesztési szakpolitikái tekintetében is, amelyek ma már valamennyi fejlődő országra kiterjednek. Az Unió külkapcsolatait 2007 óta új pénzügyi eszközök is támogatják, így az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA), az európai szomszédsági és partnerségi eszköz (ENPI), a fejlesztési együttműködési eszköz (DCI), az európai finanszírozási eszköz a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR), valamint a stabilitási eszköz.*
- (23) *Az EKSZ létrejöttére tekintettel és e határozat hatálybalépését követően a Bizottság és az EBB módosítja a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló 2006. december 19-i 2006/1016/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ által érintett régiók közötti együttműködésről és koordinációról szóló egyetértési megállapodást, és esetenként, a főképviselő egyetértésével kiterjeszti az új egyetértési megállapodást az EKSZ-re, különös tekintettel az EBB-vel és a Bizottsággal folytatott rendszeres időközönkénti és rendszeres stratégiai szintű párbeszédre, amelyben az EKSZ-nek is részt kellene vennie, és az EKSZ hatáskörébe tartozó egyéb kérdésekre.*
- (24) A csatlakozás előtt álló országokban az EBB tevékenysége a csatlakozási és európai partnerségek keretében zajlik, amelyek megállapították az egyes országokkal és Koszovóval ⁽²⁾ kapcsolatos prioritásokat azzal a céllal, hogy ezek az országok közelebb kerüljenek az Unióhoz, és kialakuljon az uniós segítségnyújtás kerete. A Nyugat-Balkánon a stabilizációs és társulási folyamat jelenti az uniós politika keretét. Ez progresszív partnerségen alapul, amelynek keretében az Unió kereskedelmi kedvezményeket, gazdasági és pénzügyi támogatást és a stabilizációs és társulási megállapodások révén szerződéses kapcsolatokat biztosít. Az előcsatlakozási támogatási eszköz révén nyújtott pénzügyi támogatás segíti a tagjelölt és lehetséges tagjelölt országokat abban, hogy felkészüljenek az uniós tagságból eredő kötelezettségekre és kihívásokra. Ez a segítségnyújtás támogatja a reformfolyamatot, többek között az esetleges tagságra való felkészülést. Az intézmények kialakítására, az Unió vívmányaihoz való igazodásra és az uniós politikák és eszközök alkalmazására való felkészülésre, **valamint a gazdasági konvergencia megvalósítását szolgáló eszközök ösztönzésére** összpontosít.
- (25) *Az EUMSZ 209. cikkének (3) bekezdése értelmében az EBB-nek törekednie kell a 2015-ös millenniumi fejlesztési célok megvalósításának közvetett támogatására mindazon régiókban, ahol tevékenységét folytatja.*
- (26) A szomszédos országokban az EBB tevékenységének az európai szomszédságpolitika keretében kell zajlania, amelynek célja, hogy az Unió különleges kapcsolatot alakítson ki a szomszédos országokkal, az Unió értékein – **így a demokrácián, a jogállamiságon, a jó kormányzáson és az emberi jogok tiszteletben tartásán** – alapuló, valamint az együttműködésre épülő szoros és békés kapcsolattal jellemezhető, virágzó és jó szomszédságban élő területek létrehozása érdekében. E célok eléréséhez az EU és partnerei kétoldalú cselekvési tervekről állapodtak meg, amelyekben többek között politikai és biztonsági kérdéseket, kereskedelmi és üzleti témákat, környezetvédelmi és **szociális** problémákat, valamint a közlekedés és az energiahálózatok integrációját magukban foglaló prioritásokat állapítottak meg, **mint például a Nabucco földgázvezeték-projekt és más földgázvezeték-projektek, amelyek különösen fontosak az Unió számára.** Az Unió a Mediterrán Térségért, **az Unió balti-tengeri régióra vonatkozó stratégiája**, a keleti partnerség és a fekete-tengeri szinergia az európai szomszédságpolitikát kiegészítő multilaterális és regionális kezdeményezések, amelyek célja az Európai Unió és a közös kihívásokkal küzdő és/vagy közös földrajzi környezetben osztozó szomszédos partnerországok szóban forgó csoportja közötti együttműködés előmozdítása. Az Unió a Mediterrán Térségért elnevezésű kezdeményezés **célja az euromediterrán integráció folyamatának újraindítása a közös és szolidáris gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés elősegítése révén a Földközi-tenger mindkét partján és hozzájárul a társadalmi-gazdasági, szolidaritáson alapuló és regionális integráció javításához, a**

⁽¹⁾ HL L 414., 2006.12.30., 95. o.

⁽²⁾ Az ENSZ Bizottsági Tanácsának 1244. (1999) sz. határozata alapján.

2011. február 17., csütörtök

fenntartható fejlődéshez és a tudásépítéshez, hangsúlyozva a regionális és transznacionális projekteket támogató pénzügyi együttműködés erősítésének szükségességét. **Az Unió a Mediterrán Térséget kiemelten támogatja a tengeri és szárazföldi gyorsforgalmi útvonalak létrehozását, a Földközi-tenger szennyezésmentesítését, a földközi-tengeri napenergia-tervet, a kezdeményezést a földközi-tengeri térség vállalkozásainak fejlesztéséért, a polgári védelmi kezdeményezéseket és az euromediterrán egyetemet. Az EU balti-tengeri régióra vonatkozó stratégiája a balti-tengeri régió fenntartható környezetét és optimális gazdasági és társadalmi fejlődését támogatja.** A keleti partnerség célja, hogy megteremtse az Európai Unió és a keleti partnerországok közötti politikai társuláshoz és mélyebb gazdasági integrációhoz szükséges feltételeket, **ami csak akkor érhető el, ha a keleti partnerség valamennyi országa betartja a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tisztelete elvét.** Az Orosz Föderáció és az Unió széleskörű stratégiai partnerségi kapcsolatot folytat, amely eltér az európai szomszédságpolitikától, és amely a „közös területek” és menetrendek révén ölt formát. **Ezeket** multilaterális szinten az Északi Dimenzió egészíti ki, amely az Unió, Oroszország, Norvégia és Izland közötti együttműködés keretét adja.

- (27) Az EBB Latin-Amerikában végzett tevékenységének keretét az Unió, Latin-Amerika és a karib térség közötti stratégiai partnerségnek kell jelentenie. Amint azt „Az Európai Unió és Latin-Amerika: Globális szereplők partnersége” című 2009. szeptemberi bizottsági közlemény⁽¹⁾ is hangsúlyozta, a Latin-Amerikával folytatott együttműködés terén az EU számára kiemelt terület a regionális integráció erősítése, valamint a szegénység és a társadalmi egyenlőtlenség felszámolása a fenntartható gazdasági és szociális fejlődés előmozdítása céljából. Ezeket a politikai célkitűzéseket a latin-amerikai országok fejlettségének eltérő szintjét figyelembe véve kell erősíteni. Párbeszédet kell folytatni az Unió és Latin-Amerika számára közös érdeket jelentő területeken, többek között a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, a katasztrófakockázatok csökkentése, valamint az energia, a tudomány, a kutatás, a felsőoktatás, a technológia és az innováció terén.
- (28) Az EBB-nek aktív tevékenységet kell folytatnia Ázsiában a dinamikus feltörekvő gazdaságokban és a kevésbé virágzó országokban egyaránt. Ebben a változatos régióban az Unió elmélyíti stratégiai partnerségét Kínával és Indiával, és tárgyalásokat folytat a délkelet-ázsiai országokkal létrehozandó új partnerségekről és szabadkereskedelmi megállapodásokról. Ugyanakkor az Unió számára továbbra is kiemelt terület marad az Ázsiával folytatott fejlesztési együttműködés. Az ázsiai régióval kapcsolatos uniós fejlesztési stratégia célja az átfogó, tartós gazdasági növekedés támogatása révén a szegénység felszámolása, a kedvező környezet, a kereskedelem és a régió belüli integráció feltételeinek előmozdítása, az irányítás erősítése, a politikai és társadalmi stabilitás fokozása és a 2015-re elérendő millenniumi fejlesztési célok támogatása. A felek együttműködve alakítják ki a közös kihívások – például az éghajlatváltozás, a fenntartható fejlődés, a biztonság és stabilitás, az irányítás és az emberi jogok, valamint a természeti és emberi katasztrófák megelőzése és az általuk okozott károk enyhítése – kezeléséhez szükséges politikákat.
- (29) Az Európai Tanács által 2007 júniusában a Közép-Ázsiával folytatott új partnerségre vonatkozóan elfogadott uniós stratégia megerősítette a regionális és kétoldalú párbeszédet és az uniós együttműködést a közép-ázsiai országokkal a régió legfontosabb kérdései tekintetében, mint például a szegénység csökkentése, a fenntartható fejlődés és a stabilitás. A stratégia megvalósítása jelentős lépés az emberi jogok, a jogállamiság, a jó irányítás és a demokrácia, az oktatás, a gazdasági fejlődés, a kereskedelem és a beruházások, az energia-, közlekedési és környezetvédelmi politikák terén.
- (30) Az EBB Dél-Afrikában végzett tevékenységének keretét az EU és Dél-Afrika közötti országstratégiai dokumentumnak kell jelentenie. A stratégiai dokumentumban meghatározott fő területek a munkahelyteremtés és a szolgáltatásnyújtási kapacitás fejlesztése, valamint a szociális kohézió. Az EBB dél-afrikai tevékenysége teljes mértékben kiegészítette a Bizottság fejlesztési együttműködési programját, konkrétan azáltal, hogy az EBB a magánszektor támogatására, valamint az infrastruktúra és a szociális szolgáltatások (ingatlan, energiaellátás, **ivóvíz-tisztítási projektek**, települési infrastruktúra) bővítését célzó beruházásokra összpontosít. A stratégiai dokumentum féldős felülvizsgálata az éghajlatváltozás terén végrehajtott fellépések erősítését javasolta, a környezetbarát munkahelyek teremtését támogató tevékenységeken keresztül.

(1) COM(2009)0495.

2011. február 17., csütörtök

- (31) Az érintett régiókban megvalósuló átfogó uniós támogatás összehangolásához **lehetőséget kell találni** arra, hogy az EBB finanszírozási tevékenységét, amikor és amennyiben szükséges – a projektek előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos technikai segítségnyújtás mellett például garancia, kockázati tőke és kamattámogatás vagy beruházások társfinanszírozása formájában – össze lehessen kapcsolni az Unió költségvetési forrásaival az IPA, az ENPI, a stabilitási eszköz, az EIDHR és Dél-Afrika esetében a DCI révén. **Az EBB-finanszírozás és más uniós költségvetési források összekapcsolásakor minden finanszírozási döntésnek világosan meg kell határoznia a bevonandó erőforrásokat. A Bizottság Európai Parlamentnek és Tanácsnak előterjesztett, az EBB által e határozat keretében végrehajtott finanszírozási műveletekről szóló éves jelentésének tartalmaznia kell az EBB-finanszírozással együtt felhasznált költségvetési források és pénzügyi eszközök részletes lebontását. A következő többéves pénzügyi keretben nagyobb szinergiát kell kialakítani ezen uniós finanszírozási eszközök és az EBB külső mandátuma között.**
- (32) Valamennyi szinten, így a felső szinteken megvalósuló stratégiai tervezés és a későbbi tényleges projektfejlesztés terén egyaránt biztosítani kell, hogy az EBB külső hitelnyújtási tevékenysége megfeleljen az EU külpolitikájának és az ebben a határozatban megállapított magas szintű célkitűzéseknek és támogassa azokat. Annak érdekében, hogy következetesebbé váljanak az EU külső fellépései, tovább kell erősíteni a Bizottság, az Európai Külügyi Szolgálat és az EBB részvételével a politikáról és stratégiáról folytatott eszmecsereit. Ugyanezért szükség van arra is, hogy az EBB, a Bizottság **és az Európai Külügyi Szolgálat** között operatív szinten szorosabb együttműködés és korai kölcsönös információcsere valósuljon meg. **Az EBB Unión kívüli irodáinak – ahol helyenvalónak tűnik – az Unió küldöttségein belül kellene elhelyezkedniük ezen együttműködés fokozása és a működési költségek megosztása érdekében.** Különösen fontos, hogy az EBB, a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat szükség esetén megfelelő időben megvitassa nézeteit a programozási dokumentumok előkészítése során annak érdekében, hogy maximalizálni lehessen a szinergiákat **e három uniós intézmény tevékenysége** között.
- (33) Az általános mandátum célkitűzéseinek és azok végrehajtásának összekapcsolását célzó gyakorlati intézkedéseket a **■** regionális operatív iránymutatás határozza meg. **Ezen általános érvényű és e határozatot kiegészítő iránymutatás kidolgozása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot, hogy az EBB-vel és – a hatáskörébe tartozó kérdések esetében – az Európai Külügyi Szolgálattal szoros együttműködésben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az EUMSZ 290. cikkének megfelelően. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson.** Ennek az iránymutatásnak kell az egyes régiókra vonatkozó szélesebb uniós politikai keret kiindulási pontjául szolgálnia, tükrözve az EU országstratégiáját és biztosítva azt, hogy az EBB finanszírozása kiegészítse az EU által a különböző régiókban alkalmazott vonatkozó támogatási politikát, programokat és eszközöket. Az iránymutatást az EBB külső mandátumáról szóló éves bizottsági jelentés keretében kell az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszteni.
- (34) Az EBB a Bizottsággal folytatott konzultáció alapján elkészíti finanszírozási műveletei tervezett aláírásának indikatív többéves programját annak érdekében, hogy biztosítható legyen a garanciaalap feltöltésének megfelelő költségvetési tervezése, **valamint az EBB finanszírozási előrejelzései és az e határozatban kijelölt felső határok közötti megfelelés.** A Bizottságnak a költségvetési hatóság részére benyújtott rendes költségvetés-tervezése során figyelembe kell vennie ezt a tervet.
- (35) A Bizottságnak **az eddigi pozitív tapasztalatok alapján javasolnia** kell egy uniós együttműködési és fejlesztési platform **2012 közepéig történő létrehozását** a vissza nem térítendő támogatások és kölcsönök **fokozottabb** ötvözését **és racionalizálását** célzó mechanizmusok működésének optimalizálása és ésszerűsítése érdekében. **A javaslatnak a platform költségeit és hasznát számba vevő hatásvizsgálaton kell alapulnia.** Vizsgálódásai során a Bizottságnak konzultálnia kell az EBB-vel, **az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal (EBRD),** és más európai több- és kétoldalú pénzügyi intézményekkel. **A Bizottság e célból létrehoz egy, a tagállamok képviselőiből, európai parlamenti képviselőkből, valamint az EBB és – szükség esetén – más, az uniós együttműködés és fejlesztés területén tevékenykedő intézmények képviselőiből álló munkacsoportot.** Ennek a platformnak az Európai Bizottság irányítása alatt hozzá kell járulnia a szinergiák, a projektcsatornákkal kapcsolatos információcsere és a különböző intézmények komparatív előnyeinek alapuló „kölcsönös bizalmi” megállapodások előmozdításához, tiszteletben tartva az uniós intézmények szerepét és előjogait az uniós

2011. február 17., csütörtök

költségvetés végrehajtása és **a pénzügyi intézmények által nyújtott hitelek** lebonyolítása kapcsán. **Egy ilyen platform különösen fontos a fejlesztésre vagy az éghajlatváltozással szembeni küzdelemre irányuló projektek finanszírozása esetén.**

- (36) Az EBB-t ösztönözni kell arra, hogy végezzen költség-haszon elemzést külső tevékenységének földrajzi alapon történő fokozatos „leányvállalatokba” szervezése céljából annak érdekében, hogy jobban alkalmazkodjon az egyes övezetek sajátosságaihoz, és elősegítse a partnerországoknak a pénzeszközök és a finanszírozásban részesülő érintett projektek gyakorlati kezelésében való részvételét és megosztott felelősségvállalását. A fent említett elemzés eredményétől függően az EBB-nek fontolóra kell vennie, hogy ezt a folyamatot az idáig az euromediterrán beruházási és partnerségi pénzügyi eszköz (FEMIP) keretében végzett földközi-tengeri tevékenységeinek leányvállalatosításával kezdje, létrehozva egy olyan közös fejlesztést szolgáló euromediterrán pénzügyi intézetet, amelynek az EBB főrésztvényese marad. A Földközi-tenger térsége esetében ez az intézményi átalakítás lehetővé tenné az EBB számára, hogy javítsa földközi-tengeri országokbeli fellépésének hatékonyságát, fokozza ismertségét, valamint nagyobb pénzügyi támogatást biztosítson az Unió a Mediterrán Térséget kiemelt kezdeményezéseinek. Az EBB-nek emellett támaszkodnia kell a vállalatok és a partnerországbeli civil társadalom szereplői közötti kapcsolatépítést elősegítő Invest in Med programra is.
- (37) Az EBB-t ösztönözni kell az Unión kívüli, európai uniós garancia igénybevétele nélküli műveletek növelésére és pénzügyi eszközeinek változatosabbá tételére, hogy ezzel ösztönözni lehessen a garanciák igénybevételét a piachoz csak kedvezőtlen feltételek mellett hozzáférő országok és projektek számára, amelyek esetében a garancia magas hozzáadott értéket képvisel. Következésképpen az EBB-nek – minden esetben az Unió külpolitikai célkitűzéseinek támogatása céljából – növelnie kell a saját kockázatra nyújtott hiteleinek összegét, különösen a csatlakozás előtt álló és a szomszédos országokban, valamint más térségek befektetési minősítésű országaiban, ugyanakkor az alacsonyabb hitelminősítésű országokban is, ha az EBB megfelelő, harmadik fél által nyújtott garanciával rendelkezik. Az EBB-nek a Bizottsággal **egyetértésben** megfelelő politikát kell kidolgoznia annak eldöntéséhez, hogy a projekteket az európai uniós garancia alá tartozó mandátumhoz vagy az EBB saját kockázatú finanszírozásához sorolja-e. Ez a politika mindenekelőtt az országok és az érintett projektek hitelképességét venné figyelembe. **A külső mandátum 2013 utáni időszakra való megújításakor helyénvaló lenne e politika eredményeit számba venni, és a garanciára jogosult országok jegyzékét felülvizsgálni, a garanciaalap feltöltése tekintetében jelentkező következmények figyelembevételével.**
- (38) Az EBB-t ösztönözni kell arra, hogy megfelelő garanciák esetén növelje a fogadó országok alsóbb közigazgatási szinten működő közintézményeire irányuló műveleteit.
- (39) Az EBB-nek ki kell bővítenie az ajánlott új és innovatív finanszírozási eszközök körét, többek között nagyobb figyelmet fordítva a garanciák kidolgozására. Emellett az EBB-t ösztönözni kell arra, hogy helyi pénznemben nyújtson kölcsönt és bocsásson ki kötvényt a helyi piacokon, feltéve, hogy a partnerországok végrehajtották a szükséges strukturális reformokat, mindenekelőtt a pénzügyi ágazatban, valamint bevezettek más, az EBB tevékenységét megkönnyítő intézkedéseket.
- (40) Annak biztosításához, hogy az EBB a régiókban és alrégiókban megfeleljen a mandátum követelményeinek, elegendő személyi és pénzügyi forrást kell **ésszerű határidőn belül** biztosítani az EBB külső tevékenységéhez. Ez mindenekelőtt tartalmazná az EU fejlesztési együttműködési célkitűzéseinek támogatásához, a Bank tevékenységeivel kapcsolatos környezeti, szociális és fejlesztési szempontok előzetes értékelésére való fokozottabb összpontosításhoz és a projekteknek a végrehajtás során végzett hatékony nyomom követéséhez szükséges megfelelő kapacitást. **A hatékonyság és eredményesség további növelésére szolgáló lehetőségeket fenn kell tartani és tevékenyen törekedni kell a szinergiák kialakítására.**
- (41) Az Unión kívüli, e határozat hatálya alá tartozó finanszírozási műveletei során az EBB-nek törekednie kell arra, hogy **■** tovább erősítse a koordinációt és az együttműködést a nemzetközi pénzügyi intézményekkel és az európai kétoldalú intézményekkel, beleértve adott esetben az ágazati feltételrendszerrel kapcsolatos együttműködést és az eljárásokkal kapcsolatos kölcsönös bizalmat, a közös társfinanszírozást és a globális kezdeményezésekben való részvételt, például a segélyek összehangolásának és hatékonyságának előmozdítását. **Az ilyen jellegű koordinációnak és együttműködésnek lehetővé kell tennie a projektek közötti átfedések és az uniós finanszírozású projektekkel kapcsolatos nem kívánt verseny kiküszöbölését.** Ezen erőfeszítéseket a viszonyosságra kell alapozni **■**. **Az egyéb nemzetközi pénzügyi intézetekkel, illetve kétoldalú pénzügyi intézményekkel kötött együttműködési megállapodások révén megvalósuló EBB-finanszírozásoknak összhangban kell lenniük a jelen határozatban meghatározott elvekkel.**

2011. február 17., csütörtök

- (42) Az Unión kívüli, közösen támogatott országokban az EBB-nek javítania kell az egyéb európai finanszírozó szervezetekkel való együttműködést. A Bizottság, az EBB és az EBRD között háromoldali egyetértési megállapodás jött létre, amely kiterjed valamennyi olyan Unión kívüli országra, ahol az intézmények közösen tevékenykednek. A megállapodás révén elkerülhető, hogy az EBB és az EBRD egymással versengjen, és lehetővé válik számukra, hogy saját komparatív előnyeiket maximálisan kihasználva egymást kiegészítve lépjenek fel. A megállapodásnak továbbá rendelkeznie kell az eljárások ésszerű időn belüli közelítéséről. E két, többségében európai tőkéjű bank belátható időn belüli közelítését a külső fellépés európai pénzügyi eszközeinek optimalizálását szem előtt tartva kell mérlegelni.
- (43) Meg kell erősíteni az EBB által a Bizottság felé irányuló jelentési és információátadási tevékenységet annak érdekében, hogy a Bizottság szilárdabb alapokra építse az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak előterjesztett, az EBB által e határozat keretében végrehajtott finanszírozási műveletekről szóló éves jelentését. A jelentésnek mindenekelőtt értékelnie kell azt, hogy az EBB finanszírozási műveletei az operatív iránymutatás figyelembevételével megfelelnek-e ennek a határozatnak, és tartalmaznia kell egy olyan részt, amely ismerteti az **EBB által – például az EU külső politikáinak támogatása és a mandátummal kapcsolatos követelmények, a finanszírozott műveletek minősége és a pénzügyi előnyök ügyfeleknek való továbbadása terén – képviselt többletértéket**, valamint egy olyan részt, amely a Bizottsággal, **az EBRD-vel**, más nemzetközi pénzügyi intézményekkel és kétoldalú adományozókkal folytatott együttműködést, többek között a társfinanszírozást ismerteti. **A jelentésnek értékelnie kell továbbá, hogy az EBB milyen mértékben veszi figyelembe a finanszírozott projektek kidolgozása és nyomon követése során a gazdasági, pénzügyi, ökológiai és társadalmi fenntarthatóságot. A jelentésben belül külön részben kell részletesen értékelni, hogy milyen intézkedéseket tesz az EBB a 633/2009/EK határozat szerinti jelenlegi mandátum betartása érdekében, különös figyelmet szentelve az EBB műveletei során az offshore pénzügyi központokban igénybe vett pénzügyi eszközökre. Az EBB-nek finanszírozási műveletei során gondoskodnia kell arról, hogy a gyengén szabályozott vagy nem együttműködő országokkal szembeni politikáit megfelelően végrehajtva hozzájáruljon az adócsalás és az adókijátszás elleni nemzetközi küzdelemhez. A jelentésnek értékelést kell tartalmaznia a projektek társadalmi és fejlesztési szempontjairól. A jelentést nyilvánosságra kell hozni, ezzel lehetővé téve a civil társadalom, valamint a kedvezményezett országok számára a véleménynyilvánítást.** A jelentésnek szükség esetén hivatkoznia kell a körülményekben bekövetkezett olyan jelentős változásokra, amelyek az időszak vége előtt indokoltá teszik a mandátum további módosítását. **Ennek a jelentésnek tartalmaznia kell különösen az e határozat alapján, valamennyi uniós pénzügyi forrással és más donorral együttesen felhasznált EBB-finanszírozás részletes lebontását, és ezáltal részletes áttekintést kell nyújtania a finanszírozási műveletek pénzügyi kitettségéről.**
- (44) Az EBB finanszírozási műveleteit továbbra is az EBB saját szabályainak és eljárásainak – beleértve a megfelelő ellenőrzési intézkedéseket és az adóelkerülés megakadályozását célzó intézkedéseket –, valamint a Számvevőszékkel és az Európai Csalás Elleni Hivatallal (OLAF) kapcsolatos vonatkozó szabályoknak és eljárásoknak megfelelően kell irányítani,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az EU garanciavállalása

(1) Az Európai Unió költségvetési garanciát (európai uniós garancia) nyújt az Európai Beruházási Banknak (EBB) az Unión kívül végrehajtott műveletekre. Az európai uniós garancia az Európai Beruházási Banknak (EBB) nyújtott globális garancia az esedékes, de a bankhoz be nem folyt kifizetésekre, olyan beruházási projektekhez nyújtandó hitelek és hitelgaranciák tekintetében, amelyek a (2) bekezdésnek megfelelően garanciára jogosultak. **Az EBB hitelnyújtási tevékenységeinek meg kell felelniük az Unió külső fellépésére és szakpolitikáira vonatkozó általános irányelveknek és hozzá kell járulniuk ezek céljainak eléréséhez.**

(2) Európai uniós garanciára jogosultak az EBB által olyan, az e határozat hatálya alá tartozó országokban végrehajtott beruházási projektekhez nyújtott hitelek és hitelgaranciák, amelyeket az EBB saját szabályainak és eljárásainak – **többek között az EBB szociális és környezeti normákra vonatkozó nyilatkozatának** – megfelelően, és az Unió vonatkozó külpolitikai célkitűzéseinek támogatása érdekében nyújtanak, amennyiben az EBB-finanszírozást le nem járt vagy meg nem szüntetett, aláírt megállapodás értelmében biztosítják (EBB finanszírozási műveletek).

2011. február 17., csütörtök

(3) Az európai uniós garancia az EBB finanszírozási műveletei keretében megnyitott hitelek és nyújtott garanciák teljes összegének 65 %-ára korlátozódik, az összes kapcsolódó összeg hozzáadásával és a visszafizetett összegek levonásával.

(4) Az európai uniós garancia az EBB által a 2007. február 1-jén kezdődő és 2013. december 31-ig tartó időszak során aláírt finanszírozási műveletekre vonatkozik. Az EBB által a 2006/1016/EK tanácsi határozat, a Közösségen kívüli projektekhez adott hitelek és garanciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott közösségi garanciáról szóló 2006/1016/EK határozat értelmében a közép-ázsiai országok jogosultságáról szóló, 2008. november 4-i 2008/847/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾, és a 633/2009/EK határozat értelmében megkötött finanszírozási műveletek továbbra is az e határozat keretében biztosított európai uniós garancia fedezetébe tartoznak.

(5) Amennyiben a (4) bekezdésben említett időtartam lejártáig az Európai Parlament és a Tanács a Bizottság által a 19. cikknek megfelelően benyújtott javaslat alapján nem fogad el az EBB Unión kívüli finanszírozási műveleteihez kapcsolódó új európai uniós garancia nyújtásáról szóló határozatot, az említett időtartam automatikusan hat hónappal meghosszabbodik.

2. cikk**A mandátum felső határai**

(1) A 2007–2013 közötti időszak egészére vonatkozóan az EBB finanszírozási műveleteinek maximális felső összeghatára a törölt összegek levonásával legfeljebb **29 567 000 000 EUR**, amely két részből áll.

a) **27 567 000 000 EUR** összegű általános mandátum,

b) az éghajlatváltozással kapcsolatos 2 000 000 000 EUR összegű mandátum.

(2) Az általános mandátum kötelező regionális felső összeghatárookra és további indikatív összeghatárookra oszlik, az I. mellékletben meghatározottaknak megfelelően. A regionális felső összeghatárokon belül az általános mandátumba tartozó régiók tekintetében az EBB fokozatosan biztosítja az országok közötti kiegyensúlyozott elosztást.

(3) Az EBB általános mandátum keretébe tartozó finanszírozási műveletei az e határozat 3. cikkében meghatározott célkitűzésekhez kapcsolódnak.

(4) Az éghajlatváltozással kapcsolatos mandátumba tartoznak az EBB által az e határozat keretébe tartozó valamennyi országban végrehajtott finanszírozási műveletek, amennyiben hozzájárulnak ahhoz az alapvető uniós politikai célkitűzéshez, amely az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését és az azokhoz való alkalmazkodást célzó – mindenekelőtt a megújuló energiaforrások, az energiahatékonyság és a fenntartható közlekedés terén az üvegházhatású gázok kibocsátásának megszüntetéséhez vagy csökkentéséhez, vagy az éghajlatváltozás által az érzékeny országokra, ágazatokra és közösségekre gyakorolt hátrányos hatásokkal szembeni ellenálló képesség növeléséhez hozzájáruló – projektek támogatásával az éghajlatváltozás hatásainak kezelésére irányul, és amely az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének általános céljához kapcsolódik. Az éghajlatváltozással kapcsolatos mandátumot a Bizottsággal szorosan együttműködve kell végrehajtani, **amennyire** lehetséges ■ az EBB-finanszírozás és az EU költségvetéséből származó források kombinálásával. **Azon országok esetében, ahol az EBB az uniós garancia alapján az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez nyújt finanszírozást, a jogosultság korlátozható, mielőtt az EBB forrásokat különítene el azon országok számára, amelyekről a Tanács úgy ítéli meg, hogy nem kötelezték el magukat a megfelelő, éghajlatváltozással kapcsolatos célok elérése iránt. Az erről szóló határozat meghozatala előtt a Tanács konzultál az Európai Külügyi Szolgálattal és a Bizottsággal. Az opcionális mandátum nem tekinthető az UNFCCC részes feleinek 2009. decemberi koppenhágai konferenciáján (COP) elfogadott gyorsfinanszírozási eszközökhöz nyújtott uniós és tagállami hozzájárulásnak.**

(5) **Arra vonatkozóan, hogy mi minősül „tisztá technológiának”, alapvetően az energiahatékonyságot és a zéró kibocsátású energiaellátást szem előtt tartó kritériumokat kell meghatározni.**

⁽¹⁾ HL L 301., 2008.11.12., 13. o.

2011. február 17., csütörtök

(6) Az éghajlatváltozással kapcsolatos mandátum esetében azonban az EBB-nek ösztönöznie kell az aláírt hitelnyújtási műveletek egyenletes elosztását az e határozat II. mellékletében meghatározott régiók között, az 1. cikk (4) bekezdésében említett időszak végéig. Az EBB mindenképp biztosítja, hogy a II. melléklet A. pontjában említett régió az e mandátumra elosztott összeg legfeljebb 40 %-át, a B. pontban meghatározott régiók az összeg legfeljebb 50 %-át, a C. pontban meghatározott régiók az összeg legfeljebb 30 %-át, a D. pontban meghatározott régió pedig az összeg legfeljebb 10 %-át kapja. **Az éghajlatváltozással kapcsolatos mandátumot általánosságban olyan projektek finanszírozására kell felhasználni, amelyek szorosan kapcsolódnak az EBB alapfeladataihoz, hozzáadott értéket jelentenek, valamint a lehető legnagyobb hatással vannak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás enyhítése szempontjából.**

(7) **Az általános mandátumot és az éghajlatváltozással kapcsolatos mandátumot egyaránt a rendezett banki működés elveivel összhangban kell kezelni.**

3. cikk

Az általános mandátum célkitűzései

(1) Az európai uniós garanciát az EBB által végzett, az alábbi általános **célkitűzések valamelyikét** támogató hitelnyújtási műveletekre kell nyújtani:

- a) **A helyi magánszektor fejlesztése, különösen a kis- és középvállalkozások támogatása;**
- b) a társadalmi és gazdasági infrastruktúra, többek között a közlekedés, energia, környezetvédelmi infrastruktúra, valamint az információs és kommunikációs technológia fejlesztése;
- c) **A 2. cikk (4) bekezdésének megfelelően az éghajlatváltozás hatásainak enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás.**

A szegénység fenntartható gazdasági és szociális fejlődés révén megvalósuló csökkentéséhez való közvetett hozzájárulást az EBB-finanszírozás célkitűzésévé kell tenni a fejlődő országokban ⁽¹⁾. [5. Módosítás]

(2) **Az uniós és nemzetközi éghajlat-változási célkitűzésekkel összhangban az EBB a Bizottsággal együttműködve 2012-re stratégiát nyújt be arról, hogyan lehet fokozatosan és tartósan növelni a CO₂-kibocsátás csökkentését előmozdító projektek százalékos arányát, illetve megszüntetni olyan projekteket, amelyek akadályozzák az EU éghajlattal kapcsolatos célkitűzéseinek elérését.**

(3) **Általánosabban tekintve, az EBB hitelnyújtási tevékenységének hozzá kell járulnia az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében megfogalmazott, az Unió külső fellépéseit vezérlő alapelvek eléréséhez, így a demokrácia és a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok megszilárdításához és támogatásához, valamint hozzá kell járulnia az olyan nemzetközi környezetvédelmi egyezmények végrehajtásához, amelyekben az Unió részes fél. A fejlődő országok tekintetében különös figyelmet kell fordítani a globális természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodásra, ezen országok világgazdaságba való zökkenőmentes és fokozatos integrálására, a szegénység elleni küzdelemre, valamint az Unió által az ENSZ és egyéb érintett nemzetközi szervezetek keretében jóváhagyott céloknak való megfelelésre. Az EBB előmozdítja a pénzügyi szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést, különösen az olyan hátrányos helyzetű csoportok számára, mint a kisebbségek, a gazdálkodók és a nők. E követelmények megfelelő teljesítése érdekében az EBB irányító szerveinek biztosítaniuk kell az EBB erőforrásainak és azon belül személyi állományának ésszerű időn belüli növelését.**

(4) Az EBB által az (1) bekezdésben említett területeken végrehajtott finanszírozási műveleteket alátámasztó célkitűzés a partnerországok között regionális integráció, ideértve a csatlakozás előtt álló országok, a szomszédos országok és az EU közötti gazdasági integrációt.

(5) Az EBB-nek fokozottan erősítenie kell tevékenységét a szociális ágazatokban, így az egészségügy és az oktatás terén.

⁽¹⁾ Az OECD által összeállított, a hivatalos fejlesztési támogatás kedvezményezettjeit tartalmazó jegyzék meghatározása szerint (amely tartalmazza a legkevésbé fejlett országokat, az alacsony jövedelmű országokat, valamint a közepes jövedelmű országokat).

2011. február 17., csütörtök

4. cikk

Érintett országok

- (1) Az EBB által nyújtott, európai uniós garancia melletti finanszírozásra jogosult vagy potenciálisan jogosult országok felsorolását a II. melléklet tartalmazza.
- (2) A II. mellékletben felsorolt és „*“-gal megjelölt országok, valamint más, a II. mellékletben fel nem sorolt országok esetében az adott ország európai uniós garancia alapján nyújtott EBB-finanszírozásra való jogosultságáról az Európai Parlament és a Tanács eseti alapon, a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően határoz.
- (3) Az európai uniós garancia kizárólag az EBB azon finanszírozási műveleteire terjed ki, amelyeket olyan jogosult országokban hajtanak végre, amelyek az ilyen műveletek végrehajtására vonatkozó jogszabályi feltételeket meghatározó keretmegállapodást kötöttek az EBB-vel.
- (4) Abban az esetben, ha egy adott országban a politikai vagy gazdasági helyzettel **és szakpolitikákkal** kapcsolatos komoly aggályok merülnek fel, az Európai Parlament és a Tanács a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően határozhat az európai uniós garancia melletti újabb EBB-finanszírozásnak az adott országban való felfüggesztéséről.
- (5) Az európai uniós garancia nem nyújt fedezetet az EBB finanszírozási műveleteire abban az adott országban, ahol az ilyen műveletekről szóló megállapodást az adott ország Európai Unióhoz történő csatlakozása után írták alá.

5. cikk

Az EBB műveleteinek hozzájárulása az EU politikáihoz

- (1) A Bizottság az EBB **és az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szoros** együttműködésével, **felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén, az 6. cikkkel összhangban, valamint az 7. és 8. cikkeken előírt feltételek mellett** regionális operatív iránymutatást dolgoz ki az EBB-nek az e határozat keretébe tartozó hitelnyújtására vonatkozóan. Az iránymutatás kidolgozása során a Bizottság és az EBB **együttműködik** az EKSZ-szel **az utóbbi hatáskörébe tartozó** szakpolitikai kérdések tekintetében. Az operatív iránymutatás célja annak biztosítása, hogy az EBB hitelnyújtása támogassa az EU politikáit és adott esetben a Bizottság és az EBB által meghatározott szélesebb uniós regionális politikai keret kiindulási pontjául szolgáljon. Ezenkívül az operatív iránymutatás mindenekelőtt azt biztosítja, hogy az EBB hitelnyújtása kiegészítse a megfelelő uniós támogatási politikákat, programokat és eszközöket a különböző régiókban, figyelembe véve az Európai Parlament állásfoglalásait, a Tanács határozatait és következtetéseit, valamint az európai konszenzust a fejlesztési politikáról. Az operatív iránymutatás által meghatározott kereten belül az EBB meghatározza a megfelelő finanszírozási stratégiákat és biztosítja azok végrehajtását.
- (2) A 13. cikknek megfelelően nyomon kell követni, hogy az EBB finanszírozási műveletei összhangban vannak-e az Unió külpolitikai célkitűzéseivel. **A nyomon követés megkönnyítése érdekében az EBB teljesítménymutatókat dolgoz ki a finanszírozott projektek fejlesztési, környezetvédelmi és emberi jogi vonatkozásai tekintetében, figyelembe véve továbbá a támogatáshatékonyagra vonatkozó Párizsi Nyilatkozat szerinti mérvadó mutatókat.**
- (3) Az EBB finanszírozási műveletei nem tartoznak az európai uniós garancia hatálya alá abban az esetben, ha a Bizottság az EBB alapokmányának 19. cikkében meghatározott eljárás keretei között kedvezőtlen véleményt fogalmaz meg egy ilyen művelettel kapcsolatban.
- (4) **A Bizottság minden általa jóváhagyott projekt tekintetében indokolással ellátott véleményt tesz közzé, amelyben kifejti, hogy a projekt miként tartja tiszteletben e határozat különböző elemeit, és főleg azt, hogy miként támogatja az Unió külső fellépésére vonatkozó célkitűzéseket, kivéve a bizalmas természetű pontokat.**

6. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) **A Bizottságnak az 5. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására adott felhatalmazás az e határozat 1. cikkének (4) bekezdésében említett időtartamra szól.**
- (2) **A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.**

2011. február 17., csütörtök

(3) *A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó, a Bizottságra ruházott hatáskör gyakorlásának feltételeit az 7. és 8. cikk határozza meg.*

7. cikk

A felhatalmazás visszavonása

(1) *Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 5. cikkben megállapított felhatalmazást.*

(2) *Annak az intézménynek, amely belső eljárást indított annak eldöntése érdekében, hogy vissza kívánja-e vonni a felhatalmazást, törekednie kell arra, hogy a végső határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztassa a másik intézményt és a Bizottságot, megjelölve a visszavonás tárgyát képező felhatalmazást, valamint a visszavonás indokait.*

(3) *A visszavonásról szóló határozat megszünteti az említett határozatban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot az Európai Unió Hivatalos Lapjában ki kell hirdetni.*

8. cikk

Kifogás a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen

(1) *Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen.*

Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(2) *Ha az (1) bekezdésben említett határidő leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, azt ki kell hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az a benne megállapított időpontban hatályba lép.*

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és az az időtartam letelte előtt hatályba léphet.

(3) *Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel egy felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.*

9. cikk

A projektek fejlesztéssel kapcsolatos szempontjainak az EBB általi értékelése

(1) *Az EBB az európai uniós garanciával fedezett projektek fejlesztési szempontjait alapos átvilágításnak veti alá, amelynek részeként ellenőrzi a megfelelő helyi nyilvános konzultációk megtörténtét. Az EBB saját szabályai és eljárásai tartalmazzák a projektek környezeti és társadalmi hatásának és az emberi jogokkal összefüggő szempontoknak az értékeléséhez szükséges rendelkezéseket annak biztosításához, hogy a határozat keretében csak olyan projektek kapjanak támogatást, amelyek gazdasági, pénzügyi, környezeti és társadalmi szempontból fenntarthatók. A Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló éves jelentésben az uniós garancia alatt álló projektek tekintetében elvégzett átvilágítás alapján összevont értékelést ad az EBB tevékenységeinek fejlesztési dimenziójáról.*

Az értékelésnek adott esetben tartalmaznia kell annak vizsgálatát, hogy az EBB-hitelnyújtás kedvezményezettjeinek kapacitását hogyan lehet a projektciklus során technikai segítségnyújtással megerősíteni.

2011. február 17., csütörtök

(2) A fejlesztési szempontok előzetes értékelése mellett az EBB előírja **a projekt támogatók számára, hogy szorosan** kövessék nyomon a projekt végrehajtását és **teljesülését**, többek között a projekt fejlesztési, **környezeti és emberi jogi** hatásai tekintetében. **Az EBB értékeli a projekt támogatók által szolgáltatott információkat. A EBB által végzett nyomon követésnek lehetőség szerint ki kell terjednie a kv-kat támogató pénzügyi közvetítők teljesítményére is. A nyomon követés eredményeit – amennyiben lehetséges – nyilvánosságra kell hozni.**

(3) **Az EBB a Bizottság számára éves jelentésekben összegzi az adott esztendőben finanszírozott műveletek becsült fejlesztési hatásainak értékelését. A jelentéseknek az EBB – az 5. cikk (2) bekezdésében említett – teljesítménymutatóin kell alapulniuk. A Bizottság a 13. cikkben meghatározott éves jelentés-tétel keretében az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszti, valamint a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé teszi az EBB fejlesztési jelentéseit annak érdekében, hogy az érdekelt szereplők, közöttük a civil társadalom és a kedvezményezett országok is kifejthessék a kérdéskörre vonatkozó nézeteiket. Az Európai Parlament – figyelembe véve valamennyi érdekelt fél nézeteit – az éves jelentéseket megvitatja.**

10. cikk

Együttműködés a Bizottsággal és az EKSZ-szel

(1) Az EBB finanszírozási tevékenysége és az Unió költségvetési forrásai közötti szinergiák maximalizálása érdekében megerősítik az EBB külső fellépéseinek az Európai Unió külpolitikáival és célkitűzéseivel való összhangját, különösen az 5. cikkben említett operatív iránymutatás kidolgozásán, valamint az alábbiakra vonatkozó rendszeres és módszeres párbeszédre és korai információcserén keresztül:

- a) adott esetben a Bizottság és/vagy az Európai Külügyi Szolgálat által elkészített stratégiai dokumentumok, mint például országos és regionális stratégiai dokumentumok, indikatív programok, cselekvési tervek és előcsatlakozási dokumentumok;
- b) az EBB stratégiai tervezési dokumentumai és projektcsatornái;
- c) egyéb politikai és műveleti szempontok.

(2) Ezt az együttműködést térségenként differenciált módon kell megvalósítani, figyelemmel az EBB szerepére és az Unió egyes térségekben folytatott politikáira.

11. cikk

Más **közszektorbeli finanszírozó** intézményekkel való együttműködés

(1) Az EBB finanszírozási műveleteit egyre inkább az EBB és más nemzetközi pénzügyi intézmények vagy európai kétoldalú pénzügyi intézmények közötti együttműködés keretében kell végrehajtani a szinergiák, az együttműködés és a hatékonyság maximalizálása, a kockázatok **elővigyázatos és** ésszerű megosztása és a projektre és az ágazatra vonatkozó feltételek koherenciájának biztosítása érdekében, **ahhoz, hogy minimálisan csökkenjen a költségek megkettőződésének és a szükségtelen átfedéseknek a lehetősége.** [4. Módosítás]

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködést megkönnyíti az – elsősorban egyetértési megállapodások vagy adott esetben más uniós regionális együttműködés keretében megvalósuló – összehangolás a Bizottság, az EBB, az **EBRD** és a különböző régiókban működő főbb nemzetközi pénzügyi intézmények és európai kétoldalú pénzügyi intézmények között, **az EKSZ hatáskörének figyelembevétele mellett.**

(3) **A Bizottság az eddigi pozitív tapasztalatok alapján 2012 közepén javaslatot tesz egy „uniós együttműködési és fejlesztési platform” létrehozására a külső régiókban nyújtott vissza nem térítendő támogatások és kölcsönök fokozottabb ötvözését célzó mechanizmusok működésének optimalizálása és ésszerűsítése érdekében. Ennek során a Bizottság konzultál az EBB-vel, az EBRD-vel, valamint más európai több- és kétoldalú pénzügyi intézményekkel. A Bizottság e célból létrehoz egy, a tagállamok képviselőiből, európai parlamenti képviselőkből, valamint az EBB és – ha szükséges – egyéb intézetek képviselőiből álló munkacsoportot.**

2011. február 17., csütörtök

12. cikk

Az európai uniós garancia fedezete és feltételei

(1) Valamely állammal megkötött vagy valamely állam által garantált EBB finanszírozási művelet, valamint egyéb, regionális vagy helyi hatósággal, kormányzati tulajdonú, és/vagy kormányzati ellenőrzés alatt álló közjogi vállalattal vagy intézménnyel megkötött EBB finanszírozási művelet esetében, amennyiben az EBB ezen egyéb finanszírozási műveletei megfelelő, az érintett ország hitelkockázati helyzetét figyelembe vevő EBB hitelkockázati értékeléssel rendelkeznek, az európai uniós garancia fedez valamennyi esedékes, de az EBB-hez be nem folyt kifizetést (átfogó garancia).

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a Ciszjordániát és a Gázai övezetet a Palesztin Hatóság, Koszovót ⁽¹⁾ pedig az Egyesült Nemzetek Koszovói Missziója képviseli, vagy az e határozat 5. cikkében említett regionális operatív iránymutatásban kijelölt közigazgatási szerv.

(3) Az EBB (1) bekezdésben megjelölteken kívüli finanszírozási műveletei esetében az európai uniós garancia fedez minden esedékes, de az EBB-hez be nem folyt kifizetést, amennyiben a kifizetés elmaradásának oka a következők valamelyike (politikai kockázati garancia):

- a) elmaradt devizaátutalás;
- b) kisajátítás;
- c) háború vagy zavargások;
- d) szerződésszegés esetén az igazságszolgáltatás megtagadása.

(4) Az EBB a Bizottsággal **egyértelmű és átlátható** elosztási politikát alakít ki az európai uniós garancia általi fedezetre és az EBB saját kockázati hitelnyújtására egyaránt jogosult műveletek finanszírozási forrásaira vonatkozó döntéshez.

(5) **Ha a garanciát különleges művelet céljaira veszik igénybe, akkor az EBB átengedi az Uniónak a be nem folyt kifizetésekre vonatkozó hitel egészét vagy egy részét oly módon, hogy az EBB hitelezőkkel szembeni jogai az Unióra szállnak át a kapcsolódó összes biztosítékkal együtt.**

13. cikk

Éves jelentéstétel és számvitel

(1) A Bizottság évente beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az EBB e határozat értelmében végrehajtott finanszírozási műveleteiről. A jelentésnek tartalmaznia kell az EBB finanszírozási műveleteinek értékelését **program-, projekt-, ágazati, országos és regionális szinten**, valamint az EBB finanszírozási műveleteinek az Unió külpolitikai és stratégiai célkitűzéseinek megvalósításához való hozzájárulásának értékelését, **különös tekintettel az Európa 2020 stratégiára vonatkozó célkitűzéseire**. A jelentés **összefoglalást ad a folyamatban lévő projektekről. A jelentés** mindenekelőtt értékeli, hogy az EBB finanszírozási műveletei megfelelnek-e ennek a határozatnak, figyelembe véve az 5. cikkben említett regionális operatív iránymutatást, és olyan részeket tartalmaz, amelyek az Unió politikai célkitűzéseinek teljesítéséből származó hozzáadott értékkel, **a becslések szerinti fejlesztési hatás értékelésével, valamint a finanszírozott projektek tervezése és nyomon követése során az ökológiai és szociális fenntarthatóság EBB általi figyelembevételével foglalkoznak**, továbbá egy olyan részt, amely tájékoztat a Bizottsággal, más nemzetközi pénzügyi intézményekkel és kétoldalú intézményekkel folytatott együttműködésről, többek között a társfinanszírozásról. **E jelentésnek tartalmaznia kell különösen az EBB-finanszírozással és más adományozókkal együtt felhasznált valamennyi uniós pénzügyi erőforrás részletes lebontását, és ezáltal részletes áttekintést kell nyújtania az ezen határozat keretében végrehajtott finanszírozási műveletek pénzügyi kitértségéről. A jelentés továbbá külön részben részletesen értékeli, hogy az EBB milyen intézkedéseket tett a 633/2009/EK határozat 1. cikkének betartása érdekében. Az EBB végül továbbra is eljuttatja az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára valamennyi független értékelő jelentését, amelyek értékelik az EBB külső mandátuma alá tartozó egyedi tevékenységek során elért tényleges eredményeket.**

⁽¹⁾ Az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244. (1999) sz. határozata alapján.

2011. február 17., csütörtök

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az EBB éves jelentéseket nyújt be a Bizottságnak az e határozat keretében végrehajtott finanszírozási műveleteiről projekt-, ágazati, országos és regionális szinten, és az EU külpolitikai és stratégiai célkitűzéseinek megvalósításáról, beleértve a Bizottsággal, más nemzetközi pénzügyi intézményekkel és kétoldalú intézményekkel való együttműködést is, **továbbá csatolja a 9. cikkben meghatározott, a fejlesztési hatásokat értékelő jelentést. Az EBB és más nemzetközi pénzintézetek, illetve kétoldalú intézmények közötti, az ezen határozat keretében végrehajtandó pénzügyi műveletekre vonatkozó egyetértési megállapodásokat nyilvánosságra kell hozni, illetve – amennyiben a nyilvánosságra hozatal nem lehetséges – ezen egyetértési megállapodásokat a 1. bekezdésben említett bizottsági éves jelentés részeként be kell jelenteni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.**

(3) Az EBB benyújtja a Bizottságnak az EBB valamennyi finanszírozási műveletére vonatkozó, az Európai Számvevőszéknek történő jelentési kötelezettségeinek vagy felszólításainak teljesítéséhez szükséges statisztikai, pénzügyi és számviteli, illetve minden egyéb további adatot, valamint egy, az EBB finanszírozási műveleteinek kintlévőségeiről szóló könyvvizsgálói igazolást.

(4) A Bizottságnak az átfogó garancia által fedezett kockázatokkal kapcsolatos számviteli és jelentéstételi feladatai teljesítése érdekében az EBB benyújtja a Bizottságnak kockázateértékelését és a besorolási információkat az EBB nem állami hitelfelvevőkkel vagy garantált adósokkal kapcsolatos finanszírozási műveleteire vonatkozóan.

(5) Az EBB a (2), (3) és (4) bekezdésben említett információkat saját költségén nyújtja be. **Az EBB az információkat – a bizalmas információk kivételével – a nyilvánosság számára is hozzáférhetővé teszi. A jóváhagyási szakaszt követően az EBB honlapján nyilvánosságra hozott projektösszefoglalóban tájékoztatást kell adni arról, hogy az adott projekt esetében ez a garancia fennáll-e.**

(6) Az EBB éves jelentésében kitér az európai ombudsmannal létrehozott egyetértési megállapodás működésének utólagos értékelésére.

14. cikk

Nem együttműködő országok

Az EBB finanszírozási műveletei során nem tűri el a jogellenes célból – például a pénzmosás, a terrorizmus finanszírozása, az adócsalás és az adófizetés elkerülése céljából – végzett tevékenységeket. Az EBB különösen nem vesz rész egy jogosult országban végrehajtott semmiféle olyan műveletben, amelyre az a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD), a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) és más mérvadó nemzetközi szervezetek által „nem együttműködőnek” minősített joghatóságon keresztül kerül sor.

15. cikk

Az együttműködés és a fejlesztés finanszírozásának jövője

A Bizottság az EBB közreműködésével munkacsoportot hoz létre az együttműködés és a fejlesztés uniós finanszírozásának jövőjével kapcsolatos kérdések megvitatására, a meglévő gyakorlatok áttekintésére és változtatási javaslatok kidolgozására a fejlesztési segélyezés megszervezése és összehangolása, továbbá hatékonyságának és eredményességének növelése tekintetében. A munkacsoport – amelyben adott esetben részt vesznek a tagállamok, az Európai Parlament, más európai finanszírozó intézmények képviselői – adott esetben konzultál azon országok mértékadó nem kormányzati szervezeteivel, magánszektorával és szakértőivel, amelyek a kapott fejlesztési támogatást igazoltan helyes módon használták fel. A munkacsoport 2012. december 31-ig előterjeszti ajánlásokat tartalmazó jelentését.

16. cikk

A bizottsági kifizetések behajtása

(1) Ahol a Bizottság európai uniós garancia alapján végez kifizetést, az EBB a Bizottság nevében és részéről behajtja a kifizetett összegekre vonatkozó követeléseket.

(2) Az EBB és a Bizottság a követelések behajtásával kapcsolatos részletes rendelkezéseket és eljárásokat meghatározó megállapodást köt, legkésőbb a 17. cikkben hivatkozott megállapodás megkötésének időpontjáig.

(3) Az átláthatóság érdekében a Bizottság a honlapján a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesz minden részletes információt a 17. cikkben említett garanciamegállapodás alapján keletkezett valamennyi behajtási eset tekintetében.

2011. február 17., csütörtök

(4) **Az uniós garanciamegállapodás keretében az Európai Unió általános költségvetését terhelő kifizetéseket és behajtásokat az Európai Számvevőszék ellenőrzi.**

17. cikk

Garanciamegállapodás

Az EBB és a Bizottság az európai uniós garanciával kapcsolatos részletes rendelkezéseket és eljárásokat meghatározó garanciamegállapodást köt, **és erről megfelelően tájékoztatja az Európai Parlamentet.**

18. cikk

A Számvevőszék által végzett ellenőrzés

Az EBB-nek nyújtott európai uniós garancia az Európai Számvevőszék ellenőrzése alá tartozik.

19. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság adott esetben javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a következő pénzügyi kerethez kapcsolódó európai uniós garancia létrehozásáról.

20. cikk

Végleges jelentés

A Bizottság 2014. október 31-ig végleges jelentést terjeszt **az Európai Parlament és a Tanács elé** e határozat alkalmazásáról.

21. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 633/2009/EK határozat hatályát veszti.

22. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat *az Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Kelt ....

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

2011. február 17., csütörtök

I. MELLÉKLET

AZ ÁLTALÁNOS MANDÁTUM REGIONÁLIS FELSŐ HATÁRAI

- A. Csatlakozás előtt álló országok: **9 166 000 000 EUR;**
- B. Szomszédos és partnerségi országok: **13 664 000 000 EUR;**
- az alábbi indikatív felső összeghatárokra való további lebontás szerint:
- i. mediterrán országok: **9 700 000 000 EUR;**
- ii. Kelet-Európa, Dél-Kaukázus és Oroszország: **3 964 000 000 EUR;**
- C. Ázsia és Latin-Amerika: **3 837 000 000 EUR;**
- az alábbi indikatív felső összeghatárokra való további lebontás szerint:
- i. Latin-Amerika: **2 800 000 000 EUR;**
- ii. Ázsia (ideértve Közép-Ázsiát): **1 037 000 000 EUR;**
- D. Dél-afrikai Köztársaság: 900 000 000 EUR.

Az általános mandátum *felső összeghatárán* belül az EBB kormányzó szervei határozhatnak úgy, hogy a régiók szerinti *felső összeghatárok 20 %-ának* megfelelő összeget átcsoportosítják a *régiók* között.

II. MELLÉKLET

JOGOSULT ÉS ESETLEG JOGOSULT RÉGIÓK ÉS ORSZÁGOK

- A. Csatlakozás előtt álló országok
1. Tagjelölt országok
- Horvátország, Törökország, Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság, **Izlandi Köztársaság.**
2. Lehetséges tagjelölt országok
- Albánia, Bosznia és Hercegovina, Montenegró, Szerbia, Koszovó az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244 (1999). sz. határozata szerint ■.
- B. Szomszédos és partnerségi országok
1. Mediterrán országok
- Algéria, Egyiptom, Ciszjordánia és a Gázai övezet, Izrael, Jordánia, Libanon, Líbia, Marokkó, Szíria, Tunézia.
2. Kelet-Európa, Dél-Kaukázus és Oroszország
- Kelet-Európa: Moldovai Köztársaság, Ukrajna, Belarusz (*) ⁽¹⁾;
- Dél-Kaukázus: Örményország, Azerbajdzsán, Grúzia;
- Oroszország.

⁽¹⁾ Az EBB Belaruszban induló műveletei továbbra is a demokrácia irányába tett lépésektől függenek, összhangban a Tanács Belaruszról szóló 2009. november 17-i következtetéseivel és az Európai Parlament 2010. március 10-i, a belaruszi civil társadalom és nemzeti kisebbségek helyzetéről szóló állásfoglalásával (HL C 349. E, 2010.12.22., 37. o.). A Bizottság e feltételek teljesüléséről értesíti az EBB-t és egyidejűleg tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

2011. február 17., csütörtök

C. Ázsia és Latin-Amerika

1. Latin-Amerika

Argentína, Bolívia, Brazília, Chile, Kolumbia, Costa Rica, Kuba (*), Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Mexikó, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay, Venezuela.

2. Ázsia

Ázsia (Közép-Ázsia kivételével): Afganisztán (*), Banglades, Bhután (*), Brunei, Kambodzsa, Kína (beleértve Hongkongot és Makaó Különleges Közigazgatási Területet), India, Indonézia, Irak, Dél-Korea, Laosz, Malajzia, Maldív-szigetek, Mongólia, Nepál, Pakisztán, Fülöp-szigetek, Szingapúr, Srí Lanka, Tajvan (*), Thaiföld, Vietnam, Jemen.

Közép-Ázsia: Kazahsztán, Kirgizisztán, Tádzsikisztán, Türkmenisztán, Üzbegisztán.

D. Dél-Afrika: Dél-afrikai Köztársaság.

Szabadkereskedelmi megállapodás az EU és a Koreai Köztársaság között ***

P7_TA(2011)0063

Az Európai Parlament 2011. február 17-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (08505/2010 – C7-0320/2010 – 2010/0075(NLE))

(2012/C 188 E/31)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács határozattervezetére (08505/2010),
  - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodásra (08530/2010),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 91. cikke, 100. cikkének (2) bekezdése, 167. cikkének (3) bekezdése, 207. cikke, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontja értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0320/2010),
  - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A7-0034/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Koreai Köztársaság kormányának és parlamentjének.
-

2011. február 17., csütörtök

A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások *

P7_TA(2011)0070

Az Európai Parlament 2011. február 17-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2011)0006 – C7-0033/2011 – 2011/0007(CNS))

(2012/C 188 E/32)

(Különleges jogalkotási eljárás– konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0006),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 148. cikkének (2) bekezdésére, amellyel összhangban a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0033/2011),
  - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0040/2011),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
  2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
  3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha a Parlament által jóváhagyott szöveget lényegesen módosítani kívánja;
  4. megismétli a Bizottsághoz és a Tanácshoz már számos alkalommal intézett felhívását, hogy a Szerződés 148. cikke (2) bekezdésében meghatározott konzultatív szerepe teljesítése érdekében az Európai Parlamentnek megfelelő időt, de mindenképpen legalább öt hónapot kell biztosítani véleményének kifejtésére az integrált iránymutatásokról (Átfogó gazdaságpolitikai és foglalkoztatási iránymutatás), az európai félév keretében, és a foglalkoztatási iránymutatások 2014-re tervezett átfogó felülvizsgálata során;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2011. február 16., szerda

2012/C 188 E/15	Társbizottsági eljárás és bizottsághoz történő visszautalás (az 50. és 56. cikk értelmezése)	
	Az Európai Parlament 2011. február 16-i határozata a társbizottsági eljárásról és a Bizottság javaslatának elutasítása esetén a bizottsághoz történő visszautalásról (Az Európai Parlament eljárási szabályzata 50. és 56. cikkének értelmezése)	65

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2011. február 15., kedd

2012/C 188 E/16	Az EK és Dél-Afrika közötti, a kereskedelemről, fejlesztésről és együttműködésről szóló megállapodás módosítása ***	
	Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Dél-afrikai Köztársaság közötti, a kereskedelemről, fejlesztésről és együttműködésről szóló megállapodás módosítására irányuló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (10297/2010 – C7-0190/2010 – 2010/0119(NLE))	67
2012/C 188 E/17	Az EU, Izland, Liechtenstein és Norvégia közötti megállapodások (finanszírozási mechanizmusok a 2009–2014 közötti időszakra és egyes halak és halászati termékek EU-ba történő behozatala 2009–2014 között) ***	
	Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió, Izland, Liechtenstein és Norvégia között a 2009–2014 közötti időszakra vonatkozó EGT Finanszírozási Mechanizmusról létrejött megállapodás, az Európai Unió és Norvégia között a 2009–2014 közötti időszakra vonatkozó Norvég Finanszírozási Mechanizmusról létrejött megállapodás, az Európai Gazdasági Közösség és Izland közötti megállapodás egyes halak és halászati termékek Európai Unióba történő behozatalára 2009–2014 között alkalmazandó különleges rendelkezésekről szóló kiegészítő jegyzőkönyvének, valamint az Európai Gazdasági Közösség és Norvégia közötti megállapodás egyes halak és halászati termékek Európai Unióba történő behozatalára 2009–2014 között alkalmazandó különleges rendelkezésekről szóló kiegészítő jegyzőkönyvének megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (09902/2010 – C7-0225/2010 – 2010/0129(NLE))	68
2012/C 188 E/18	Az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság között a légi szolgáltatások bizonyos kérdéseiről létrejött megállapodás ***	
	Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság között a légi közlekedési szolgáltatások egyes kérdéseiről létrejött megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (13988/2010 – C7-0335/2010 – 2009/0115(NLE))	69
2012/C 188 E/19	Az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a 2007–2013-as időszakra létrehozott Külső Határok Alapra vonatkozó kiegészítő szabályokról szóló megállapodás ***	
	Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és az Izlandi Köztársaság, a Norvég Királyság, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a 2007–2013-as időszakra létrehozott Külső Határok Alapra vonatkozó kiegészítő szabályokról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (07853/2010 – C7-0101/2010 – 2009/0148(NLE))	69

2012/C 188 E/20	<p>Liechtenstein csatlakozása az EU, az EK és Svájc közötti, Svájcnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz ***</p> <p>Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetéről (06077/2010 – C7-0141/2010 – 2006/0251(NLE))</p>	70
2012/C 188 E/21	<p>Liechtenstein csatlakozása az EK és Svájc közötti, a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározásáról szóló megállapodáshoz ***</p> <p>Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (06242/2010 – C7-0140/2010 – 2006/0252(NLE))</p>	71
2012/C 188 E/22	<p>Az EU és Brazília közötti, a közösleges útlevéllel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás ***</p> <p>Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti, a közösleges útlevéllel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (16364/2010 – C7-0400/2010 – 2010/0228(NLE))</p>	72
2012/C 188 E/23	<p>Az EU és Brazília közötti, a diplomata-, szolgálati vagy hivatali útlevéllel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás ***</p> <p>Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Brazil Szövetségi Köztársaság közötti, a diplomata-, szolgálati vagy hivatali útlevéllel rendelkező személyeknek a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok alóli mentességéről szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (16362/2010 – C7-0399/2010 – 2010/0222(NLE))</p>	73
2012/C 188 E/24	<p>Az autóbusszal közlekedő utasok jogai ***III</p> <p>Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyeztetőbizottság által jóváhagyott, az autóbusszal közlekedő utasok jogairól, valamint a 2006/2004/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre vonatkozó közös szövegtervezetről (PE-CONS 00063/2010 – C7-0015/2011 – 2008/0237(COD))</p>	73
2012/C 188 E/25	<p>Az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelmények ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2009)0593 – C7-0271/2009 – 2009/0173(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0173</p> <p>Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 15-én került elfogadásra az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű haszongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel</p>	74
2012/C 188 E/26	<p>Az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködés ***</p> <p>Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén megvalósítandó megerősített együttműködésre való felhatalmazásról szóló tanácsi határozattervezetről (05538/2011 – C7-0044/2011 – 2010/0384(NLE))</p>	76

2012/C 188 E/27

Az élelmiszerek és a takarmányok radioaktív szennyezettsége ***I

Az Európai Parlament 2011. február 15-i jogalkotási állásfoglalása a nukleáris balesetet vagy bármely egyéb radiológiai veszélyhelyzetet követően az élelmiszerek és a takarmányok radioaktív szennyezettsége legmagasabb megengedett határértékeinek megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2010)0184 – C7-0137/2010 – 2010/0098(COD)) 79

P7_TC1-COD(2010)0098

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 15-én került elfogadásra a nukleáris balesetet vagy bármely egyéb radiológiai veszélyhelyzetet követően az élelmiszerek és a takarmányok radioaktív szennyezettsége legmagasabb megengedett határértékeinek megállapításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel (átdolgozás) 80

I. MELLÉKLET 87

II. MELLÉKLET 87

III. MELLÉKLET 89

IV. MELLÉKLET 89

V. MELLÉKLET 89

2011. február 16., szerda

2012/C 188 E/28

Hamisított gyógyszerek ***I

Az Európai Parlament 2011. február 16-i jogalkotási állásfoglalása a 2001/83/EK irányelv azonosság, előtörténet vagy eredet szempontjából hamisított gyógyszerek legális ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261(COD)) 91

P7_TC1-COD(2008)0261

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 16-án került elfogadásra az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló 2001/83/EK irányelvnek a hamisított gyógyszerek jogszerű ellátási láncba való bekerülésének megakadályozása tekintetében történő módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel 92

2011. február 17., csütörtök

2012/C 188 E/29

Az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradéka ***I

Az Európai Parlament 2011. február 17-i jogalkotási állásfoglalása az EU–Korea szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradékának végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0049 – C7-0025/2010 – 2010/0032(COD)) 93

P7_TC1-COD(2010)0032

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 17-én került elfogadásra az Európai Unió és tagállamai és a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás kétoldalú védzáradékának végrehajtásáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 93

MELLÉKLET I. 94

MELLÉKLET II. 94

2012/C 188 E/30	Az Európai Unión kívüli projektekhez adott hitelek és garanciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott európai uniós garancia ***I Az Európai Parlament 2011. február 17-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unión kívüli projektekhez adott hitelek és garanciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott európai uniós garanciáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0174 – C7-0110/2010 – 2010/0101(COD))	95
	P7_TC1-COD(2010)0101 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. február 17-én került elfogadásra az Európai Unión kívüli projektekhez adott hitelek és garanciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott európai uniós garanciáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel [1. Módosítás, amennyiben másként nem rendelkeznek]	96
	I. MELLÉKLET	112
	II. MELLÉKLET	112
2012/C 188 E/31	Szabadkereskedelmi megállapodás az EU és a Koreai Köztársaság között *** Az Európai Parlament 2011. február 17-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt a Koreai Köztársaság közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat-tervezetről (08505/2010 – C7-0320/2010 – 2010/0075(NLE))	113
2012/C 188 E/32	A tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatások * Az Európai Parlament 2011. február 17-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2011)0006 – C7-0033/2011 – 2011/0007(CNS))	114

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU